5. 6. 522

Digitized by Google

Digitized by Google

Io. Segala in. I. Iurter

5
6
522

SERIES AUGUSTORUM, AUGUSTARUM, CÆSARUM, ET TYRANNORUM OMNIUM,

Tàm in Oriente, quàm in Occidente,
A C. I. Cæſare ad Leopoldum.

Cum eorumdem Imaginibus
Ex Optimorum Numiſmatum fide
Ad vivum expreſſis.

AUCTORE
LAURENTIO
PATAROL VENETO.

SECUNDA EDITIO.

VENETIIS, M.DCCVIII.
Apud Aloyſium Pavinum.
SUPERIORUM PERMISSU.

1012
Digitized by Google

PROLEGOMENA.

Operis Inſtitutio.

SERIEM damus Imperatorum ; cæterorumque hujus notæ , qui ferè Numiſmatibus imperialibus exhibentur : Seriem inquam ; nec enim opus hoc majus decebat nomen , quod non alio plùs gaudet quàm brevitate . Concinnabamus hanc nobis nummorum contrectationi ſociandam , quæ identidem ſubitaneam opem memoriæ, veluti de promptuario proferret , cum ab utilitate publica alienum minimè futurum exiſtimavimus ipſam omnibus hiſtoriæ candidatis elargiri ; ut per breve quoddam faciliuſque tyrocinium ad altiorem eruditionem provehantur ; & facis in modum hac prælucente , longius antiquitatis iter ſuſcipere non formident . Cui conſilio favit cum primis amantiſſimus noſtri eruditiſſimus *D. Apoſtolus Zenus* ; tum ex ſententia ſua , tum ex epiſtola ſuper hac re Illuſtriſſimi *D. Antonii Maliabechii* Sereniſſimi Magni Ducis Etruriæ Bibliothecarii ; cujus omniſciam literaturam , effuſumque in Literatos quoslibet ſtudium

univerſus orbis veneratur, & prædicat. Sed actum agitur, inquies: Habemus enim, hinc Stradæ epitomen, illinc Egnatium, Peucerum inſuper, Munſterumque, qui ex profeſſo Auguſtam Hiſtoriam Orientis, & Occidentis breviter ediderunt; hiſque addi poſſunt Benvenutus, Gotofredus, Sleidanus, & ſi qui ſunt alii conſimilis generis. Ita planè; ſed & nos non mediocri ſuperaddita opera provinciam aggreſſi ſumus. Nam, pręterquamquod Chronologiam ad optimos calculos redactam adjecimus, non ſemel plura breviori ſtylo, ſepiſſimè autem utiliora dubio procul, & jucundiora contulimus. Incubuimus igitur toto niſu, ut majoris momenti res, multaque ab aliis ommiſſa proferremus in medium; præſertim verò Auguſtarum, & Tyrannorum hiſtoriam à nullo ſatis erutam, ordinatim & ſollicitè deduceremus. Quod ut lege aliqua pręſtaretur illud operæ dedimus, ut Imperatoris cujuſque recenſeremus primò nomina ſingula, gentem, & patriam; ſecundò quibus artibus, quonam in loco, & quo anno imperium ſuſceperint; tertiò mores, & acta præcipua; quartò genus mortis, & locum; quintò annos ætatis, & imperii; ſextò tandem auctores, è quibus relata deprompſerimus, antiquiores ſemper, & Imperatoribus ipſis contemporaneos; non neglectis tamen poſt ipſos etiam quorumdam recentiorum fide digniorum auctoritatibus. Cujuslibet verò Imperatoris vitæ Imagines præfiximus, tum ipſius, tum cęterorum qui eumdem ſequuntur; eorum quidem, quorum nummos, vel ex Muſęolo noſtro, vel ex ditiori-

bus

bus aliorum Cimeliis ſedula conquiſitione potuimus inſpicere . Qui tamen ordo ad Heraclium uſque ferè ſervatur; nàm in cęteris poſt eumdem Imperatorum tantùm Imaginem appoſuimus , cùm aliorum nummis , aut pęnè omnibus , aut majori ſaltem ex parte deſtituamur. Neque prætermittere volumus,quòd ut Numiſmata Hiſtoriis adderemus ſummopere impulit ſupracitatus Illuſtriſſimus *Maliabechius*, cujus judicio morem gerendum ſemper & dignoſcimus , & profitemur ; & dum gerimus gratulamur . Non negamus quidem potuiſſe à nobis uberiorem Numiſmatum ſeriem afferri, ſi ex libris quoque , ex Vallemontio præſertim pro veteribus , ipſa deſumere libuiſſet . Sed , cùm certa nobis ſententia ſteterit Imagines quoad fieri poſſet non aliunde quàm ex ipſis numiſmatibus deſumere , & ad vivum exprimere, pauciores ideò, ſed omnimodæ fidei apponere maluimus , quàm plures , dubia tamen ſollicitudine congregare . Series ab Occidentalibus incipit , quibus Orientales ſuo loco ſubjiciuntur ita , ut tam Occidentis quàm Orientis Chronologia ſimul proferantur , & ſibi invicem reſpondeant ſemper . Imperatoribus ſingulis eorumdem Collegas , Cæſares , Vxores , Liberoſque ſubjunximus ; in nonnullis etiam Affines quoſdam, quorum licet Numiſmata non habeamus, non inutilem tamen futuram hiſtoriam credidimus . Tyranni tandem ſequuntur , qui , regnantibus iiſdem , imperium , aut omnino , aut in aliqua provincia tantùm arripuerunt , aut illud arripere conati ſunt . Singula hæc qua

A 4 po-

potuimus brevitate peregimus, ab eadem nunquam diſcedentes niſi cum, aut præ rerum multitudine, aut præ ipſarum confuſione, Scriptorumque diſſidio indulgendū orationi parumper fuit, ut certi aliquid pronunciaretur. Et hæc ad noſtri operis inſtitutionem exhibendam dicta ſufficiant.

De Nomine Imperatoris, Cæſaris, & Auguſti.

IMPERATORIS nomine appellatos olim qui exercitibus, belliſque ſumma cum poteſtate à Senatu habita præeſſent, nemo eſt in Hiſtoria Romana mediocriter verſatus qui non agnoverit. Adnotandum tamen eſt, nomine hoc interdum illos tantùm appellari duces conſueviſſe, qui victoriam de hoſtibus retuliſſent; quod tum ex Hiſtoricis patet, tum ex nummis, in quibus ubi legitur *Imp. iterum*, *Imp. I. II. III.* &c. plerique, non annos imperii, ſed victoriarum triumphorumque numerum ſignificari arbitrantur. Quidquid ſit autem certum eſt, inde factum, ut, cum qui foris in exercitu militarium rerum imperio potirentur, domi quoque, & in cives everſa republica dominatum aſſumpſerint, Imperatores fuerint appellati. Horum primus C. I. Cæſar fuit, qui poſt victum Pompejum urbem ingreſſus, Dictator perpetuus jam appellatus, primus omnium ſolus Romanam ditionem admini-

niſtravit . Quicunque inde poſt ipſum rerum omnium ſummam tenuere , quovis modo ad eamdem pervenerint , Imperatores vocati ſunt , translato ab armis ad togam quoque vocabulo , factoque uno ſummæ poteſtatis domi foriſque nomine,quod priùs fuerat dignitatis tantùm militaris.

Cæſaris nomen ab eodem C. Julio ad Imperatores omnes poſteriores emanavit . Unde verò illud ipſe deſumpſerit non eſt facile quod ſtatuatur, cum de eadem voce variæ tradantur ab auctoribus notationes . Ommiſſis tamen quæſtionibus iis , quibus pro hujus vocis etymo inter ſe Critici digladiantur, pro certo ſit , C. Julium , non à caſu aliquo , vel effectu ſumpſiſſe Cæſaris nomen ; ſed , utpote familiæ ſuæ proprium , nam & antea plures è Juliis Cæſares fuerant appellati , illud ipſum obtinuiſſe . Placito inde vulgi fortaſſe potiùs , & uſu quodam , quàm aut conſilio quopiam , aut ratione ad cęteros Principes Cæſaris nomen delatum eſt , quod uſque in hunc diem perſeverat ; & quod erat agnomen familię tranſiit in vocabulum dignitatis.

Quandoque nomen hoc ſtrictiùs etiam uſurpatur ; hocque dupliciter . Primò ad ſignificandos Imperatoris affines ; quare ſcimus illud dediſſe Auguſtum Cajo & Lucio nepotibus , ut illos de Cæſaris domo eſſe conſtaret; qui mos per totam ferè cognationem illam invaluit , uſque ſcilicet ad Neronem. Secundò ad denotandos plerumque in Imperio ſucceſſuros ; ſæpe etenim ab Imperatoribus eligebatur qui ſibi ipſis in imperio ſuccederet, & ille hoc nomine donatus jus quoddã ſucceſſionis acquirebat.

Fie-

Fiebat hoc autem multis ex cauſis . Vel ex cognatione , ut imperium ſcilicet in familia duraret ; ſic Octavianus Tiberium privignum Cæſarem fecit , Tiberius ipſe Druſum filium , Macrinus Diadumenianum , Philippus ſenior juniorem , & alii alios. Vel ex benevolentia , & honore ; ſic Galba Piſonem , Nerva Trajanum, &c. Vel ex ſimultate ; ſic Septimius Severus Albinum . Vel ex neceſſitate tuendæ Reipublicæ , ſic Diocletianus , & Maximianus Conſtantium, & Armentarium ; iſti deinde Maximinum , Severum , moxque Licinium , Gratianus Theodoſium &c. Hi omnes nomen Cęſaris viventibus Imperatoribus obtinuerunt , quibus mortuis plures ex ipſis Imperatores , & Augusti facti ſunt. Contigit verò nonnunquam ut iidem Cæſares electi , Imperatores mox quoque ab iiſdem Imperatoribus dicti ſint , & in collegas aſſumpti , quod paſſim ex ſe quiſque poterit obſervare.

Auguſti nomen , quo Imperatores gaudent Octaviano debetur . Primus ipſe illud aſſumpſit Munacii Planci ſententia teſtibus Vellejo Paterculo L. 2. C. 91. & Svetonio in ipſius vita C. 7. ; *Cum* , inquit , *quibuſdam cenſentibus Romulum vocari oportere , quaſi & ipſum conditorem urbis , prævaluiſſet ut Auguſtus potiùs vocaretur , non tantùm novo , ſed etiam ampliori cognomine ; quòd loca quoque religioſa , & in quibus augurato quid conſecratur , auguſta dicantur ab auctu , vel ab avium geſtu , guſtuve* . Ubi obiter adnotamus legendum fortaſſe *guſtatuve* , ut eſt apud Feſtum . Placuit igitur nomen quod dignitatis magnitudinem indicaret ; quare deinceps ab omnibus aſſumptum

ptum

ptum eſt; ut ſcilicet Imperator (juxta Flori verba L.4. C. ult.) *ipſo nomine, & titulo conſecraretur*.

Etiam Uxores Imperatorum Auguſtas appellatas fuiſſe docent nos Auctores, & Nummi, quibus major habenda fides nonnumquam eſt: Neque ipſas tantùm, ſed & Sorores, aliaſque Fœminas Imperatoribus affines. Suadent hoc nummi Marcianæ Trajani Sororis, Matidiæ Neptis ejuſdem, Sæmiadis Elagabali, Mammææ Alexandri Severi Matrum, Juliæ Maeſæ utriuſque Aviæ, in quibus Auguſtæ iſtæ omnes appellantur. Fiebat hoc autem decreto plerumque Senatus, cui rerum Domini Imperatores umbratile jus quoddam permittere affectabant. Factum ita legimus ab Antonino, qui, teſte in ejuſdem vita Capitolino, *Fauſtinam Uxorem Auguſtam appellari à Senatu permiſit*. Idem ab aliis factum apud alios Hiſtoricos legere eſt.

De varia pro variis temporibus Imperatores eligendi ratione.

Pluribus modis ad principatum Imperatores olim perveniſſe ex Hiſtoricis comperimus; quos ſingulos ut clariùs & diligentiùs explicemus, non alienum erit Romani Imperii duplicem periodum mente concipere, veterem ſcilicet à C.I. Cæſare ad

ad Carolum M. protenſam, & novam, quæ ab eodem Carolo ad noſtra tempora uſque perveniat. In veteri Imperatores factos fuiſſe legimus, vel ex hęreditate, vel ex electione. Ex hęreditate rurſum dupliciter; vel propria ſcilicet, vel impropria. Propriam hęreditatem intelligimus, quæ tranſibat in propinquos, pręcipuè filios & nepotes: Hacque Imperium obtinuere Auguſtus, Tiberius, Cajus, Titus, Domitianus, Commodus, Caracalla, Alexander, Gallienus, Florianus, Conſtantinus M. ejuſdem tres filii, Gratianus, Arcadius & Honorius, Theodoſius Junior, Juſtinus Minor, Conſtantinus Novus, Heracleonas, Conſtantinus Pogonatus, Juſtinus III. Conſtantinus Copronymus, Leo IV. Conſtantinus VI. Impropriam hæreditatem appellamus, quę non ex affinitate, ſed ex Imperatorum placito ſucceſſoribus contingebat: Hac ad imperium evecti ſunt Hadrianus, Antoninus Pius, M. Aurelius, Claudius Gothicus, Conſtantius Chlorus, Maximianus Armentarius, Julianus, Valentinianus III. Zeno Iſauricus, Juſtinianus, Tiberius Conſtantinus, Mauritius. Ex electione verò quadrupliciter; nimirum, vel Imperatoris, vel Senatus, vel Militum, vel Senatus ſimul & Militum. Electione Imperatoris creati ſunt Trajanus, L. Verus, Carinus, Maximianus Senior, Severus, Maximinus Daza, Licinius, Theodoſius, Marcianus, Majorianus, Anthemius, Olybrius, Nepos, Anaſtaſius. Electione Senatus Balbinus & Pupienus, Hoſtilianus, Quintillus, Tacitus, Conſtans Junior. Electione Militum

tum imperium plurimi adepti ſunt , & hi quidem dupliciter ; vel per Prætorianos , ut Claudius , Nero, Nerva, Didius Julianus, quibus addi poſſunt Otto , Pertinax , Leo, & Auguſtulus ; vel per exercitum, ut Galba, Vitellius, Veſpaſianus, Severus , Macrinus , Elagabalus , Maximinus , Gordiani Africani duo , Philippus, Decius , Gallus, Æmilianus, Valerianus, Aurelianus , Probus , Carus , Diocletianus , Jovianus , Valentinianus, Glycerius , Phocas , Philippicus Bardanius, Theodoſius III. Leo III. Electione Senatus & Militum ſimul creatos legimus Gordianum III. Avitum, Heraclium, & Arthemium. Jam dictis genus alterum addi poteſt eorum , qui neque à Senatu , neque à Militibus acclamati imperium ex ſe ipſis audacter arripuerunt . Inter hoſce Julium Cæſarem , Maximum , Severum , & Juſtinum poteris numerare.

In nova quoque Periodo, vel ex hæreditate, vel ex electione delatum imperium ſatis conſtat . Ex hæreditate ſtatim illud obtinuit Ludovicus Pius , inde Lotharius, &c. præterea Otto II. & III. & plurimi alii, quos recenſere ſingulos non eſt opus. Electio verò poteſt hìc ſub ratione triplici conſiderari , alia ſcilicet à Pontifice Romano procedens , alia à Principibus omnibus Imperialibus , alia tandem à ſeptem tantùm Electoribus . Electione ſolius Pontificis creatos Imperatores non ſemel ſcimus ; ita Carolus M. Francorum Rex , adlatrantibus incaſsùm Hæreticis, qui eidem imperium armorum jure acquiſitum attribuunt ; ita Carolus Calvus, Ludo-

vi-

vicus Balbus, &c. item Guido Spoleti Dux, Berengarius I. Otto M. Berengarius II. juxta quoſdam, & ſi qui ſunt alii. Electione Principum omnium Imperialium, qui ferme erant Germaniæ Proceres, non ſine tamen Italicorum quoque Principum ſuffragiis, propter Italiæ regnum, quod electi acquirebant, Imperatores cæteri ad uſque Septemviratus inſtitutionem electi ſunt. Adnotandum verò, Principes ab iiſdem electos, non Imperatores quidem ſtrictè loquendo creatos, ſed Germaniæ Reges: Quia verò mos invaluerat, ut ferè Germaniæ Reges aureo etiam Imperii diademate coronarentur, hinc fiebat ut Rex Germaniæ creatus Imperator quoque factus diceretur. Inde eſt quòd apud plurimos ex veteribus Hiſtoricis, & Germanis quidem pleriſque, Regum nomine Imperatores ſemper appellantur, annique ipſorum ſub duplici ratione aſſignantur; nimirum Regni, initio facto ab anno electionis; & Imperii, ab accepta per Romanum Pontificem Imperii corona. Plures item ex Imperatoribus Sanctæ Sedi reverentiam præſtantes ſe ſe nunquam Imperatores liberè pronunciaverunt, niſi poſt acceptam ſolemni ritu coronam; & apud Albertum Argentinenſem Ludovicum V. excommunicatum fuiſſe legimus, quòd ſe ſe liberiùs pro Imperatore gereret ante Pontificiam coronationem. Electione ſeptem Electorum cæteri inde uſque adhuc ad Imperium evecti ſunt. Accerrima lis eſt autem inter Scriptores de tempore, quo ſeptenarius hic numerus fuerit inſtitutus. Aliqui, quos inter Panvinius Lib. de Comit. Imper. c. 6. & Aventinus

tinus Annal. Bojor. Lib. 5. hoc poſt Friderici II. circiter tempora factum contendunt, Gregorio X. Pontificatum tenente. Alii cum communiori ſententia, quam tuentur Schardius Lib. de origine ſeptem Elect. C. 3. & Bellarminus de translat. Imp. Rom. L. 3. C 3. tradunt Gregorium V. Pontificem, imperante Ottone III. ſtatuiſſe ut Imperator deinceps à ſeptem Electoribus renunciaretur. Alii, inter quos eruditus quidam recentior Mediolanenſis, cum quo libentiſſimè ſentimus, ſanctionem hanc de Imperatore eligendo à Gregorio V. latam quidem arbitrantur, vim autem ſuam non exeruiſſe ſtatim affirmant; ideoque poſt Ottonem III. Imperatores adhuc, in Germanis quidem Comitiis, ſed à pluribus electos è Germaniæ Proceribus; donec tandem ſenſim, tum Pontificum, tum potentiorum Principum auctoritate Electorum numerus fuerit diminutus, & ad Septemviratum juxta Gregorii V. mentem reductus. Quidquid ſit teneatur, ab Anno ſaltem 1273. quo creatus eſt Rodolphus Habſpurgenſis, conſentire omnes, Imperatorem à ſeptem tantùm Electoribus renunciari cæpiſſe; qui mos ab eo tempore ad noſtrũ uſq; perſeverat. Poteſt autẽ hæc electio dupliciter conſiderari, vel ut libera velut coacta. Liberam dicimus quotieſcunque, Imperatoribus ſucceſſore ſibi non deſignato morientibus, liberum ſit Electorum ſuffragiis in quem voluerint intendere. Coactam verò, aut ſaltem non ita liberam, quando Imperator adhuc vivens ſucceſſurum ſibi deſignet; tunc enim Electores in defuncti gratiam Imperatorem quem nominaverit

ipſe

ipſe renunciant. Ita olim factum ex Hiſtoricis paſſim comperimus, & modò quoque in Imperatoribus Auſtriacis licet obſervare. Hæc ſunt quæ de varia Imperatores eligendi ratione colligere, & enarrare ſub brevitate potuimus. Quòd ſi alia quępiam explicanda ratio ſupereſſe videatur, aut ad jam allegatas reduci poterit, aut ea non erit quæ ſpeciatim debeat recenſeri.

De variis Imperii Romani Periodis.

ROMANAM REM à C. I. Cæſare ad uſque M. Aurelium unicus tenuit Imperator. Tunc primùm duos unà Principes Roma vidit, cum idem ſibi Hadriani juſſu L. Verum in collegam aſſumpſiſſet. Nulla tunc tamen diviſio rerum eſt habita, ſed ambo ſimul unanimiter præfuere, ac ſi non duo fuiſſent, ſed unus tantùm. Continuò res rediit ad unum uſque ad Caracallam & Getam Septimii filios, ambos Imperatores dictos, & quidem diviſo per matrem Juliam imperio, ut ille Occidētalibus provinciis, hic autem Orientalibus poti-retur. Poſt hoſce rerum hæc imperiique diviſio ſervata non fuit; & quamvis non ſemel bini fuerint Imperatores, ut Pupienus & Balbinus, Philippus, Decius, Voluſianus cum filiis, imperium tamen pro indiviſo tenuere. Diocletiano autem ad rerũ faſti-

ſtigium evecto A. 284. viſum eſt intereſſe Reipublicæ & alterum creari ,qui Romanam ditionem longè latèque diffuſam, & Barbarorum inſultibus plurimis, diverſiſque in locis obnoxiam moderaretur. Elegit ipſe ſibi igitur in collegam Maximianum Herculium, quem Occidenti præfecit, cum ſibi Oriens reſervaſſet. Ab iſtis inde electi ſunt gemini titulo Cæſaris, nimirum Conſtantius, & Maximianus; qui ſibi rurſum Maximinum, & Severum, in hujuſque locum Licinium adjunxerunt. Ita Romanum Imperium per Annos circiter 40. plures agnovit dominos, donec totum uni Conſtantino M. ceſſit A. 324. Ab hoc celebris illa definita eſt imperii in Occidentale, ac Orientale diviſio, ſelectumque, ac reſtauratum Byzantium, ut ſedes eſſet Orientalium Imperatorum, ſicuti Roma Occidentalium. Hæc deinceps diſtinctio ſervata eſt; ita ut, uno aut altero tantùm exceptis qui ſoli regnarunt, bini ſemper fuerint uſque ad Auguſtulum Imperatores. Hoc autem in ordinem redacto A. 476. Orientalis tantùm imperii nomen perſeveravit, Occidentalis verò abolitum eſt, inſtituto à Gothis primùm, inde à Longobardis in Italia Regno, everſaque non ſemel Roma, cumque eadem Imperii Romani in Occidente ditionibus, & dignitate prorſus excifis. Duravit interſtitium Occidentalis Imperii Annos 324. uſque nempe ad Carolum Magnum, qui à Pontifice Imperialem coronam accepit, & Occidentis ſalutatus eſt Imperator. Habuit tunc denuo Romanum Imperium Principes geminos; nam licet nonnulli ex Imperatorum albo

Orientales poſt Carolum Magnum expungere conentur, injuria tamen adlaborant, cum iidem, & Imperatoris nomen, & ornamenta, & Orientalis Imperii ſedem ſemper obtinuerint. Occidentale Imperium in Carolo renatum viget adhuc; Orientale verò jam corruit 249. circiter ab hinc annis, imperante Conſtantino XI. Palæologo: Capta enim à Mahomette II. Turcarum Rege A. 1453. Conſtantinopoli, Chriſtianorum res ibidem funditus everſę ſunt; & cum ipſa ſua ſede Imperium quoque in jura cecidit Barbarorum.

Solēt Hiſtorici pro ſuo quilibet placito varias Imperii Romani diviſiones, & periodos effingere; quarum quælibet non magni momenti eſt, ideoque ipſas hìc recenſendas minimè exiſtimavimus. Illud unum adnotandum duximus, quatuor ſecerni poſſe à Carolo M. ad nos uſque periodos. Prima ſit Francorum, ab eodem Carolo uſque ad Conradum I. per Annos 119. Secunda Saxonum, ab Henrico I. ad Henricum II. per Annos 105. Tertia Francorum, Saxonum, aliarumque nationum, & gentium, à Conrado II. ad Sigiſmundum per Annos 414. Quarta Auſtriacorum ſolorum, ab Alberto II. ad Leopoldum regnantem per Annos 263. uſque adhuc, ad Annum ſcilicet 1702. quo hæc ſcribimus.

INDEX

INDEX AUCTORUM

E' quibus

Seriem noſtram expreſſimus.

ACrop. *Georgius Acropolita . Hiſtoria Orientis ab A. circiter 1203. ad tempora Michaelis Palæologi hujus nominis Octavi.*

Agath. *Agathias Smyrnæus. Libri 5. de bello Gathorum, & aliis peregrinis Hiſtoriis, quibus attinguntur res præſertim Juſtiniani Imperatoris.*

Alb. Argent. *Albertus Argentinenſis. Chronicon ab A. C. 1273. quo Rudolphus Imp. factus eſt, breviter priùs excurſis aliquot ſuperiorum annorum rebus, ad A. 1378.*

Alb. Stad. *Albertus Abbas Stadenſis. Hiſtoriographia ab Orbe condito ad A. C. 1256.*

Alciat. *Andreas Alciatus. Libellus de Formula Romani Imperii, Auguſtam Hiſtoriam breviter exhibens uſque ad Henricum Lucelburgenſem tantùm, mutilus enim eſt; & reliqua deſiderantur, quæ credibile eſt ab eodem perducta fuiſſe uſque ad Carolum V. ſaltem, cum obierit imperante Ferdinando I. A. 1550.*

Am. Marcel. *Ammianus Marcellinus. Rerum geſtarum, ſive Hiſtoriæ Romanæ Libri 31. Primi uſque ad 14. deſiderantur; quod reſtat (plurimis in locis mutilum) incipit ſub temporibus filiorum Conſtantini M., & protenditur uſque ad Valentis interitum.*

Ann. Fuld. *Annales Francorum in Fuldenſi cœnobio cœpti , & continuati ,ab A. 714. ad A. 900.*

Ann. Reb. *Annale Henrici Monachi in Rebdorff rerum ab A. 1295. ad A. 1362.*

Ann. Ster. *Annales Henrici Steronis Monachi Althæ inferioris rerum ab A. 1266. ad A. 1300.*

Anon. Ann. Reg. Franc. *Anonymus ſcriptor Annalium Regum Francorum Pipini , Caroli , & Ludovici , ab A. 741. ad A. 828. Aliqui hunc faciunt Monacum Benedictinum ; plerique nunc opus hoc Eginartho attribuunt .*

Anon. in vit. Henr. IV. *Anonymus ſcriptor Vitæ Henrici IV. qui fuit eidem Imperatori contemporaneus .*

Anon. excerp. *Anonymi excerpta de Imperatoribus, à Diocletiano ad Juſtinum .*

Anon. de abdic. &c. *Anonymi Hiſtoriola de abdicatione , ſeu renunciatione imperii , ac regnorum à Carolo V. facta . Habetur in Schardio ſub fine Tomi ſecundi , & in Goldaſti Politicis Imperialibus .*

Anon. in reb. geſt. ſub Ferd. *Epitome rerum in orbe geſtarum ſub Ferdinando I. ab A. C. 1558. ad A. 1564. Auctore Anonymo apud Schardium ſub fine Tomi 3.*

Anon. in reb. geſt. ſub Maximil. *Auctor Anonymus de rebus in orbe geſtis ſub Maximiliano II. ab Ann. 1565. ad A. 1574. apud Schardium ſub fine Tomi 4.*

Appian. *Appianus Alexandrinus . Scripſit ſingulis Libris bella ſex celebriora Romanorum . Item Bellorum Civilium Libros 5. & quædam alia .*

Avent. *Joannes Aventinus. Libri 7. Annalium Bojorum , à gentis origine ad A. C. circiter 1450.*

Benven. *Benvenutus de Rambaldis Imolenſis . Liber Auguſtalis, à C. I. Cæſare ad VVenceslaum .*

Bertold. Conſt. *Bertoldus Conſtantienſis Presbyter. Scripſit Chronicon poſt Hermannum Contractum, ab A. 1053. ad A. 1100.*

Beſſelm. *Sebaſtianus Beſſelmejerus . De Obſidione Magdeburgi hiſtorica deſcriptio .*

Blond. *Blondus Flavius Forlivienſis Libri 31. Hiſtoriarum ab inclinatione Imperii , temporibus ſcilicet circiter Theodoſii Junioris ad A. 1440.*

Boxhorn. *Marcus Zuerius Boxhornius . Hiſtoria Univerſalis, à Chriſto nato ad A. 1660.*

Brachel. *Adolphus Brachelius. Hiſtoria ſui temporis, ab A. 1618. ad A. 1652.*

Bret. *Philippus Bretius. Annales Mundi, ab eodem condito ad A. C. 1660.*

Bucholc. *Abrahamus Bucholcerus. Index Chronologicus, ab orbe condito ad A. C. 1616.*

Calchi. *Triſtanus Calchi Mediolanenſis. Hiſtoriæ Patriæ L. 20 ab Urbe condita, Anno ante Chriſtum circiter 600. uſque ad A. C. 1313.*

Camer. *Joachimus Camerarius. Narrationes de rebus Turcicis, à gentis origine ad Annum C. circiter 1538.*

Candid. *Joannes Candidus. Commentariorum Aquilejenſium Libri 8. ab urbis origine ad A. C. circiter 1514.*

Cantacuz. *Joannes Cantacuzenus. Hiſtoriæ Byzantinæ Libri 4. attingentes tempora Palæologorum, Andronici II. III. & Joannis III.*

Capitol. *Julius Capitolinus. Scripſit vitas, Antonini Pii, Marci Aurelii, Lucii Veri, Pertinacis, Albini, Macrini, Maximini, Maximi Cæſaris, Gordianorum trium, Maximi & Balbini.*

Caſſiod. *Aurelius Caſſiodorus. Chronicon à Latino primo Latii Rege ad Anaſtaſium Dicorum Imperatorem.*

Cedren. *Georgius Cedrenus. Compendium Hiſtoriarum, à mundo condito ad Iſaacium Comnenum.*

Cheur. *Dominus Cheureau. Scripſit Gallicè libris 6. Hiſtoriam Mundi, à primis Hominibus ad Leopoldum Imp. regnantem.*

Chriſt. Matth. *Chriſtianus Matthiæ. Edidit Theatrum Hiſtoricum, in quo agit de quatuor Monarchiis, è quibus Romanam proſequitur ad Rudolphum II.*

Chron. Herveld. *Chronicon Monachi cujuſdam Herveldenſis (notandum in nonnullis Libris huic operi affigi nomen Lamberti Schaffaburgenſis) à mundo condito ad Henricum IV. Imp.*

Chron. Elvvag. *Chronicon Elvvagenſis Monaſterii, ab A. 1095. ad Ann. 1477.*

Chron. Aug. *Pars Chronicæ Monaſterii S.S. Udalrici, & Afræ apud Auguſtam Vindelicorum ab A. 1152. ad A. 1265.*

Chron. Auſtr. *Chronicæ Auſtralis antiquæ excerptum per Mat-*

thiam Mareſcalcum de Bappenheim ab A. 852. *ad A.* 1326.

Chron. Græc. *Chronologia Imperatorum Græca, à C. I. Cæſare ad Michaelem Palæologum ; ex antiquitatibus Conſtantinopolitanis Palatinæ Bibliothecæ Libro , juxta editionem Francofurtenſem Friderici Sylburgii A.* 1590.

Chron. Colmar. *Chronicon Dominicanorum Colmarienſium , ab A.* 1211. *ad A.* 1303. *apud Urſtiſium Tomo* 2.

Chron. Belg. *Magnum Chronicon , in quo præcipuè Belgicæ res explicantur , Auctore , vel Collatore quodam ex Canonicis Regularibus S. Auguſtini prope Nuſſiam , ab A. C.* 54. *ad Ann.* 1475.

Chron. Germ. *Chronicorum Germaniæ L.* 31. *à prima gentis origine ad A.* 1539.

Coccin. *Michael Coccinius Tubingenſis . Opus de Bellis Italicis Maximiliani.*

Compil. Chron. *Compilatio Chronologica ; ſeu Chronicon excerptum ex diverſorum Chronicis ab initio Mundi ad A.C.*1474. *continens præcipuè res Pontificum , & Imperatorum.*

Contin. Sigeb. *Continuator Sigeberti , qui à pleriſque dicitur Robertus de Monte . Scripſit ab A.* 1113. *uſque ad A.* 1210.

Cont. Aim. *Continuator Aimoini , à capite* 42. *Libri* 4. *ab A. ſcilicet* 638. *circiter, uſque ad A.* 1165. *Adnotandum , non unicum fortaſſe eſſe Continuatorem Aimoini , ſed geminum ; primum ſcilicet à loco citato ad finem Libri quarti; alterum ab initio ad finem Libri quinti.*

Cortuſ. *Gulielmus , & Andrighettus Cortuſii Patavini . Scripſere Hiſtoriam de novitatibus Paduæ , ac Lombardiæ ab A.* 1256. *ad* 1364. *ubi plura habentur de Ludovico Bavaro Imp.*

Cuſpin. *Joannes Cuſpinianus . Vitæ Cæſarum, & Imperatorum Romanorum , tum Occidentalium , tum Orientalium , à C. I. Cæſare ad Maximilianum II.*

Dithmar. *Dithmarus . Chronicorum Libri* 7. *comprehendentes res Impp. Henrici I. trium Ottonum, & Henrici Secundi.*

Dodech. *Dodechinus Abbas Monaſterii S. Dyſibodi . Continuatio Chronicorum Mariani Scoti , ab A.* 1084. *ad A.* 1200.

Dubrav. *Joannes Dubravius Olomuzenſis Epiſcopus . Hiſtoriæ Bohemiæ Libri* 33. *à Gentis origine ad Ferdinandum I. Imperatorem, A. ſcilicet C.* 1527.

Duc.

Duc. *Ducas Michaelis Ducæ nepos . Hiſtoria Byzantina , à Joannis Palæologi temporibus ad Mehemetem II. Turcarum Regem , ab A. ſcilicet* 1360. *ad A.* 1462.

Eginar. *Eginarthus Caroli Magni ſcriba . Ejuſdem Caroli Vita .*

Egnat. *Jo. Baptiſta Egnatius . Scripſit vitas Romanorum Principum Libris* 3. *Orientalium quidem omnium , Occidentalium verò uſque ad Maximilianum I.*

Etrop. *Joannes Etropius . Diarium expeditionis Tunetanæ à Carolo V. ſuſceptæ .*

Evagr. *Evagrius Scholaſticus Epiphanenſis . Eccleſiaſticæ Hiſtorię Libri* 3. *à Theodoſio Juniore ad Mauritium .*

Euſeb. *Euſebius Pamphili Cæſarienſis Epiſcopus . Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ Lib.* 9. *à Chriſto nato ad Conſtantinum M. Item de vita Conſtantini M. Lib.* 5.

Eutrop. *Eutropius Hiſtoriæ Romanæ Libri* 10. *ab Urbe condita ad mortem Joviani .*

Florus. *Lucius Annæus Florus . Rerum Romanarum Epitome , Libri* 4. *à Romulo Rege ad Auguſti Imperium .*

Fragm. Hiſt. *Fragmentum Hiſtoricum incerti auctoris ab A.* 631. *ad* 1268. *Legitur præfixum Chronico Alberti Argentinenſis .*

Genebr. *Gilbertus Genebrandus Chronographiæ Libri* 4. *ab Orbe condito ad A. C.* 1584.

Godefr. *Godefridus Monacus S. Pantaleonis apud Coloniam . Annales ab A.* 1162. *ad A.* 1237.

Gotofred. *Joannes Ludovicus Gotofredus . Archontologia Coſmica ſive Principatuum omnium commentarii , in quibus habetur Imperatorum Occidentis Hiſtoria, à C. I. Cæſare ad Ferdinandum II.*

Glyc. *Michael Glycas Siculus . Annales partibus* 4. *diſtincti , à Mundi exordio ad obitum Alexii Comneni .*

Hepidan. *Hepidanus Cœnobita S. Galli . Annales breves rerum in Alamannia geſtarum, ab A. C.* 708. *ad A.* 1180.

Herm. Contr. *Hermannus Contractus . Chronicon ab Orbe condito ad A. C.* 1054.

B 4 He-

Herod. *Herodianus. Scripſit Libris 8. res Romanas, à morte Marci Aurelii ad initium Imperii Gordiani III.*

Joel. *Joelis Chronographia compendiaria, ab Adamo ad Alexium Murtzuphlum.*

Jornand. *Jornandes Gothus. Scripſit Librum de Regnorum ac temporum ſucceſſione, à Romulo Rege ad Juſtinum Imperatorem. Item Librum de rebus Geticis, ſeu de geſtis Gothorum, à gentis origine ad tempora Juſtiniani Imperatoris.*

Lamprid. *Ælius Lampridius. Scripſit vitas Commodi, Diadumediani Cæſaris, Heliogabali, & Alexandri Severi Impp.*

Laz. *VVolfgangus Lazius Viennenſis Medicus. De gentium aliquot migrationibus, &c. L. 12. in quibus plures habentur Principum Genealogiæ.*

Leo Oſt. *Leo Cardinalis Epiſcopus Oſtienſis. Libri 3. Chronici Monaſterii Caſſinenſis, attingentes facta Imperatorum, à Juſtiniano ad Annum uſque circiter* 1086. *Quartum addidit Librum Petrus Diaconus Oſtienſis, qui continuat Hiſtoriam uſque ad A.* 1138.

Liuthpr. *Liuthprandus Ticinenſis Eccleſiæ Levita, & Cremonenſis Epiſcopus. Hiſtoria rerum ab Europæ Imperatoribus, ac Principibus geſtarum Libris 6. ab A. circiter* 886. *ad A. circiter* 964.

Mameran. *Nicolaus Mameranus Lucemburgus. Speciale opuſculum de inveſtitura Electoralis Dignitatis Mauritii Saxoniæ Ducis à Carolo V. facta. Item opus de geſtis præcipuis Caroli V.*

Manaſ. *Conſtantinus Manaſſes. Compendium Chronicum, à Mundi exordio ad Nicephorum Botaniatem.*

Marian. Scot. *Marianus Scotus Monacus Fuldenſis. Chronicorum Libri* 3. *à Mundo condito ad A. C.* 1082.

Melant. *Philippus Melanthon. Carionis Chronicon auxit, & expoſuit, ab Octaviano Auguſto, ad Conſtantinum & Irenem.*

Montfort. *Lambertus Hortenſius Montfortius. Libri 7. Hiſtoriarum de Bello Germanico; nimirum Caroli V. cum Proteſtantibus.*

Munſter. *Sebaſtianus Munſterus. Coſmographiæ Univerſalis Libri 6. in quorum ſecundo habentur vitæ Impp., à C. I. Cæſare*

ad

ad Theodoſium Juniorem ; in tertio à Carolo M. ad Carolum V. in quarto Impp. Orientis , à Theodoſio Juniore ad Conſtantinum ultimum.

Muſſat. *Albertinus Muſſatus . Libri 16. de geſtis Henrici VII Item de geſtis Italicorum poſt Henricum VII. Libri 12. Tandem Vita , ſed non completa Ludovici Bavari.*

Naucl. *Joannes Nauclerus Præpoſitus Tubingenſis . Chronographia Voluminibus 2. diſtincta per Generationes 51. ab Orbe condito ad A. C. 1501.*

Niceph. Greg. *Nicephorus Gregora . Hiſtoria Byzantina à capta per Latinos Conſtantinopoli A. 1203. ad Andronici Junioris obitum , A. 1341.*

D. Niceph. *D. Nicephorus Conſtantinopolitanus Archiepiſcopus . Coſmographia brevis, ab Adamo ad Michaëlem , & Theophilum .*

Nice. *Niceta Choniata Logotheta : Hiſtoria Orientis, à Joanne Comneno ad A. 1204. quo mortuus eſt Balduinus .*

Occo. *Adolphus Occo Medicus Auguſtanus . Explicavit Impp. numiſmata, à Pompejo Magno ad Heraclium .*

Oroſ. *Paulus Oroſius Presbyter Hiſpanus . Libri 7. Hiſtoriarum adverſus gentes , à primis creati mundi temporibus ad Theodoſium Juniorem .*

Ot. Friſ. *Otto Friſingenſis Epiſcopus . Chronicon à principio Mundi ad tempora Friderici I. Imp. Item Libri 2. de geſtis ejuſdem Friderici uſque ad A. 1155.*

Ot. de S. Blaſ. *Otto de S. Blaſio . Appendix ad Chronicon Ottonis Friſingenſis, ab A. 1146. ad 1210.*

Paterc. *C. Vellejus Paterculus . Libri 2. Hiſtoriarum, à capta Troja ad annum 16. Tiberii Imperatoris .*

Patin. *Carolus Patinus Pariſienſis Medicus . Deſcripſit, & enarravit Impp. Rom. numiſmata, à C. I. Cæſare ad Heraclium .*

Paul. Diac. *Paulus Diaconus . Libri 8. de geſtis Romanorum, à Valentiniano Seniore in quo deſierat Eutropius ad Leonem tertium . Item de geſtis Longobardorum Libri 6. à gentis origine ad Hildebrandum ipſorum Regem trigeſimum .*

Perſona . *Gobelinus Perſona . Coſmodromium perductum per ætates ſex , ab Orbe condito ad A. C. 1418.*

Pe-

Petav. *Dionyſius Petavius*, *Rationarium temporum, à mundo condito ad A. C.* 1632.

Petr. Oſt. *Vide* Leo Oſt.

Peucer. *Gaſpar Peucerus*. *Auxit, & expoſuit Carionis Chronicon, à Carolo Magno ad Carolum V.*

Piccolom. *Vide infra* Sylv.

Plat. *Baptiſta, ſeu Bartholomeus (non enim convenit inter Auctores) Platina. Vitæ Pontificum, à Beato Petro Apoſtolo uſque ad Paulum II.*

Plut. *Plutarchus Cheronæus*. *Scripſit vitas excellentium Virorum ex Græcis, ac Latinis*.

Polyd. Verg. *Polydorus Vergilius Urbinas*. *Anglicæ Hiſtoriæ Libri 26. à primis illius gentis Principibus ad Henricum VII. Regem*.

Pomp. Læt. *Pomponius Lætus*. *Romanæ Hiſtoriæ compendium, à Gordiano III. ad Heraclium, paucis additis de Heraclii progenie, uſque ad Juſtinum III.*

Putean. *Erycius Puteanus*. *Hiſtoriæ Inſubricæ L.6. à Gentis origine ad tempora Ottonis I. Imp.*

Radev. *Radevicus Canonicus Friſingenſis*. *Addidit duos Libros de rebus geſtis Friderici Imperatoris Libris Ottonis Friſingenſis uſque ad A.* 1160. *Addita ipſi eſt appendix anonymi cujuſdam uſque ad A.* 1170.

Regi. *Regino Monacus Prumienſis*. *Annales à Chriſto nato ad ann.* 967.

Roſui. *Roſuitha Virgo è Saxonia Monialis Cænobii Candersheimenſis*. *Scripſit verſu Exametro Carminibus* 27. *Hiſtoriam Imperatorum, Henrici, & Ottonis I.*

Ruffin. *Ruffinus Presbyter Aquilejenſis*. *Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ Libri* 2. *à temporibus circiter Conſtantini M. ad interitum Theodoſii Senioris, A. ſcilicet* 395.

Sabel. *M. Antonius Coccius Sabellicus*. *Hiſtoria Veneta ab Urbe condita ad initia principatus Auguſtini Barbadici, A. ſcilicet circiter* 1487.

Scylit. *Joannes Scylitza Curopalates*. *Excipit ubi Cedrenus deſinit, & proſequitur Orientis Hiſtoriam uſque ad Nicephorum Botaniatem*.

Sigeb.

Sigeb. *Sigebertus Gemblacenſis.Chronicon ab A.C. 381. ad A. 1112.*

Sigon. *Carolus Sigonius . Hiſtoriarum de regno Italiæ Libri 20. ab A.C. 565. ad 1286. Item Hiſtoriarum de Occidentis Imperio Libri pariter 20. ab A. C. 284. ad 565.*

Sleid. *Joannes Sleidanus . Libri 3. de quatuor ſummis Imperiis , è quibus Romanum deſcribitur uſque ad Carolum V.*

Socrat. *Socrates Scholaſticus . Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Libri 7. à Conſtantino M. ad Theodoſium Seniorem .*

Sozom. *Hermias Sozomenus Salaminius. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Libri 8. à Conſtantino Magno ad Arcadium, & Honorium.*

Spart. *Ælius Spartianus . Vitæ Adriani , Ælii Cæſaris , Didii Juliani , Septimii Severi , Peſcennii Nigri , Caracallæ , Getæ .*

Strada . *Jacobus de Strada . Theſaurus Antiquitatum ; ſeu Vitæ Imperatorum Occidentalium & Orientalium , à C. I. Cæſare ad Carolum V.*

Sturc. *Chriſtophorus Sturcius . Liber de Imperio Germanorum, à Carolo Magno ad Richardum , & Alphonſum ; ad finem ſcilicet Interregni poſt Fridericum II.*

Svet. *C. Svetonius Tranquillus . Vitæ 12. Cæſarum, à C.I. Cæſare ad Domitianum .*

Svida . *Svida . Cæſarum vitas attingit, à C. I. Cæſare ad Theophilum .*

Sylv. *Æneas Sylvius Piccolomineus Senenſis . Hiſtoria de Bohemorum origine ac geſtis , à gentis primordiis ad Georgium Pogiebrachium Regem , hoc eſt ad A. C. circiter 1457. Item de his quæ Friderico Tertio Imp. per totam Europam geſta ſunt .*

Tacit. *C. Cornelius Tacitus . Annalium Libri 16. ab Auguſti morte ad Neronem ; horum tamen nonnulli injuria temporis perierunt . Item Hiſtoriarum Libri 5. à Galbæ imperio ad Veſpaſianum ex 13. quibus videtur ipſe Romanam Hiſtoriam perduxiſſe uſque ad interitum Domitiani .*

Theod. Met. *Theodorus Metochita . Scripſit Hiſtoriam Romanam , à C.I. Cæſare ad Conſtantinum Magnum .*

Theoph. *Theophanes . Cronographia , à Diocletiano ad Michaelem Rancabe .*

Thuan. *Jacobus Auguſtus Thuanus . Hiſtoriarum ſui temporis Libri 138. ab A.C. 1543. ad A. 1607.*

Thul-

Thulden. *Chriſtianus Adolphus Thuldenus . Hiſtoria ſui temporis , ſeu continuatio Hiſtoriarum Brachelii , ab A. 1652. ad A. 1659.*

Trebel. Pol. *Trebellius Pollio . Vitæ Valeriani patris , & filii , Gallieni patris pariter , & filii , triginta Tyrannorum, & Claudii .*

Trithen. *Joannes Tritbenemius Abbas D. Jacobi VVirtzburgenſis . De origine gentis Francorum compendium, ab A. ante C. 439. uſque ad Carolum Calvum Imperatorem .*

Vail. *Joannes Vaillant Bellovacus . Illuſtravit Numiſmata Imperatorum, à C. I. Cæſare ad Poſthumum.*

Vecer. *Conradus Vecerius . De Vita Henrici Septimi Imperatoris .*

Sext. Aur. Victor. *Sextus Aurelius Victor . Vitæ Cæſarum ab Auguſto ad Conſtantium . Item de vita & moribus Imperatorum , ſive Auguſtæ Hiſtoriæ epitome , ab Auguſto ad Theodoſium Seniorem .*

Volater. *Raphael Volaterranus . Antropologiæ L. 23. in quorum poſtremo habetur hiſtoria de Imperatoribus Romanis uſq; ad Maximilianum .*

Vopiſc. *Flavius Vopiſcus Syracuſius . Vitæ Aureliani , Taciti , Floriani , Probi , Firmi , Proculi , Saturnini , Bonoſi , Cari, Numeriani , & Carini .*

Vrſperg. *Conradus Abbas Vrſpergenſis . Chronicum , ſive Hiſtoria univerſalis , quæ ſeorſim agit de omnibus principatibus incipiens à primo Aſſyriæ regno , hiſtoriamque Imperatorum proſequitur uſque ad A. C. circiter 1230. annum ſcilicet 16. imperii Friderici II.*

VVippo . *Vita Conradi II. Salici .*

VVitich. *VVitichindus Monacus Corbejenſis Ordinis Benedictini . Annalium Libri 3. de rebus Saxonicis , attingentes Hiſtoriam Imperatorum Henrici Aucupis , & Ottonis Magni .*

Vulc. Gal. *Vulcatius Gallicanus . Vita Avidii Caſſii .*

Xiphil. *Joannes Xiphilinus . Epitome Dionis , incipiens ab ejuſdem libro 35. de Pompejo Magno ad Alexandrum Severum Imperatorem .*

Zo-

Zonar. *Joannes Zonaras . Annalium Tomi 3. ab Orbe condito ad Alexium Comnenum .*

Zoſim. *Zoſimus . Hiſtoriæ Romanæ Libri 6. , ab Auguſto , breviter priùs excurſis ſuperiorum temporum rebus , ad Theodoſium Juniorem .*

Digitized by Google

NOI REFORMATORI
dello Studio di Padoa.

HAvendo veduto per la Fede di reviſione, & approbatione del P. F. Raimondo Aſperti Inquiſitore nel Libro intitolato: *Series Auguſtorum, Auguſtarum, Cæſarum, & Tyrannorum omnium, tam in Oriente, quàm in Occidente à C. I. Cæſare ad Leopoldum Laurentii Patarol*, non v'eſſer cos'alcuna contro la Santa Fede Cattolica, & parimente per Atteſtato del Segretario Noſtro niente contro Prencipi, & buoni coſtumi, concedemo Licenza ad *Antonio Bortoli*, che poſſi eſſer ſtampato, oſſervando gl'ordini in materia di Stampe, & preſentando le ſolite copie alle Publiche Librarie di Venetia, & di Padoa.

Dat. 25. Marzo 1702.

(Gio: Lando Cav. P. Reformator.
(
(Franceſco Cornaro P. Reformator.

Agoſtino Galdaldini Segretario.

SERIES

SERIES
AUGUSTORUM, AUGUSTARUM, CÆSARUM, ET TYRANNORUM.

I.

CAIUS JVLIUS CÆSAR è nobili gente Julia Romana Lucii Julii Cæſaris, & Aureliæ filius, victo Pompejo, & Pompejanis partibus; actiſque quinque triumphis, accepta inter alios honores Dictatura perpetua, & Imperatoris nomine aſſumpto, Romani Imperii principia jecit, Anno ante natum Chriſtum 46. Princeps miræ fortitudinis in rebus bellicis, nec pacis artibus minor, eloquentiſſimus inſuper, quare & plura diſertiſſimè ſcripſit,

pſit, & innumera bella, tam in Barbaros, quàm in Cives ſuos feliciter profligavit. Facta in eum Romæ conſpiratione confoſſus eſt in Senatu tribus & viginti vulneribus, M. Bruto, & C. Caſſio conjuratorum principibus, Anno Ætatis 56. Imperii 4. *Plut. Svet. in Cæſ.*

Coſsutia ex ordine Equeſtri C. I. Cæſaris prima uxor. Ab eodem repudiata eſt. *Svet. in Cæſ. c.* 1.

Cornelia Cinnæ quater Conſulis filia ſecunda uxor. Hanc mirè amavit, & mortuam laudavit pro roſtris, ex eaque Juliam ſuſcepit. *ibid.*

Pompeja Q. Pompej filia tertia uxor. Adulterii cum P. Clodio in Bonæ Deæ templo perpetrati fama laborans dimiſſa eſt. *ibid. c. 6.*

Calpurnia L. Piſonis filia quarta uxor. Hæc quo die Cæſar occiſus eſt eumdem hortabatur ne Curiam ingrederetur. *ibid. c.* 21. *&* 81.

Julia Junior, C. Julii, & Corneliæ filia. Uxor fuit priùs Servilii Cepionis, inde Pompej M. Obiit ex partu. *ibid. c.* 21.

Cæſario, ſive Cæſarius C. I. Cæſaris, & Cleopatræ filius. Interfectus eſt ab Auguſto, conſulente Ario Philoſopho, non eſſe probandam multitudinem Cæſarum. *ibid. c.* 52. *& in Aug. c.* 17. *Plut. in M. Antonio.*

Julia Senior C. I. Cæſaris ſoror, Accii Balbi uxor. Ex hiſce nata Accia mater Octaviani Auguſti. *Sveton. in Auguſt. c.* 4.

Poſt C. I. Cæſaris necem rerum ſummam inter ſe diviſere Octavianus, Lepidus, & Antonius, & celebrem illum inſtituere Triumviratum. Lepidus verò ignavus, & iners nomine tenus tantùm dominatu potitus eſt, ad privatam vitam citò redactus. Antonius autem veſano amore Cleopatræ captus, ideoque repudiata Octavia ſorore Auguſti conjuge ſua, ejuſdem collegæ hoſtem ſe profeſſus eſt. Ideo inter eoſdem ad arma ventum, & collata utrinque navali manu apud Actium Epiri promontorium, fugiente ex infauſti exitus metu Cleopatra, fugiit ipſe quoque Antonius cum eadem in Ægyptum Anno poſt obſeſſus ipſe Alexandriæ ab Auguſto, & ab omnibus relictus ſibi intulit vulnus; cumque uxor Cleopatra in ſepulchrum ſe ſe recepiſſet, ipſe intra idem funibus per feneſtram

ſtram attractus apud eamdem expiravit. Illa verò præmetuens, ne in triumphum à victoribus duceretur aſpidem admovit brachio, cujus morſu è vivis exceſſit. *Appian. Bel. Civil. L. 5. Flor. L. 4. C. 6. & 11. Paterc. L. 2. Svet. in Aug. C. 17.*

Alexander M. Antonii, & Cleopatræ filius. *Plut. in M. Ant.* Ipſum hìc ideò retulimus, quòd ab Antiquariis nummus eidem attribuatur quem hìc appoſuimus; ſolùm tamen ex conjectura, & dubiè.

I I.

OCTAVIANUS Octavii ex Equeſtri ac Senatoria familia, & Acciæ filius, à C. I. Cæſare adoptatus, & Cæſar nominatus Reipublicæ univerſæ ſolus potitus eſt à morte Antonii, Anno ante Chriſtum 30; annoque imperii ſui decimo ſexto Auguſtus eſt appellatus. Princeps hic Romanæ quidem everſor libertatis, virtutibus tamen, & optimè domi foriſque geſtis adeo laudabilis, ut inventum ſit dicterium, ipſum aut numquam naſci, aut numquam mori debuiſſe. Urbem mirum in modum reſtauravit, & magnifi-

cis auxit ædificiis, inter quæ celebriora Pantheon, & Templum Quirini; prætereaque legibus, & inſtitutis ſapientiſſimis communivit. Obiit Nolæ ex profluvio ventris; dubium an ex ficubus veneno illitis; A. æt. 77. imp. 44. *Tac. An. L.* 1. *Svet. in Aug.*

Octavius pater fuit Auguſti. Liberos reliquit Octavias, Majorem, & Minorem, & Octavianum, qui Auguſtus. *Svet. in Aug. C.* 3. *&* 4.

Prima Auguſti uxor P. Servilii Iſaurici filia fuit, quam ſibi tantùm deſpondit; ſed ea non eſt uſus. *ibid. c.* 62.

Claudia, ſeu Clodia P. Clodii, & Fulviæ filia ſecunda uxor. Dimiſſa eſt, orta ſimultate inter Auguſtum, & ipſius matrem. *ibid.*

Scribonia, nupta priùs duobus Conſularibus, tertia uxor. Repudiata eſt propter morum perverſitatem. *ibid.*

Livia Druſilla, quæ etiam Julia poſteà dicta fuit, Livii, ſeu Julii Calidiani filia quarta Uxor, Tiberio Neroni, cui priùs nupta erat abducta. Fœmina ſuperba, ſed miræ ſagacitatis, ac prudentiæ. Obiit A. æt. 86. *ibid. Tacit. ann. L.* 1. Appoſuimus hic nummum, in quo legitur *Pietas*, quòd ab Antiquariorum pleriſque Liviæ attribuatur unà cum illis, in quibus legitur *Salus*, & *Juſtitia*.

Octavia Auguſti ſoror M. Antonii primùm uxor fuit, ipſique genuit Antonias, Majorem, & Minorem; inde M. Marcelli, cui genuit duas filias, & C. Marcellum. *Plut. in M. Ant.*

Julia Auguſti, & Scriboniæ filia. Nupſit priùs C. Marcello; inde M. Agrippæ juſſo Marcellam alteram conjugem ſuam repudiare; tandem Tiberio, de quo infra. Fuit hæc patri degener, ſeque ſuperbia, levitate, ac libidinibus inquinavit. Opera Auguſti relegata eſt primò in inſulam Pandatariam, inde in oppidum Rheginorum, quod nunc *Reggio* in Italiæ finibus. *Sveton. in Aug. c.* 36. *&* 65. *Tac. An. Lib.* 1. *Paterc. L.* 2. *c.* 96.

M. Agrippa Auguſti gener, ut diximus. Suſcepit ex Julia Cajum, Lucium, Agrippam Poſthumum, Juliam, & Agrippinam. Ex hiſce Cajus, & Lucius in familiam Cæſarum ab Avo Auguſto adoptati ſunt, & Juventutis Principes appellati. Cajus autem obiit perfidioſè vulneratus in colloquio ad

urbem

urbem Artaxata ; Lucius obiit Marſiliæ, incertum morbonè, an veneno Liviæ artibus dato. *Svet. in Aug. c. 64. & 65. Tac. An. L. 1. Paterc. lo. cit.*

III.

TIBERIUS è gente Claudia Romæ nobili, Tiberii Neronis, & Liviæ Druſillæ filius, ab Auguſto vitrico adoptatus imperium poſt eumdem conſecutus eſt anno Chriſti 14. Virtutum, & vitiorum pæne omnium exercitia miſcuit, & profeſſus eſt. Hinc enim humanitatem, modeſtiam, frugalitatem, liberalitatem, prudentiam affectavit; inde verò ebrioſitate, tyrannide, libidinibus, ſimulatione, ac mendacio præſertim malum Principem egit. De-

C 2 ceſſit

Digitized by Google

ceſſit Miſeni , crediturque à Cajo nepote ſuo ſuffocatus , A. æt. 78, imp. 23. *Svet. in Tib. Tac. An. L. 1. & ſeq. uſque ad 10. Paterc. l. 2.*

Vipſania Agrippina M. Agrippæ, & Marcellæ filia Tiberii prima uxor . Natus eſt ex hac Druſus Minor . Dimiſit ipſam Tiberius juſſu Auguſti gravidam , ut Juliam ſumeret , de qua jam ſupra . Obiit miti morte , raro exemplo in ſua familia . *Tac. An. l. 1, & 3.*

Druſus Minor Tiberii , & Agrippinæ filius . Obiit juvenis , ſeu ex vi morbi propter nimiam intemperantiam , ſeu veneno conſumptus ex fraude Sejani . Ex uxore Livilla ſumpſit Tiberium . *ibid. & l. 4. Svet. in Tib. c. 15, 54, & 62.*

Druſus Major Tiberii frater . Rector fuit Romani exercitus in Germania , provinciamque majori ex parte domuit . Obiit collapſus equo , fractoque inde crure , A. æt. 30. *ibid. c. 4. & 7. Tac. An. l. 1. Paterc. l. 2. c. 97.*

Antonia Minor M. Antonii , & Octaviæ Majoris filia Druſi Majoris uxor . Mulier optima, de qua fertur quòd abſtemia fuerit . Obiit ex veneno , genitis Germanico , & Claudio . *Plut. in M. Ant. Tac. An. l. 3.*

Germanicus Antoniæ Minoris , & Druſi Majoris filius . Omnibus , tum corporis , tum animi virtutibus enituit . Obiit Antiochiæ veneno hauſto ex fraudibus Sejani A. æt. 34. *Svet. in Calig. c. 1. Tac. An. l. 1, & 2.*

Agrippina M. Agrippæ, & Juliæ filia Germanici uxor . Genuit Caligulam , Druſum , Neronem , Liviam , Druſillam , & Agrippinam . Mortuo marito , quem comitabatur per Aſiam , reverſa eſt Romam , ubi , cum venenum è Tiberii menſa timeret, fame periit . *Svet. in Calig. c. 7. Tac. An. l. 2, & 6.*

Nero , & Druſus Germanici , & Agrippinæ filii , ut dictum eſt . A Tiberio hoſtes judicati fame conſumpti ſunt ; Nero in inſula Pontia ; Druſus in imma parte Palatii . *Auctores citati .*

I V.

I. V.

CAJVS, cognomento *Caligula* quòd in exercitu caligis militaribus uteretur, Germanici, & Agrippinæ filius, adoptatus à Tiberio imperare cæpit A. 37. Optimi patris peſſimus filius fuit; ſævitia, libidine, inſolentia, rapinis, impudentia, impietate contaminatiſſimus. Literatis videtur aliqualiter faviſſe, cum Latinæ Græcæque linguæ Lugduni certamen inſtituerit. Ex tot vitiis exoſus omnibus trucidatus eſt Romę 30 vulneribus à Caſſio Cherea, aliiſque conjuratis, A. æt. 28, imp. 4. *Tac. An. l. 6. Svet. in Calig.*

Junia Claudia, ſeu Claudilla M. Syllani filia Caligulæ prima uxor nondum Imperatoris. Obiit ex partu. *Tac. An. l. 6.*

Livia Horeſtilla ſecunda uxor. Hanc deſponſatam C. Piſoni ipſe ſibi è convivio rapuit; ſed brevi repudiavit, & relegavit. *Svet. in Calig. c. 25. Xiphil. in Cajo* vocat Corneliam Oreſtinam.

Lollia Paulina M. Lollii filia tertia uxor. Hanc quoque per vim ſumpſit, coacto C. Memmio ejuſdem marito eam ſibi deſpondere; brevi autem repudiavit. *ibid.*

Cæſonia Orphiti, & Veſtiliæ filia luxuriæ, & laſcivię perditiſſimæ fęmina quarta uxor. Occiſo marito, cui etiam amatorium medicamentum propinaverat quo in furorem ageretur, ipſa quoque à Centurione transfixa eſt; & filia utriuſque Julia Druſilla parietibus illiſa. *ibid. & C. ultimo.*

V.

TIBERIUS CLAUDIUS Druſi Majoris, & Antoniæ Minoris filius, Germanici frater, in Palatii angulo inventus à Prætorianis, dum poſt Caligulæ mortem alii de Imperatore eligendo, alii de reſtituenda Republica diſputarent, raptus eſt, & Imperator acclamatus, cum promiſiſſet iiſdem ſingulis quina dena ſeſtertia, A. 41. Principio ad bonum vergere videbatur: Plures optimas ſanctiones tulit, multaque opera publica extruxit, ut Portum Hoſtienſem ad importandū frumentum, Aquæductus per quadraginta milliaria, & alia; Lacum Fucinum derivavit, operantibus per undecim annos triginta millibus hominum. Inde verò ad malum acceſſit; nam & luxuriæ perditæ, & ſævæ crudelitatis fuit; appetentior præterea ludendi, timidus, diffidens, & ſemiſtolidus. Britanniam tumultuantem ingreſſus eſt, & ſine prælio intra ſex menſes compoſuit, præclarſq; inde triumphum egit. Periit ſumpto in boletis veneno, conſcia uxore Agrippina, A. æt. 64, imp. 14. *Svet. in Claud. Tac. Ann. Lib. 11, & 12.*

Æmilia Lepida Auguſti proneptis Claudii adoleſcentis prima uxor. Intacta repudiata eſt; ſeque poſtea ipſam occidit. *Svet. in Claud. c. 26. Tac. An. L. 6.*

Livia Medullina Camilla è Dictatoris Camilli genere ſecunda uxor. Obiit die nuptiis deſtinato. *Svet. lo.cit.*

Plautia Urgulanilla tertia uxor. Genuit Druſum, & Claudiam. Dimiſſa eſt propter libidinum probra, & homicidii ſuſpicionem. *ibid. & c. 27.*

Ælia Petina Viri conſularis filia quarta uxor. Genuit

nuit Antoniam ; repudiata inde eſt ob leves offenſas . *ibid.* *26.*

. Valeria Meſſalina Barbati Meſſalæ conſobrini ſui filia quinta uxor . Hanc Claudius , cum comperiſſet ſuper cætera flagitia C. Silio etiam nupſiſſe , dote inter auſpices conſignata , ſupplicio affecit . Genuit Octaviam , & Britannicum . *ibid. Tac. An. l.* 11.

Britannicus , ut modò dictum , Claudii è Meſſalina filius. Germanicus primò dicebatur . Sublatus eſt per venenum à Nerone Imperatore æmulatione vocis , & metu ne ſibi raperet imperium . *Svet. in Claud. c.* 27. *& in Ner. c.* 33.

Julia Agrippina Germanici filia Claudii neptis ſexta ejuſdem uxor . Deſponſata priùs fuerat Paſſieno Criſpo , inde Cneo Domitio Ænobarbo Neronis patri ; poſtea in Caji fratris fædiſſimo conturbernio vixerat . Fæmina regnandi avidiſſima , & libidinibus infamis . Interempta eſt filii Neronis juſſu . *Svet. in Claud. c.* 26. *Tac. An. l.* 4, 12, *&* 14.

V I.

CLAUDIUS DOMITIUS NERO Gnei Domitii Ænobarbi, & Agrippinæ filius à militibus , quibus idem promiſerat ac Claudius , ad imperium elatus eſt A. 54. Primo imperii ſui quadriennio optimus fuit , reliquo tempore peſſimus ; cum nullum fuerit vitium , quo ſe ſe non fædaverit . Bellum Britannicum infeliciter geſſit ; feliciter verò Parthicum per Domitium Corbulonem ; & Judaicum per Veſpaſianum . Propter ſcelerum multitudinem à Senatu hoſtis judicatus eſt , contraque ipſum acclamatus in Hiſpania Sergius Galba . Accepto nuncio , ſe requiri ut pu-

 nia-

niatur more majorum , & adventare milites ad id miſſos pugionem jugulo adegit, adjuvante Epaphrodito à libellis extra portam Viminalem, jacens in ſcrobe quam ad corporis ſui modulum parari ſibi ſubitò juſſerat; A. æt. 32, imp. 14. *Tac. L.* 12. *& ſeq. Svet. in Ner.*

Octavia Claudii Imperatoris & Meſſalinæ filia Neronis prima uxor. Hanc citò aſpernatus dimiſit, relegavit, & tandem ſub adulterii prætextu juſſit occidi. *ibid. C.* 7, *&* 35. *Tac. An. L.* 12. *&c.*

Poppęa Sabina Titi Ollii Viri Quæſtorii filia, Rufo Criſpo, ſeu Criſpino equiti priùs deſponſata, ſecunda uxor, qua ipſe tamen antea pro concubina uſus fuerat. Occiſa eſt ab eodem ictu calcis cum eſſet gravida, quòd ſerò ab aurigatione reverſum conviciis inceſſerat. Genuit Claudiam. *Tac. An. l.* 14, *&* 16. *Svet. in Ner. c.* 7.

Statilia Meſſalina, Attico Veſtino priùs nupta, tertia uxor. *Svet. lo. cit. Tac. An. l.* 15.

Cajus Julius Vindex natione Gallus, genere nobiliſſimus, coacta valida Gallorum manu adverſus Neronem nova molitus eſt; ſed cum principatum parare ſibi non ſtuderet Galbæ detulit Imperium. Adverſus eum miſſus eſt Rufus qui Germanię prǫerat; factoque militum utrinque concurſu abſque Ducum juſſu, ipſe ſibi manus intulit. *Xiphil. in Ner.*

V I I.

SERGIUS SULPICIUS GALBA Romanus è nobiliſſima Sulpiciorum familia, patre Servio Sulpicio, matre Mummia Achaja genitus, à militibus acclamatus eſt Imperator in Hiſpania contra Neronem, A. 68. Sęvitiæ, ac ava-

avaritiæ fama laborare dicebatur, ex quarum ſuſpicione, cum ſibi odium etiam ex nimia libertis conceſſa licentia comparaſſet, à Prætorianis Ottoni faventibus trucidatus eſt Romæ in Foro; caputque ipſius ad eumdem Ottonem in caſtra miſſum. Obiit A. æt. 73, imp. Menſe 7. *Tac. Hiſt. L.* 1. *Svet. in Gal.*

Lepida Galbæ uxor. Ex hac ſuſcepit ipſe duos liberos; eaque mortua cęlibatum conſtantiſſimè ſervavit. *ibid. C.* 5.

Piſo Frugi Licinianus M. Craſſi, & Scriboniæ filius, juvenis optima donatus indole à Galba pro concione adoptatus eſt, & Imperii hęres declaratus. Sexto poſt die, à Galbæ verò nece non multùm in templi Deæ Veſtæ foribus confoſſus eſt. *ibid. C.* 17.

Clodius Macer Africę Proprætor ſub Nerone, ipſo mortuo ad imperium aſpiravit. Eodem tempore & Nymphidius Sabinus Romæ, & Fontejus Capito in Germania dominatum aucupabantur. Ipſe à Trebonio Garuciano Galbæ procuratore ſublatus eſt; cęterique etiam oppreſſi. *Tac. Hiſt. L.* 1.

VIII.

MARCUS SALVIUS OTTO Lucii Ottonis, & Albię Terentiæ filius, familia nobili ex Etrurię oppido Ferentino, ægrè ferens prȩlatum ſibi adoptione Piſonem à Galba, militum ſibi conciliavit animos, ab iiſq; deductus in caſtra Imperator eſt ſalutatus A. 69. Vir munditiarum pęnè muliebrium, ſuiq; corporis immodicè ſtudioſus. Audita Vitellii in Imperatorem acclamatione auctor Senatui fuit mittendę legationis, quę doceret, electũ jam Principẽ, concor-

Digitized by Google

cordiamque ſuaderet ; ſe ipſum præterea per internuncios imperii conſortem , generumque offerens Vitellio . Sed , cum hujus copiæ nimis appropinquarent , ad arma ventum eſt , terque Otto per duces vicit ; nimirum apud Alpes , circa Placentiam , & ad Ædem Caſtoris . Noviſſimo autem prælio apud Bebriacum Cremonenſium oppidum à Vitellianis fraude victus , tædio inde civilis belli , & ne ſibi tanto civium ſanguine ac periculo imperium tueretur , pugione ſe transfixit , A. æt. 38. imp. die 95. maximo cum dolore militum , quorum multi ſibi vim intulere , & ad internecionem invicem concurrere . *Tac. Hiſt. l. 1, & 2. Svet. in Ot.*

I X.

AULUS VITELLIUS Lucii Vitellii , & Sextiliæ filius , Romano genere nobiliſſimus à Germanico exercitu propè Coloniam ſalutatus eſt Imperator vivente adhuc Galba . Enormis proceritatis fuit , & immodicæ gulæ , crudelis præterea , & vanus ; ſeque talem in itinere præcipuè præbuit è Galliis Romam versùs , quod triumphantium more per civitates omnes confecit . Deficientibus ad Veſpaſianum legionibus Mæſiarum , & Pannoniæ , item Judææ , ac Syriæ tractus eſt in Forum religatis poſt terga manibus , & injecto cervicibus laqueo ; tandemque apud Gemonias minutiſſimis ictibus excarnificatus eſt , inde unco raptus & projectus in Tyberim , A. æt. 57, imp. m. 10 circiter . *Svet. in Vit. Tac. Hiſt. l. 1, 2. & 3.*

Petronia Conſularis viri filia Vitellii prima uxor . Genuit Petronianum altero captum oculo . *Sveton. cap. 6. Tac. L. 2.*

Ga-

Galeria Fundana Prætorio patre nata ſecunda uxor. Ex hac nati ſunt utriuſque ſexus liberi, inter quos maſculus titubantia oris prope mutus, & elinguis. *Svet. c. 6.*

X.

FLAVIUS VESPASIANUS è Gente Flavia obſcura potiùs ex oppido Reatino, Titi Flavii Sabini, & Veſpaſiæ Polæ filius ab exercitu Syriaco, cujus erat rector, Imperator dictus eſt, dum Otto, & Vitellius de imperio decertarent, A. 69. Fuit miræ ſobrietatis, urbanitatis, moderationis, & effuſi in literas ſtudii; avaritiæ tamen labe notatus. Judæam omnem præter Jeroſolymam, & unum aut alterum oppidum ſubegit. Obiit ſtans inter manus ſublevantium è profluvio ventris in Campania, Ann. æt. 69, imp. 10. *Tac. Hiſt. l. 2. Svet. in Veſp.*

Flavia Domitilla, ſeu Domicilla Statilii Capellæ Romani Equitis filia Veſpaſiani uxor. Genuit Titum, Domitianum, & Domitillam. *Svet. c. 3.*

Julius Sabinus principatum gerens in Lingonibus ſeparatim magnum exercitum comparavit, fuitque Cæſar cognominatus, quod ſe Julio Cæſare prognatum diceret. A Cereale multis prælis victus eſt; poſt quæ in ſepulchrum quod ruri habebat ingreſſus ibi novem annos delituit; credentibus interim omnibus ipſum mortuum. *Xiphil. in Veſpaſ.*

X I.

TITUS VESPASIANUS patri ſucceſſit in imperio A. 79; ipſumque optimè adminiſtravit. Fuit enim affabilis, clemens, liberalis, omniumque ferè virtutum profeſſione adeò clarus, ut *humani generis deliciæ* nuncuparetur. Bellum Judaicum à Patre jam ſuſceptum, capta Urbe Jeroſolyma, conſummavit. Obiit in eadem villa, in qua pater, ſeu ex febri, ſeu ex veneno, A. æt. 42, imp. 2. *Svet. in Tito*.

Arricidia Tertulla Tertulli Romani Equitis filia Titi prima uxor. *ibid. C.* 4.

Martia Furnilla ſplendido genere orta ſecunda uxor. Suſcepta filia divortium fecit. *ibid.*

Julia Titi, & Martię Furnillę filia. Nupſit priùs F. Sabino; inde à patruo ſuo Domitiano corrupta eſt, & ardenter, palamque amata. *ibid. & in Domit. C.* 22.

X I I.

XII.

FLAVIUS DOMITIANUS à fratre ſucceſſor imperii deſignatus, eodem mortuo confirmatus eſt, A. 81. Primis imperii menſibus morum ſuorum reformationi ſtudere videbatur, & miſcere vitiis virtutes; mox verò vitiorum omnium, ſęvitiæ præſertim, & rapacitatis experimenta publicavit. Expeditiones non ſemel ſuſcepit; adverſus Dalmatas, Cattos, & Dacos, à quorum Rege Decebalo annuo tributo pacem emit. Licet autem victo ſimilis reverti coactus fuerit, triumphavit tamen, & Germanici, ac Dacici cognomen aſſumpſit. Trucidatus eſt in cubiculo ſuo, facta libertorum, & amicorum conſpiratione, principe Stephano, conſciaque uxore Domitia, A. æt. 45, imp. 15. *Svet. in Domit.*

Domitia Longina Domitiani uxor. Hanc ipſe priori marito L. Ælio Lamiæ rapuit. Unicum genuit filium, qui obiit infantulus, & conſecratus eſt. Mox, cum arderet amore Paridis, repudiata eſt; ſed intra breve tempus reſumpta, coniuge impatiente diſſidii. *ibid. C.* 1, *&* 3.

XIII.

X I I I.

NERVA COCCEJUS nobili genere ex oppido Narnienſi natus ab interfectoribus Domitiani Imperator ſalutatus eſt A. *96.* Princeps omnino laudabilis , & pacis artibus inſignis . Cum verò propter ſenium ferè deſpiceretur Trajanum adoptavit . Obiit ſtomachi dolore correptus A. æt. *66.* imp. 1. cum dimidio circiter . *Xiphil. in Nerva . Sex. Aur. Vict.*

X I V.

NERVA TRAJANUS ULPIUS ex urbe Hiſpanię Italica, nunc *Sevilla la Veja*, Nervam, à quo fuerat adoptatus , ex-

excepit A.98.imperium tanta virtutum omnium profeſſione adminiſtravit,ut inde Optimi cognomen obtinuerit. Germanos repreſſit, Dacoſque non ſemel vicit; contra quos, ut commodiùs bellum gerere poſſet, celebrem illum Danubii pontem extruxit. Armenios quoque, Parthos, & Judæos profligavit; indeque Germanicus, Parthicus, Dacicus nominatus eſt, ut patet ex nummis. In Italiam ex Aſia dum reverti parat obiit apud Selinuntem Ciliciæ, quę urbs ab eodem Trajanopolis poſtea dicta eſt; A. æt. 64. imp. 19. cum dimidio. *Xiphil. in Trajan.*

Plotina Trajani uxor,optima Imperatrix. *ibid. Sex. Aur. Vict. in Conſtantio* vocat ipſam Pompeam Plotinam.

Marciana Trajani ſoror, ſpectatæ moderationis matrona. Conſtat ex Arcu triumphali Anconitano, teſte *Occone*.

Matidia Marcianæ filia, Mater Sabinæ, de qua infra. *Spart. in Hadr.*

X V.

ÆLIUS HADRIANUS Ælii Hadriani, & Domitiæ Paulinæ filius, gente Hiſpanus, Romæ tamen natus Plotinę opera Trajani mentitus adoptionem imperium aſſecutus eſt A. 117. exque Aſia reverſus Trajani, quem

quem comitatus fuerat, cineres urna aurea clauſas triumphali curru Romam invexit. Imperator humanitate, memoria, ingenio præſtantiſſimus, amore ac ſtudio erga Rempublicam incomparabilis; non tamen ſine aliquo vitio, utpotè truculentia quandoque, ac invidia. Judæos tumultuantes repreſſit; urbemque Jeroſolymam Æliam Capitolinam nominavit. Provincias pænè omnes imperii incredibili laborum tolerantia peragravit; murumque illum celebrem in Britannia miræ longitudinis perduxit. Obiit ex hydrope apud Bajas, A. æt. 62, imp. 21. *Xiphil. Spart. in Hadr.*

Sabina Matidiæ filia (non deſunt tamen qui ſororem dicant) Hadriani uxor. Cum hac ſæpius divortium facere cogitavit quòd eſſet ſterilis. Inde verò in ſuſpicionem adulterii cum Svetonio lapſam ſervilibus pænè injuriis affectam ad mortem compulit voluntariam. *Spart. ibid. Sex. Aur. Vict.*

Cejonius Commodus Verus, Ælius poſtea Verus dictus, nobili familia ortus ex Etruria, ab Hadriano Cæſar eſt factus, & in ſucceſſorem ſuum adoptatus. Vir honeſtis moribus, ſed valetudine admodum infirma. Obiit per ſomnum poſt epotum pharmacum, nondum anno adoptionis expleto. *Spart. in Æl. Vero.*

Antinous è Claudiopoli Bithiniæ urbe juvenis Hadriano cariſſimus. Dum Nilum cum Imperatore navigaret navi excidit, & ſubmerſus eſt; ſummo cum ejuſdem mærore, qui ipſum Statua, Templo, Ludis honoravit. *Sex. Aur. Vict. Spart. Xiphil. in Hadr.*

XVI.

X V I.

ANTONINUS PIUS, qui & Titus Aurelius Fulvius Bojonius dicebatur, Titi Aurelii Fulvii, & Arrię Fadillæ filius, paternum genus trahens è Nemauſo, Hadriano à quo fuerat adoptatus ſucceſſit A. 138. Princeps, tum moribus, tum optimis artibus præclariſſimus, mira præcipuè pietate, tam in Rempublicam, quàm in Cives; unde & Pii cognomentum obtinuit. Paci, quàm bellis addictior domi conſedit, bellaque in Britannos, Mauros, Germanos, Dacos, Judæos, Græcos, Alanos per Legatos feliciter adminiſtravit. Obiit Princeps omnibus amatus apud Lorios 12 milliaribus a b urbe, morte ſuaviſſima, veluti per ſomnum; A. æt. 72, imp. 23 cum dimidio. *Jul. Capitol. in Anton.*

Fauſtina Annii Veri filia Antonini uxor. Fęmina malæ famæ. Obiit anno tertio imperii ejuſdem Antonini. *ibid.*

Marcus Annius Galerius Antoninus Antonini, & Fauſtinæ filius. Creditur infans admodum mortuus eſſe. Præter hunc alterum quoque marem, duaſque fœminas Antoninus ſuſcepit. *ibid.*

X V I I.

MARCUS AURELIUS ANTONINUS Annii Veri, & Domitiæ Calvillæ filius ab Antonino juſſu Hadriani adoptatus eidem ſuffectus eſt A. 161. Collegam ſibi ſtatim ex juſſu ejuſdem adſcivit Lucium Verum. Honeſtate vitæ Imperatores omnes ferè ſupergreſſus eſt; ſtudiiſque ſupra modum addictus fuit, inter cætera Philoſophię, quare *Philoſophus* dictus. Parthos, Britannos, Cattos, Marcomannos vicit; adverſus quos pręcipuè bellaturus, cum defeciſſet ærarium, ornamentorum imperialium auctionem in Foro Trajani fecit, vendiditque omnia, tum Palatii, tum ſuimet ipſius mobilia, nè extra ordinem quidquam à Provinciis exigeret. Obiit apud Vendobonam, quę nunc *Vienna*; A. æt.59, imp. 19. *Capitol. in Anton. Phil.*

Fauſtina Junior Antonini Pii, & Senioris Fauſtinę filia M. Aurelii uxor. Fęmina adulteriis infamis; quę maritus tamen diſſimulavit ſemper. Obiit ex podagra ad radices montis Tauri. *ibid.*

Annius

Annius Verus M. Aurelii, & Fauſtinæ filius. Obiit ſeptennis execto ſub aure tubere. Nati ſunt Aurelio alii quoque filii, è quibus nominantur Commodus, Lucilla, & Fadilla. *ibid. Herod. L.* 1.

LUCIUS VERUS Ælii Cæſaris filius à M. Aurelio, ut diximus, adoptatus eſt, & cum eodem imperavit. Princeps luxuriç deditus, flavçque ſuæ comç cultor ſtudioſiſſimus. A M. Aurelio ad bellum Parthicum miſſus illud idem ipſe per Legatos geſſit, deliciis Aſię nimiùm captus. Obiit apoplexia correptus in expeditione contra Germanos dum in lectica geſtaretur, inter Altinum, & Concordiam, A. æt. 42, imp. 11. *Capitol. in Vero.*

Lucilla M. Aurelii, & Fauſtinæ filia L. Veri uxor, quo mortuo nupſit Pompejano. Fœmina impudica; à fratre ſuo Commodo in exilium miſſa eſt; inde occiſa. *ibid.*

Avidius Caſſius ex antiqua Caſſiorum familia, M. Aurelio in expiditione Germania occupato, in Oriente rebellavit, ſeque Imperatorem juſſit appellari. Vir, tum vitiis, tum virtutibus, illa etenim iſtis miſcuit, non mediocris; militaris diſciplinæ inſuper tenaciſſimus. Dum movit contra Aurelium interfectus eſt conſenſu omnium, exceptis Antiochenſibus, Imperatore ipſius mortem ægrè ferente, cum eidem parere ſtatuiſſet. *Vulc. Gal. in Avid. Caſ.*

XVIII.

LUCIUS AURELIUS COMMODUS M. Aurelii, & Fauſtinę filius patri ſucceſſit A. 180. Princeps obſcœnitatibus, ſcurrilitate, aliiſque vitiis inquinatiſſimus. Per Legatos vicit Britannos, & Parthos, ſibique ſta-

tim Parthici cognomeu uſurpavit . Cum nomina quorumdam occidendorum in libello ſcripſiſſet , hicque in Martiæ Concubinæ manus deveniſſet , ipſa , re detecta iis qui ſcripti fuerant,necem cum iiſdem conjugi paravit. Primò eidem venenum vino odoratiſſimo mixtum propinatum eſt , ſed magna ex parte per vomitum illud ipſe rejecit; quare juſſus ad ipſum ingredi Narciſſus validiſſimus Palęſtrita eumdem ſuffocavit , A. æt. 32, imp. 13. *Lamprid. in Com. Herod. L.* 1.

Criſpina Bruttii Præſentis filia Commodi uxor . Propter adulterium relegata eſt mariti juſſu in inſulam Capream , ibique ſtrangulata . *ibid.*

X I X.

PUBLIUS HELVIUS, *Pertinax* cognominatus ab ingenii pertinacia in omnibus propoſitis , vel juxta alios à pertinacia patris ejus in exercenda negotiatione lignaria, Helvii Succeſſi Africani viri filius juxta Apenninum in villa Martis ortus ab interfectoribus Commodi Imperator renunciatus eſt , quamvis invitus , A. 193. Homo verè antiquis moribus , & ſumma præditus gravitate . Prætorianorum , & Aulicorum licentiam ſeverè coercens ipſorum odia in ſe convertit , quare ab iiſdem duce Lęto , qui ipſi auctor fuerat imperii , trucidatus eſt ſummo cum populi , ſenatuſque dolore , A. ætat. 61 , imp. menſe 3. *Capitol. in Pert. Herod. L.* 2.

Flavia Titiana Pertinacis uxor . Genuit filiam , & filium, quem Senatus Cęſarem appellavit . *Capit. ibid.*

X X.

X X.

MARCUS DIDIUS SEVERUS JULIANUS natione Mediolanenſis Petronii Didii Severi, & Claræ Æmiliæ filius, imperium à Prętorianis, magna vi pecuniæ pollicita, nundinatus, curiamque cum armis ingreſſus, à Senatu quoque jam trementi confirmatus eſt A. 193. Crapulæ, deliciiſque deditus, & ſponſionis factæ militibus immemor in eorumdem odia ſtatim incidit. Acclamatoque interim Peſcennio Nigro primùm, poſtea Septimio Severo, qui urbi jam armatus imminebat, à Senatu capitis damnatus eſt, dataque cuidam gregario cura, qui obtruncavit eumdem in Palatio, A. æt. 57, imp. menſe 2. *Herod. L.2. Spart. in Did. Jul.*

Mallia Scantilla mulier deformiſſima Juliani uxor. *ibid.*

Didia Clara Juliani, & Malliæ Scantillæ filia. Nupſit Cornelio Repentino. *ibid.*

Cajus Peſcennius, *Niger* dictus à cervice valde nigra, Annii Fuſci, & Lampridiæ filius, cum poſt conſulatum Romæ geſtum Syriæ præeſſet, acclamatus eſt Romæ à populo Impe-

rator contra Didium Julianum, ſtatimque & ab exercitu Syriaco ſalutatus. Vir in multis, magniſque rebus verſatus, fama etiam manſuetudinis, & dexteritatis. Commiſſa cum Septimio Severo pugna victus tandem fugit, Antiochiamque ſe recepit: Ibi, dum ſe occultare ſtudet, à Septimii militibus inventus occiſus eſt A. æt. 58, imperio vix deguſtato. Habuit uxorem, & filios, quorum tamen nomina non traduntur. *Herod. L.2. Spart. in Peſcen.*

Decimus Clodius Septimius, *Albinus* cognomento quòd ex matris utero prodierit candidiſſimus, cum Britannicis, & Germanicis exercitibus præeſſet imperium affectabat. Ipſum igitur ſuſpectum habens Septimius Severus contra Peſcennium cum moveret, ut ſibi conciliaret Cæſarem nominavit. Cum autem, & Auguſti nomen aucuparetur, Severus ſibi ab eodem timens, quòd etiam, cum eſſet genere clarus, & bonæ indolis, Populi Romani amore gaudere videbatur, contra eumdem movit. Præliatum eſt apud Lugdunum in Gallia, & Albinus poſt varios caſus victus eſt; ipſiuſque caput amputatum ad Severum delatum, qui miſit illud Romam, futurum victoriæ ſuæ teſtem, & Albini aſſeclis exemplum. Obiit homo voraciſſimus, voluptuoſuſque, voce inſuper muliebri notatus, A. Chriſti 198. *Capitol. in Alb. Herod. L.2, & 3.*

X X I.

SEPTIMIUS SEVERUS, *Pertinax* cognomine, quòd ſtatim à ſumpto imperio in Pertinacis honorem aſſumpſit, Marci Getæ, & Fulviæ Piæ filius genere Afer, cum Didius Julianus malè probaretur in imperio, acclamatus eſt à Germanicis legionibus prope Carnutum A. 193. Prin-

Princeps liberalis, bellicoſus, & literatus. Pantheon Romæ reſtituit. Vicit, ut diximus, Peſcennium, & Albinum. Domuit Parthos, & Adjabenos, quare de iiſdem victis cognomen reportavit. Britannos quoque ſubegit, & vallum per mediam inſulam per 130. milliaria perduxit. Obiit Eboraci in Anglia cruditate plurimi eſus oppreſſus, A. æt. *66*, imp. 18 *Spart. in Sev. Herod. L. 2, & 3.*

Marcia Septimii Severi prima uxor. Ex hac juxta quoſdam natus Caracalla, quibus tamen non aſſentimur. *Spart in Sev.*

Julia è Syria, in nummis cognominata *Pia*, *Felix*, *Domna*, ſecunda uxor. Genuit Getam, Caracallam juxta meliorem opinionem, duaſque filias. Fęmina impudica, quæ ſe ſe etiam inceſto cum Caracalla fędavit. Audita ejuſdem nece mortem ipſa ſibi intulit Antiochię. *Spart. in Sev. Herod. l. 4.*

X X I I.

MARCUS AURELIUS BASSIANUS ANTONINUS *Caracalla* dictus à quodam veſtis genere ad talos uſque demiſſæ quam militibus dedit, & populo, Severi Juliæque filius Patrem excepit Ann. 211. In pueritia optimæ indolis fuit, ſed mox in peſſimum mutatus rapax, crudelis, & immanis factus eſt. Ob perpetuum cum fratre diſſidium, diviſo imperio per matrem, Europam, & Meridionales provincias obtinuit; ſed conſortis impatiens eumdem interfecit. Suſcepta expeditione adverſus Parthos occiſus eſt à Centurione Martiali prope Carras, dum levando ventri operam daret, A. æt. 29, imp. 6. *Spart. in Carac. Herod. l. 4.*

Plautilla Plautiani Conſulis opulentiſſimi filia Caracallæ uxor. Huic pater pro dote tantum dediſſe fertur, quantum quinquaginta Reginis ſatis fuiſſet. Relegata fuit juſſu mariti in Siciliam, ibique occiſa. *Spart. in Sev. Xiphil. in Caracal.*

SEPTIMIUS ANTONINUS GETA Caracallæ frater, ejuſdem, ut diximus, in imperio conſors Orientales Provincias ſortitus eſt. Fuit guloſus & moribus quidem aſperis, non tamen omnino damnandis; ſtudiisque etiam non mediocriter indulſit. Occiſus eſt à fratre in matris gremio A. æt. 22, imp. 1. *Spart. in Geta.*

X X I I I.

MARCUS SEVERUS OPELIUS MACRINUS vili genere ortus ex Mauritania, ſublato Caracalla ſua præcipuè fraude ſed admodum occulta, Imperator factus eſt à militibus in Aſia A. 217. Princeps legum peritus, & juſtus, militaris quoque diſciplinę ſervantiſſimus; aliquantulum verò crudelis, & voluptuoſus. Cum Parthis ancipiti eventu pugnavit; ab eorumque Rege Artabane pacem tandem emit. Quocirca deſpectus militibus, quos etiam Heliogabali avia Julia Mæſa corruperat, interfectus eſt in Bithynia, A. æt. 54, imp. 2 inchoato. *Herod. L. 4, & 5. Capitol. in Macr.*

Nonia, ſeu Numia Celſa Macrini uxor. Genuit Diadumenum. *Lamprid. in Diadum.*

Marcus Aurelius Antoninus Diadumenus, ſeu Diadumenianus, ſic appellatus quòd ex utero prodiens diadema quoddam veluti pileolum extulerit, Macrini, & Nonię Celſæ filius.

A Pa-

Digitized by Google

A Patre dictus Cæſar poſt eumdem ſtatim eſt obtruncatus, A. æt. 16, aut 12 juxta alios. *ibid. Herod. l.* 5.

X X I V.

MARCUS AURELIUS ANTONINUS BASSIANUS, *Varius* dictus, vel ab avia materna Julia Mæſa quæ & Varia dicebatur, vel quod vario de ſemine nempe meretricio conceptus fuerit, artibus ejuſdem aviæ Imperator acclamatus eſt ab exercitu in Aſia, A. 218. A quibuſdam dicitur Caracallæ ex Julia matre filius; ab aliis, quibus libentiùs aſſentimur Caracallæ filius quidem, ſed ex Sæmiade concubina. Dictus eſt etiam *Heliogabalos* quòd Solis eſſet ſacerdos, ſive *Elagabalus*, ut legitur apud alios. Imperium peſſimè adminiſtravit, per cru-

crudelitatem, libidinem, ſummamque negligentiam. Occiſus eſt in latrina à Prętorianis Alexandro faventibus, ipſiuſque corpus in Tyberim projectum, A.æt.18, imp. 4. *Herod. l.* 5. *Lamprid. in Heliog.*

Julia Cornelia Paula, quæ creditur Pauli Præfecti-prętorio filia, Heliogabali prima uxor. Repudiata eſt ab eodem quòd maculam haberet in corpore. *Xiphil. in Heliog.*

Aquilia Severa è Veſtalibus ſecunda uxor. Hęc quoque repudiata eſt, inde iterum ſumpta. *ibid.*

Annia Fauſtina, quæ genus ſuum ad Commodum referre dicebatur, tertia uxor. Hanc ſibi rapuit Heliogabalus, occiſo priore ejuſdem marito Pomponio Baſſo. Poſt ipſam brevi dimiſſam, Aquiliam reſumpſit. *ibid. Herod. l.*5.

Julia Mæſa Juliæ ſoror, de qua in Septimio Severo, ex Emæſa urbe Phæniciæ, mater Sæmiadis, ex qua natus Heliogabalus, & Mammeæ ex qua Alexander; ſagaciſſima & opulentiſſima mulier. Obiit A. æt. 60, Alexandro Imperatore. *ibid.*

Julia Sęmias, ſive Sæmiamira, ſive Sæmis Męſæ, ut diximus filia, Caracallæ concubina, ex eodemque Heliogabali mater. Cum filio adminiſtravit imperium, & cum eodem, quem tenebat mordicus occiſa eſt. Huic permiſit Heliogabalus Senatum muliebrem inſtituere, ex quo ridicula ſenatuſconſulta de legibus matronalibus ferebantur. *ibid. Lamprid. in Heliog.*

XXV.

X X V.

AURELIUS SEVERUS ALEXANDER, Alexianus antea dictus, natione Syrus, Varii Marcelli nobiliſſimi Viri, & Juliæ Mammææ filius, obtruncato Heliogabalo, à quo jam fuerat Cęſar appellatus, ad imperium evectus eſt unanimi omnium conſenſu, A.222. Rempublicam ſumma ſapientia, juſtitia, pluribuſque aliis virtutibus adminiſtravit. Plurima extruxit ædificia, inter quę Thermas; multaſque Statuas Coloſſeas erexit. Bellum variis hinc inde cladibus cum Artaxare Perſarum Rege geſſit; infeliciter verò expeditionem ſuſcepit in Germaniam. Cum enim milites aſperiùs regeret, Mater autem avariùs eoſdem haberet, obtruncatus eſt in tentorio ſuo prope Moguntiam in vico, cui nomen Sicila, principe ſceleris Maximino. Chriſtum coluiſſe fertur, ethnica tamen pietate, cum ejuſdem imaginem in larario ſuo inter Deorum, Herouumque ſimulachra aſſervaret. Obiit A. æt. 26, imp. 13. *Herod. l. 5. & 6. Lamprid. in Alex.*

Salluſtia Barbia Orbiana numiſmatum ope noſtra hac ætate pro Alexandri uxore agnita eſt; cum antea Decii eſſe crederetur. *Vaillant.* Herodianus L. 5, & Lamprid. in Alexandro referunt, ipſum ſibi jugaſſe juſſu matris puellam, quam hic Marciani filiam dicit. Ipſe Marcianus ab eodem dicitur Cęſar factus fuiſſe, inde autem, cum genero pararet inſidias, interfectus. Sitnè autem hęc eadem cum Salluſtio non liquet.

Memmia Sulpitii viri Conſularis filia altera uxor. *Lamprid. in Alex.*

Julia Mammæa Mæſę filia Alexandri mater. Fęmina avariſſima, cum filio trucidata eſt. *Herod. l. 5.*

XXVI.

X X V I.

IULIUS MAXIMINUS è Thracia , paſtor olim & opilio, Patre genitus Gotho Micæa nomine , matre autem Ababa ex Alania, ſublato Alexandro imperium aſſecutus eſt à militibus acclamatus prope Moguntiam A. 235. Corpore fuit procerus, membris validiſſimus, moribus ferus, & immanis; bibax ſupra modum, & vorax; crudeliſſimus, tam in milites, ſenatoreſque, quàm etiam in ſuos, quos omnes tolli curavit, ut ignobilitas ſui generis celaretur. Germaniam Tranſrhenanam per 400. milliaria devaſtavit. Audita Gordiani in Imperatorem electione Romam movit ſævas hàc illàc inferens clades; Aquilejæ autem retardatus, ac victus obſeſſorum virtute, cum de hoſtibus ſe ſe ulciſci non poſſet, in ſuos ſævire cępit: Quare commoto exercitu trucidatus eſt dum quieſceret in tentorio, A. æt. *60*, imp. *3*. *Capitol. in Maxim. Herod. l. 6, 7, & 8.*

Paulina Maximini uxor. Hanc ope nummorum agnoſcimus. *Vaillant;* & alii.

Maximus, ſeu Maximinus Junior Maximini & Paulinę filius. Juvenis formoſus, & procerus; ſuperbiſſimus autem, ut qui nec aſſurgeret patri; veſtitu accuratiſſimus; cibi verò tantùm ſylveſtris appetentior. Unà cum patre, à quo Cęſar dictus fuerat, confoſſus eſt, A. æt. 18. *Herod. loc. cit. Capitol. in Maxim. Jun.*

Junia Fadilla Antonini proneptis Maximi uxor. Ipſo mortuo nupſit Toxotio Senatori. *Capitol. ibid.*

Titus quidam Dux Oſdroenorum à ſuis ob amorem & deſiderium Alexandri Severi, odiumque Maximini Imperator factus

ctus eſt, omnibuſque imperii inſignibus ornatus, licèt invitus. Dum verò domi ſuæ cubat occiſus eſt ab uno ex amicis ſuis; caputque ad Maximinum delatum, qui gratiis primùm actis interfectori, ipſum poſtea juſſit occidi. *Capitol. in Maximin. Sen.*

XXVII.

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS, paternum genus è Gracchorum gente, maternum verò à Trajano Imperatore ducens, Metii Marulli, & Ulpiæ Gordianæ filius, *Africanus* cognomento quòd Africæ Proconſul eſſet, Imperator ibidem factus eſt à militibus contra Maximinum A. *236.* Princeps probis moribus, & in multis ſpectatus negotiis. Poemata quoque ſcripſiſſe fertur. Adventante Cartaginem Capeliano Maximini Duce, omnibus ad eumdem præ timore tranſeuntibus, ipſe viribus ſe deſtitutum noſcens in cubiculo ſuo ſe ſuſpendit, A. æt. 80, imp. 1. cum dimidio. *Herod. L.* 7. *Capitol. in Gord.*

Fabia Oreſtilla Antonini proneptis Gordiani uxor. Genuit Gordianum Juniorem, alterumque filium, item Metiam Fauſtinam. *Capitol. ibid.*

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS *Junior* Senioris, & Fabię Oreſtillę filius, Auguſtus non multò poſt electū patrē à militib. dictus eſt. Fuit in ſtudiis opinionis graviſſimę, memorię ſingularis, bonitatis inſignis, vini, fœminarumque cupidior, cibi verò parcior. A Capeliano ingenti cęde victus interiit, nec ejus cadaver inventum eſt, A. æt. *46. ibid.*

Conantur aliqui, inter quos eruditiſſimus quidam anonymus

mus Gallus, alterum hic Gordianum titulo Cæſaris adſtruere, tum ex Hiſtoriarum, tum ex Nummorum conjectura. Hanc tamen opinionem, plauſibilem licèt, & diſertiſſimè à Gallo jam dicto in ſpeciali diſſertatione quæ manuſcripta ad nos pervenit exhibitam, veritati parùm conſonam affirmare non dubitem. Quod attingimus tantùm; primò quòd, nec loci hujus, nec noſtri eſt inſtituti ipſam refellere; deindè quòd eidem abundè D. Cuperum ſatisfeciſſe non ignoramus.

XXVIII.

DECIMUS CÆLIUS BALBINUS genere nobiliſſimus, bis Conſul, interfectis Gordianis, à Senatu unà cum Pupieno electus eſt Imperator contra Maximinum A. 237, hac lege, ut ipſe Romæ adminiſtraret, Pupienus verò ad bella proficiſceretur. Eloquentia clarus, vini autem, cibi, veneriſque avidior fuit. Rempublicam tamen cum Collega ſumma cum moderatione, ac pietate in ſenatum rexit. Occiſus eſt cum eodem à militibus hoc modo. Audiens Pupienus, milites, qui Imperatores, non à ſe, ſed à ſenatu factos oderant, contra ſe venire, ad acerſendas copias Germanorum miſit: Has Balbinus Collegam non ad defenſionem, ſed ad nova tentanda velle ratus, cunctanter auxilia traſmiſit. Ingreſſi interea Palatium milites utrumque Imperatorem fœdiſſimè corripuerunt, innumeriſque offenſis affectos ad caſtra trahere conati ſunt; accurrentibus autem Germanis, ambos interfecerunt, & cadavera in itinere reliquerunt. Obiit ipſe Balbinus, A. æt. 60, imp. 2. inchoato. *Herod. l. 7, ac 8. Capitol. in Max. & Balb.*

MAR-

MARCUS CLODIUS PUPIENUS MAXIMUS, patre ortus fabro ferrario, ſeu rhedario, moribus tamen, & virtute bellica nobilis cum Balbino, ut diximus, Auguſtus factus eſt. Contra Maximinum perrexit cum exercitu; ſed dum Ravenna Aquilejam verſus movet, ejuſdem cædes ipſi nunciata, & capita patris, ac filii delata ſunt. Romam igitur reverſus eſt, ſummoſque honores accepit à Senatu. Obiit trucidatus à militibus, ut relatum ſupra, A. æt. 74. *ibid.*

XXIX.

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS III. Gordiani ſenioris nepos ex filia, ſeu ex filio ſecundùm alios, Cæſar jam declaratus ex militum voluntate quando Maximus, & Balbinus Imperatores facti ſunt, occiſis iiſdem, militum ſenatuſque conſenſu Imperator factus eſt, A. 238. Princeps amabilis, gratus omnibus, ac jucundus, optimè Reipublicæ præfuit, uſus præcipuè Miſithei Soceri ſui conſilio, & opera. Expeditionem ſuſcepit in Perſas, quos pluries vicit, adeoque oppreſſit, ut intra ſuum Regnum receſſerint, Orienſque totum Romanis quietum reliquerint. Occiſus eſt prope Cteſiphontem artibus Philippi, qui eò jam calliditate officiiſque pervenerat, ut ipſi à militibus imperium demandaretur, & veluti Gordiani tutor cum eodem imperaret; A. æt. 22, imp. 6. *Herod. l. 8. Capitol. in Gord.*

Furia Sabina Tranquillina Miſithei Præfecti-prętorio filia probatiſſima mulier Gordiani uxor. *ibid. Eutrop. l. 9.*

XXX.

Digitized by Google

X X X.

MARCUS JULIUS PHILIPPUS humili loco in Arabia natus, rei bellicæ peritiſſimus, à militibus ſalutatus jam Imperator, occiſo Gordiano imperium obtinuit A.244. Fuit miræ calliditatis. Ludos ſæculares celebravit . Movens contra Decium Imperatorem ſalutatum occiſus eſt à ſuis Veronę , A. imp. 5. *Capit. in Gord. Eutrop. l.9. Sex. Aur. Vict.*

Martia Otacilia Severa fœmina Chriſtiana Philippi uxor . Hujus ſuaſu quidam ferunt maritum ipſum ad Chriſtum unà cum filio converſum fuiſſe. *Euſeb. l. 6. c. 26. Occo, aliique Antiquarii ex nummis*. Genuit Philippum Juniorem, & filiam; refertur enim Philippi gener Severianus à *Zoſimo l.* 1.

Philippus Junior Philippi , & Otaciliæ filius à Patre Cæſar factus eſt . Juvenis adeò ſeverus, & triſtis , ut nullo potuerit unquam lenocinio ad ridendum impelli , quare *Agelaſtos* dictus . Occiſo patre ipſe quoque Romæ periit trucidatus à Prætorianis; A. æt. 12. *Eutrop. l.9. Pomp.Læt. in Phil.*

Marcus cognomento Philoſophus,vir gravis, & ſapiens poſt Gordianum à Senatu Imperator dictus fuerat ; ſed repentè obiit. *Pomp.Læt. in Marco, & Sev.*

Severus Hoſtilianus Marco ſtatim ſuffectus eſt . In morbum lapſus, venam medicis imperitè ſolventibus, obiit, *ibid.*

Marinus Dux Sarmatici limitis, à Philippo miſſus ad coercendos Scythas ab exercitu imperator ſalutatus eſt. Oborta autem factione militari occubuit. *Pomp. Læt. in Phil.*

X X X I.

MARCUS QVINTUS TRAJANUS DECIUS, Bubalia, ſeu Bibali inferioris Pannoniæ urbe natus, cum à Philippo contra Marinum fuiſſet miſſus Imperator dictus eſt ab exercitu in Illyrico A. 249. Optimis artibus domi foriſque præditus adeo civiliter imperavit, ut cognomen Optimi meritus Trajano fuerit comparatus; laudabilior tamen ſi à Chriſtianorum ſanguine abſtinuiſſet. Scythas multis præliis vicit; ab ipſis verò tandem in inſidias tractus obiit fortiter pugnans, crediturque in palude demerſus, A. æt. 50, imp. 2 nondum expleto. *Eutrop. l. 9. Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Dec.*

Herennia Etruſcilla Decii uxor. *Vaillant ope nummorum.*

Quintus Herennius Etruſcus Meſſius Decius Decii, & Etruſcillæ filius; patri conſors fuit in imperio, & cum eodem obiit in pugna contra Scythas. *Pomp. Læt. in Dec. Sex. Aur. Vict.*

Lucius Priſcus, qui apud Macedonas præſes erat, à Gothis, qui illò pervenerant poſt Thraciæ devaſtationem, imperator factus eſt; mox autem & cæſus. *Sex. Aur. Vict. de Cæſaribus.*

Julius Valens, digreſſo ab urbe Decio contra L. Priſcum, acclamatus eſt Imperator à vulgo; brevi ipſe quoque interiit. *ibid.*

X X X I I.

CAJVS VALENS HOSTILIANUS, ſeu natura, ſeu adoptione Decii filius, occiſo eodem factus eſt Imperator à Senatu, ut cum Gallo, quem milites elegerant, imperaret. Non multo poſt electionem ſuam obiit ex peſtilentia A. 251. *Sex. Aur. Vict.* Alii hujus non meminere, alii ſub Gallo electum fuiſſe tradunt.

CAJVS VIBIUS TREBONIANUS GALLUS vir patritius, à Decio Dux in Mæſię limite conſtitutus, acclamatus eſt poſt Decium Imperator à militibus A. 251. Princeps ignavus nihil egit memoria dignum, damna potiùs inflixit imperio; nam fędus cum Scythis pepigit, iiſdemque tributum ſolvit. Barbari ex eo audaciores facti fędus fregere, pluresque Romanorum provincias depopulati ſunt. Imperatore inde electo Æmyliano, dum contra ipſum proficiſcitur à propriis militibus ignaviam hominis deſpicientibus occiſus eſt, A. æt. 47, imp. 3. *Pomp. Læt. in Gal.*

Poſt Gallum ponitur ab *Occone* Hoſtilia Severa; de hac quid aliud afferamus non occurrit.

VOLUSIANUS Treboniani filius à Patre conſors imperii factus eſt. Obiit trucidatus à militibus unà cum eodem, *ibidem*.

XXXIII.

XXXIII.

CAJVS JVLIUS ÆMYLIANUS, natione Maurus, cum eſſet ſub Treboniano legionum Pannoniȩ rector, & impigrè adverſus Scythas decertaſſet à militibus imperator factus eſt gratitudinis ergo, quòd iiſdem promiſſa ante pugnam prȩmia uberrimè perſolviſſet, A. 254. Princeps pugnaciſſimus, qui Barbaros omnes facilè domuiſſet, ſicuti pollicitus ſenatui fuerat; ſed, acclamato ad imperium Valeriano, à propriis militibus metu civilis belli occiſus eſt prope Spoletium; A. æt. 40, imp. menſe 3. *Eutrop. l.9. Pompon. Læt. in Æmyl. Sex. Aur. Vict.*

XXXIV.

PUBLIUS LICINIVS VALERIANUS Valerii Flacci filius genere nobiliſſimus, quem nonnulli putant de gente Cornelia, ab exercitu Rhætico ſalutatus eſt Imperator, A.254. Mirum quàm diſſideant Hiſtorici in hoc Principe deſcribendo; nam quidam ſemiſtolidum, & Reipu-

blicæ prorſus inutilem dicunt ; alii verò probatum hominem , ſummoque in honoro ſemper habitum . In Germanos acerrimè deſæviit, ex eoque viſa ipſi fortuna, & felicitas evaneſcere . Germani enim magna irruptione in Italiam Ravennam uſque pervenere . Inde autem movens contra Saporem Perſarum Regem ab eodem captus eſt, A. imp.6, aut 4 ſecundum alios. Miſerandam apud hoſtes ſervitutem ſubiit, à qua nullis precibus , nulloque pretio potuit exſolvi . Obiit tandem ab iiſdem excoriatus, & ſale conſperſus , A. æt.76. *Eutrop. l.9. Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. Treb.Pol. in Valer.*

Mariniana Valeriani altera uxor , ex qua natus Valerianus Junior. Hanc ope nummorum agnoſcimus . Alterius uxoris , ex qua Gallienus nomen ignoratur . *Treb.Pol. in Valer.Jun.*

X X X V.

PUBLIUS LICINIUS GALLIENUS Valeriani filius à Patre Cæſar jam factus rerum ſumma ſolus potitus eſt eodem capto, Imperatorque dictus A. 260. A patre optimè educatus fuit , liberaleſque artes etiam diſertè profeſſus eſt . Patris autem cenſura ſolutus vitiis omnibus ſe ſe addixit, luxuriæ præſertim , & ignaviſſimæ negligentiæ ; indeque

deque factum ut plurimi è Ducibus contra ipſum inſurgerent, imperiumque eidem eripere conarentur; Occiſus eſt prope Mediolanum artibus Macriani,& Heracliani ducum ſuorum, dum pergeret contra Aureolum Tyrannum, A.æt. 50, imp. poſt patrem 8. *Treb. Pol. in Gal.*

Cornelia Salonina,in nummis Gręcis appellata Chryſogone Gallieni uxor. Legimus & nomen Piparæ, ſeu Pipæ ejuſdem uxoris; hancque alii eamdem cum Salonina dicunt, alii non item. *Sex. Aur. Vict.*

Publius Licinius Cornelius Valerianus Gallieni & Saloninæ filius. Ab avo ſuo Valeriano factus eſt Cæſar, ſed brevi periit. *Sex. Aur.Vict.*

Cornelius Saloninus Cornelii Valeriani frater, eodem mortuo, Cæſar à patre dictus eſt. Occiſus eſt Coloniæ, acclamato ad imperium Poſthumo, qui datus ipſi fuerat in tutorem. *ibid. Treb. Pol. in Poſth.*

Licinius Valerianus Junior Valeriani Senioris, & Marinianæ filius, Gallieni frater. Juvenis probis moribus, fratrique diſſimilis unà cum eodem occiſus eſt. *Treb.Pol. in Val.Jun. & Gal. Pomp. Læt. in Valer.*

Gallienæ cujuſdam Imperatoris Gallieni conſobrinæ meminit *Treb. Pol.* in Celſo tyranno. Hanc Auguſtam appellatam fuiſſe ſuadere conatur eruditiſſimè Vallemontius in ſpeciali tractatu, ex nummo aureo, in quo circum caput Gallieni Imperatoris legitur *Gallienæ Auguſtæ*. Præterire hoc noluimus, nè videamur doctiſſimi Viri conjecturam parvi facere.

Gallienó Imperatore inſurrexere triginta circiter Tyranni, qui Romanum Imperium dum affectant,ſibiq; invicem rapiunt cuncta ſanguine, ac ſceleribus miſcuere. Hi omnes ferè per Imperii limites Duces erant, dumque imperator ignavia & luxuria perditiſſimus Reipublicę curam negligeret, occaſionem nova moliendi nacti ſunt. Horum ſeriem non divulſam ſubtexemus, quamvis eorum aliqui ſub Claudio, & Aureliano fuerint, à quibus ſublati ſunt. Hiſtoriam attingunt plures auctores, ut *Pomp.Læt. in Valer. Sex. Aur.Vict. Eutrop.l.9. Oroſ.l.7,c.22.* aliique; ſed quia nullus uberiùs egit Trebellio Pollione, qui ex profeſſo triginta Tyrannorum Hiſtoriam ſcripſit,ideò ejuſdem tantùm utemur teſtimonio.

1.

CYriades Sapori Perſarum Regi ſociatus Antiochia, & Cęſaræa captis Auguſtum ſe dixit. Adventante autem Valeriano per inſidias ſuorum occiſus eſt. *Treb.Pol.*

2. In-

2.

Ingenuus vir fortis Pannoniæ rector à Mæſiaco exercitu Imperator eſt ſalutatus. Victus à Celere Veriano Gallieni Præfecto ſe ipſum, nè caperetur, occidit. *idem*.

3.

Marcus Caſſius Latienus Poſthumus Dux Tranſrhenani limitis imperium arripuit Coloniæ, occiſo Salonino Gallieni filio. Cęſus eſt à Gallis novarum rerum cupidis fraude Lolliani, A. imp. 7. Vir fortiſſimus in bellis, in pace conſtantiſſimus, in omni vita gravis. *idem*.

Junia Donata Poſthumi uxor. *Occo*.

4.

Poſthumus Junior jam dicti filius à Patre Cæſar, inde & Auguſtus à Gallis dictus eſt. Juvenis eloquentiſſimus, qui auctor creditur Controverſiarum, quæ Quintiliani Declamationibus adnectuntur. Obiit cum patre. *Treb. Pol.*

5.

Lollianus vir fortiſſimus, ſublato Poſthumo, imperium arripuit in Gallia, profuitque Reipublicæ, nam Germanos coercuit. Occiſus eſt à ſuis quòd nimius eſſet in laboribus indicendis. *idem*.

6.

Marcus Piavonius Victorinus à Poſthumo conſors imperii factus, ſublato Lolliano, regnavit ſolus in Galliis. Vir nulli ſanè ſecundus, niſi præceps libidine fuiſſet. Sublatus eſt Colonię à quodam milite cujus uxorem corruperat. *idem*.

7.

Victorinus Junior prioris filius à patre dictus eſt Cæſar qua hora interfectus eſt; ipſeque, occiſo patre, ſtatim à militibus eſt confoſſus. *idem*.

8.

Victoria, ſeu Victorina Victorini ſenioris mater, ſublatis filio, ac nepote Auguſtæ nomen retinuit, & Mater Caſtrorum dici voluit. Tetricum ad imperium capeſſendum hortata eſt, quo imperante obiit; dubium naturalinè fato, an violento. *idem*.

9.

Marcus Aurelius Marius, Mamurius etiam, & Vecturius dictus, vir ſtrenuus, & miræ fortitudinis, in manibus præſertim, ac digitis poſt Victorinum rapuit imperium, quod tribus tantum diebus obtinuit. Occiſus eſt à gregario milite gladio, quem ipſe olim fecerat, fuerat enim faber ferrarius. *idem*.

10.

Regillianus è Dacia Decebali Regis affinis, cum in Illyrico ducatum gereret, à Mæſiis acclamatus eſt Imperator per jocum inter cænandum inſpecta ejuſdem nominis notatione. Fuit in bellis probatiſſimus, multaque contra Sarmatas fortiter geſſit. Milites autem Provinciales timentes, ne in eos propter ipſum ſæviret Gallienus, ſicuti olim ſævierat propter Ingenuum, eumdem interfecerunt. *idem*.

11, Au-

11.

Aureolus dux in Illyrico coactus eſt à militibus in Gallieni contemptum imperium ſummere . Conflictu habito cum Claudio Imperatore interiit ad Pontem Aureoli , nunc *Pontirolo*, in Inſubria. *idem*.

12.

Marcus Fulvius Macrianus in Oriente unà cum filiis acclamatus eſt Imperator. Dum movet contra Aureolum 45 millibus militum,in Illyrico cum Domitio Domitiano Aureoli duce congreſſus, occiſus eſt. *idem*.

13.

Quintus Fulvius Macrianus Junior cum Patre Auguſtus eſt dictus, cumque eodem occiſus. *idem*.

14.

Cajus Fulvius Quietus alter Macriani ſenioris filius . Cum patre factus eſt Auguſtus . Occiſis autem patre , ac fratre in Aſiam reverſus eſt , ibique eſt ſublatus ab Odenato prope Edeſſam. *idem*.

15.

Baliſta auctor Macriano imperium capeſſendi, ipſe quoque à quibuſdam dicitur imperium deguſtaſſe; vir ſanè virtute bellica præclarus . Interfectus eſt dum in tentorio cubaret à gregario milite juſſu Odenati, non longè ab Antiochia , in vico Daphne. *idem*.

16. Do-

Digitized by Google

16.

Domitius Domitianus à Domitiano, ac Domitilla genus trahens Dux fuit Aureoli fortiſſimus, ac vehementiſſimus. *Zoſimus L.* 1. de ipſo ait quòd venerit in ſuſpicionem novarum rerum, & brevi fuerit oppreſſus. Apud cæteros Hiſtoricos de ipſius imperio altum ſilentium. Ope autem nummorum, quorum uno pulcherrimo, indubitatæque fidei, & latino quidem gaudemus, affirmamus cum Patino, & aliis è recentioribus hunc Auguſtum fuiſſe, & imperium quidem pluſquam annum unum ſaltem tenuiſſe.

17.

Odenatus Princeps Palmyrenorum vir bellicoſus, capto Valeriano, Regem ſe primùm, inde Imperatorem quoque juſſit appellari. Perſas domuit, totumque ferè Oriens pacavit, ac Romano juri ſubjecit. Occiſus eſt à Mæonio conſobrino ſuo imperium affectante. *Treb. Pol.*

18.

Herodes Odenati filius ex altera uxore quàm Zenobia cum patre factus eſt Auguſtus. Juvenis delicatiſſimus, & luxuriæ prorſus Orientalis. Interfectus eſt cum patre. *idem*.

19.

Mæonius Odenati conſobrinus eidem vitam rapuit, & imperium. Statim tamen homo ſpurciſſimus occiſus eſt à militibus. *idem*.

20. Va-

Digitized by Google

20.

Valens apud Macedonas ſumpſit imperium, vt ſe ſe à Macriani inſidiis tueretur. Vir pace, belloque bonus; ſed mox occiſus eſt à militibus. *idem*.

21.

Piſo à Macriano ad cædem Valentis miſſus, cognito eumdem Imperatorem fuiſſe declararum, in Theſſalia conſedit, ſeque ibi conſtituit Imperatorem. Fuit ſanctitatis miræ, & *Frugi* dictus; ipſique mortuo divini honores, Statua, & Quadriga decreta ſunt. Interfectus eſt, miſſis percuſſoribus à Valente. *idem*.

22.

Æmilianus in Ægypto ab exercitu Imperator factus eſt, & ob victorias in iis regionibus Alexandrinus appellatus. A Theodoro Gallieni Duce captus eſt, & ſtrangulatus. *idem*.

23.

Saturninus Dux optimus ab exercitibus acclamatus imperium ſumpſit. Rebus multis egregiè geſtis, cum ſeverioris eſſet diſciplinæ, ab iiſdem, qui ipſum elegerant, ſublatus eſt. *idem*.

24.

Tetricus, favente Victorina Auguſta, Imperium arripuit in Galliis. Plura geſſit pari fortitudine, ac felicitate. Cum autem militibus inſidioſis præeſſe nollet Aureliano ſe tradidit, à quo ductus eſt in triumphum; ſed inde magno honore habitus, & Corrector totius Italiæ factus. *idem*.

25.

Tetricus Junior prioris filius eandem cum patre fortunam expertus eſt; cum eodem Cæſar factus, ab Aureliano in triumphum ductus, ab ipſoque honoratus. *ibid.*

26.

Trebellianus in Iſauria factus eſt Imperator; captus inde à Gallieni ducibus, & occiſus. *idem*.

27.

Herennianus Odenati, ac Zenobiæ major natu. Mortuo patre imperatoriis inſignibus à matre regnandi avida ornatus eſt. Dubium ab Aurelianonè victus fuerit, an proprio perierit fato. *idem*.

28.

Timolaus alter Odenati filius, & Zenobiæ eandem cum fratre fortunam expertus eſt; ejuſdemque pariter mors incerta. *idem*. Legimus & Balbatum Zenobiæ filium apud *Vopiſc. in Aurel.*

29.

Zenobia de Ptolomæorum ſtirpe Odenati uxor. Imperavit filiorum nomine ſub Gallieno, Claudio, & Aureliano, à quo tandem victa eſt, & in triumphum ducta. *Treb. Pol. Eutrop. l.9.* Mirum autem quòd *Zoſimus l.1.* ſcribat ipſam in itinere obiiſſe, nec Romam perveniſſe.

Vabalathus, Ermias cognomento, alter Odenati filius. Unà cum noverca Romani juris factus eſt. Ejus effigiem in averſa parte quorumdam numiſmatum Aureliani videmus. *Patinus ex Triſtano*.

30. Cel-

Digitized by Google

30.

Celſus Africæ Tribunus factus eſt ab Afris in Gallieni contemptum Imperator . Septimo die poſt interfectus eſt opera Gallienæ cujuſdam Gallieni conſobrinæ , de qua jam ſupra . *idem* .

31.

Cenſorinus vir omni honore perfunctus, dum in agro ſuo degeret ſenex, & claudus ex vulnere,quod in bello contra Perſas Valeriani temporibus telo ipſi fuerat inflictum , unde per jocum *Claudius* dicebatur , factus eſt à militibus imperator . Ab iiſdem etiam eſt occiſus , quòd ſeverioris eſſet diſciplinæ . *idem* .

X X X V I.

MARCUS AURELIUS CLAUDIUS è Dalmatia , Gallieni morientis ſententia Imperator deſignatus, eodem mortuo votis omnium confirmatus eſt, tum in exercitu , tum poſtea Romæ in Senatu, A. 268. Imperator optimis moribus , ſapientibus inſtitutis , re bellica , & parſimonia vitæ conſpicuus . Aureolum ſtatim vicit; inde contra Gothos , innumeroſque alios ſeptentrionalis plagæ barbaros movit , quos ſummo reipublicæ bono profligavit, cæſis hoſtium 320. millibus . Obiit Sirmii in Pannonia ex lue , A. æt. 32 , imp. 2. *Treb. Pol. Pomp. Læt. in Claud. Eutrop. l. 9. Sext. Aur. Vict.*

XXXVII.

XXXVII.

MARCUS AURELIUS QVINTILLUS Claudii frater, vir optimus, fratre mortuo, à Senatu Imperator factus eſt, A. 270. Cum exercitus Aurelianum acclamaſſet, ipſe ſe imparem cernens venas ſibi ſolvit imp. die 17. Alii tradunt ipſum à Prætorianis interemptum. *Pomp. Læt. Trebel. Pol. in Claud. Sext. Aur. Vict. Eutrop. L. 9. Caſſiod.* addit, ipſum Aquilejæ occiſum fuiſſe.

Criſpus Claudii, & Quintilli frater. Filiam habuit Claudiam nomine, ex qua, & Eutropio nobiliſſimo viro natus eſt Conſtantius Chlorus; de quo infra. *Treb. Pol. in Claud.*

XXXVIII.

VALERIUS AVRELIANUS, obſcuro natus genere in Pannoniæ urbe Sirmio, à militibus evectus eſt ad Imperium A. 270. Princeps miræ virtutis in bellis, & diſciplinæ ſeveriſſimæ. Plures retulit victorias, tam in Oci-

vidente, quàm in Oriente, ubi inter cęteras præclaram illam de Zenobia, ejuſque filiis. Dum contra Perſas revertitur fraude Mneſthei Notarii ſui, qui multorum nomina ſcripſerat quaſi illos Imperator morti deſtinaſſet, interfectus eſt à militibus propè Cænophrurium, inter Hæracleam, & Byzantium, A. imp. 5 cum dimidio. *Vopiſc. in Aurel. Eutrop. l. 9.*

Severina Aureliani uxor. Genuit unicam filiam. *Vopiſc. in Aurel. Occo, aliique Antiquarii*; hujus enim nomen ex nummis tantùm dignoſcimus.

Firmus è Seleucia Aureliani temporibus imperium arripuit in Ægypto. Fuit miræ fortitudinis, & edacitatis. Ab Aureliano victus eſt; alii dicunt ſe ipſum interfeciſſe. *Vopiſc. in Firmo.*

XXXIX.

MARCUS CLAUDIUS TACITUS Nobilis Romanus, & Conſularis poſt ſex menſium interregnum quod primò tunc contigiſſe poſt Romuli mortem adnotat *Sleidan. l. 2. in Tacito*, Imperator electus eſt à Senatu invitus, reluctanſque, A. 276. Princeps egregiis moribus, & vita parciſſima, ſtudiis addictiſſimus, ut qui nulla die aliquid, aut legere, aut ſcribere prætermitteret. Thermas publicas ædificavit, domo ſua deſtructa, eaſdemque claudi quotidie juſſit ante lucernam. Scythas, qui tranſiecta palude Meotide, per Pontum ad Ciliciam uſque pervenerant debellavit partim ipſe, partim per Florianum Fratrem. Dum ex Aſia in Europam contendit obiit Tarſi, aut ex febri, aut ex militum inſidiis, imp Menſe 6. *Sext. Aur. Vict. Vopiſc. in Tac.* Ex Zoſimo videtur obiiſſe potiùs in Europa.

Co'-

Colligitur ex Vopiſco uxoratum ipſum fuiſſe, Uxoris tamen nomen non occurrit.

X L.

MARCUS ANNIUS FLORIANUS Taciti frater vir prodigus, & cupidus imperandi, mortuo fratre, arripuit imperium, A. 276. Interfectus eſt à militibus Tarſi, acclamato Probo. Alii autem ſcribunt, ipſum ſibimet necem ſolvendo venas intuliſſe, imp. Menſe 2. *Vopiſc. in Flor. Sex. Aur. Vict.*

X L I.

MARCUS AURELIUS VALERIUS PROBUS, genere ignobilis è Sirmio, filius cujuſdam Maximi qui olitor à quibuſdam dicitur fuiſſe, à militibus electus eſt Imperator in Oriente, A. 276. Vir diſciplinæ ſeveriſſimæ, & miræ virtutis in bellis. Tyrannos Saturninum, Proculum, & Bonoſum dejecit, Barbaroſque undequaque, aut debellavit, aut terruit; quare *Victor omnium gen-*

Digitized by Google

gentium Barbararum , & *Tyrannorum* dictus eſt . Plura , & maxima opera militum niſu & laboribus in Germania , Mæſia , aliiſque provinciis perfecit ; ſolebatque dicere , annonam gratuitam militem comedere non debere . Id autem ægrè ferentes milites ipſum prope Sirmium interſecerunt , A. ætat. 50 , imp. 6 ; alii dicunt 5. *Vopiſc. in Probo . Eutrop. lib.9. Sex. Aur. Vict.*

Saturninus è Gallis oriundus , dux limitis Orientalis ab Aureliano conſtitutus , Imperatorem ſe dixit in Ægypto . Miſſis à Probo militibus occiſus eſt , ipſo Probo tamen invito , qui ad eumdem epiſtolas ſæpè miſerat , in quibus veniam pollicebatur . *Eutrop. l.9. Vopiſc. in Saturn.*

Proculus Albingauni in Liguria natus , impellentibus Gallis Lugduni ſumpſit imperium . Vir fortis , & rei bellicæ peritiſſimus . A Probo fugatus eſt in ultimas Galliarum oras , ubi à Francis proditus Probi militibus , ab iiſdem eſt interfectus . *Vopiſc. in Proc.*

Viturgia , quę & Sampſo dicta fuit, Proculi uxor . Genuit filium nomine Herennianum . *idem* .

Bonoſus Britannus , vir admodum bibax , ſed bellicoſus , cum eſſet dux Rhætici limitis imperium ſibi uſurpavit ad Rhenum . Victus à Probo laqueo ſe ipſum ſuſtulit . *Vopiſc. in Bon.*

Hunila de Gothorum gente Bonoſi uxor . Nati ex hac bini liberi , quibus Probus pepercit . *idem* .

X L I I.

MARCUS AURELIUS CARUS ; quem alii Romanum, alii Mediolanenſem, alii Illyricum, alii Narbonenſem faciunt , occiſo Probo Imperator acclamatus eſt à militibus ; A. 282. Princeps per omnes, tam urbanos, quàm militares gradus provectus, victoriiſque clarus adverſus Sarmatas, & Perſas : Obiit ictu fulminis prope Cteſiphontem ad Tigrim fluvium ; A. imper. 2. *Vopiſc. in Caro. Eutrop. Lib. 9. Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Caro.*

X L I I I.

MARCUS AURELIUS CARINUS Cari filius natu major, à patre cum Numeriano fratre ad imperii conſortium adſcitus, imperium gerere cœpit poſt patrem A. 283. Homo luxuriæ immodicæ, ut qui dicatur fuiſſe novem uxorum vir . Audito Diocletianum Imperatorem factum venit in Italiam è Gallia, cui pater ipſum præfecerat, interimque vicit Sabinum Julianum. Contra Diocletianum inde movit, cum quo ſæpius conflixit; tamdem verò à ſuis deſertus interfectus eſt à Tribuno ſuo prope Murſiam in Męſia, A. imp. 2 inchoato. *Vopiſc. in Carino.*

MARCUS AURELIUS NUMERIANUS Carini frater cum eodem imperavit. Juvenis fratri diſſimillimus, moribus honeſtiſſimis præditus. Occiſus eſt ab Arrio Apro ſocero ſuo, qui ad imperium aſpirabat, A. imp. 1. Mortem patris adeò fleviſſe perhibetur, ut pœnè oculos amiſerit. *Vopiſc. in Numer.*

Sabinus Julianus, Carino imperante, imperium arripuit. Ab eodem in Campis Veronenſibus occiſus eſt. *Sex. Aur. Vict.*

X L I V.

VALERIUS DIOCLETIANUS, ante imperium Diocles à Dioclea matre dictus, Salonis in Dalmatia ignobili genere ortus, ſublato Apro qui Numerianum occiderat Imperator factus eſt à militibus in Oriente, A. 284. Princeps fortis, & ſapiens; ſuperbus tamen, & ſupra modum crudelis. Ægyptum rebellantem compeſcuit ſublato Achilleo. Bagaudas in Gallia per Maximianum Herculeum, Quinquegētianos in Africa tumultuantes, Perſaſque vicit, duxitque in triumphum Narſis ipſorum Regis uxorem. Chriſtianos ſæviſſimè perſecutus eſt. Depoſuit Imperium Nicomediæ poſtquam ipſum per 20 annos tenuiſſet, inque ſuam Dalmatiam ſe recepit, ubi ſeptimo anno poſt obiit, ſumpto, ut plerique putant, veneno; A. æt. 78. *Vopiſc. in Numer. Eutrop. l. 9. Oroſ. l. 7, c. 25. Sex. Aur. Vict. Pompon. Læt. in Dioclet.*

MAR-

MARCUS AURELIUS VALERIUS MAXIMIANUS, *Herculius* cognomento quod ſe de genere Herculis jactitaret, Sirmii natus parentibus agreſtibus à Diocletiano factus eſt Imperator, ſibique collega, A. 288 juxta Theophanem, juxta cęteros 284. & præfectus eſt Occidenti, cum ille ſibi Oriens reſervaſſet. Fuit ſæviſſimus, verèque peſtis, pernicies, & furia, & ſi quid immanius dici poteſt; Strenuus tamen; nam, & Bagaudas, & Quinquegentianos, Perſas, Germanos, alioſque vicit, ac repreſſit. Quo die Diocletianus Nicomediæ, ipſe Mediolani depoſuit purpuram, & in Lucaniam ſeceſſit, imperii A. 16 juxta Theophanis computum, juxta alios 20; quibus favet Auctor Paneg. Maximiano Aug. C. 11, qui eidem Annos imperii 20 attribuit. Imperium autem invadente Maxentio ipſius filio, ipſe quoque rurſum libidine regnandi exarſit; ſed inde rejectus ad Conſtantinum generum ſuum confugit: Cum verò eidem inſidias ſtrueret, hiſce viro ab uxore Fauſta patefactis, ipſe ejuſdem juſſu Maſſiliæ ſtrangulatus eſt, A. æt. 60, *Eutrop. l.9, & 10. Oroſ. l.7, c.8, & 26.* Sed Zoſimus, quem in multis à cæteris auctoribus diſſentire comperimus, eumdem tradit apud Tarſum morbo conſumptum. *l.* 2.

Eutropia Syra mulier Maximiani uxor. Genuit Maxentium, & Fauſtam. *Sext. Aur. Vict.*

Achilleus in Ægypto Imperium arripuit. A Diocletiano captus feris dilaniandus objectus eſt. *Sext. Aur. Vict. Oroſ. l.* 7, *c.*25. *Pomp. Læt. in Dioclet.*

Carauſius Hibernus purpuram ſumpſit in Britannia. A Maximiano, qui eumdem vincere non potuerat, pacem impetravit, unàque & imperium totius inſulæ. Poſt 7 annos interfectus eſt dolo Allecti. *Eutrop. l.9. Pompon. Læt. in Dioclet.*

Allectus Carauſii familiaris, occiſo ob regnandi libidinem Carauſio, invaſit imperium. Oppreſſus eſt autem ab Aſclepiodoro Conſtantii Chlori præfecto. *Auct. cit.*

X L V.

CONSTANTIVS.NOB.CAES.
FL.HELENA. AVGVSTA.
FL.MAX.THEODORAE.AVG.
MAXIMIANVS.NOB.CAES.
GAL.VALE RIA.AVG.
SEVERVS NOB.CAES
MAXIMINVS.NOB.CAES
IMP.C.MAXENTIVS.P.F.AVG.
MAGNIA VRBICA.AVG.
DIVO ROMVLO.N.VRBIS.CONS
IMP.ALEXANDER.P.F.AVG.
DIVO NIGRI NIANO.
IMP.LICI NIVS.AVG.
D.N.VAL.LICIN.LICINIVS.NOB.C.

FLA-

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS , *Chlorus* cognomento quòd pallidior eſſet , filius Eutropii & Claudiæ de quibus jam ſupra dictum eſt , ab Imperatore Herculio Cæſar electus eodem in privatum ſecedente, Auguſtus eſt dictus A.304 ; factuſque eſt conſors Armentario, de quo infra . Ceſſit ipſi Gallia, Germania , Italia, Hiſpania, & Africa, è quibus Africam, & Italiam collegæ reliquit . Fuit Princeps optimus , omnibus amabilis , liberalis , ac ſtrenuus. Alemannos ingenti clade profligavit. Obiit Eboraci in Anglia morbo conſumptus , A. æt. 56 , imp. à Maximiano 2 , ab accepto autem Cæſaris nomine 14. *Treb. Pol. in Claud. Sext. Aur. Vict. Eutrop. Lib.* 10. *Pomp. Læt. in Conſt. Oroſ. L.* 7, *C.* 25.

Flavia Helena è Britannia , genere , ſi pleriſque credimus , obſcuriſſimo Conſtantii prima uxor . A *Zoſimo l.* 2 , *&* *Oroſio l.* 7, *c.* 25. dicitur ejuſdem concubina . Ex hac natus Conſtantinus M. Obiit ſanctiſſima mulier Romæ , ſupra Annum æt. 80. *Sext. Aur. Vict. Ruffin. l.* 1, *c.* 7. *Zonar. in Conſtant. Eutrop. lib.* 10.

Flavia Maximiana Theodora Maximiani Herculii privigna (Eutropiæ ſcilicet ipſius uxoris ex priore marito filia) ſecunda uxor. Ex hac nati Hanibaliianus, Conſtantius, & Conſtantia; alii addunt Eutropiam, & Anaſtaſiam . *Pomp. Læt. Oroſ. l.* 7, *c.* 25. ſex filios ex ea natos tradit .

GALERIUS MAXIMIANUS, *Armentarius*, cognomēto quòd olim paſtor fuiſſet, in Dacia ortus à Diocletiano dictus eſt Cæſar, Conſtantioq; collega factus; inde autem cum eodem Auguſtus dictus eſt A. 304. Præfuit Illyrico, Græciæ , Orienti, iiſque poſtea Provinciis , quas ipſi collegam ceſſiſſe jam diximus . Fuit libidinis , & crudelitatis immodicæ ; & Chriſtianos acerrimè perſecutus eſt . Perſas vicit cum Diocletiano . Contra Maxentium Severum miſit , quo victo, ut dicemus ſuo loco, movit ipſe ex Illyrico ; ſed, cum in itinere accepiſſet præſagium de militum ſuorum defectione ſi conflixiſſet , Illyricum repetiit . Ibidem obiit ex ulcere inguinali , *juſto Dei judicio propter ſummam illam libidinem qua flagrabat* , ut ait *Theod. Meth.* vermibus miſerè exeſus , & quidam

 tra-

tradunt, ipſum ſibi ex nimia vi doloris, necem intuliſſe, A. imp. poſt Diocletianum 7. *Sex. Aur. Vict. Eutrop. l.* 10. *Oroſ. l.* 7, *c.*25. *Euſeb. l.*7, *c.*15.

Galeria Valeria Diocletiani filia Maximiani uxor. *Sex. Aur. Vict. Eutrop. l.*9.

FLAVIUS VALENS, ſeu VALERIUS SEVERUS, quem aliqui credunt Armentarii nepotem, ab eodem unà cum Maximino Cæſar eſt renunciatus, præfectuſque Italiæ, & Africæ. Contra Maxentium miſſus captus eſt, & occiſus, ſeu Romæ, ſeu Ravennæ; variant enim auctores: Nec deſunt qui referant, ipſum dolis Maximiani Herculii è Lucania Romam ad Maxentium filium pergentis circumventum fuiſſe. *Sex. Aur. Vict. Eutrop. l.*10. *Oroſ. l.* 7, *cap.* 25, & 28.

MAXIMINUS, DAZA dictus ante Imperium, Armentarii ex ſorore nepos Cæſar unà cum Severo, ut diximus, creatus eſt ab avunculo, ipſique Provinciæ Orientales aſſignatę. Cum audiviſſet Licinium Auguſtum appellatum, ipſe ſe quoque Imperatorem dici juſſit. Sæviſſimus fuit, pręſertim cum maderet vino, cujus erat aviſſimus; pluraque adverſus Chriſtianos edidit exempla immanitatis. Amator autem Literatorum fuiſſe fertur. Suſcepto contra Licinium bello primo conflictu victor extitit, ſed inde ſæpius profligatus eſt; quare in fugam veluti ſe conjecit ex Illyrico, ubi fuerat pugnatum, obiitque Tarſi in Cilicia morbo ferè quo avunculus: Alii autem referunt ipſum ſe ſtrangulaſſe. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Læt. Euſeb. l.*8, *c.*16. *Eutrop. l.*10.

Marcus Aurelius Valerius Maxentius Maximiani Herculii, & Eutropiæ filius à Prætorianis Imperator factus eſt Romæ, quos ipſe Conſtantini invidens gloriæ magnificis promiſſis ad ſcelus pellexerat, A. 306. Homo libidinoſus, ſævus, incantationibus addictus, in Chriſtianos impius. A Conſtantino M. victus eſt ad Pontem Milvium, & Tiberi abſorptus, A. æt. 30, imp. 6. *Eutrop. l.*10. *Pomp. Læt. Oroſ. l.*7, *c.*28. Imperii 6 annos ipſi aſſignat etiam Nazarius in Paneg. Conſtant. Aug. C.33.

Magnia Urbica Maxentii uxor. Creditur Armentarii filia. Alii putant uxorem Magnentii. *Occo. Patinus.*

Ro-

Romulus Maxentii, & Magniæ Urbicæ filius. A Patre factus eſt Cæſar, obiitque ante ipſum. *iidem*.

Alexander, ſeu Phryx, ſeu Pannonicus origine Imperator apud Carthaginem factus eſt, A. 311 in odium Maxentii; ſtatim verò à Ruffo Voluſiano quem Maxentius miſerat oppreſſus eſt. *Sex. Aur. Vict. Zoſim. l.2.*

Nigrinianus, ſeu Nigridianus creditur Alexandri filius, nec aliud proferri poteſt ſupra quod à nummis exhibetur. *Patinus.*

Valens à *Sex. Aur. Vict.* factus fuiſſe dicitur Imperator hiſce temporibus, à Licinio autem morte mulctatus. De hoc quid referamus apud alios auctores non invenimus.

CAJUS VALERIUS LICINIANUS LICINIUS gente ignobilis è Dacia ab Armentario poſt occiſum Severum Auguſtus dictus eſt A. 308. Literatos omnes urbe depulit. In Chriſtianos immaniſſimè ſævüt. Maximinum, ut diximus, ſæpius fudit. Cum Conſtantino M. quoque bellum geſſit; primò propter perſecutionem Chriſtianorum, quibus Conſtantinus ipſe favebat; ſecundò verò quòd provincias omnes Maximini ſibi uſurpaverat. Victus eſt autem primò in Pannonia, inde in Thracia, tandem in Aſia prope Chalcedonem. Intercedente autem uxore Conſtantia pactus eſt cum Conſtantino pro vita ut imperio ſe abdicaret, quare Theſſalonicam privatus conceſſit. Sed cum ibi rurſum nova moliretur interfectus eſt à militibus, A. æt. 60, imp. 16. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Licin. Eutrop. l.* 10. *Oroſ. l.7, c.* 28. *Anon. excerp.*

Conſtantia Conſtantii Chlori filia, Conſtantini M. ſoror, Licinii uxor, quam duxit ipſe Mediolani. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. l.*10. *Ruffin. l.*1, *c.*11.

Licinius Junior egregius juvenis, optimæque indolis Licinii, & Conſtantiæ filius. A Conſtantino M. Cæſar factus eſt. Obiit ex Fauſtæ Amitæ inſidiis; verebatur enim, nè virtute ſua filiorum ſuorum progreſſibus obeſſet. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Læt.*

Martinianus Officiorum Magiſter Byzantii factus eſt Cęſar à Licinio fugiente à clade Pannonica. Duobus poſt annis juſſu Conſtantini in Cappadocia occiſus eſt. *Sex. Aur. Vict. Anonym. cit.*

XLVI.

X L V I.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTINUS Conſtantii Chlori ex Helena filius, Cæſar jam electus à patre, eodem mortuo in Britannia Imperator à cunctis acclamatus eſt , adnitente præſertim Eroco Alamannorum Rege, qui Conſtantium comitabatur . Patris igitur primò ditionem tenuit, inde paulatim auxit, donec tandem ſubacto Licinio totumRomanum Imperium ſolus obtinuit, A. 324. Hoc in Orientale, ac Occidētale diſtinxit; voluitq; caput hujus Romam eſſe, illius verò Byzantium, quam urbem mirè ampliavit, communivit, ac dedicavit A. 330, novamque Romam dixit, ab ejuſdem poſtea nomine Conſtantinopolim appellatam. Princeps virtutibus cumulatus, qui & rempublicam ſapienter adminiſtravit, & virtute quoque bellica nulli ſecundus extitit. Vicit Sarmatas, Gothos, alioſque Romani nominis hoſtes; Tyrannos quoque repreſſit, & extinxit. Quocirca innumeris clarus victoriis Magni cognomen Imperatorum primus reportavit. Chriſtianis favit ſemper; & Eccleſiaſticis ſumma privilegia conceſſit . Baptiſmum tamen diſtuliſſe fertur à quibuſdam, nec ipſum accepiſſe niſi morti proximum , ab Euſebio Epiſcopo Nicomedienſi . Zonaras tamen , aliique tradunt eumdem à Sylveſtro Romano Pontifice baptizatum. Sed quæcumque inter Conſtantinum & Sylveſtrum interceſſiſſe à nonnullis referuntur (ut baptizatio prædicta , donatio Romanæ Urbis eidem Pontifici , curatio Imperatoris à lepra per eumdem, & ſi quæ ſunt alia) ita variè tradi videmus, ut affirmare ipſa hiſtoricè non audeamus, ſed attingamus tantùm; feliciori conſultationi veritatem eruendam relinquentes . Obiit optimus

mus

mus Imperator Nicomediæ; crediturque ex veneno fraude domeſticorum, A. æt. 63, imp. poſt Licinium 13; cum à patris morte per annos 31 Romanis rebus præfuiſſet. *Sex. Aur. Vict. Eutrop. l.* 10. *Euſeb. in V. Conſt. Oroſ. l.* 7, *c.* 28. *Zonar. in Conſtant.*

Minervina Conſtantini prima uxor. Genuit Criſpum. *Sex. Aur. Vict.*

Flavia Maxima, ſeu Maximiana Fauſta Maximiani Herculii filia ſecunda uxor; ita ut pater, & filius duas ejuſdem Maximiani filias ſibi jugaverint, ut adnotat *Zonar. in Conſtantino*. Genuit Conſtantinum Juniorem, Conſtantium, Conſtantem, Conſtantinam, & Helenam. Ejuſdem artibus privignus Criſpus ſublatus eſt, ut infra dicemus: Dolo autem detecto, juſſit ipſam Conſtantinus in accenſum balneum includi, cujus nimio calore extincta eſt. *Pomp. Læt. Zonar. in Conſtant. Eutrop. l.* 10.

Non prætermittam Baſſianum quoque Cæſarem inferere, quamvis à pleriſque vix nominetur. Miſit igitur Conſtantinus M. Conſtantium ad Licinium Imperatorem collegam ſuum, ut Baſſianus hic Cæſar crearetur, & inter eoſdem medius Italiam obtineret. Talia verò fruſtrante Licinio movit Baſſianus in Conſtantinum; ſed in conatu deprehenſus ejuſdem juſſu convictus, & ſtratus eſt. *Anon. excerp.*

Anaſtaſia Conſtantini M. ſoror, Baſſiani uxor. *ibid.*

Criſpus Conſtantini M. ex Minervina filius. A Patre factus eſt Cæſar, A. 317. Hunc Fauſta noverca odio habens (verebatur enim nè peritia & fortitudine militari filiorum ſuorum progreſſibus obeſſet) patri accuſavit, tanquam ſe de inceſto tentaſſet. Quocirca ejuſdem juſſu interfectus eſt Polę in Iſtria, A. 326. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Conſtant.*

XLVII.

X L V I I.

CONSTANTINUS JUNIOR Magni & Fauſtę filius natu major, mortuo patre Imperio cum fratribus potitus eſt , A. 337; ipſique ceſſit Europa trans Alpes. Fuit ingenio ſuperbus , & inquietus ; quare ſibi aſſignatæ ditioni non acquieſcens jura fratris Conſtantis invaſit ; & Aquilejam uſque validiſſimis viribus pervenit . Ibidem verò collata manu , inſidiis circumventus dejectus eſt equo , & confoſſus , A.æt. 25 , imp. 3. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in diviſ. Imp. Rom. Eutrop. l.10. Oroſ. l.7, c.29.*

Uxores habuit duas . Primam ſibi deſponſam à Patre ; alteram , cum jam Auguſtus eſſet, ex Hiſpania Virginem quamdam nobiliſſimam . *Valeſius in not. ad Am. Marcel. lib.14, c.1; ex Euſeb. & aliis.*

CON-

CONSTANS alter Magni & Fauſtæ filius Italiam, Illyricum, Græciam, & Africam ſortitus eſt; occiſoque fratre ejuſdem quoque Provincias ſui juris fecit. Bellicæ virtutis, ac juſtitiæ primò ſpecimina exhibuit; mox verò ad delitias, & ignaviam deflexit animum, pecuniæque tenax factus eſt. Militum idcirco animos in ſe convertit, contraque ipſum inſurrexit Auguſtæ Vindelicorum, ſive Auguſtoduni, ut malunt alii, Magnentius. Hic etiam milites miſit, qui Imperatorem cubantem in tentorio, exque venatione qua mirè delectabatur delaſſatum interfecerunt, non longè ab Hiſpaniis in oppido, cui nomen, *Helenæ*; A. ætat. 30, imper. 13. *Auctores citati*.

CONSTANTIUS Magni, & Fauſtæ filius Orientalibus provinciis primò ex rerum diviſione præfuit; fratribus inde mortuis toto Romano Imperio potitus eſt, quod contigit Anno circiter 350. Princeps impius, ambitioſus, ingeniique levioris; Arrianis enixè favit, Catholicoſque acriter eſt inſecutus. Tyrannos Magnentium, Vetranionem, Sylvanumque ſuſtulit. Sarmatas feliciter vicit, quare Sarmaticus dictus eſt; parum verò proſperè pugnavit cum Perſis. Obiit apud Mopſocrenen in Cilicia ad Tauri montis radices ex febri, A. æt. 41, imp. 24. *Auct. cit.*

Euſebia Conſtantii juxta quoſdam prima uxor, ſecunda juxta alios, qui huic tres uxores adſcribunt. Impudica mulier; à marito tamen ſupra cæteras amata. *Sex. Aur. Vict. Am. Marcel. l. 16, c. 10.*

Maxima Fauſtina ultima uxor. Ex hac nata eſt Conſtantia Poſthuma Gratiani Imperatoris uxor. *Pomp. Læt. in Conſtant.*

Delmatius nepos Conſtantini M. ex fratre Haniballiano, quem alii Delmatium vocant, à patruo factus eſt Cæſar in rerum diviſione. Occiſus eſt autem in Oriente in factione militari, non repugnante, immo conſentiente potiùs Conſtantio Imperatore, *Sex. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Conſt. Zoſim. l. 2. Anon. excerp.*

Ha-

Haniballianus ; ſeu Anaballianus Delmatii Cæſaris frater Rex Regum, & Ponticarum gentium conſtitutus eſt , & Nobiliſſimatus dignitate decoratus . Ipſe quoque Conſtantii artibus periit , Hoc idem contigit & Conſtantio Conſtantini M. fratri, qui eamdem obtinuerat Nobiliſſimatus dignitatem. *Auctores cit.*

Magnentius in Gallia ortus è parentibus Britannis contra Conſtantem, ut diximus, Imperium arripuit, A. 350. Homo ingratiſſimus ; qui vitam illi rapuerit, à quo pauló ante fuerat in factione militari ſervatus, objecto paludamento . A Conſtantio, qui priùs ipſi fruſtra æquas pacis conditiones obtulerat ingenti clade fuſus eſt ad Murſam, in qua tamen pænè victo ſimilis victor fuit . Bis rurſum conflixit iniquo marte Magnentius, qui Lugdunum inde fugit bellum reparaturus ; ſed ibi obſeſſus necem ſibi intulit, A. æt. 50, imp. circiter 4. *Oroſ. l.7, c.29. Pomp.Læt. in Magn.*

Decentius Magnentii frater ab eodem factus eſt Cæſar Mediolani. Audita fratris morte laqueo vitam ſibi eripuit, apud Senonas, A. imp. ſaltem 2, ut patet ex nummis. *Oroſ.ibid.*

Deſiderius Magnētii, ac Decentii frater unà cum hoc Cæſar eſt declaratus. A fratre Magnentio in furorem ex deſperatione converſo dum morti proximus eſſet, vulneratus eſt; ex vulnere verò convaleſcens ſupplicem ſe ſe exhibuit Conſtantio , veniamque obtinuit. *ibid. Zonar. in Conſtant.*

Flavius Popilius Nepotianus Conſtantini M. ex ſorore Eutropia nepos, occiſo per Magnentium Conſtante Imperatore Auguſtum ſe Romæ conſtituit. Poſt 28 dies obtruncatus eſt ab Heraclida, (alii vocant Anicetum) Magnentianæ factionis viro , ab eodem doloſè ad colloquium adductus . *Sext. Aur. Vict. Eutrop. l.10. Oroſ. l.7, c. 29.*

Vetranio, ſeu Britannio (nota obiter à quodam recentiore perperam Vetranionem , & Britannionem diſtinctè recenſeri pro duobus tyrannis) Pannonici rector exercitus Imperium ſibi uſurpavit apud Murſam poſt occiſum Conſtantem . Stratagemate à Conſtantio victus eſt , regnoque exutus; veniam tamen, & voluntarium otium impetravit . Fuit probus , & morum prorſus veterum, literarum autem omnino expers; & uſque ad ſtultitiam fermè ſimpliciſſimus . *ibid. Pomp. Læt. in Britan.*

Syl-

Sylvanus Bonitii viri Franci filius ingenio blandiſſimus à Conſtantio miſſus in Galliam contra Germanos Imperatoris nomen Coloniæ aſſumpſit, coactè tamen potiùs, quàm voluntariè. Contra ipſum miſit Conſtantius Urſicinum præfectum, cujus ſuaſu milites facto de induſtria tumultu tyrannum occiderunt, imp. primo menſe. *ibid. Am. Marcel. lib.* 15, *c.* 5.

Gallus Conſtantii Conſtantini M. fratris, & Gallæ filius à Conſtantio Patruele ſuo Cæſar factus eſt A. 351; relictuſque Orientis moderator, cum ipſe tenderet contra Magnentium. Multa in Oriente ferociter ac crudeliter geſſit, inſtigante præcipuè uxore: Quare ab Imperatore in Italiam per ſpeciem conſultationis habendæ vocatus, cum non longè ab Iſtria eſſet, à præſidiariis Imperialibus captus eſt, & Polam ductus, ubi revinctis poſt terga manibus obtruncatus eſt, A. 354. *Eutrop. Lib.* 10. *Am. Marcell. Lib.* 14, *Cap.* 1, *&c. item* 11. *Pomp. Læt. in Gal.*

Conſtantia, ſeu Conſtantina Conſtantini M. filia Galli uxor, fœmina truculenta. Priùs autem deſponſata fuerat Haniballiano, de quo ſupra. Obiit ex febri in itinere, quo ad fratrem ſuum Conſtantium ferebatur. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. Am. Marcel. lo. cit.*

XLVIII.

X L V I I I.

FLAVIUS CLAUDIUS JULIANUS, *Apoſtata* cognominatus, & *Parabata* apud Svidam quòd à Chriſti fide ad cultum Idolorum deſciverit, Conſtantii & Baſilinæ filius, Galli Cæſaris frater, à Conſtantio Imperatore Cæſar poſt Galli obitum conſtitutus Imperium obtinuit ſolus, A. 361. Favit literatis, fuitque aſſiduus in ſtudiis, moribus alioqùin truculentus, Chriſtianorumque ſæviſſimus perſecutor. Cum adhuc Cæſar eſſet miſſus ab Imperatore in Gallias Barbaros omnes undequaque vicit, & compeſcuit. Expeditionem ſuſcepit adverſus Perſas, primoque congreſſu pugnavit feliciter; ſed, conflictu rurſum habito, vulneratus eſt, dubium à Perſanè, an à Dęmone: Dumque moreretur ſanguinem manu hauſtum è vulnere in aerem projecit his vocibus *Viciſti Galilæe*. Obiit A. ætat. 31, imp. 2. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib.* 10. *Am. Marcel. lib.*15, *c.* 8, *& lib.* 25, *c.*3. *Oroſ. lib.*7, *c.*30. *Pomp. Læt. in Jul.*

Flavia Julia Helena Conſtantini M. filia Juliani uxor. Huic Euſebia Conſtantii conjux poculum dedit, ut quotieſcunque gravida fieret abortum pateretur. Obiit ex partu. *Am. Marcel. l.*16, *c.*10, *& l.* 21, *c.* 1.

XII.

X L I X.

FLAVIUS JOVIANUS, quem alii Juvianum appellant, alii Jovinianum, Varonniani viri præclari è Pannonia filius, occiſo Juliano, Imperator renunciatus eſt à militibus A. 363. Princeps pius, Chriſtianorum amator, pacique addictior quàm bellis. Quare pacem fecit cum Perſis non ſine P. R. ignominia, nam ex eadem Imperii fines non parum diminuti ſunt; ideoque multis etiam ſcommatibus exceptus eſt. Obiit in oppido cui nomen Dadaſthanæ inter Galatiam, & Bithyniam, ſeu ex cruditate ſtomachi, ſeu ex noxio halitu cubiculi, in quod recens calce illitum prunæ fuerant importatæ, A. æt. 33, imp. menſe 8. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. l.10. Am. Marc. l.25, c.6. Ruffin. l.2, c.1. Oroſ. l.7, c.31.*

Charita, quam alii vocant Charitem, alii Charitonem, Lucilliani filia, Joviani Uxor. Genuit Varronianum, quem pater creavit conſulem; ſed numquam induci potuit ut curuli ſella veheretur. *Am. Marcel. l.25, c.10. Cedren. Zonar. in Jov.*

Joviano mortuo ſuffragiis omnium deſignatus fuerat Imperator Salluſtius Præfectus-prætorio, qui recuſavit imperium ſenectutem cauſatus. In ejuſdem inde filium ſtudia concurrebant; at pater pro eodem pariter imperium deprecatus eſt, quòd nimiùm juvenis eſſet. *Zoſim. l.3. in fine. Zon. in Jov.*

Digitized by Google

L.

FLAVIUS VALENTINIANUS ex oppido Pannoniæ Cibala,non longè à Belgrado, Gratiani filius, qui *Funarius* dicebatur quòd eidem funem portanti quinque robuſti milites extorquere nequiverint, Imperator electus eſt Nicææ, A. 364. Fratrem Valentem conſortem fecit imperii, Orienſque ipſi demandavit, Occidentalibus ſibi provinciis reſervatis. Princeps pius, juſtus, rei militaris peritus, ingenio ſolers, ſermone diſertus, ad iracundiam verò pronior. Saxones vicit, & Alemannos. Obiit apoplexia correptus ex iracundia; dum Quadorum latrocinia excuſantium legatos audiret ad Brigionem oppidum in Sileſia, A. æt. 55, imp. 12. *Paul. Diac. lib.* 1. *Am. Marcel. lib.* 26, *c.* 2, & *lib.* 30, *c.* 6. *Pomp. Læt. in Valent.*

Severa Valentiniani uxor, ex qua natus Gratianus. *Socrat. l.* 4, *c.* 26.

Flavia Juſtina Magnentii primùm uxor, inde Valentiniani ſecundo loco. Genuit Valentinianum Juniorem, Juſtam, Gratam, & Gallam. *Am.Marcel. l.* 30,*c.ult. Paul.Diac. l.*1. *Zonar. in Valent. Zoſim. l.* 4.

Firmus, ſeu Thirmus, ut eſt apud *P. Diaconum*, Valentiniani temporibus apud Mauritaniam imperium arripuit: Quidam tamen dicunt ipſum ſe Regem tantùm,non Imperatorem appellaſſe. A Theodoſii M. patre victus eidem ſupplicem ſe exhibuit, veniamque obtinuit. Nova inde cupiens ad Iſaflenſes confugit, à quorum Rege captus eſt; ſed, nè Theodoſio traderetur, ſibi fauces eliſit. *Am.Marcel. l.*29, *c.*5. & 6.*Paul. Diac. l.* 1.

Va-

Valentinus, ſeu Valentinianus iiſdem temporibus tyrannidem affectavit in Britannia; ſed ſtatim oppreſſus eſt. *Zoſim. l.* 4.

FLAVIUS VALENS Valentiniani frater, ab eodem factus eſt, ut diximus, Imperator, & Orienti præfectus A. 364. Fratri diſſimillimus crudeliter ſe geſſit, Arrianaque infectus hæreſi Orthodoxos eſt inſecutus. Procopium tyrannum ſuſtulit; cum Gothis, & Perſis ancipiti pugnavit marte. Rurſum contra Gothos movens victus eſt ab iiſdem circa Hadrianopolim; ipſeque è conflictu vulneratus in tugurium ſe recepit, ubi injecto ab hoſtibus igne conſumptus eſt, A. æt. 50, imp. 15. Alii ſaucium è pugna inter fomenta miniſtrantium periiſſe tradunt. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. lib.*1. *Am. Marcel. lib.*26, *c.*4. & *lib.* 31, *c.* 13. *Ponp. Læt. in Valent.*

Domitia, ſeu Dominica Valentis uxor. Fæmina callidiſſima, & impia, cujus monitu ipſe quoque veram fidem rejecit. *Paul. Diac. Pomp. Læt. D.Niceph.* vocat Domnicam.

Procopius Juliani Imperatoris cognatus Imperium ſibi uſurpavit Conſtantinopoli, nonnullaſque Provincias Orientis ſui juris fecit. Contra ipſum movit Valens; ſed tyrannus à ſuis derelictus eſt, & à Gomario, ac Agelone quos ſibi ſperabat fideles futuros vinctus Imperatori traditus. Ipſe captivum diſcerpi juſſit; inde proditores quoque trucidari. *Am. Marcel. l.*26, *c.*6, & 9. *Sext. Aur. Vict. Oroſ. lib.*7, *cap.* 32. *Sozom. lib.*6, *cap.*8.

L I.

FLAVIUS GRATIANUS Valentiniani è Severa filius à Patre factus jam Cæſar, & Auguſtus imperium ſolus patruo mortuo aſſecutus eſt, A. 378. Princeps humanus, liberalis, religioſus, paternæque in Catholicos hæres pietatis. Alemannos domuit, Gothos, alioſque Barbaros per Theodoſium M. oppreſſit, quem etiam ad imperii conſortium elegit. Factus autem in adminiſtranda republica negligens, barbaros etiam milites Romanis prætulit. Ipſi hoc ægrè ferentes, cum adversùm Tyrannum Maximum pugnandum eſſet, defecerunt prope Lugdunum; ipſeque Imperator ab Andragatio ejuſdem Maximi præfecto per dolum occiſus eſt, A. ætat. 29, imper. à patrui morte 5. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. lib. 1. Caſſiod. Am. Marcel. l. 27, c. 6. Cedren. in Grat.*

Conſtantia Poſthuma Imperatoris Conſtantii è Fauſtina filia Gratiani uxor. *Am. Marcel. l. 21, c. 16.*

FLA-

FLAVIUS VALENTINIANUS JUNIOR Seniori è Juſtina filius Gratiani frater , Auguſtus adhuc puerulus renunciatus, ſive ab exercitu , ſive à fratre ſecundùm alios , imperavit cum eodem ; Orientaleſque ac Meridionales provinciæ ipſi contigere . Ex educatione impiæ matris Arrianam hæreſim profeſſus Orthodoxis acerbiſſimum ſe præbuit. Strangulatus eſt apud Viennam Galliæ ab Arbogaſte, qui dignitate Comitis à Gratiano donatus ita auctoritate, ac arbitrio res aulæ adminiſtrabat , ut Imperator ipſi ſubeſſe cogeretur . Obiit A. ætat. 26, imp. poſt patruum Valentem 16. *Paul. Diac. Lib. 2. Pomp. Læt. in Valent. Oroſ. L. 7, C. 35.*

Flavius Magnus Maximus , ſeu Maximianus, quem è Conſtantini genere fuiſſe multi tradunt , Tyrannidem arripuit in Britannia , eamdemque per Gallias exercuit . Vir alioquin fortis , & ſtrenuus , inque expeditionibus adverſus Barbaros probatus . Victus eſt à Theodoſio ad Siſciam , ſive amnem , ſive urbem ; inde Aquilejæ captus ad ejuſdem militibus interfectus eſt, A.388. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. l.1, & 2. Pomp. Læt. in Valent. & Theod. Oroſ. l.7, c.35.*

Flavius Victor Maximi filius . A Patre Cæſar eſt factus ; ipſo autem ſublato , ab Arbogaſte , ſeù juxta alios à Theodoſii militibus eſt occiſus . *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. Lib. 2.*

L I I.

FLAVIUS THEODOSIUS Honorii, & Thermantiæ filius genere nobiliſſimus ex Hiſpania , à Gratiano prope Sirmium evectus ad imperium A. 379 , ſolus idem poſt Valentinianum Juniorem obtinuit , A. 392. Imperator pietate , clementia , fortitudine , moderatione nulli ſecundus . Tyrannos , Maximum, Eugenium , & Arbogaſtem ſuſtulit . Obiit ex Hydrope Mediolani A. æt. 60 , imp. poſt Valentinianum 3 ; ab electione autem ſua per Gratianum facta 16. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Theod. Paul. Diac. l.2.*

Ælia Flacilla (*D. Niceph.* Placilla) Theodoſii prima uxor ; fœmina pietate , & liberalitate in pauperes inſigni . Ex hac nati Arcadius, & Honorius . *Pomp.Læt. Zonar.in Theod.*

Galla Valentiniani Senioris filia ſecunda uxor. Genuit Gallam Placidiam matrem Valentiniani III. *Paul. Diac. lib. 2. Jornand. de reb.Get.* §.54.

Eugenius genere Francus , ab Arbogaſte qui Valentinianum occiderat Imperator factus eſt , & ingenti exercitu contra Theodoſium miſſus. Pugnatum primò eſt prope Aquilejam vario marte ; poſtridiè verò collatis iterum ſignis , Eugenii copiæ , non ſine divino numine , fractæ jam ad Theodoſium defecerunt , vinctumque Imperatori Tyrannum exhibuerunt, qui ſtatim ad ejuſdem pedes occiſus eſt . Arbogaſtes , qui ſecutus fuerat ſemper Eugenium, fuga lapſus non multò poſt ſe ipſum interfecit . *Paul. Diac. lib.2. Oroſ. lib.7, cap.35. Pomp.Læt. in Theod.*

LIII.

L I I I.

ARCADIUS Theodoſii , & Flacillæ filius à Patre factus unà cum fratre Honorio imperii conſors cæpit imperare poſt patrem , A. 395 ſub tutela Ruffini ; & Orientis partes ex teſtamento ſortitus eſt . Princeps manſuetus, & pacificus; ſed infelix. Tutor enim ipſius Ruffinus principi , pupilloque infidus Gothorum Ducem Alaricum vocavit, ut arma verteret in Arcadium . Alaricus tamen per Gainam à Stilicone Honorii tutore miſſum repulſus eſt , ſtatimque Ruffinus trucidatus . Supplicio affecti ſunt quoque Eutropius eunuchus, cujus magna erat apud Imperatorem auctoritas , quique imperium aucupabatur ; Gaina , quem alii Cajanum vocant, qui tyrannidem pariter affectabat, ſtruebatque inſidias Imperatori ; & Gildo, qui ſibi Africam uſurpaverat . Obiit Arcadius Byzantii , A. æt. 30 , imp. poſt patrem 13. *Paul. Diac. Lib. 3. Socrat. Lib. 6, Cap. 21. Pompon. Læt. in Theod.*

Licinia Eudoxia Arcadii uxor . Genuit Theodoſium Juniorem, Flacillam, Martinam ſeu Martianam, & Pulcheriam. *Pomp. Læt. lo. cit.*

HONORIUS Arcadii frater cum eodem imperium obtinuit ſub tutela Stiliconis hominis Vandali , præfuitque Occidenti. Princeps negligens, ignavus, & à re bellica prorſus alienus . Contra hunc quoque tutor Stilico Alaricum pridem à ſe victum excitare conatus eſt ; ſed Barbarus perfidiam deteſtatus ingenti prælio Romanas acies profligavit , totamque ferè devaſtavit Italiam , &

urbem Romam incendit . Re ad Honorium pro veritate delata ipſe proditorem Stiliconem, ejuſque filium Eucherium imperium affectantem juſſit occidi . Præter hos ſuſtulit per Conſtantium cognatum ſuum Tyrannos, Gratianum in Britannia, Conſtantinum in Gallia, & alios quos infra numerabimus; per Marinum quoque Ducem ſuum Heraclianum Africæ Comitem, qui cum innumera claſſe ex provincia ſolverat verſus Italiam eamdem devaſtaturus . Obiit Romæ ex aqua intercuti, A. æt. 43, imp. poſt patrem 28. *Paul. Diac. lib.4. Pomp.Læt. lo.cit. Oroſ. l.7,c.42.*

Maria Stiliconis filia Honorii prima uxor . Obiit repente antequàm accederet ad maritum . *Paul.Diac. l.4. Jornand.de reb. Get.* §. 52.

Thermantia, quam alii vocant Hermantiam, Mariæ ſoror, ſecunda uxor . Ipſa quoque ante nuptias repentina morte occubuit . *Auct. cit.*

Conſtantius vir ſtrenuus, & bellicoſus, cum imperium à barbaris, ac tyrannis premeretur, miſſus eſt ab Honorio in Gallias cum exercitu; inde Cæſar etiam, & imperii conſors factus eſt apud Ravennam. Hic & hoſtes compeſcuit, & tyrannos omnes extinxit. Obiit ſeptimo menſe ab electione ſua. *Paul. Diac. l.4. Oroſ. l.7, c.40.*

Placidia Arcadii, & Honorii ſoror . Ab Ataupho Gothorum Rege apud Forum Cornelii connubio ſibi juncta eſt . Ipſam poſtea Conſtantio jugavit Honorius . Genuit Valentinianum III, & Honoriam . *Auctores cit. Sozom. Lib.9. Cap. 16.*

Gratianus Britanniæ municeps tyrannidem ibidem arripuit . Statim verò ſublatus eſt . *Paul. Diac. Lib. 3. Oroſ. lib. 7, cap.* 40.

Conſtantinus vir ex infima militia, occiſo Gratiano imperium invaſit, tranſiitque in Gallias . A Conſtantio Cæſare oppreſſus eſt apud Arelatem . *Paul. Diac. L.* 3, *&* 4. *Oroſ. lo. cit.*

Conſtans Conſtantini filius patri conſors in tyrannide peremptus eſt Viennæ à Geruntio comite ſuo . *Auct. cit.*

Maximus à Geruntio occiſo Conſtanti ſuffectus eſt . A militibus deſertus in Hiſpaniam ſe recepit, ibique exulans obiit. *Paul. Diac. l.4. Oroſ. l.7, c.42.*

Jovi-

Jovinus in Galliis Imperatorem ſe conſtituit, ſed mox imperio, purpuraque exutus eſt. *Auctores cit. Jornand. de reb. Get.*

Sebaſtianus Jovini frater: Ipſe quoque tyrannidem deguſtavit, ſed continuò ut eſt creatus depoſitus eſt, & occiſus. *Auct. cit.*

Priſcus Attalus Romanus non ignobilis, à Gothis urbe capta, & devaſtata Imperator factus eſt, & ductus in Africam, tamquam Imperii ſimulachrum. Cum autem in Africa res novas moliretur ad Conſtantium Cæſarem vinctus eſt deductus; inde ad Honorium miſſus. Ab hoc in triumphum revinctis poſt terga manibus tractus, dexteraque abſciſſâ Liparam eſt relegatus. *Anctores cit. Sozom. lib. 9, cap. 8. Zoſim. lib. 6.*

L I V.

THEODOSIUS JUNIOR, ſeu II Arcadii, & Liciniæ Eudoxiæ filius, à patre jam creatus Auguſtus, imperavit cum patruo Honorio; inde totum ſolus obtinuit imperium A. 423. A Patre in tutorem acceperat Iſdigerdem Perſarum Regem; imperium ferè tamen Anthemii conſiliis adminiſtravit. Princeps pius, manſuetus, orationi, & ſacrorum librorum lecturę addictiſſimus. Accademias Bononiæ, ac Conſtantinopoli inſtituit, & per Juriſconſultos ſuos Theodoſianum Codicem evulgavit. Valentinianum conſobrinum ſuum Cęſarem, & Auguſtum elegit, & Occidentis partibus pręfecit. Johannem tyrannum oppreſſit. Ab Attila verò Hunnorum Rege innumeris damnis affectus annuo tributo pacem emere coa-

coactus eſt . Obiit apud Conſtantinopolim , ſive ex morbo , ſive ex lapſu ab equo , A. ætat. 48, imp. ab Honorii morte 27. *Paul. Diac. Lib.* 4. *Zonar. in Theod. Socrat. Lib.* 7, *Cap.* 1, *&c.*

Ælia Eudoxia , primùm Athenais appellata , Leontii Athenienſis Philoſophi filia Theodoſii uxor . Fœmina in omni doctrinæ , ac eloquentiæ genere exercitata , quæ etiam Poemata ſcripſit . Iratum ob levem ſuſpicionem maritum ſentiens Hieroſolymam petiit , ubi templa plura conſtruxit . Obiit poſt maritum , genuitque Eudoxiam . *Zonar. in Theod.*

Johannes Imperialium Scribarum princeps Imperium Theodoſio arripuit . Contra ipſum miſſus eſt ab Imperatore Ardaburius , qui tempeſtate Ravennam pulſus in Tyranni manus pervenit. Aſpar autem Ardaburii filius , per inſigne Dei miraculum introductis Ravennam copiis , tyrannum oppreſſit, ac patrem liberavit . *Paul. Diac. Lib.* 4. *Socrat. Lib.* 7, *Cap.* 23, *Pomp. Læt. in Theod.*

L V.

VALENTINIANUS III. Conſtantii Cęſaris , ac Placidię filius, à Theodoſio Juniore ad Imperii conſortium vocatus , eodem mortuo regnavit ſolus in Occidente , A. 450. Princeps omnibus ferè vitiis inquinatus, crudelitate pręſertim, ac libidine. Ductu Ætii Attilam in Campis Catalaunicis vicit , auxilio fultus Burgundionum , Francorum , Alemannorum, & Gothorum , quorum Rex Theodericus in ea pugna concidit . Dimiſſis autem

tem in autè ab Ætio ſociis, animos vireſque reſumpſit Attila, & Italiam fœdiſſimè devaſtavit; donec, ipſi occurrente Leone Pontifice, non tantùm Romæ, ſed & univerſę provincię pepercit, adque ſuas Pannonias reverſus eſt. Valentinianus autem Ætii magnitudinem ſuſpectam habens eumdem manu ſua, ut multi referunt, interfecit. Anno verò ſequenti occiſus ipſe eſt à Traſila, & Optila Ætii militibus, inſtigante Maximo, de quo infra; A. æt. 36, imp. à mortuo Theodoſio 5. *Paul. Diac. L.5. Caſſiod. Jornand. de regn. ac temp. ſucceſ. Pomp. Læt. in Valent.*

Eudoxia (*D. Niceph.* Eudocia) Theodoſii Junioris, & Eudoxię filia Valentiniani uxor. Hanc viduam Maximus ſibi rapuit; ipſa verò mariti necem ultura Genſericum Gothorum Regem accerſivit ex Africa, qui Maximum ſuſtulit, Eudoxiam verò cum filiabus, Placidia, & Eudoxia ſecum in Africam abduxit. *Paul. Diacon. Lib. 4, & 5. Cedrem. in Valent.*

Defecit in Valentiniano III imperii majeſtas in Occidente; quamvis enim Imperatoris nomine per aliquot deinceps annos nonnulli pręfuerint, iſti tamen tamquam pro illegitimis à pleriſque recenſentur; & ſanè ſupra imperii inſignia nihil ferè obtinuerunt. Numerabimus ergo primo loco Orientales, quibus eos qui in Occidente regnarunt, tamquam minoris notę ſubjiciemus.

L V I.

L V I.

FLAVIUS VALERIUS MARCIANUS humili loco in Thracia natus, ſed militia clarus, à Pulcheria Arcadii filia in maritum, & Orientis Imperatorem aſſumptus eſt, regnante in Occidente Valentiniano, A. 450. Imperium pacavit, pacem coluit, favit Chriſtianis, Princeps Conſtantino Magno facilè comparandus. Obiit admodum Senex apud Conſtantinopolim; crediturque veneno ſublatus Aſparis Patritii fraude, A. imp. circiter 7. *Paul.Diac. l.5. Jornand.de reg.ac temp.ſuc. Evagr. l.2, cap.1, & 8. Pomp.Læt. in Marc.*

Pulcheria Imperatoris Arcadii filia, Theodoſii II ſoror, Marciani uxor. Hæc ipſi conjugium ſuum, imperiumque obtulit, hac conditione, ut pudicitiæ ſuæ vim non inferret, ſed caſtam vivere pateretur. Virginitatem igitur ſemper ſervavit; obiitque pia mulier anno Marciani imper. 3. *Jornand. loc. cit. Zonar. in Marc. Cedren.*

FLAVIUS ANICIUS PETRONIUS MAXIMUS, qui Maximi illius à Seniore Theodoſio ſublati nepos perhibetur, cæſo Valentiniano, Imperium viduamque Eudoxiam ſibi rapuit, A. 455. Capta urbe à Genſerico, quem, ut diximus, Imperatrix accerſiverat, fugam ipſe capeſſens à milite quodam Urſo nomine eſt interfectus; ſive juxta alios à Populo lapidibus obrutus; inde membratim dilaniatus, & in Tyberim projectus, imp-

imp. menſe circiter 2. *Paul.Diac. l.5. Caſſiod. Jornand. de reb. Get. Cedren. Pomp.Læt. in Valent.*

FLAVIUS MECILIUS AVITUS, Arvernus patria, Senator tamen Romanus, à Senatu & Populo Imperator electus eſt, dum legatum ageret apud Theodericum Regem Gothorum, A. 455. A Ricimero Barbarorum ductore, quem Romanis legionibus Valentinianus III præfecerat prope Placentiam captus eſt, coactuſque privatam deinceps vitam agere, A. imp. 1 nondum expleto. Tradunt quidam, eumdem Placentiæ creatum Epiſcopum paulò poſt mœrore animi obiiſſe. *Paul. Diac. Lib. 6. Caſſiod. Pomp. Læt. in Marc.*

L V I I.

LEO vir Græcanici ſanguinis Aſparis faſtione ad Imperium evectus eſt A. 457. Princeps clementia, liberalitate, ac pietate clarus, devotione præſertim erga Deiparam. Per Marcellinum, & Heraclium duces ſuos Genſericum non ſemel fudit, Barbaroſque Sardinia expulit. Contra eoſdem rurſum A. 469 Baſiliſcum miſit cognatum ſuum, qui turpiſſimè navali prælio victus eſt, totamque ferè claſſem amiſit; ſed anno proximè ſequenti, ut tantum dedecus dilueret, conflixit iterum, Barbaroſque gloriosè vicit. Obiit ex profluvio ventris, A. imp. 17. *Paul. Diac. lib. 6. Zonar. Pomp. Læt. in Leone*.

Be-

Berina, ſeu Verina, Baſiliſci Patritii Conſtantinopolitani ſoror, Leonis uxor. Ex hac natæ Ariadna, & Leontia. *Zon. ibid. Jornand. de regn. ac temp. ſucceſ.*

LEO Junior Zenonis, de quo infra, filius ab Avo ſuo Leone Cæſar factus eſt, A. 473, cum eſſet admodum infans. Anno ſequenti, Leone ſeniore mortuo, Auguſtus eſt dictus; ſed paulo poſt obiit, imperiumque patri reliquit. *Pomp. Læt. Zonar. in Leo. Caſſiod. Paul. Diac.* autem L. 6. rem diversè narrat, huncque Leonem ſenioris filium appellat; & præ timore Zenonis à matre ſua clericum factum tradit.

FLAVIUS JULIUS MAJORIANUS à Leone Orientis Imperatore magiſter militum creatus, adque Occidentis imperium occupandum miſſus prope Ravennam Imperator dictus eſt, A. 457. Princeps bellicoſus; qui Barbaris, tum in Italia, tum in Gallia plura intulit damna. Dum rurſum movet contra Alanos Italiæ imminentes à Ricimero, quem ſibi Barbari conciliaverant captus eſt, & occiſus prope Dertonam, quæ nunc *Tortona*, in Liguria, A. Imper. 4 cum dimidio. *Paul. Diac. lib. 6. Jornand. de reb. Get. §. 75. Caſſiod.*

LIBIUS SEVERUS, ſeu Severianus è Lucania, occiſo Majoriano, invaſit imperium, A. 461. Alanos compeſcuit, ipſorumque Regem Biorgum, ſeu Biorgorem occidit. Sublatus Romæ eſt per venenum à Ricimero, A. imp. 4. *Auctores cit.*

ANTHEMIUS à Leone Imp. Romam miſſus factus eſt Imperator conſentiente Ricimero A. 467, poſt interregnum annorum fermè duorum; per quod tempus Ricimerus militiæ dux univerſa ex placito adminiſtrabat. Eidem Ricimero filiam ſuam ſponſam dedit; ſed non multò poſt Barbarus ſocero inſidias ſtruxit, eumdemque obſeſſum Romæ cepit, & occidit, A. imp. 6, inchoato. *Paul. Diac. l. 6. Caſſiod. Jorn. de reb. Get. & de regn. ac temp. ſucceſ. Cedren.*

FLA-

Google

FLAVIUS ANICIUS Olybrius, ſive Olyberius Anthemio ſucceſſit, ſuffragante Leone, atque approbante Ricimero, A. 472. Obiit Romæ, dubium proprione fato, an violento; imper. menſe 7, aut 8 ſecundùm alios. *Auctores cit.*

Placidia Valentiniani III filia Olybrii uxor. *Cedren.*

GLYCERIUS ſenator Romanus poſt Olybrium Imperator factus eſt prope Ravennam, A. 473; cum poſt eumdem Olybrium interregnum Menſium 4 fuiſſet. A Julio Nepote, quem Leo imperio Occidentis deſtinaverat data ipſi in uxorem nepte ſua, ſolio dejectus eſt, & Salonas pulſus, A. imper. 2; ibidemque dicitur fuiſſe conſecratus Epiſcopus. *Auctores ſupra cit. Pomp. Læt. in Leo.*

JULIUS NEPOS Nepotiani filius, pulſo Glycerio, imperium ſumpſit, A. 474. Ab Oreſte Gotho, cui præfecturam exercitus ipſe demandaverat, exauctoratus eſt, A. imp. 2 inchoato. Abiit inde in Dalmatiam, ibique occiſus eſt à comitibus ſuis A. 480. *Auct. cit.*

L V I I I.

ZENO, *Iſauricus* cognomento quòd ex Iſauris Ciliciæ genere ignobili natus eſſet, à filio ſuo Leone Juniore Imperator renunciatus regnare cœpit in Oriente, A. 474. Homo turpis facie, ſed moribus turpior tyrannum potiùs egit, quàm Principem. A Baſiliſco pulſùs ad Iſauros ſuos ſe recepit; ſed poſt viginti menſium exi-

exilium tyrannum dejecit, ſeque imperio reſtituit. Obiit Byzantii ex fraude uxoris: Cum enim ex immodica crapula prolapſus mortuus crederetur, ejuſdem juſſu deportatus eſt in ſepulchrum; ubi excitatus quidem eſt, & clamores edidit, ſed ipſa ſepulchrum vetuit reſerari; quare ibidem obiit devoratis ſibi lacertis, & caligis, A. imp. 17. *Zonar. in Zen. Evagr. l. 3, c. 1, &c. 8.*

Ariadna Leonis Senioris filia Zenonis uxor. Ex hac natus Leo Junior, de quo jam ſupra. Nupſit poſtea Anaſtaſio Imperatori. *Jornand. de regn. ac temp. ſucceſ. Evagr. l. 2, c. 15. Cedren. in Zen.*

Baſiliſcus Patritius Conſtantinopolitanus, dum Zeno Imperator Chalcedone plerumque moraretur, à Berina ſorore ſua Leonis vidua inſtigatus, pulſo Zenone imperium ſibi uſurpavit. Cum verò nihilò meliorem Zenone ſe gereret, ab iiſdem, à quibus acclamatus fuerat, ipſe Zeno revocatus eſt. Ingreſſo urbē Imperatore ſe recepit tyrannus ad templum; ſed illinc extractus ab Acacio Preſule miſſus eſt ad quoddam Cappadociæ caſtellum, ubi frigore, fameque periit juſſu Zenonis. *Evagr. l. 3, c. 3, &c. Zonar. in Baſil.*

FLAVIUS MOMYLLUS AUGUSTULUS Oreſtis filius, ex patris auctoritate ſuffragiis militaribus Ravennæ Imperator Occidentis creatus eſt, A. 475. A Nepotis factione vocatus in Italiam Odoacer Rex Herulorum ingentibus Barbarorum copiis Oreſtem Ticini obſedit, inde & cepit, coramque exercitu interfecit. Auguſtulum autem imperio cedere coactum in Lucullanum Campaniæ relegavit, anno imp. 1 nondum expleto. *Jornand. de regn. ac temp. ſucceſ.*

In Auguſtulo Imperii quoque nomen in Occidente extinctum eſt, Odoacer enim Roma potitus Gothorum Regnum inſtituit, quod duravit A. 77, ab A. 476 ad 553. Regum ſeries hæc eſt.

Odoacer.	Ildibaldus.
Theodoricus.	Araricus.
Athalaricus.	Totilas.
Theodahatus.	Tejas.
VVitiges,	

H Ho-

Horum Hiſtoriam plures ex antiquis attingunt; ſed videri poteſt *Sigonius de Occidentis imperio*, *a L.* 15 *ad* 20; qui eamdem ex ipſis expreſſit, & collegit. Gothorum Regnum inde in Italia Longobardicum excepit ab A. 571 ad 774 protenſum, per annos nempe 203. Reges fuere

Alboinus.
Clepho.
Flavius Antarius.
Agilulphus Paulus.
Adaloaldus & Theodelinda.
Arioaldus.
Rotarius.
Rodoaldus.
Aripertus.
Bertharitus, & Gundebertus.
Grimoaldus.
Bertharitus iterum.
Cunipertus.
Livipertus.
Ragumbertus.
Aripertus II.
Anſprandus.
Luitprandus.
Hildebrandus.
Rachiſius.
Aiſtulphus.
Deſiderius.
Adalgiſus Theodorus.

Horum quoque Hiſtoriam fusè, ac diſertè proſequitur idem *Sigonius de Regno Italiæ*, *à Lib.* 1 *ad* 4. Ita Imperii nomen in Oriente tantùm permanſit per Imperatores qui ſubſequuntur derivatum.

L I X.

L I X.

FLAVIUS VALERIUS ANASTASIUS , *Dicorus* cognomento à diverſitate coloris in pupillis , è Macedoniæ urbe Dyracchio ortus , ope Ariadnæ viduæ Zenonis Imperatoris è ſilentiario , ſeu ſcriba factus eſt Imperator , A. 491 , ipſamque ſibi junxit in uxorem . Initio bonus Princeps mox in malum converſus eſt ; impius præſertim factus in Catholicos , cum Eutichiana hæreſi eſſet infectus . Longinum Zenonis Imperatoris fratrem tumultuantem vicit , & occidit . Vitalianum quoque præfectum Provinciarum Septentrionalium nova excitantem repreſſit . A Bulgaris autem in Thracia , & Getis in Macedonia damnis affectus , ipſos , cum ferro nequiret , donis , auroque repulit . Inventus eſt mortuus in cænaculo , crediturque ictu fulminis interemptus , A. æt. 88 , imp. 24 ; alii dicunt 27. *Jornand. de regn. ac temp. ſuc. Paul. Diac. L. 7. Caſſiod. Evagr. L. 3, C. 50. Zonar. Pomp. Læt. in Anaſt.*

L X.

FLAVIUS ANICIUS JUSTINUS è Thracia, Suum, & Boum cuſtos olim, accepta magna vi pecuniæ à Spadone quodam Amantio, qui ipſam erogabat, ut conciliato per ipſam exercitu Theocritianus acclamaretur, eadem pro ſe uſus Imperium obtinuit cum eſſet excubitorum comes, A. 518. Imperium benè adminiſtravit, reſque juvit Catholicorum. Obiit A. ætat. 77, imp. 9. *Paul. Diac. l. 7. Jornand. lo. cit. Pomp. Læt. Zonar. in Juſt.*

Lupicia Juſtini prima uxor. Hanc Imperator factus Auguſtam dixit, & Euphemiam nominavit. *Zonar. ibid.*

Theodora ſecunda uxor. *Cedren. in Juſt.*

L X I.

FLAVIUS JUSTINIANUS ex Illyrici oppido Bedirina, Juſtini è ſorore nepos, imperium per adoptionem acquiſivit, A. 527. Princeps domi, foriſque clarus; nam leges omnes in unum corpus colligi juſſit, unde effluxere cele-

bra-

brata illa volumina , Codex ſcilicet , Pandectæ, Inſtitutiones , &c. Salutis quoque publicæ ſtudioſiſſimus fuit ; honeſtatis cuſtos ſeveriſſimus . Bellum civile , quo ad Imperium tendebant Anaſtaſii nepotes Pompejus , & Probus , ſive juxta alios Pompejus tantùm , iiſdem occiſis , ſuſtulit. Cum Gothis ſæpiſſimè pugnavit , & plerumque ferè feliciter per duces ſuos , Beliſarium , Alexandrum , & Narſetem , qui poſt varios eventus ſublato tandem Gothorum Rege Teja , Italiam à Barbaris penitus vindicavit . Per eumdem Beliſarium Perſas quoque vicit , & Vandalos , & Africam Romano imperio reſtituit . Vitiis tamen non caruit , nam & ad avaritiam pronior fuiſſe fertur , & à Catholica religione ad Eutychianam Hæreſim , inſtigante conjuge , deflexiſſe . Obiit parum ſanus mente, A. æt. 83 , imp. 38 cum dimidio . *Paul. Diac. lib. 7, & 8, & de geſt. Longob. l. 1 , c. 17. Agath. l. 1, & 2. Jornand. de regn. ac temp. ſucceſ. Zonar. Pomp. Læt. in Juſt.*

Theodora Juſtiniani uxor ; fœmina Eutychiana , quæ maritum ad Apoſtaſiam pellexit; & fortaſſe ad avaritiam incitavit. *Paul. Diac. l. 7. Zonar. lo. cit.*

L X I I.

JUSTINUS JUNIOR , qui & *Curopalates* dicitur quòd eſſet Prætorii Præfectus, Juſtiniani ſive ex ſorore, ſive ex filia nepos ſucceſſit eidem , à quo fuerat adoptatus , A. 565. Princeps juſtitiæ ſtudioſus , manſuetus , publicæ tranquillitatis amator . Anno ejuſdem imperii tertio Longobardorum in Italia Regnum initia habuit , Rege Alboino , qui à Narſete vocatus 200000 militibus Provinciam

ingreſſus eſt, Romaque imperialia expulit præſidia . In eam autem Italiæ partem, quam Barbari nondum occupaverant miſit Imperator Longinum ; qui eamdem pro imperio Exarchi titulo retineret . Cæpit tunc igitur Græcorum Exarchatus in Italia , ſede Ravenna , duravitque ad uſque circiter Carolum Magnum , ut ſuo clarius loco ſignificabimus : Bellum geſſit per quadriennium Juſtinus cum Perſis eventu vario : Et pax quidem inde conciliata eſt ; ſed propter mala , quæ in eo bello perpeſſus fuerat fractus animo in phreneſim incidit , ex qua parumper convaleſcens Tiberium ſibi ſucceſſorem deſignavit . Mox obiit ex dolore pedum Pelagiana Hæreſi infectus ; A. imp. quaſi 11. *Paul. Diac. lib. 8. Pomp. Læt. Zonar. in Juſt. Evagr. l.1, c.5 &c.*

Sophia Juſtini uxor ; mulier truculenta, & imperioſa . Hæc Narſeti Italiam regenti pro Imperatore objecit per probrum ; ut relicta provincia ad tractanda cum puellis penſa properaret . Quibus percitus Narſes reſcripſit eidem ; talem ſe ordíturum telam ; qualem nec ipſa ; nec maritus fuiſſent unquam ſoluturi ; quare Longobardos , ut diximus ; invitavit . Ipſa poſt mariti fata ſub Tiberio nova molita eſt , ſed juſſu ejuſdem eſt comprehenſa . *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Juſt.*

L X I I I.

TIBERIUS CONSTANTINUS è Thracia , à Juſtino adoptatus favente Sophia Auguſta quæ ejuſdem nuptias ſperabat, ſucceſſit , A. 579. Princeps ſtrenuus , ſapiens , & liberalis . Perſas bis ſuperavit , primò per Ju-

Juſtinianum, inde per Mauritium duces ſuos. Obiit placidè Conſtantinopoli, A. imper. circiter 5; juxta alios 7. *Paul. Diacon. lib. 8. Pomp. Læt. Cedren. Zonar. in Tib. Evagr. lib. 5, cap. 13, &c.*

Anaſtaſia Tiberii uxor. Genuit Charitiam, ſeu Charitonem, & Auguſtam, quæ poſtea dicta eſt Conſtantina. *Cedren. Zonar. ibid.*

L X I V.

MAURITIUS è Cappadocia ortum ducens, à Tiberio ſocero ſuo adoptatus eumdem excepit, A. 583. Imperator, ſtrenuus quidem, &, tum belli, tum pacis artibus ſatis idoneus, avarus tamen, & iracundus. Perſas vicit per duces ſuos Philippicum, & Germanum. Cum Chagano Avarium Rege, qui Thraciam, Mæſiam, aliaſque Orientalis imperii regiones devaſtabat, ſæpius, variiſque eventibus pugnavit. Tumultuantibus militibus quòd ſtipendia non acciperent, Phoca principe, Imperator cum tota familia trucidatus eſt Chalcedone, A. ætat. 63, imp. 20. *Paul. Diac. l. 8. Zonar. Pomp. Læt. in Maurit.*

Conſtantia, ſeu Conſtantina, quæ primùm Auguſta vocabatur, Tiberii, & Anaſtaſiæ filia, Mauritii uxor. Genuit Theodoſium, & ſaltem quinque alios maſculos, qui omnes in conſpectu patris occiſi ſunt; item tres filias. *Cedren. in Maurit. Evagr. l. 5, c. 22.*

Theodoſius Mauritii & Conſtantinæ filius. A patre conſors imperii factus eſt. De ipſius exitu varia dicuntur. *Cedr. Zonar. in Maurit.*

L X V.

PHOCAS in Thracia ortus obſcuro genere, vir corpore, animoque turpiſſimus ab exercitu, qui conſpiraverat in Mauritium, appellatus eſt Auguſtus, A. 602. Crudelem, & libidinoſum ſe geſſit, prætereaque ignavum & timidum, licèt eſſet terribilis aſpectu. A Coſroe Perſarum Rege Mauritii necem iniquè ferente laceſſitus bello eſt, & victus. Alii quoque Reges, tum in Europa, tum in Aſia, tum in Ægypto contra eumdem irruerunt, ſummo cum Imperii damno, ac ignominia. Unum præſtitit laude dignum, quòd Romanam Eccleſiam Eccleſiarum omnium caput eſſe decrevit. Facta in ipſum omnium conſpiratione acclamatus eſt Heraclius, qui Phocam prælio vicit, & à Photino quodam captum ignominioſo mortis genere confecit, A. imp. 8. *Paul. Diac. l.* 8. *Cedren. Zonar. Pomp. Læt. in Phoca*.

Leonto, ſeu Leontia Phocæ uxor. Genuit Domantiam, ſive Domnentiam, quam in uxorem duxit Priſcus Patritius Conſtantinopolitanus. *Cedren. Zonar. ibid.*

LXVI.

L X V I.

HERACLIUS filius Heracleonæ, ſeu Heracliani qui erat Africæ præfectus, ſublato Phoca, à militibus & ſenatu Imperator pronuntiatus eſt A. 610. Princeps inter bonos numerandus ſi Monothelitarum Hæreſi non faviſſet; neque in ſenectute ſua auſpiciis, & incantationibus ſtuduiſſet. Perſas vicit ingenti prælio, pretioſumque Dominicæ Crucis lignum ex eorum manibus recuperavit. Obiit ex hydrope A. imp. 31. *Pomp. Læt. Cedren. Zonar. in Herac.*

Fabia Heraclii prima uxor. Qua die coronata eſt Auguſta Eudociæ nomen ſibi adjunxit. Genuit Conſtantinum Novum, & Epiphaniam. *Auct. cit.*

Martina ſecunda uxor, neptiſque ex fratre. Ex hac nati Heracleonas, & Davides. *Auct. cit.*

LXVII.

huic autem lingua eſt amputata . Ambo inde in Cappadociam relegati , imp. menſe 6. *Pomp. Læt. loc. cit. Cedren. Zonar. in Heracle.*

L X I X.

CONSTANS II Conſtantini III , & Gregoriæ filius à Senatu Imperator factus eſt , A. 641. Patri diſſimilis per omnem crudelitatem , libidinem , avaritiamque ſe ſe exercuit . Cum Saracenis in Oriente , & Longobardorum Rege Grimoaldo in Italia apud Beneventum parum proſperè pugnavit . Quocirca verſus in rabiem deſæviit in ſuos , progreſſuſque in Siciliam , dum ibidem ſe lavat in balneo cui nomen Daphne, ſitula ipſius capiti graviter impacta opera cujuſdam Andreæ , auctore autem Mizizio , occiſus eſt , A. imp. 27. *Paul. Diac. lib. 8. Theoph. Cedren. Zonar. in Conſt.*

Uxoris ipſius ignoratur nomen ; ſuſcepit autem filios Conſtantinum, Tiberium, & Heraclium . *Zonar. lo. cit.*

L X X.

L X X.

CONSTANTINUS IV, *Pogonatus* dictus, ſeu *Barbatus* Conſtantis II filius patri ſucceſſit, A.*668*; cum nonnullis jam annis antea, abſente patre, imperium adminiſtrare Conſtantinopoli cæpiſſet. Mizizium tyrannum ſuſtulit. A Saracenis validiſſima claſſe inſtructis per ſeptennium ferè Conſtantinopoli obſeſſus eſt; eos verò tandem egregiè repulit, & quidquid hoſtium ſuperfuerat repente oborta tempeſtas penè delevit. A Bulgaris de Sarmatiæ finibus egreſſis magna clade diſiectus, pace inita cum ipſos repellere non poſſet, Myſiam iiſdem incolendam conceſſit, quam à ſuo nomine Bulgariam appellavere. Obiit Princeps bonus, & laudabilis naturali fato, A. imp.17. *Theoph. Cedren. Zonar. in Conſt. Pog.*

Anaſtaſia Conſtantini uxor. Genuit Juſtinianum Juniorem. *Cedren. in Juſt. II.*

Mizizius, ſeu Mezentius Armenus homo, Conſtantio Imperatore in Sicilia occiſo, de imperio ſibi uſurpando cogitavit. A Conſtantino petitus ſtatim eſt claſſe, & victus; ipſiuſque caput Conſtantinopolim deportatum. *Auct. ſupracit.*

L X X I.

L X X I.

IUSTINIANUS II , qui & Junior , & Juſtinus III appellatur , Conſtantini , & Anaſtaſiæ filius Patri ſuffectus eſt , A. 685. Crudeliter imperio præfuit ; nam, præſertim cum à Saracenis ingenti clade fuſus fuiſſet , Conſtantinopolim reverſus urbis Præfecto mandaverat , ut cives omnes per milites obtruncaret . Qua re detecta Leontius facta conſpiratione imperio eumdem dejecit , A. 694 ; & Cherſonam relegavit truncato naſo , quare & *Rhinotmetus* dictus eſt . Nono autem poſt exilium anno Imperator Trebellii Bulgarorum Ducis armis adjutus Conſtantinopolim obſedit , noctuque per aquæductus occupavit . Se ſe itaque imperio reſtituit , & Abſimarum qui tunc eodem potiebatur è fuga attractum interfecit , unàque Leontium ; indeque quotieſcunque truncas ſibi nares emungeret unum ex iis qui Leontio faverant trucidari jubebat . Fœdus poſthæc cum Bulgaris initum fregit , eoſque bello petiit , ſed parum felici exitu . Exoſior in dies ex ſævitia factus, quam in Cherſonenſes præcipuè,apud quos exulaverat, exercuit, à Philippico obtruncatus eſt , cum ante relegationem A. 9 , poſt eamdem 8 imperaſſet . *Paul. Diac. lib.8. Cedren.Zonar. in Juſt.*

Theodora Chagani Cazarorum reguli ſoror Juſtiniani uxor. Genuit Tiberium, qui cum patre ſublatus eſt . *ibid.*

Leontius Patritius Byzantinus, ob ſuſpicionem virtutis à Juſtiniano in carcerem detruſus, inde ab eodem libertati reſtitutus, & Græciæ præpoſitus, deturbato, ut diximus,Imperatore potitus eſt Imperio,A.694.Claſſem miſit in Saracenos Africam devaſtantes, quæ, re parum feliciter geſta , cum ſibi ab ipſo time-

Digitized by Google

timeret Imperato rem ſalutavit Abſimarum , à quo captus Leontius relega tus eſt in Dalmatiam truncato naſo , A.imp.3. Reſtituto Juſtin iano,poſt varia ludibria, & tormenta unà cum eodem Abſimaro cæſus eſt . *ibid. Theoph.*

Tiberius Abſimarus à claſſiariis , ut diximus , Imperator renunciatus in Africa , duce eorumdem Joanne, Anno *696* , Conſtantinopoli , imperioque potitus eſt , relegato Leontio . Cum Juſtinianus , urbe occupata , contra ipſum tenderet fugæ ſe dedit ; ſed in fuga captus ad victorem perductus eſt , cujus juſſu periit , cum imperium per annos 7 tenuiſſet. *ibidem*.

L X X I I.

PHILIPPICUS Bardanis filius Patritius Conſtantinopolitanus,ab Abſimaro Cherſonam olim relegatus , ab iiſdem Cherſonenſibus Imperator acclamatus eſt contra Juſtinianum , & ab eiuſdem Imperatoris claſſe confirmatus imperium obtinuit , A. 711. Princeps prudens quidem , nec ingenio pravus , ſed in rebus gerendis infelix , à Bulgaris , & Saracenis pluribus damnis eſt affectus . A Patritiorum factione excæcatus eſt è convivio raptus , & in carcerem detruſus , A. imp. 2. *Paul. Diacon. Lib. 8. Cedren. Zonar. in Philip.*

LXXIII.

L X X I I I.

ARTHEMIUS, qui & Anaſtaſius II appellatus, à populo ſimul, & Senatu Conſtantinopolitano Imperator dictus eſt, A. 713. Vir omni doctrinæ genere eruditus, & agendo verſutiſſimus. Claſſem miſit in Saracenos; ſed milites, infecta re, nè ad Imperatorem iratum reverterentur, Theodoſium Imperatorem pronuntiarunt, qui Conſtantinopoli potitus Arthemium cepit, & in ordinem redegit. Alii dicunt, Arthemium à Theodoſio Nicææ victum, & captum. Leone autem III imperante priſtinæ dignitati ſe ſe reſtituere molitus eſt Arthemius Bulgarorum auxiliis inſtructus; ſed ab his ipſis à Leone pecunia corruptis Imperatori traditus eſt, & occiſus. Imperavit A. 1 cum dimidio circiter. *Paul. Diac. lib. 8. Theoph. Cedren. Zonar. in Arth.*

L X X I V.

THEODOSIUS III, *Adramyttbenus* appellatus quòd Adramytti (urbs eſt in Troade) ab Arthemiis Claſſe Im-

Imperator factus fuerit, imperium eſt conſecutus, A. 715. Vir genere obſcurus, ſed moribus optimus, & Orthodoxis addictiſſimus. Cum audiiſſet Leonem appellatum Auguſtum ſponte ceſſit imperio, & monaſticam ſubiit vitam unà cum filio; ferturque à nonnullis ſanctè occubuiſſe Epheſi, & miraculis claruiſſe. Imperavit Anno 2. *Theoph. Cedren. Zonar.*

L X X V.

LEO III, *Conon* quoque dictus, ignobili familia ex Iſauria, Imperator acclamatus eſt prope Nicomediam à militibus, A. 717. Princeps impiiſſimus, ſacrarum imaginum everſor efferatus, quibus etiam penitus è medio tollendis Synodum Conſtantinopoli coegit. Ex hoc *Iconomachus*, & *Theomachus* appellatus eſt. Obiit ex dyſenteria Anno imper. 24. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Leo.*

Maria, ſive Marina Leonis uxor, ex qua natus Conſtantinus Copronymus. *Cedren. ibid.*

LXXVI.

L X X V I.

CONSTANTINUS V, *Copronymus* dictus quòd aquam Baptiſmalem corporis ſolutione fœdaverit, & *Caballinus* quòd caballini ſtercoris odore mirè delectaretur, Leonis & Mariæ filius Patri ſucceſſit A. 741. Tyrannicè adminiſtravit; & præſtigiis ac faſcinationibus ſupra modum addictus leges omnes, tam politicas, quàm divinas violavit, atheiſmum potiùs, quàm religionem ullam profeſſus. Artavaſtum tyrannum oppreſſit, Arabaſque vicit. Cum Bulgaris primùm infeliciter pugnavit, inde ipſos ingenti prælio fudit. Exarchatum amiſit in Italia; Aiſtulphus enim Longobardorum Rex expugnata Ravenna totam ſibi quoque Provinciam victor ſubjecit A. 752. Ita Græcorum Exarchatus, quod ſub Juſtino II cæperat A. 568 deſiit ſub Conſtantino A. 752, cum duraſſet A. 184. Illam inde regionem A. 754, aut 756 juxta alios, Aiſtulpho arripuit armorum jure Pipinus Brevis Frãciæ Rex, eamdemque Romano Pontifici Stephano donavit grati animi ergo; quòd ex Zaccharíæ Pontificis voluntate regnum accepiſſet, excluſo Chilperico Merovingorum poſtremo. Obiit Conſtantinus non longè ab Arcadiopoli, vel ex elephantiaſi, vel ex dolore carbunculi in pedibus, A. imp. 35 inchoato. *Theoph. Cedren. Zonar. in Conſt. Anon. an. reg. Franc. ſub A. 756.*

Cagani Cazarorum Regis filia, poſt baptiſmum Irene dicta, Conſtantini prima uxor. Genuit Leonem. *Cedren. Zon. lo. cit.*

Secundæ uxoris nomen antiqui, quos viderimus, non ſuggerunt. Quidam è recentioribus vocat ipſam Mariam Armenam; ſed fortaſſe nè decipitur.

Eudocia tertia uxor. Ex hac nati Chriſtophorus, Nicephorus, & Niceta. *Theoph. Cedren. lo.cit.*

Artavaſtus, ſive Artabaſdus Conſtantini V affinis, eodem in Aſia contra Saracenos occupato, Imperium invaſit Conſtantinopoli. Reverſus Conſtantinus ejuſdem filium ſibi occurrentem vicit; inde & ipſum pariter tyrannum. Urbe demum potitus fugientem cepit, & oculis privavit cum ejuſdem duobus filiis, ipſiuſque ſectatores occidit. *Cedren. Zonar. lo. cit.*

L X X V I I.

LEO IV Copronymi filius ex prima uxore Patrem excepit A. 776. Heres paternæ impietatis Imagines everti juſſit, & contra eaſdem ipſe quoque ſynodum convocavit. Validiſſimo exercitu in Syriam miſſo innumeram Saracenorum vim cecidit. Coronam auro, gemmiſque inſignem, quam ſive Mauritius, ſive Heraclius ad Dei honorem in templo depoſuerat ſuo ipſe capiti impoſuit; quare oborto repente carbunculo obiit ex ejuſdem cruciatibus, A. imp. circiter 4. *Cedren. Zon. in Leo*.

Irena, mulier Attica forma corporis inſignis, Leonis uxor. Genuit Conſtantinum, cum quo poſt mariti obitum imperium per annos decem adminiſtravit, uſque nempe ad A. 790. Tunc ab eodem in ordinem redacta eſt; ſed anno poſt iterum ad imperii conſortium aſſumpta. Tanta inde regnandi libidine exarſit, ut conſortis impatiens filium juſſerit excæcari; quo è vivis ablato imperavit ſola per annos circiter 5, donec A. 802 à Nicephoro eſt depoſita, & in Lesbum inſulam relegata. *Auctores cit. Theoph.*

LXXVIII.

L X X V I I I.

CONSTANTINUS VI Leonis filius & Irenæ ſub tutela matris imperium ſumpſit, A. 780. Decennio poſt matrem expulit, & rebus ſolus potitus crudeliſſimè adminiſtravit. Quare omnibus exoſus, matri quoque jam reſtitutæ, ejuſdem juſſu excæcatus eſt: Tanta verò crudelitate ipſi oculi ſunt effoſſi, ut non multò poſt præ dolore è vivis migraverit, A. imp. 17. *Theoph. Cedren. Zonar. in Conſt.*

Marina ex Armenia Conſtantini uxor. Hanc ipſe ſumpſit invitus jubente matre; quare poſtea repudiavit, & monialem fieri compulit ex ejuſdem matris juſſu. *ibid. D. Niceph.* vocat Mariam.

Theodotes cubicularia altera Conſtantini uxor. Genuit Leonem, qui obiit infantulus. *Auct. cit.*

Stauratius A. tertio poſt Conſtantini depoſitionem, imperante Irena tyrannidem arripere molitus eſt. Hoc cum Imperatrix reſciviſſet omnibus ejus conſuetudine interdixit; quocirca mærore oppreſſus obiit. *Theoph. Cedren.*

Hactenus in Oriente tantùm Imperii dignitas viguit; ab hinc & in Occidente poſt 324 annorum interſtitium ſub Carolo Francorum Rege meliore Chriſtiani orbis fato reflorebit. Occidentalium igitur Imperatorum ſeriem reſummemus, unàque & Orientalium ordinem proſequemur ad captam uſque Conſtantinopolim: Neque enim adeò levis momenti, aut ab Occidentis rebus diſſita eorumdem Hiſtoria eſt, ut ſine ſtudioſorum antiquitatis damno poſſit prætermitti.

L X X I X.

CAROLUS Pipini Brevis Galliæ Regis, & Berthæ, ſeu Bertradæ filius, *Magnus* à geſtarum rerum magnitudine nominatus, cum jam Galliæ, Germaniæque regnis potiretur ab Hadriano Pontifice contra Deſiderium Italiæ Regem vocatus in Italiam, egregia pro Eccleſia navata opera, & hoſte Papiæ capto, ac Leodium relegato, à Leone III Pontifice Imperator Occidentis eſt renunciatus, aureoque diademate coronatus die Natalis Dominici An. 800. Princeps domi foriſque optimus; ingenii, morumque virtutibus clarus, bellicaque virtute nulli ſecundus; fœminarum quidem aliquantum appetentior, qua ſola videtur labe culpandus. Cum Saxonibus ab A. 772 ad 785 bellum pertinax geſſit, quod feliciter tandem confecit, hoſtibus unà cum VVithekindo ipſorum Duce ad Baptiſmum ſuſcipiendum adactis. Friſios, Hungaros, Saracenos in Hiſpania, Avares, Bohemos, Danos vicit, & compeſcuit. Accademias Pariſiis, Oſnaburgi, Papiæ, Bononiæque fundavit; & pluribus in civitatibus ſcholas publicas ad juvenum educationem inſtituit. Ducatus Spoletanum, Beneventanum, & Tuſcum, Corſicam, ac

ac Sardiniam Pontifici dono dedit. Obiit Aquiſgrani, quam urbem in ſedem regiam elegerat ex pleuritide, A.æt.71, imp.14. *Eginart. Anon. an. Reg. Franc. Regi. l.2. Sigeb. An. Fuld. Contin. Aim. l.4, c.65, &c. Avent. l.4.*

Hermentrudes, quam alii Hermingardim, & Irmogardam, alii Theodoram, alii Bertham appellant, Deſiderii Longobardorum Regis, & Anſæ filia Caroli prima uxor; quam duxit A. 770. Anno ſequenti repudiata eſt, & in cænobio dicitur obiiſſe. *Eginart. Contin. Aimo. l.4, c.69. Avent. l.4.*

Hildegardis nobilis Sveva ſecunda uxor. Genuit Pipinum, Ludovicum, & Carolum, filiaſque (juxta pleroſque) tres, Rotdrudim, Bertham, & Giſalam. *Chriſtianus Matthiæ* enumerat præter haſce & Hildegardim, Adelheidam, Belſixardam, Immam, & Gertrudam. *Eginart. Contin. Aimo. Avent. loc. cit.* Obiit A.783. *Chron. Herveld.*

Faſtrada Radolfi Auſtraſiæ Comitis filia tertia uxor. Genuit Hildrudim, & Rothaidem (alii addunt Theodoram). *Eginart. Anon. Ann. Reg. Franc.* ſub A. 783. *Contin. Aimo. lib. 4, c.75. Avent. l.4.*

Luitgardis ex Alemannia quarta uxor; ex qua nulli liberi. *Eginart. Contin. Aimo. l.4, c.90.* Obiit A. 800 juxta *Anon. cit. & Regin.*, qui vocat ipſam Lindkardim. Adnotandum à *VVolfg. Laz. lib. 3. in genealogia Francorum Carolingorum*, inter uxores Caroli recenſeri, etiam Robedam, ſeu Galienam Galaſtrii Toletani Regis filiam, quæ ejuſdem prima uxor fuerit; & ultimæ uxoris loco recenſeri Gerſuindam, ſeu Garſulam Comitiſſam de Ingelhaim, quam mox infra inter pellices numerabimus.

Præter haſce quatuor uxores, quatuor quoque recenſentur ejuſdem concubinæ. Matalgardis, quæ genuit filiam Rothildim: Reginophira, ſeu Regina, ſeu Reginopyrga (ut eſt apud *Aventinum*), ex qua nati Drugo, & Hugo: Gerſuinda, ex qua Adeldrudis: Adhelinda, ex qua Theodericus. *Eginart. Avent. lib. 4. Munſterus in Geneal. Carl. M.* refert & Himmeltrudam, ex qua Pipinus gibboſus regnandi avidiſſimus, qui idcirco in Patrem conſpiraverit, cujus mentionem faciunt *Peucerus*, & alii. Hanc addit *VVolfg. lo.cit.*, qui & aliam pellicem refert, nimirum Rothildem, quę genuerit Adelrodum, Rotrudam, & Adelindam; adeo

 ut

ut juxta citatum auctorem Carolus habuerit uxores ſex, pellices verò quinque, ex iiſdemque liberos numero 23.

NICEPHORUS Patritius Conſtantinopolitanus, redacta in ordinem Irena, Orientis Imperio potitus eſt A. 802. Princeps impius, crudelis, & avarus. Pacem cum Carolo Magno fecit hac conditione, ut ambo Auguſti appellarentur; notandumque firmatum inter ipſos tunc fuiſſe, ut Veneti inter utroſque medii, nulli prorſus obnoxii libertate patria gauderent; ut videre eſt apud *Cuſpinianum*, *Stradam*, & alios. Geminum geſſit bellum cum Bulgaris, in quorum altero extinctus eſt; A. imp. 9. *Anon. cit. Zonar. in Niceph. Ann. Fuld.* ſub A. 811, &c. Filiam ſaltem ſuſcepit Procopiam; de qua infra.

Bardanius quidam Orientis Dux, cognomento *Turcus*, à parte exercitus quæ à Nicephoro defecerat Chryſopoli ſalutatus eſt Imperator. Non multo poſt impunitatem ab Imperatore poſtulavit, & monaſticam vitam ſubiit in inſula Prota; ſed Nicephorus juſſit ipſi ibidem oculos effodi. *Cedren.*

STAURATIUS Nicephori filius, è pugna in qua Pater occiderat relatus in urbem, Imperator eſt dictus, A. 811. Cum autem Michaeli Curopalatæ ſtrueret inſidias, in quem Senatus vota ferebantur, depulſus ab eodem in monaſterium ſe ſe incluſit, A. imp. 1 nondum expleto. *Cedren. Zonar. in Staur.*

Theophania Irenæ Imperatricis affinis Stauratii uxor. *D. Niceph. Zonar. in Niceph.*

MICHAEL Curopalata cognomento *Rancabes*, ſeu *Rancabenus*, & *Rangabi* à Senatu jam dictus Imperator confirmatus eſt A. 811. Princeps benè moratus, pacis amans, ſed in rebus bellicis mirè ſocors. Audito Leonem Imperatorem electum fuiſſe depoſuit imperium, & in cænobium juxta nonnullos ſe recepit; ſed à Leone relegatus eſt in inſulam Protam cum tota familia ſua, A. imp. 2. *Theoph. Cedren. Zonar. in Mich.*

Procopia Nicephori filia Michaelis uxor. Genuit Theophi-

philaſtum à Patre deſignatum Imperatorem ; quem Leo caſtrari juſſit , inde cum matre ac fratribus relegavit . *Auctores citati*.

LEO V Armenus, expulſo Michaele, imperium obtinuit A. 813. Crudelis, impius, iconomachus, in adminiſtrandis tamen rebus vigilantiſſimus . Bulgaros ingenti prælio vicit; & contra Arabes quoque feliciter pugnavit, Confoſſus eſt multis vulneribus à factione Michaelis Trauli, A. imp. 7 cum dimidio. *Cedren. Zonar. in Leo*.

Ex uxore cujus nomen ignoratur ſuſcepit Sabbatium , qui deſignatus jam Imperator Conſtantini nomen ſibi adjunxerat; præterea Baſilium, Gregorium, & Theodoſium, qui in inſulam Protam delati & caſtrati ſunt. *ibid.*

L X X X.

LUDOVICUS, *Pius* cognominatus à pietate quam ſemper exhibuit, Caroli M. & Hildegardis filius ſucceſſit in imperio A. 814 Patri à quo Imperialem coronam anno præcedenti jam acceperat; totamque ipſius inſuper ditionem obtinuit præter Italiæ regnum, quod Pipini fratris ſui filio Bernardo contigit . Coronatus eſt autem A. 817, ut auctor eſt *Tritbenem.* in civitate Remorum à Papa Stephano IV, qui tunc temporis erat in Gallia . Princeps pius, juſtus, liberalis, virtutumque tandem exercitio Patris imitator . Bernardum Italiæ Regem regno ſuo non contentum, & armis nova ſibi querentem ſupplicem ad ſe venire coegit ; ipſique à Franciæ primoribus capitis damnato oculos juſſit effodi .

I 4 Cum

Cum poſt diviſas res filiis ſuis Pipino, Lothario, & Ludovico, Juditham in uxorem aſſumpſiſſet, ex eaque Carolum procreaſſet, cui ditando aliorum ſtatus imminuebatur, in Patrem tres illi conjuraverunt, & captum prope Baſileam in campo, qui ab eorum perfidia *Mendacii campus* dictus eſt, imperio dejecerunt. Diſſidentibus autem iiſdem fratribus inter ſe, unàque & Regni proceribus, priſtinæ dignitati eſt reſtitutus, A. juxta *Regin.* 838, juxta alios 834. Ipſe inde, omnibus non modò pepercit, qua erat pietate ac clementia; ſed & omnes quoque ſuo tempore miſſos in exilium revocavit, & de ſingulis quæ publicè perperam geſſerat publicam egit pœnitentiam. Obiit in inſula Rheni prope Ingelnheim, A. ætat. *64*, imp. *26* cum dimidio. *Anon. Ann. Reg. Franc. Regin. lib.2. Sigeb. Ann.Fuld. Contin.Aimo. l.4, & 5. Avent. l.4.*

Hermingardis, ſive Irmingardis Ingrami Saxoniæ Ducis filia Ludovici uxor; ex qua nati Pipinus, Lotharius, & Ludovicus. *Contin. Aimo. l.4, c.106. Avent. l.4.* Obiit A. 818, juxta *Ann.Fuld.*

Juditha filia VVelſonis, ſeu Guelphi Comitis in Bavaria ſecunda uxor. Genuit Carolum Calvum. Hanc Ludovicus mirè amavit, totuſque ab ejuſdem voluntate pependit, quare in imperio motus, & plura mala. Repudiata igitur eſt A. (juxta *Sigeb.*) 830; ſed, reſtituto ad imperium Ludovico, reſumpta. *Anon.cit. ſub A.819. Contin.Aimo. l.4, c.107, & l.5, c.12. Avent. l.4.*

MICHAEL *Balbus*, ſeu *Traulus* dictus quòd balbutiens eſſet, ſordidiſſima gente ex Phrygiæ oppido Amorio natus, obtruncato Leone Orientis Imperator factus eſt A. 820. Fuit impius, & Orthodoxæ Religionis hoſtis acerrimus. Copronymi vitam ſibi propoſuit, & ſummo ſtudio æmulatus eſt. Adversùs Literas, & Literatos infenſiſſimum ſe præbuit. Thomam tyrannum vicit. Magnam autem imperii diminutionem paſſus eſt, Cretam occupantibus Mauris, Siciliam Agarenis, Dalmatiſque in libertatem ſe vindicantibus. Obiit ex dyſenteria, A. imp. circiter *9*. *Cedren. Zonar. in Mich.*

Prioris Michaelis conjugis nomen in incerto eſt. Hoc ſcimus, natum ex ipſa Theophilum. *Auct.cit.*

Eu-

Euphroſina altera Michaelis uxor, quam ipſe de monaſterio extraxit ut ſibi jugaret. A privigno ſuo Theophilo poſt mariti obitum cęnobio reſtituta eſt. *ibid.*

Euphemius quidam populi princeps, ſive juxta alios cujuſdam turmæ dux, rapta Monaca quadam in Sicilia, ut capitis periculum effugeret Agarenorum qui erant in Africa Præfecto Siciliam prodidit, pacta mercede, ut ſe Imperatorem Romanorum appellaret. Res ex voto ceſſit; ſed Tyrannus brevì à duobus fratribus Siculis ibidem occiſus eſt. *Auct. cit.*

Thomas vir quidam genere obſcurus, Conſtantini nomine ſumpto, nova molitus eſt ad tyrannidem occupandam in Aſia. Non levi collecto exercitu contra Imperatorem trajecit in Europam, urbique jam imminebat. Sed Imperator ope Bulgarorum eumdem repulit, & profligavit; ſibique tandem traditum poſt varios cruciatus occidit. *ibidem*.

THEOPHILUS Michaelis filius Patri ſucceſſit A. 829; paternæ impietatis, & iconomachiæ prorſus hęres. Bello cum Saracenis parum feliciter geſto in mærorem incidit, inde in dyſenteriam, qua periit, A. imp. 12. Fertur ejuſdem mortui os ita deductum, ut viſcera conſpicerentur. *Cedren. Zonar. in Theoph.*

Theodora è Paphlagonia Theophili uxor. Genuit Theclam, Annam, Anaſtaſiam, Pulcheriam, Mariam, & Michaelem. *Auct. cit.*

Nummum Michaelis & Theophili, qui ad nos pervenit pulcherrimæ conſervationis & fidei incidi curavimus: Cęterorum Orientalium Imperatorum vix unum aut alterum invenire potuimus, illoſque ita deformes, ut, nec imagines, nec literæ comprehendi poſſint. Quos Strada profert in ſuo Theſauro Antiquitatum unde collegerit ignoramus: Sed, cum nullatenus conveniant cum Numiſmatibus coævis ſuis, & elegantiores ſint, quàm rudiſſimi ferant temporis illius typi, ut quiſque ſolo oculorum judicio poteſt affirmare, ideo iiſdem tamquam ſuſpectis uti noluimus. Series igitur noſtra manca ſit neceſſe eſt, quam uberiorem tamen pollicemur, ſi Numiſmata conſequi poterimus, quæ ſollicitè conquirere non

præ-

prætermittemus; ut, ſi fieri poſſit, integra imaginum Orientalium Imperatorum, & Occidentalium poſt Carolum Magnum Auguſtarum penus proferatur. Quapropter gratius nil nobis erit, quàm ſi Antiquitatis ſtudioſi Viri, quorum nomina veneramur, Nummorum qui nobis deſunt copiam humaniſſimè faciant, aut ubi eoſdem inquirere poſſimus pari ſtudio benignitatis admoneant; cum certum ſtatumque ſit nobis nullis laboribus, nullis parcere ſumptibus, ut opus hoc ſtudioſorum commodo perfectiſſimè prodeat.

L X X X I.

LOTHARIUS Ludovici Pii ex Hermingardi natu maximus, à Patre Rex Italiæ ac Imperator declaratus, regnare cæpit A. 840. Monarchiæ univerſæ acquirendæ libidine captus fratrum ditiones invaſit, à quibus duplici prælio victus eſt, altero ad Vicum Fontanetum in Burgundia A. 841, altero ad Argentoratum anno ſequenti. Ita *Ann. Fuldens.*; cum plerique alii ſcriptores unius tantùm prælii mentionem faciant. Rebus ideò compoſitis nova facta eſt imperii diviſio, ipſique ex Tranſalpinis provinciis ea tantùm ceſſit, quam à ſuo poſtea nomine Lotharingiam appellavit. Imperium ſpontè depoſuit, & Prumienſe monaſterium ditionis Trevirenſis ingreſſus eſt, ubi eodem anno obiit, poſt Imp. annum 15. *Sigeb. Regi. Ann. Fuld. Avent. lib. 4. Contin. Aimo. lib. 5.* Hoc Imperatore ſcribit *Tritben.* factam fuiſſe Regni Francorum diviſionem, nimirum in regnum Galliarum, ut hodiè dicimus, & Regnum Germaniæ; cum antea Gallia, & Germania ferè ſub uno nomine Franciæ continerentur.

Her-

Hermingardis nobilis & pudica matrona Lotharii uxor. Genuit Ludovicum, Lotharium, & Carolum. *Anon. Ann. Reg. Franc.* ſub A. 821. *Contin. Aimo. l. 4, c. 109. Avent. l. 4.*

MICHAEL Theophili filius ſucceſſit Patri adhuc puerulus ſub tutela Theodoræ matris piiſſimæ ac ſapientiſſimæ, A. 842. Per eamdem Imaginum cultus eſt reſtitutus, & Bulgari Chriſti fidem ſuſceperunt. Michael autem matris impatiens ipſam A. imperii ſui 14 redegit in ordinem, incluſitque cænobio, ubi paulò poſt obiit. Solus igitur rerum ſummam adminiſtravit, ſed vitiorum omnium profeſſione; totumque ſe nugis ac ſtupris fœdiſſimè immiſcuit. Expeditionem in Syriam infeliciter ſuſcepit; immenſoſque theſauros quos mater collegerat breviſſimè diſſipavit. Bardam avunculum ſuum Cæſarem creatum juſſit interfici. Ipſe autem à Baſilio, quem poſt Bardam conſortem fecerat imperii, occiſus eſt dum noctu cubat, A. imp. 24, aut 25. *Cedren. Zonar. in Mich.*

Eudocia Michaelis Uxor. *D. Niceph.*

Bardas Michaelis avunculus, ab eodem, quem ad repellendam matrem hortatus fuerat, Cæſar factus eſt A. 856. Nec malum principem egit; nam literarum ſtudioſiſſimus eaſdem pœnè mortuas revocavit. Cum autem nepotis vitia, ineptiaſque redargueret, ejuſdem juſſu, qui & ſpectator eſſe voluit, occiſus eſt, A. ab electione ſua circiter 10. *Cedren. Zonar. in Mich.*

L X X X I I.

LUDOVICUS II Lotharii filius & Hermingardis, à Patre Rex Italiæ & Imperator declaratus, ſucceſſit eidem A. 855. Princeps literatus, pius, clemens, juſtus, eccleſiæ defenſor, *eleemoſinarum largus largitor*. Adalgiſum Beneventi Ducem, qui à Græcis impulſus contra Imperatorem conſpiraverat, repreſſit, & in Corſicam inſulam fugere coegit. Saracenos Italia fortiter expulit, Normannoſque ex Gallia. Obiit Mediolani A. imp. circiter 20. *Sigeb. Reg. l.2.*

Luitgarda Vuelphi Ducis in Svevia filia Ludovici uxor. Genuit unicam filiam Hermingardim, quam Carolus Calvus matrimonio junxit Bonoſo Duci ſtrenuo; ex hiſque natus eſt Ludovicus ille Rex Italiæ, & Imperator, de quo infra. *Sigeb. ſub A. 878. Regi. ſub A. 877.*

BASILIUS natione Armenus, in Macedonia tamen natus, qui genus trahere perantiquum dicebatur à Michaele, Bardæ Cæſari ſubſtitutus Imperium obtinuit A. 867. Imperator pius Imaginum promovit cultum, & Catholicam Religionem fovit, & auxit. Saracenos in Aſia ſæpius, & præſens, & per Legatos ingentibus damnis affecit. Obiit ex dyſenteria juxta quoſdam; juxta alios ruptis inteſtinis ex ictu cornuum cervi, quem humi exanimem raptare tentaverat, A. imp. circiter 20. *Cedren. Zonar. in Baſil.*

Eudocia pulchra & pudica fæmina, de ſtirpe nobiliſſima Martinacia Baſilii uxor. Genuit Baſilium, Conſtantinum, Leonem, Alexandrum, Stephanum, & filias quatuor. *D. Niceph. Cedren.*

LXXXIII.

L X X X I I I.

CAROLUS II, à calvitie capitis *Calvus* cognomento, Ludovici Pii ex Juditha filius, mortuo ſine liberis Ludovico II, in Italiam ex Gallia quam regebat armatus advolavit, blandèque eluſis Ludovici Germaniæ Regis fratris ſui filiis, quos Pater ad imperium aſpirans miſerat contra Carolum, nè eodem ipſe potiretur, Imperii coronam à Pontifice Joanne VIII accepit, unàque Italiæ Regnum adeptus eſt A. 875. Superbus fuit, ambitioſus, in bellis timidus, & ignavus. Literatis autem faviſſe dicitur ſupra modum, & ſacras ſanctiones è variis ſynodis collectas ſapienter ordinaſſe. Germaniæ regnum nepotibus ſuis patre orbatis eripere cogitavit; ſed ipſi contra eumdem moverunt, quem & vicerunt ad Andernacum; & in Italiam etiam laceſſivere. Fugiens ipſe idcirco Verona Mantuam, epoto ibidem pharmaco venenato fraudibus Sedechiæ Medici Judæi, obiit 11 diebus poſt ex dyſenteria A. imp. 2. Alii non Mantuæ, ſed in Alpium tranſitu occubuiſſe ſcribunt. *Sigeb. lib.2. Ann. Fuld. Contin. Aim. lib. 5. Avent. l.4.*

Hermintrudis, quam & Irmotrudam, & Germindrudim appellari obſervamus, Caroli prima uxor. Nati ſunt ex hac Ludovicus Balbus, Lotharius, Carolus, & Carolomannus. *Contin. Aimo. l. 5, c. 24. Avent. l. 4.* Peucerus ipſam ſecundam uxorem facit, ex eaque filiam quoque natam ſcribit.

Richildis Boneſi, ſeu Boſonis ſoror Caroli uxor, quam tamen antea concubinæ loco habuit. Ex hac natus filius, qui brevì mortuus eſt. *Contin. Aimo. C. cit.*, & 30. *Avent. l. 4.*

LXXXIV.

Digitized by Google

L X X X I V.

LUDOVICUS III, *Balbus* dictus quòd impeditioris eſſet linguæ, Caroli Calvi ex Herminturdi filius Patrem excepit in Galliæ regno & imperio, coronatus à Joanne VIII, qui ex hoſtium ſuorum Carolo Craſſo faventium manibus ſuga lapſus ad Ludovicum confugerat in Galliam, A. 878. Princeps pietati deditus, juſtitiæ ac pacis amator, infirmæ verò valetudinis; quare periit Compendii in Gallia, A. imp. 1 cum dimidio; non ſine tamen veneni ſuſpicione. *Sigeb. Regi. l. 2. Ann. Fuld. Contin. Aimo. l. 5, c. 36, &c.*

Anſgarda mulier nobiliſſima Ludovici prima uxor. Hanc inſcio patre ſibi junxit; ideoque repudiare compulſus eſt, ſuſceptis priùs tamen ex eadem Ludovico, & Carolomanno. *Regi. l. 2. Avent. l. 4.*

Adoleda, ſive Adheleida ſecunda uxor. Genuit Carolum Poſthumum, qui & Simplex dictus eſt. *ibid.*

L X X X V.

CAROLUS III, à corporis habitudine *Craſſus* appellatus, Ludovici Germaniæ Regis ex Hemma filius, Imperatorum Lotharii, & Caroli Calvi nepos, Galliæ regno potitus in Italiam properavit, & à Pontifice Joanne VIII coronam accepit A. 880; alii autem id ponunt ſub A. 881, alii ſub 882. Expulſis ex Italia Saracenis Regnum Italicum quoque ſibi adjunxit; inde & Germanicum adeptus eſt mortuo fratre ſuo Rege; ut poſt Carolum Magnum primus fuerit, qui ſolus univerſam ejuſdem Monarchiam obtinuerit. A Reginone prædicatur ut *Chriſtianiſſimus*, *Deum timens*, *Orationi indeſinenter deditus*, aliiſque præconiis ſummè tollitur. Quidquid ſit autem certius eſt, ipſum rem non pro imperii decore adminiſtraſſe; ſive hoc ignavia, ſive infelicitas fuerit, nam variè ſentiunt pro ſuo quiſque ſtudio ſcriptores. Irrumpentibus in Neuſtriam Normannis, Godefrido & Sigefrido Ducibus, iiſdem ſe imparem cernens pacem obtulit, ejuſque provinciæ partem conceſſit, quam ipſi poſtea de ſuo nomine Normanniam appellavere. Inde, cum ineptus regno ab omnibus judicaretur, depoſitus eſt à ſuis A. juxta *Reginonem*, & *Ann. Fuld.* 887, ſeptimo nimirum imperii; juxta *Sigebertum* qui in Chronologia ab aliis ſæpiſſimè diſcrepat, nec leviter, 891. Privatam egit inde vitam in mendicitate, ſtipem ab Arnulpho ſucceſſore ſuo petere coactus; obiitque ſequenti anno, ſeu ex mærore, ſeu ejuſdem

Arnul-

Arnulphi juſſu ſtrangulatus. *Regi. l.2. Sigeb. Ann. Fuld. Contin. Aimo. l. 5, c.40, &c. Avent. l.4.*

Richardis Scotiæ Regis filia Caroli Craſſi uxor. Repudiata eſt à marito ob conceptam de adulterio ſuſpicionem cum Luiduardo Epiſcopo Vercellenſi. Ipſa verò aquæ fervidæ, & candentis ferri tormenta fortiter ſubeundo, innocentiam ſuam non modò teſtata eſt, ſed & virginitatem patefecit, impotente ad concubitum marito. Poſt repudium ingreſſa eſt cænobium, ibique piè obiit. *Sigeb. ſub A.889. Avent. l.4.*

LEO VI, cognomento *Sapiens*, ſeu *Philoſophus*, Baſilii filius Patri ſucceſſit in Oriente A. 886. Vir liberalibus diſciplinis eruditus, Aſtrologiæ addictiſſimus, pius, & in cuſtodienda Republica omnino ſolers. In bellis verò fuit parum felix; nam & à Bulgaris, & à Saracenis victus eſt. Obiit ex cæliaco morbo, A. imp. circiter 25, *Cedren. Zonar. in Leo.*

Theophano, ſeu Theophania, Stephania quoque dicta, Leonis prima uxor. *D. Niceph.*

Zoe Zautzæ filia ſecunda uxor, quam jam ante pro concubina fuerat uſus. Obiit Anno 1 cum dimidio poſt conjugium. *Cedren. Zonar.*

Eudocia puella ex Opſicio tertia uxor. Obiit in partu unà cum fœtu. *ibid.*

Carbonopſina Zoe quarta uxor. Genuit Conſtantinum. *ibid.*

LXXXVI.

L X X X V I.

ARNULPHUS Carolomanni, Ludovici Germaniæ Regis filii, ex Carentina meretrice filius à Germanis Proceribus Carolo Craſſo ſuffectus eſt A. 888. Sclavos, & Normannos victoriis ingentibus repulit, & & domuit. Berengarium Italiæ Regem adverſus Guidonem (de his clariùs infra) juvit. A Pontifice Formoſo vocatus contra Lambertum Guidonis filium rurſum in Italiam venit, urbeque capta à Pontifice Imperialem coronam accepit A. 896. Latitante interim, & fuga ſibi conſulente Lamberto ejuſdem mater Agildrudis Firmum ſe receperat. Ad urbis obſidionem perrexit Arnulphus; ſed Fæmina callida viribus ſe imparem cernens dolo egit; &, corrupto Imperatoris cubiculario, eidem poculum propinavit, ex quo in veternum delapſus eſt. Obſidionem igitur ſolvit, & Lombardiam petiit, ubi Berengarii necem molitus eſt; quare ab Italis deſpectui haberi cæpit, cumque Papiam perveniſſet ingentem Germanorum cædem Cives ediderunt. Properavit igitur in Germaniam ſuam; obiitque in rabiem converſus, &, putrefacto corpore, vermibus & pediculis laceratus Oetingæ in Bavaria; A. ab electione 11, ab accepta corona 3. *Herm.Contrac.Regi. l.2. Sigeb.Ann.Fuld. Liuthpr. l.1, c.7, &c.*

Agnes Græcorum Imperatoris filia Arnulphi prima uxor. Genuit Arnulphum, ſive Arnoldum *Malum*, & juxta quoſdam, Vuernerum. *Munſter. l.3.*

Deyta, ſive Jutta ſecunda uxor. Genuit Ludovicum, & Ludgardam. Invenimus & Helingardam ejuſdem concu-

K bi-

binam, ex qua Senebaldus, ſeu Zuendeboldus. Natos quoque legimus Arnulpho Bertholdum, ſive Rupoldum, & Bertham non legitimis nuptiis; ex qua verò muliere non conſtat. *ibid.*

GUIDO, ſeu VVido Spoleti Dux, poſt Caroli Craſſi depoſitionem cum Berengario pactus, ut Italicum Regnum ille, Gallicum ipſe autem acquireret, à Gallis levi quadam ex cauſa repulſus, in amicum rupto fædere movit, ipſumque bis fudit; primò ad Trebiam amnem, ſecundò prope Veronam A. 890. Anno ſequenti à Formoſo Pontifice Imperator eſt renunciatus, ſive quòd Saracenos expuliſſet ab Italia, ut quibuſdam placet, ſive quapiam alia de cauſa, cum jam à Germanis, ut diximus, Arnulphus fuiſſet electus. Reſtituto autem in Italiæ regno ejuſdem Arnulphi ope Berengario, dum ipſum Arnulphum in Germaniam redeuntem inſequitur, abrupta repentè vena, ſpiritum cum ſanguine evomuit A. 894 ad Tarum amnem. Liuthprandus ejuſdem obitum ponit ſub A. circiter 897 poſt captam ſcilicet Romam in ſecundo Arnulphi adventu, immo poſt obſeſſam Firmi Agiltrudim. Sed contra hoc cæteri omnes auctores ſtant, inter quos *Ann. Fuld.* quorum quanta ſit auctoritas nemo non novit. *Regi. l. 2. Sigeb. Liuthpr. l. 1, c. 6, &c. Sigon. Regn. Ital. l. 6. Putean. l. 5.*

LAMBERTUS, ſive Lanthbertus Guidonis filius, paternę hæres in Berengarium perfidiæ, mortuo patre, eumdem inſecutus eſt, ab Italis Patri ſuo faventibus vocatus ad regnum, expulſoque Berengario A. 894. Hoc autem poſt ſecundum Arnulphi Imperatoris in Italiam adventum rebus rurſum reſtituto fugiit Lambertus, donec intruſo in Pontificatum Stephano qui Formoſi acta omnia reſcidit, ad regnum eſt revocatus, & Imperiali corona inſignitus A. circiter 896; hoc eſt non multò poſt quàm eamdem à Formoſo Arnulphus acceperat. Patet hoc dubio procul ex iis quæ *Sigonius* affert; cæteris ferè de hujus in Imperatorem electione mentionem non facientibus. Occiſus eſt A. 898 dum venationi vacaret ab Ugone filio Manfredi Comitis Mediolanenſis juſſu Guidonis interfecti, qui clavam

ca-

capiti ejuſdem impegit, ut videretur ex equo lapſus idem ſilicibus eliſiſſe. *Regi. l. 2. Sigeb. Luitbpr. l. 1, c. 11, &c. Sigon. l. 6. Putean. l. 5.*

LUDOVICUS Boſonis, ſeu Bonoſi filius ex Hermingardi Ludovici II filia, cum eſſet Provinciæ Comes, ab Itàlis ad Italiæ regnum vocatus eſt mortuo Lamberto A. 898. Statim ac regnum hoc adeptus eſt Imperialem Coronam quoque accepiſſe ſcribunt *Regino*, & alii; ideoque ipſum huic operi inſeruimus. Berengarius autem Rex legitimus repulſam paſſus in eumdem movit, quem & adeo circumvenit, ut omnem evadendi copiam ademerit. Quapropter Ludovicus Berengarium obſecravit ut ſe incolumen dimitteret jurejurando pollicitus, ſe numquam amplius in Italiam reverſurum; vitamque ita, ac libertatem obtinuit. Anno autem 901 rurſum ab Italis vocatus, promiſſi immemor in Italiam deſcendit; eoque Anno *Sigon.* cum aliis Imperatorem à Benedicto Pontifice creatum fuiſſe tradunt. Berengarius interim in Bavariam ſe recepit; anno verò ſequenti intellecto Ludovicum exercitum ſuum dimiſiſſe, data occaſione uſus in Italiam evolavit, corruptiſque Veronæ cuſtodibus urbem eſt ingreſſus; ſtatimque Ludovicum captivum habuit, & excæcavit. *Regi. l. 2. ſub A. 898. Sigeb. Liutbpr. l. 2, c. 10, & 11. Sigon. l. 6. Putean. l. 5.*

L X X X V I I.

LUDOVICUS IV Arnulphi filius ex Deyta mortuo patri ſuffectus eſt à Germanis Principibus A. 899 , ſeu 900 juxta alios ; cumque puerulus eſſet dati ſunt ipſi tutores Otto Saxoniæ Dux , & Hatto Epiſcopus Moguntinus . Imperii coronam nunquam accepit ; ideò à quibuſdam inter Imperatores non numeratur . Fuit princeps probis moribus , & prudentia præditus ; ſed regni ſui tempore parum felix . Nam primò pluribus civilibus bellis divexatus eſt ; inde autem ab Hungaris plurima damna in Bavaria præcipuè perpeſſus, victus eſt etiam ingenti prælio prope Auguſtam Vindelicorum quod per tres dies duraſſe traditur . A quibuſdam dicitur pacem ab iiſdem auri vi magna redemiſſe , ob idque in mærorem delapſum obiiſſe , A. æt. 19 , imp. 2. *Herm. Contract. Sigeb. Regi. l.2. Liutbpr. l.2. Peucer. l.4, in Lud.*

Mathilda , quam alii Ludgardam vocant, Ottonis M. juxta quoſdam ſoror , Ludovici uxor . Hæc nihil liberorum genuit. *Peucer. ibid.*

ALEXANDER Leonis VI frater ſucceſſit eidem in imperio Orientali A. 911. Princeps crapulæ , luxui , libidini dedititiſſimus , ignavus , impius , & nullius ferè religionis cultor . Obiit rupta repentè vena,dum vino madidus nimis violentè corpus exerceret , A. imp. 1. *Cedren. Zonar. in Alex.*

CON-

CONSTANTINUS VII Alexandri nepos ex Leone ſucceſſit patruo A. 912, ſub tutela Nicolai Patriarchæ, & aliorum. Fuit ipſe quoque crapulæ, ac libini deditus, prætereaque ſæviſſimus in puniendo. Scientias tamen ferè omnes inſtauravit. Conſtantinum Ducam imperium ipſi rapere conatum vicit & obtruncavit. Bellum geſſit cum Bulgaris per Leonem Phocam præfectum vario eventu, & mutua clade. Romanum Locapenum in collegam aſſumptum tyrannum quaſi paſſus eſt: Eodem verò à propriis filiis expulſo auctoritatē reſumpſit, Parricidas tamen comprehendi juſſit, ac relegari; regnavitque adhuc ſolus A. 15. Sublatus eſt per venenum à Romano filio A. æt. 56, imp. 48. *Cedren. Zonar. in Conſt.*

Helena Romani Locapeni filia Conſtantini uxor. Genuit Romanum, & Conſtantinam. *Cedren.*

Romanus Locapenus Claſſis Præfectus, à clade Bulgarica reverſus damnatus fuerat; ſed à quibuſdam apud Imperatorem gratioſiſſimis liberatus adeò etiam profecit, ut Conſtantinus paſſus fuerit ipſum Imperatorem coronari, & ſibi collegam fieri. Rerum ſumma idem potitus totam ferè ſibi auctoritatem aſſeruit, ſicque ex placito adminiſtravit, ut Conſtantinus non ampliùs Imperator videretur. A propriis filiis ſuis, Imperatore impellente, depoſitus eſt, & tonſus in Protam inſulam relegatus. Imperium tenuit per Annos 26. *Cedren. Zonar. lo. cit.*

L X X X V I I I.

CONRADUS Conradi Franconiæ Ducis filius , mortuo ſine liberis Ludovico , electus eſt Imperator in Germanis comitiis A. 912. Omnes quidem ferè in Ottonem Saxoniæ Ducem intendebant , ſed ipſe invalidus ex ſenectute Conradum propoſuit eligendum . Princeps manſuetus, religioſus, prudens, bellica virtute , & animi magnitudine clarus . Bella perpetuò ferè geſſit , tum interna , tum externa . Plures enim ex Germaniæ primoribus in ipſum ſtatim conſpiraverunt, ſed omnes ſapientia , & fortitudine repreſſit , & pacavit . Atrox inde bellum geſſit cum Henrico Saxoniæ Duce , quod innumerabilem pœnè hominum multitudinem hinc inde abſumpſit ; ſancita verò pace tandem diremptum eſt . Hungaros Imperii ditiones devaſtantes bis fudit ; qui tamen, cum in Italiam è Germania deſcendiſſent, in reditu Germaniam rurſum turbavere, pluribuſque damnis Conradum affecerunt,quare pacem iniquis conditionibus , annuaque penſione ab iiſdem emere , juxta quoſdam , coactus eſt . Obiit A. imp.7. *Herman. Contrac. Regi. Sigeb. Liuthpr. l. 2, c. 7.*

Placentia Ludovici Germaniæ olim Regis filia Conradi uxor . *Peuc. in Conr.*

BEREN-

BERENGARIUS Dux Forojulenſis, Everhardi, ſeu Ennarhardi filius ex Bertha-Giſela, quæ Ludovici Pii filia à nonnullis fuiſſe traditur, mortuo Carolo Craſſo Italiæ Regnum obtinuit A. 888. Variè fatis exagitatus, ut in Hiſtoria Guidonis, & Lamberti jam dictum eſt, ſublatis tandem hoſtibus & æmulis regnum ſuum recepit A. circiter 902, quod per multos annos pacificè rexit. Annoque etiam 915, cum egregiè Pontificem Joannem X contra Saracenos, & Mauros Italiam infeſtantes juviſſet, coronatus eſt Romæ in Imperatorem ab eodem. Vocato inde ab æmulis Berengarii Rotulpho de Burgundia, coactus ipſe eſt Veronam fugere, & regnum hoſti relinquere. Ibi, dum oraturus matutinò de more templum ingreditur, à Flamberto quodam compatre ſuo transfixus eſt in veſtibulo Templi ejuſdem A. 923; imp. ſcilicet 9. *Liuthpr. l. 1, c. 6, &c. & l. 2, c. 17, &c. Regi. l. 2. Sigeb. Candid. l. 4. Sigon. l. 6. Putean. l. 5.*

LXXXIX.

HENRICUS, *Auceps* cognomento quòd aucupiis, & venatione mirè delectaretur, ſive quòd, dum caperet aviculas, invitus fuerit electus, ut adnotat *Compil. Chron.*, Ottonis Saxoniæ Ducis filius ex Ludgarda Arnulphi Imperatoris filia, à Conrado moriente in ſucceſſorem ſuum deſignatus confirmatus eſt in comitiis A. 919. Princeps, omni laude dignus, & omni genere virtutum excellens. Burchardum Sveviæ Ducem tumultuantem repreſſit.

Arnulphum Bavariæ Ducem ad Imperium aſpirantem coercuit non armis, nec ſanguine, ſed conſilio ac ſapientia ; affinitate etiam cum eodem contracta . Cum Carolo Franciæ Rege propter Galliam Belgicam diſceptavit , utroque ipſam ſibi arrogante; ſed, ex voluntate amborum die ad res agendas conſtituta, Belgica Henrico ceſſit . Hungaros non ſemel fudit ; anno præſertim 932 innumerabilem ipſorum edidit cædem , qua Germaniam à tributis liberavit , quæ olim Ludovicus IV, & Conradus ſolvenda Barbaris aſſumpſerant . Vandalos, Danos, Sclavos , Dalmatas, Bohemos , partim repreſſit, partim ſubegit . Marchionatus ferè omnes per Germaniam inſtituit . Dum in Italiam tranſire meditatur obiit ex Paralyſi juxta *Cuſpinianum* Memslebię (*Liuthpr.* habet in oppido *inter Thuringorum & Saxonum confinia , & dicitur Himeleuna*; ipſumque ita vocat etiam *Vrſperg.*), An. æt. 60, imp. 17 , juxta alios 18. *Herman. Contract. Liuthpr. lib.2 cap.7, &c. & lib.4,cap.7. Roſuit. Carm.3. Regino lib.2. Ot. Friſ. l.6, c. 19. VVitich. l.1.*

Hatburga Comitis Oldemburgenſis filia Henrici prima uxor . Hanc eduxit de cænobio, quo ſe incluſerat poſt mariti prioris obitum, inde dimiſit, nè diutius in conjugio teneret virginem Deo conſecratam . Natus eſt ex ipſa Dranckuverdus. *Chriſt. Matth. in Henr. c.2.*

Mechtildis Diderici Comitis in Hingelheim (*Sigeb.* ait Theoderici Saxonum Regis) filia altera uxor . Genuit Ottonem Magnum, Henricum Rixoſum, Brunonem,Mechtildem, Gerbergam, Adelheidam, Rixam, & aliam cujus nomen in obſcuro eſt. *Sigeb. Vrſperg.* , juxta quem obiit A. 969. Laudes ipſius vide apud *VVitich. l.3. ſub fine.*

X C.

OTTO, à geſtarum rerum magnitudine *Magnus* nuncupatus, Henrici Aucupis ex Mechtilde filius paternam ditionem ſuſcepit A. *936*. Princeps miræ virtutis in bellis, in omnique actione ſua non mediocris. Venas auri, & argenti in Saxonia primus aperuit, ſi credimus *Vrſpergenſi*. Bellum ſtatim geſſit internum cum Henrico fratre ſuo, qui poſt quadriennium tandem ſupplicem ſe ipſi exhibuit, & pænitentiam egit, quam deſcribit *Roſuitha Carm.* 12. Ab Hungarorum incurſionibus Germaniam feliciſſimè liberavit. Comitem Palatii Eberardum, & Giſelbertum Lotharingiæ Ducem rebellantes perdomuit. Boleslaum Bohemiæ Regem longo bello adeò defatigavit, ut pacem petere coactus fuerit. Lotharingiam, & Burgundiam ſubjugavit. Ludovicum Galliæ Regem ab Hugone Capeto malè habitum ſolio reſtituit. In Italiam venit adverſus Berengarium A. *951*, quem ſequenti anno per Conradum generum ſuum vicit, & ad ſe ſupplicem cum filio venire compulit. Secundam quoque ſuſcepit in Italiam expeditionem A. *961* adversùs eumdem Berengarium, qui Ottone abſente regno ſe ſe reſtituerat; ipſumque expugnatum ac captum in Bavariam miſit A. *964*. Romam interim ingreſſus Imperii coronam accepit A. *962* à Joanne XII, quem mox depoſcit, utpotè eum qui Berengario faveret, in ejuſque locum Leonem intruſit. Hunc Romani ferè ſtatim depoſuerunt, & Ottoni ſtruxerunt inſidias, qui facta Romanorum cæde, non ſine tamen ſuorum ſanguine, Leonem reſtituit. Ottone autem in Germaniam reverſo ipſum deturbavere rurſum Romani, Joanne

re-

revocato, eidemque mortuo ſuffecto Benedicto. Quocirca irarum plenus reverſus Otto Urbem vi cepit, & Pontificem Hamburgum ire juſſit in exilium. Iterum igitur ad Pontificatum evectus eſt Leo, cui defuncto Imperator Joannem XIII ſubrogavit; ſed & hunc Romani in vincula conjecerunt. Quocirca quartò rediit in Italiam Otto A. 966; Pontificem liberavit, & ſeditionis auctores variè punivit. Interea poſt primum in Italiam tranſitum bellum geſſit anno circiter 953, & 954 cum Lutholpho, ſeu Letalfo filio ſuo, qui ægrè ferebat ſuperinductam ſibi Novercam Adheleidam; hic autem ſæpiùs victus, deſertus tandem ab omnibus ſupplicem ad patris pedes ſe demiſit. Græcos in Calabria vicit, & ex Italia profugos egit. Obiit in civitate in qua pater, A. ab electione 37, ab accepta verò corona 11. *Liutbpr. l. 3, c. 7, &c., & l. 6, c. 6, &c. VVitich. l. 2, & 3. Roſu. Regino l. 2. Sigeb. Otto Friſ. l. 6, c. 19, &c. Herm. Contr.*

Editha, quam Edgid, Otgit, Etheit, Edidim appellari obſervamus Edmundi Anglorũ Regis filia (*Roſuitha* habet Eduardi, & *Luitbprandus* ipſam dicit Regis Andelſtani fratris filiam), fæmina ſanctiſſima Ottonis prima uxor. Genuit Luitolphum, & Guilielmum, filiamq; Liutgardam. *Regi. l. 2. ſub A. 930. Sigeb. ſub A. 934. Roſui. Carm. 15.*

Adheleida Rotulphi Burgundionum Regis filia, deſponſata priùs Lothario Italiæ Regi, ſecunda uxor. Genuit Henricum, Brunonem, Othonem II, & Adheleidam. *Regi. lib. 2 Chron. Herveld. ſub An. 951. Sigeb. ſub An. 954. Roſui. Carm. 20, & 22.*

BERENGARIUS II Adalberti Eporhediæ Marchionis filius, Berengarii I nepos regnum Italiæ conſecutus eſt poſt Lotharium A. 950. A quibuſdam etiam Imperialis dignitas ipſi attribuitur; inter quos ſunt *Strada, Blond. Dec. 2. l. 2. Platina in vita Agapiti II Pontificis;* hocque ſupponere videtur, & *Benven. in vita bujus Bereng.* qui tamen perperam vocat ipſum Berengarium IV, quæ de Berengario I diximus tribus Berengariis adſcribens, in quem errorem fermè incidit etiam Philip. Bergomenſis in Chronico; & quidam alii. Hunc ideo ab hac noſtra ſerie ſecludere noluimus; ſed cum melioribus ſentientes Imperatorem ipſum

non

non appellatum affirmamus . Et clarè hoc patet ex Diplomatibus ejuſdem, in quibus nomen Imperatoris numquam legitur, ut videre eſt apud *Sigonium* præcipuè, qui ſummo labore ac diligentia Hiſtoriarum veritatem ex antiquis monumentis perquiſivit, & feliciter eduxit. Ab Ottone Magno per Conradum victus A. 952, cum ſupplex veniam poſtulaſſet, libertatem obtinuit, & regnum. Cum verò nova ſeditiosè moliretur, implicito in aliis bellis Ottone, ab eodem petitus eſt rurſum A. 963, & captus, inque Auſtriam, ſeu Bavariam ſecundum alios miſſus cum uxore Vuilla: Obiitque Bambergæ A. 966. *Candid. lib. 4. Ot. Friſ. lib. 6, cap. 19, &c. Regi. lib. 2. Sigeb. Liuthpr. lib. 3, cap. 5, & 6. Roſui. Carm. 20, &c. Marian. Scot. in Ottone. Putean. l. 6.*

ROMANUS Conſtantini VII filius, & Helenæ ſublato per venenum patri ſucceſſit in Oriente A. 960. Princeps impius, libidini, crapulæque deditiſſimus, quibus ſolis vivebat. Per Legatos Saracenos vicit. Obiit extenuatus, & conſumptus ab immodica crapula A. æt. 24, imp. 4. inchoato. *Cedr. Zonar. in Rom.*

Theophano Romani uxor. Genuit Baſilium, Conſtantinum, quem pater coronavit, & Annam. *ibid.*

NICEPHORUS PHOCAS vir ſtrenuus à militibus in Oriente Imperator factus eſt, & Romani filiis prælatus A. 963. Avaritiæ ſupra modum addictus nova tributa adjecit, & numiſmatum pondus imminuit. In bellis autem felix nonnullas provincias in Aſia imperio ſubjugavit. Ottoni Magno Annam Theophaniam Romani filiam pro Ottone ſecundo ejuſdem filio deſpondit; ſed cum nobiliores Germani ex aula atque exercitu ad accipiendam honorificè ſponſam ad Calabriæ fines proceſſiſſent, omnes ipſe juſſit obtruncari. Qua re percitus Otto, validiſſimo coacto exercitu, innumeram fudit Græcorum vim, Apuliamque, ac Calabriam ipſis eripuit. Commotis idcirco omnibus Conſtantinopoli Imperator occiſus eſt A. æt. 57, imp. 6. Ita *Vitich. Sigeb*, & alii ex Latinis. *Manaſ.* autem *Cedren. Zonar.* rem aliter ſcribunt; facti hujus cum Ottone mentionem

non

non faciunt, ejuſdemque mortis cauſam in uxorem refundunt Joannis Zemiſcis amore captam.

Theophano Romani, ut ſupra diximus, uxor Nicephoro poſtea nupſit. Hæc, dum maritus populi ſeditionem fugiens intra Palatium ſe ſe tueretur, Joannem impoſitum corbi à portu attraxit, ut eumdem occideret. Joanne autem Imperatore facto relegata eſt, inde ſub filiorum imperio reſtituta. *Manaſ. Cedren. Zonar.*

JOANNES ZEMISCES, ſive Tzimiſces, occiſo Nicephoro, potitus eſt imperio, ſibique ſocios fecit Romani filios, A. *969.* Princeps fortiſſimus, multiſque præliis adverſus Saracenos, & Roxolanos feliciſſimus. Obiit veneno ſublatus à Baſilio cubiculario ſuo A. imp. *6. Zonar.*

Theodora Joannis uxor. *ibid.*

Bardas Phocas Nicephori Phocæ ex fratre Leone nepos, imperante Joanne, nova molitus eſt; captaque Cæſarea Cappadociæ, ſibi ſumpſit imperium, ejuſdemque inſignia. Juſſu Imperatoris relegatus eſt in inſulam Chium, & Clericus factus. Pater quoque ipſius cum alio filio Nicephoro imperium affectavere, ſed excæcati ſunt, & in Protam Inſulam relegati. *Cedren. Zonar. in Joan.*

X C I.

X C I.

OTTO II Ottonis Magni & Adheleidæ filius, Imperator jam electus à Patre, ſucceſſit eidem A. 973. Adnotandum, à Chriſtiano Matthiæ *Rufi* cognomen à colore & crinibus huic aſſignari, quod in *Compil.Chro.* Ottoni III attribuitur. Princeps virtutibus præditus, qui & imperium laudabiliter adminiſtravit. Bella geſſit ſtatim plurima. Cum Henrico Hezelone Bavariæ Duce, qui ſe ſe in Ottonis odium Imperatorem nominaverat; cum Uldarico, ſeu Boleslao ſecundùm alios, Bohemiæ, & Haraldo Daniæ Regibus Henrico faventibus. Item cum Lothario Rege Francorum, qui Lotharingiam armatus repetebat. Illos ferè ſine armis, ſoloque terrore compeſcuit & arma deponere coegit; cum hoc verò aliquanto difficilius bellandum fuit: Et licet aperto marte Otto victor exstiterit, per inſidias tamen inimicorum plura perpeſſus eſt detrimenta & quaſi in manus inimicorum devenit. Lotharingiam tamen recuperavit, ejuſdemque partem Carolo Lotharii fratri dono dedit hac lege, ut tamquam Germaniæ provinciam Imperatoris beneficio poſſideret. Maxima verò memoria dignum eſt bellum cum Græcis A. 980 inceptum, cum Baſilius Orientis Imperator abreptas ab Ottone I Apuliam & Calabriam recipere tentaret. Otto in Italiam delapſus multum profecit, pluribus in locis Græcorum præſidiis debellatis. Anno autem 982, acerrima commiſſa pugna, Imperatoris exercitus diſiectus eſt, ipſeque, dum fugit in parva ſcapha, comprehenſus: Sed pro mercatore ſe gerens, nec pro Ottone agnitus ſe ſe citò in libertatem vindicavit. Romam inde perrexit, ubi, cum

mal-

multos ex Italorum Proceribus ad ſplendidiſſimum in Vaticanum convivium invitaſſet, inter epulas dato ſigno, plurimos ex iis conjurationis cum Græcis ſuſpectos juſſit obtruncari; ob idque *Sanguinarii* nomen reportavit. Bellum reparavit inde cum Græcis; dumque pugnat venenata ſagitta ictus ex vulnere obiit (alii dicunt ex animi mœrore) Romæ, An. ætat. 29, imp. à morte patris 10 cum dimidio. *Ot. Friſ. l.6, c. 25. Chron. Herveld. Sigeb. Peucer. in Ot. II.*

Anna Theophania Romani Orientis Imperatoris filia Ottonis uxor, eidem tradita à Joanne Zemiſce. Genuit Ottonem, & Hugonem, quem alii vocant Ulricum, filiamque Alaſyam. Obiit An. 991. Aliam Otto habuiſſe conjugem fertur de familia Marchionum Auſtriæ, ex qua plurimæ filiæ. *Sigeber. Compil. Chron. Avent. Lib. 5. Peucer.* Cuſpinianus nominat plures liberos Ottonis præter jam relatos; ſcilicet Fridericum, Uldaricum, Utilhaidem, quam ſecundæ conjugi adſcribit; item So phiam, Adalhaidem, Juditham, & Mechtildim; ex qua verò matre prodierint incertum.

BASILIUS II Romani filius Orientis imperium unà cum fratre Conſtantino poſt Zemiſcem eſt aſſecutus A.975. Imperator avaritiæ ſordidiſſimæ, ſoli ditando fiſco intentus; in bellis alioquin non ignavus. Apuliam, & Calabriam ab Ottone Græcis ereptas recuperavit; Bulgaros repetitis cladibus coercuit. Obiit ſubito morbo, A.æt. 70, imp.50. *Cedren. Manaſ. Zonar.*

XCII.

X C I I.

OTTO III Ottonis II è Theophania filius , cognominatus *Mirabilia Mundi* , & *Puer* , quòd puerulus imperium ſuſceperit , Patrem excepit, à quo jam fuerat electus ; A. 983. Prudens , benevolus , in armis validus . Henricum Bavarum in Germania , Lotharium in Gallia , Creſcentium Conſulem Romæ imperium affectantes repreſſit . Et quidem Lotharius ſponte ferè ſtatim ceſſit ; Henricus ſæpius victus , profligatiſque ab Ottone Bohemis quos concitaverat , in Francofurtenſibus Comitiis veniam petiit . Contra Creſcentium verò expeditionem Otto ſuſcepit A. 995 ; auditoque Romanum Pontificem obiiſſe, in ejus locum Brunonem conſanguineum ſuum ſubſtituit , qui Gregorius V eſt appellatus ; & Imperatorem coronavit . Urbem ingredienti obviã factus Creſcentius veniam petiit & obtinuit; ſed , Imperatore in Germaniam reverſo , novos tumultus excitavit anno poſt , & Pontificem dejecit , intruſo Joanne Epiſcopo Placentino . Properavit rurſum igitur Otto è Germania , captumque tyrannum poſt varia tormentorum , ac ludibriorum genera ſuſpendi juſſit A. 998. Tertiam quoque ſuſcepit expeditionem in Italiam A. 1001 ; ſed urbem ingreſſus cum nova quædam inſtituere meditaretur , facta Romanorum conſpiratione, obſeſſus eſt . Inde verò Hugonis Tuſciæ Marchionis artibus ereptus , dum in Germaniam revertitur , extinctus eſt venenatis chirothecis ad Paternum in Italia artibus viduæ Creſcentii qua fuerat olim uſus ; A. ætat. imp. 19 ,

Digitized by Google

imp. 19,ætatis juxta pleroſque 30,juxta *Hepidan.*23,ait enim ipſum ſucceſſiſſe Patri cum annum ageret quartum ætatis . *Ot. Friſ. l.6, c.26. Chron.Herveld. Sigeb.Sigon. l.7.*

Maria filia Arragoniæ , ac Navarræ Regis (puto Sanctii Majoris juxta computum *Lazii Lib.* 10. *in Reg. Arrag.*) Ottonis uxor . Fæmina impudica , quæ juvenem muliebri veſte indutum ſecum ſemper ducebat . Adulterii convicta tandem à marito ejuſdem juſſu ad Mutinam urbem cremata eſt, nullis ex ipſa natis liberis . *Munſter.Cuſpin.*

X C I I I.

HENRICUS II Henrici Ezelonis Bavariæ Ducis filius Ottonis I ex fratre Henrico Rixoſo nepos, à Germanis Comitiis, quibus tamen & vim adhibuiſſe fertur , electus eſt Imperator A. 1002; coronam verò auream accepit A. 1014. Princeps multis virtutibus clarus; religionis præcipuè ſtudio , ac pietatis operibus inſignis Sanctorum faſtis meruit adſcribi . Ab Arnulpho Epiſcopo Mediolanenſi vocatus in Italiam adversùs Arduinum Regem Ottonem legatum ſuum cum exercitu miſit , qui ab eodem Arduino in Campo Fabricæ ad Alpes diſiectus eſt A. 1003 , ſeu 1004 juxta *Calchi l.6*, qui huic etiam expeditioni eumdem Henricum interfuiſſe ſcribit, quarumdam archetyparum tabularum auctoritate fultus . Anno ſequenti reverſus nihilò feliciori marte cum Arduino conflixit , inter Veronam enim & Tridentum eſt victus & fuſus. Sed, rebellantibus pluribus ex Italorum Principibus, patuit Henrico Italia , qui Papia capta in

Digitized by Google

in regem eſt ſalutatus . Eadem verò die, ſubeunte Italos pœnitentia, facta eſt in eumdem conſpiratio, qui obſeſſus, dum per muros evadit vitæ ſuæ fuga conſulens, luxaturam fœmoris paſſus eſt, unde Claudi cognomen reportavit. Sæviſſima inde cædes facta, & incendium per urbem latè diffuſum, Henricuſque raptim in Germaniam eſt reverſus; nec Italiam repetiit, niſi A. 1014, quo anno coronam accepit imperii à Benedicto Pontifice, quem juverat contra Gregorium Antipapam. Sed, vix Pontificis reſtitutione pro voto peracta, octavo poſt die Romanorum oborta ſeditione magna Germanorum ſtrages edita eſt ad Pontem Tiberis, ideòque rurſum Henricus properè ab Italia reverti compulſus eſt. Quartam in Italiam expeditionem ſuſcepit A. 1022, ſeu 1023 juxta citatum *Calchi*, juxta *Hepidan.* verò 1028 (adnotandum auctoris hujus computum quinque aut ſex circiter annis ferè ſemper à chronologia cæterorum diſtare) ipſaque Saracenos qui per Apuliam, & Calabriam graſſabantur Troja expulit, & compeſcuit. Præter Italicum bella geſſit cum Polonis, cum Balduino Flandriæ Comite, cum Bohemis, & Moravis, quos omnes vicit; Hungaroſque ad Chriſti fidem perduxit. Obiit Groningæ ex calculi doloribus A. æt. 52, imp. ab electione ſua 22. *Ot. Friſ. lib. 6, c. 27. Dithm. Sigeb. Leo. Oſt. Sigon. lib.* 8. *Avent. lib.* 5. Non prætermittendum, ipſum ab uno, aut altero ſcriptorum inter Sanctos Benedictinos recenſeri, dicique, imperii rebus compoſitis, in Monaſterium ſe recepiſſe; ſed hoc contra omnium ferè Hiſtoricorum traditionem ſtat, confutaturque præſertim per *Chronicum Belgicum*, ubi legitur quòd, cum Monaſticum habitum ſummere vellet apud S. Vitonem, Richardus Virdunenſis Abbas eidem injunxerit nè imperium dimitteret quamdiu viveret.

Cunigunda Sigefridi Palatini ad Rhenum filia Henrici uxor. Fœmina ſanctitate vitæ conſpicua, *Mater Pauperum* dicta ab *Vrſperg.* Caſtitatem perpetuò coluit; in ſuſpicionem tamen adulterii marito venit, ſed ignis experimento virginitatem teſtata eſt. Ab eodem marito propinquis reſtituta eſt illibata. Obiit juxta pleroſque A. 1033, juxta unum, aut alterum 1038. *Chron. Herveld. Leo Oſt. l.* 2, *c.* 46. *Compil. Chron. Marian. Scotus. Avent. l.* 5.

ARDUINUS, quem alii Harthuinum, alii Harduvigum vocant, Dodonis Eporrhediæ Marchionis filius à Ticinenſibus Comitiis ſtatim ab Ottonis morte Italiæ Rex eſt appellatus, A. 1022: Cumque ab Arnulpho Epiſcopo Henricus ex Alemannia, ut jam diximus, vocatus fuiſſet, Imperator etiam eſt renunciatus, annuente Pontifice, à Longobardis Proceribus, qui ad hoc in Laudenſem Civitatem concilium coegerant. Exercitum Henrici bis fudit ut diximus; &, licèt Italorum fraudibus ad Italiæ coronam accipiendam idem Henricus pervenerit, ipſo tamen in Germaniam reverſo, Regno ſuo ſe reſtituit, quod ſapientiſſimè adminiſtravit. A. tandem 1015, ſponte inſignibus Regni depoſitis, in Monaſterium Fructuarienſe D. Benigni ſe recepit, ubi privatè vixit, obiitque A. circiter 1018. *Dithm. Sigon. L.* 8, qui tamen ſub A. 1014 decipitur, tertiam Henrici expeditionem cum ſecunda confundens. *Calchi L.6. Alciat.* & alii quos non referimus, cum *Dithm.* unus ſufficiat, qui rerum veritatem aliis aperuit. Cautè igitur legendi ſunt plerique ex ſcriptoribus in vita Henrici, ubi de bellis ejuſdem cum Arduino loquuntur, ut *Peucer. Naucler. Vol.* 2. *Gen.* 34, *Genebr. l.* 4. *Blond. Dec.*2, *l.* 3. *Sturc.*, & alii plures, qui, non modò triplicem ipſius adventum in Italiam confundunt, ſed, vel nè mentionem quidem faciunt, vel ita, ut victoris modo Arduinum prællis pluribus profligaverit, & occiderit; quæ omnia apertiſſimè falſa docebit ſemper *Dithm.* ſupracitatus, qui, etiam ſi alii quos attulimus deeſſent, affatim pro omnibus ſufficeret.

XCIV.

Digitized by Google

X C I V.

CONRADUS II, *Salicus* cognomento apud *VVipponem*, & *Compil. Chron.*, ab Henrico moriente Principibus commendatus ſuffectus eſt eidem A. 1024, poſtq; varia diſſidia ab omnibus Electoribus comprobatus. De hujus genere variè ſcribunt auctores; omnes ferè tamen Francum dicunt. A. 1026 ingreſſus eſt Italiam, cujus coronam accepit; annoque ſequenti imperiali quoque donatus eſt Romæ à Joanne XX. Ex Italia reverſus ſupplices ad ſe habuit Erneſtum Alemanniæ Ducem, & Conradum patruelem ſuum, qui adverſus eumdem ſeditionem excitaverant, ipſoſque exilio punivit; indeque tertio poſt anno Erneſtum eumdem in exilio nova molitum ſudit, & occidit. Hungaros vicit, Rege ipſorum Stephano, cum quo & pacem fecit A. 1031. Burgundiam acquiſivit A. 1032 traditam ſibi à Rudolpho Rege; ipſamque validè tutatus eſt adverſus Oſonem, ſive Odonem Rudolphi nepotem, qui eamdem armatus repetebat. Miſconem Vandalorum Ducem repreſſit. In Italiam rurſum A. 1037 deſcendit, Mediolani ſuburbia ſubvertit, pluresque in vincula conjecit ex iis qui ſeditionem excitaverant adversùs Germanos. Obiit Princeps domi, foriſque bonus Trajecti ſubito fato A. imp. 15. *VVippo. Sigeb. Marian. Scot. Herm. Contract. Peucer.*

Giſela Lotharii Franciæ Regis filia Conradi uxor. Nupſit juxta *Peuc.*, primò Brunoni Saxoniæ Duci, cui genuit Lutolphum; ſecundò Erneſto Saxoniæ pariter Duci, cui peperit Erneſtum, & Hermannum. Pietatis, & honeſtatis laude cele-

bratur ; genuitque Conrado Henricum , qui poſtea Imperator factus eſt . *Ot. Friſ. Lib. 6*, *Cap.* 28. *Herm. Contract. VVippo* ipſam dicit filiam Hermanni Ducis Alemanniæ . Obiit A. 1043.

CONSTANTINUS VIII Baſilii frater , ejuſdem in Imperio conſors, poſt fratrem ſolus imperare cæpit A. 1025. Homo pravis ſtudiis deditus imperium per crudelitatem , prodigalitatem , ac libidinem ſummam rexit . Obiit A. æt. 72 , imp. poſt fratrem 2. *Cedren. Manaſ. Zonar. in Conſt.*

Helena viri patritii , ac potentiſſimi filia Conſtantini uxor. Genuit Zoen , Eudociam, & Theodoram . *Zon.ibid.*

ROMANUS II , *Argirus* ſive *Argiropulus* à prodigalitate juxta quoſdam cognominatus , Conſtantino ſucceſſit A. 1028. Imperator literis eruditus , Græcaque doctrina inſtructus , nec legum ignarus . Primis imperii temporibus non malum Principem egit : Sed , cum à Saracenis magna clade victus fuiſſet , factus eſt repente avariſſimus , & crudelis . A conjuge , quam immodicè amabat veneno ſublatus eſt juxta *Zonaram* ; juxta alios à Michaele Paphlagone ſtrangulatus ejuſdem uxoris opera , A. imp. 6. *Auct. ſupracit.*

Zoes Conſtantini VIII filia fæmina immodicæ laſciviæ, ac procacitatis Romani uxor . Ipſo mortuo Michaeli nupſit , ſub quo ab ejuſdem fratre in ordinem redacta eſt . Succeſſorem inde Michaeli Michaelem alterum Calaphatem accerſivit , à quo pariter de imperii communione ſtatim eſt depulſa . Per ſeditionem autem iterum admota gubernaculis , excæcato Calaphate , in Imperatorem & Virum ſibi elegit Conſtantinum Monomachum , cum quo multis annis vixit . Obiit verò ante ipſum A. æt. 70. *ibid.*

MI-

MICHAEL IV è Paphlagonia Romano ſucceſſit A. 1034, ſumpta in uxorem Zoe, à qua fuerat ad imperium invitatus. Valetudine infirmus imperium ferè Joanni fratri ſuo adminiſtrandum tradidit; orationibus ipſe, agendæque pænitentiæ ſedulò ſtudens. Fuit modeſtus, miſericors, liberalis, multiſque aliis virtutibus exornatus; ſed ejuſdem famæ obſuere non leviter ipſius fratres, homines improbi, & rapaces. Poſt annos imperii 7 in monaſterium ſe recepit; ubi paulò poſt obiit. *Cedren. Manaſ. Zonar. in Mich.*

X C V.

HENRICUS III, à crinibus nigris *Niger* appellatus, Conradi II, ac Giſelæ filius paternam ditionem ſuſcepit A. 1039; & coronatus eſt à Pontifice Clemente II, A. 1046. Virtutibus tam civilibus, quàm bellicis claruit. Hungaros non ſemel vicit. In Italiam profectus eſt A. 1046, & contentiones Romæ exortas ex ſchiſmate pro electione Pontificis ſedavit, ad Pontificatum evecto Clemente II. A Sclavis clade ingenti affectus eſt; cui acceſſere tum temporis, fames, egeſtas, penuria, aliaque mala per Germaniam. Ideo magno animi angore correptus obiit Burdfeldiæ in Saxonia, Aæt. 39, imp. 17 cum dimidio; quidam addunt ipſum fragmento panis ſuffocatum fuiſſe. *Herm. Contract. Ot. Friſ. lib. 6, cap. 32, & 33. Sigeb. Marian. Scot. Peucer.*

Cunigunda, *VVip.* Chunelinda, *Hepid.* Gnut, Canuti, ſive Cnitonis Anglorum regis filia Henrici prima uxor A. 1036. Ab aliis fertur biennio poſt repudiata fuiſſe, ab aliis peſte conſumpta. *Ot. Friſ. lib. 6, cap. 31. Herm. Contract. Peucer.*

Agnes Gulielmi Aquitanniæ Ducis, juxta *VVolfg Laz. in Gen. Ducum Bav.*, ſoror, juxta alios, filia, ſecunda uxor. Genuit Henricum, Conradum, Juditham, Mathildem, & Ittam. Poſt mariti fata cum filio Henrico Imperium adminiſtravit, ſed à regimine dejecta in Italiam ſe recepit, ad Monaſterium Fructuarienſe; obiitque A. 1077. *Ot. Friſ. l. 6, c. 32. Bertold. Conſt. Alb. Stad. Peucer.*

MICHAEL V, *Calaphates* cognominatus à patre navium picatore, Paphlagonis ex ſorore nepos, à Zoe ad Orientis imperium elevatus eſt, A. 1041. Homo ad quævis facinora natura proclivis, animi ſubdoli, & ingrati. Rerum potitus Zoen ſtatim exauctoravit, unàque & Joannem Paphlagonis fratrem. Ideò, commotis omnibus, imperio atque oculis eſt privatus, cum regnaſſet menſes 5. *Cedren. Manaſ. Zonar. in Mich.*

CONSTANTINUS IX, *Monomachus* dictus, à Zoe imperio reſtituta ad conjugium ſuum & imperium invitatus, rerum ſumma potitus eſt eodem anno 1041. Multifariam ſtatim exagitatus eſt; imperium ambientibus, hinc Georgio Maniace Duce fortiſſimo in Italia, illinc Theophilo Erotico in inſulâ Cypro, inde Leone Tornicio in Iberia. Præter hos & Ruſſi imperium excurſionibus, & cædibus infeſtaverunt. Singulos autem, tum æmulos, tum hoſtes profligavit pari felicitate, ac virtute. In Oriente verò iniquum martem expertus eſt, plurimas imperii provincias Turcarum victoriis cedere coactus. Obiit ex pleuritide, A. imp. 13. *Cedren. Manaſ. Zonar. in Conſt.*

THEODORA Zoes ſoror à Senatu, Populoque Conſtantinopolitano poſt Conſtantinum Auguſta dicta eſt A. 1054. Ejus temporibus alta quies. Imperii conſortem elegit ſibi Michaelem VI; nec multò poſt obiit ex inteſtinorum dolore. A. imp. 2. *Auctores cit. Glyc. P. 4.*

M I-

MICHAEL VI, cognomento *Stratioticus*, ſeu *Stratonicus*, à Theodora ad imperium aſſumptus poſt eamdem imperare cæpit ſolus, A. 1056. Cum munificentiæ parum erga milites exhiberet, ſummoſque viros contumeliis afficeret, acclamatus eſt in Imperatorem ab exercitu Iſaacius Comnenus. Contra hunc miſit copias Michael, quæ ab Iſaacio fuſæ ſunt; quare victum ſe, atque exoſum videns imperio ceſſit, A. ejuſdem 1, ætatis prorſus decrepitæ. *Cedren. Manaſ. Zonar. in Mich.*

X C V I.

HENRICUS IV Henrici III ex Agnete filius quinquennis patri ſucceſſit ſub matris tutela, A. 1056. Princeps ingenio ferox, ſuperbus, & violentus; *inobediens ſanctæ ſedi, & qui omnia ſpiritualia vendidit*, juxta *Dodech.* Ab *Vrſperg.* vocatur *Malus* cognomento. Toto ferme Imperii ſui tempore bella geſſit. Statim contra Dedonem Saxoniæ Marchionem; inde contra Rudolphum, Ermannum, & Ecbertum ad imperium evectos, qui omnes vario eventu ſublati ſunt, ut ſuo loco. Interim movit etiam in Italiam contra Gregorium VII Pontificem, à quo anathemate percuſſus eſt; primuſque dicitur Imperatorum ab *Ottone Friſingenſi* qui fuerit excommunicatus, quam tamen opinionem *Vrſpergenſis* confutat. Per multos annos urbem tentavit Pſeudopontificem Guibertum, ſeu Vighertum Ravennatem Epiſcopum intruſurus, quod tandem peregit A. 1084, ab

eodemque coronam accepit, *non gloriæ, ſed confuſionis*, ut ſcribit Bertoldus Conſtantienſis . Legitimo autem Pontifici ſuppetias tunc ferebat Robertus Normannus è Calabria , qui Henricum repulit, Gregoriumque reſtituit. Adverſus Imperatorem inde ipſius filius Conradus conſpiravit A. 1093 , ipſique Italiæ regnum arripuit, detrectato etiam obſequio ; ſed nono poſt anno à patre jam abdicatus , & rebellis declaratus repentè obiit. Henricus inde filiorum alter A. 1105 à Germaniæ proceribus unanimi conſenſu acclamatus eſt Imperator ; ita pater coactus eſt imperii inſignia filio tradere . Miſerrimam deinceps egit vitam , in idque incidit paupertatis , ut victum ſæpius emendicaverit à Spirenſi Epiſcopo . Obiit confectus curis Leodii , A. ætat. 55 , imp. à morte patris 50. *Anon. in vit. Henr. IV. Bertold. Conſt. Ot. Friſ. lib. 6, cap.34, & lib.7, uſque ad c. 15. Sigeb. Marian. Scot. Dodech. Vrſperg. Sigon. lib. 9.*

Bertha Ottonis in Italia Marchionis filia Henrici prima uxor . Genuit Conradum , Henricum , Agnetem , & Bertham juxta *Peucer. Chriſtianus Matthiæ* addit & Sophiam . *Ot.Friſ. Chron. Herveld.* ſub A. 1066. *Vrſperg.* ſub A.1067. Obiit A.1087. *Dodech.*

Praxedis Ruthenorum Regis filia , ſecunda uxor ; ex qua non conſtat natinè ſint liberi . *Naucl.Vol.2, Gen.37.ſub A.1089 Peucer. in Henr.*

Non eſt negligendum quod *Dodechinus* recenſet & Adelheidam Henrici uxorem, quam cæpit ipſe odio habere, & in carcerem truſit, conceſſo omnibus, ut vis eidem inferretur; ſitne autem hæc tertia uxor, an eadem, mutato nomine, cum altera ex ſupradictis prorſus ignoramus ; cum apud cæteros Hiſtoricos nulla de hac mentio fiat.

Rodulphus Sueviæ Dux appellatus eſt Moguntiæ Cæſar, & coronatus ibidem contra Henricum A.1077, adnitentibus præcipuè Saxonibus , & conſentiente Gregorio VII Pontifice . Cum Imperatore ſæpius conflixit; anno autem 1080, gravi accepto vulnere , dexteraque etiam amiſſa in pugna ad Elyſtrum fluvium mortuus eſt: Princeps prudentiæ,ac ſenectutis venerabilis, fortitudine quoque, ac militari peritia laudandus Imperavit Annos 3. *Anon.in vi.Henr.IV. Bertold.Conſt.Sigeb.Marian. Scot. l.3, & 6.*

Her-

Hermannus è Lotharingia Dux Luzelburgenſis, à Saxonibus, aliiſque contra Henricum Imperator electus eſt Bambergæ poſt Rodulphum A. 1081. Hic Henricum egregiè fudit juxta Verzeburg A. 1086; ſed mox ab eodem repulſus, à ſuiſque deſertus in Saxoniam ſe recepit, ubi ſequenti anno in oppugnatione cujuſdam urbis oppreſſus eſt, ſeu lapide à muris per fœminam quamdam projecto, ſive collabentis ruina portæ, A. imp. 6. *Auct. cit. Dodecb.* Regem Alliorum dictum hunc fuiſſe refert *Chriſt. Matth. in vit. Henr. IV c.* 2; eo quòd, cum Irlebiæ reſideret, tunc temporis magnus ibidem fuerit Allii proventus.

Ecbertus Saxoniæ Marchio, Hermanno mortuo, Imperatorem ſe dixit adversùs Henricum, A. 1087. Tertio poſt anno, cum ad Sylvam prope Numburgum divertiſſet, à Cæſarianis Equitibus, quos molitor quidam admonuerat, obſeſſus, dum ortiter pugnat, occiſus eſt. *Auct.cit.*

ISAACIUS COMNENUS à militibus factus eſt Imperator contra Michaelem, A. 1057. Princeps mente acutus, manu ſtrenuus, ſuis, licet verbis infeſtus, re tamen benevolus; continentiæ autem miræ etiam cum uxore, & effuſi in Literatos ſtudii, quamvis non eſſet ipſe literis eruditus. Monachorum reditus fiſco addidiſſe fertur, aſſignato iiſdem dimenſo quod religioſæ vitæ ſufficeret. Expeditionem ſuſcepit in Hungaros,& Scythas; ſed brevì res compoſuìt firmata pace. Imperium depoſuit A. 3, & monaſticam vitam amplexus eſt. *Manaſ.Zonar.Scylit.*

Æcaterina Iſaacii uxor. Genuit Mariam, & Manuelem. Monaſterium ipſa quoque ſubiit, ubi nomen Helenæ ſumpſit. *Scyl. Glyc.* T. 4.

CONSTANTINUS X, *Ducas* dictus, ab Iſaacio accepit imperium, ejuſdemque affinibus, ita ſuadente viri probitate, prælatus eſt A. 1060. Imperator optimus, Literis addictus; ſolebatque dicere, malle ſe Literarum gloria, quàm Imperio cognoſci. Foris parum felix fuit, non levibus à Turcis damnis affectus. Obiit ex diutino morbo, A. æt.60, imp.8. *Scyl. Manaſ.Zonar.*

Eu-

Eudocia Conſtantini uxor. Genuit Conſtantinum, Andronicum, Michaelem, Annam, Theodoram, & Zoen. Manaſſes ſeptem numerat ejuſdem filios. Prædictos maſculos pater Cæſares declaravit, uxoremq; rogavit ut vidua permaneret. Ipſa verò poſt conjugis mortem oblita ſacramenti, ſeptem tantùm elapſis menſibus, Romanum Diogenem ſibi jugavit, & ad imperium evexit. Tandem Michaele VII imperante in exilium miſſa eſt. *Scyl. Manaſ. Glyc.*

ROMANUS III *Diogenes*, vir è Cappadocia, familia & fortitudine clarus, Eudociæ maritus factus Orientis imperium eſt aſſecutus A. 1068. Cum Turcis bis pugnavit feliciter in Aſia; tertio verò commiſſo prælio captus eſt fraude Andronici, Conſtantini Ducæ ex fratre Joanne nepotis, qui Romano invidebat. Ab Azano autem Turcarum Sultano ad quem eſt ductus honorificè habitus eſt, nec multò poſt cum honore pariter dimiſſus. Dum ex Aſia reverti properat, excæcatus eſt juſſu filiorum Conſtantini; tumefactoque capite propter vulnera non curata miſerrimè obiit in inſula Prota, A. imp. 4. *Scyl. Manaſ. Zonar.*

Dum privatus eſſet uxorem habuit, cujus ignoratur nomen; conſtat tantùm Bulgaram fuiſſe. *Scyl.*

MICHAEL VII Conſtantini Ducæ filius, *Parapinaceus* appellatus quòd, ſub ipſo crudeliſſima ſæviente famè, *modius numiſmate venderetur, ſed pinario minus, qui medimni quadrans eſt*, ut ait *Scylit.*, Romanum excepit A. 1071. Orationibus addictus, & ſtudiis, jambis præcipuè componendis, cætera verò ignavus imperii habenas Nicephoro cuidam Spadoni reliquit. Cum Turcæ imperium invaderent, ipſeque bello gerendo ineptus judicaretur, depoſitus eſt, & in Cænobium incluſus, A. imp. circiter 6. Fertur inde Epheſi creatus Epiſcopus fuiſſe. *Scyl. Manaſ. Zonar. Glyc.*

Maria ex Alania Michaelis uxor, cui genuit Conſtantinum. Nupſit poſtea Nicephoro Botaniati, poſt cujus abdicationem monaca facta eſt *Scyl. Zonar. in Mich. & Niceph.*

NI-

NICEPHORUS III *Botaniates*, ſeu *Botaneates*, ut eſt in *Chron. Græca*, perperam legentibus recentioribus *Botoniates*, à Phoca oriundus Michaeli ſubſtitutus eſt A. 1077. Si Manaſſi credimus fuit Princeps voluptatibus addictus; ſi verò Scylitzæ *frugalitati, ac ſimplicitati aſſuetus, & liberaliſſimus*. A Comnenorum factione dejectus eſt A. imp. 3. *Zonar. Glyc.*

Berdena Nicephori privati uxor. *Scyl.*

Conſtantinus Conſtantini Ducæ filius, Michaelis Parapinacei frater, cum à Nicephoro præfecturam exercitus accepiſſet contra Turcas, ſalutatus eſt ab eodem Imperator Chryſopoli. Sed à ſuis proditus, quos Imperator muneribus corruperat, relegatus eſt juſſu Imperatoris, & Monachus factus. *Zonar. in Niceph. Scyl.*

Nicephorus Bryennius Dyracchii Dux, audito Michaelem depoſitum, & Imperatorem factum Nicephorum, arreptis imperii inſignibus, tyrannidem auſpicatus eſt, fratremque ſuum Joannem Byzantium miſit cum valido exercitu, ut urbem occuparet. Poſt varios eventus, in tyrannide interim perſiſtens, repudiatiſque ſuperbè tribus Nicephori Imperatoris legationibus, quibus dignitatem Cæſaris pollicebatur ſi ab incepto deſtitiſſet, victus eſt, captus, & excæcatus. *Zon. in Mich. Niceph. &c. Scyl.*

Nicephorus Baſilacius Bryennii ſucceſſor tyrannidem ipſius pariter cæpit exercere. Alexius Comnenus ab Imperatore miſſus eumdem vicit Theſſalonicæ, & oculis privavit. *Zonar. in Niceph. Scyl. Glyc. P.* 4.

ALEXIUS Comnenus, ab Iſaacio Imperatore genus trahens Nicephoro Botaniati ſucceſſit, A. 1080. Princeps luxuriæ deditus; quique ſtatim ut pecuniam colligeret, cum eſſet bellis implicitus, multa edidit rapacitatis experimenta, locupletioribus opes eripiendo, & novas exactiones imponendo. Cum Roberto Guiſcardo bellum geſſit uſque ad A. 1086, ſæpiuſque fuſus eſt, & profligatus. Temporis poſtea proceſſu ad pacis artes converſus multa correxit, plu-

pluraque pietatis , & munificentiæ opera exhibuit . Cum Turcis parum proſperè pugnavit per Duces ſuos ; ſed profectus ipſe ad bellum eoſdem egregiè vicit . Obiit A. ætat. 70 , imp. 38. *Glyc.* , & ex Latinis *Naucl. Vol.* 2. *Gen.* 37. , *Strada* , *& alii* .

Irene Conſtantini Ducæ ex fratre Joanne neptis Alexii uxor . Genuit Joannem, Andronicum, Iſaacium, Annam, Mariam, Theodoram, & Eudociam . *Zonar. Nicet.*

X C V I I.

HENRICUS V Henrici IV ex Bertha filius , contra patrem jam ad imperium aſſumptus, ſucceſſit eidem A. 1106. Bellum geſſit ſtatim cum Polonis , & victus eſt ; alterum quoque A. 1115 cum Saxonibus à quibus pariter pœnè eſt attritus , Duce ipſorum Lothario. Interim paternæ hæres violentiæ Romam cum exercitu venit A. 1111 , & Pontificem Paſchalem II depoſuit , minisque ac armorum vi ampla ab eodem privilegia reportavit ſuper inveſtituras , & Epiſcoporum electionem . Hæc omnia verò , reverſo in Germaniam Henrico , revocavit Pontifex in Concilio Lateranenſi . Irritatus ideo Imperator Romam ſecundò petiit ; cumque interim mortuis Paſchali , ac Gelaſio Callixtus ſuffectus fuiſſet, qui Henricum anathemate percuſſit , Burdinum quemdam Romanæ ſedi violenter impoſuit ; quem alii vocant Mauritium Epiſcopum olim Bracca-

ren-

renſem. Sed fortiter urgente Callixto pro eccleſiæ jure ceſſit Imperator in conventu Vormatienſi A. 1122 quæcumque per vim expreſſerat Paſchali; ſicque Apoſtolicæ ſedi reconciliatus eſt. Obiit Trajecti A. imp. 19. *Ot. Friſ. l. 7, c. 13. Sigeb., & ejus contin. Dodecb. Petr. Oſt. l. 4. Vrſperg.*

Mechtildis Henrici Angliæ Regis filia Henrici uxor. Ex hac nata fertur una tantùm filia Chriſtina nomine. *Ot. Friſ. Lib. 7, Cap. 15, & 21. Contin. Sigeb. Chriſt. Matth. in Henr. Cap. 2.*

JOANNES II, qui & Calojannes dicitur patri Alexio ſucceſſit A. 1118. Moribus probus, munificentia clarus. Scythas, & Perſas præliis pluribus, & ingentibus cladibus attrivit. Dum aprum inter venandum inſequitur ſe ipſum in læva venenata ſagitta percuſſit, ex quo vulnere obiit in Cilicia, A. imp. 25. *Nicet.*

Suſcepit filios Alexium, Andronicum, Iſaacium, & Manuelem. *ibid.*

Digitized by Google

X C V I I I.

LOTHARIUS II , qui & Luderus, Gebehardi comitis Suepplenburgenſis in Saxonia ex Heiduvige Burgravia Norimbergenſi, filius ab Electoribus Moguntiæ ſuffectus eſt Henrico A. 1125 , ad imperium aſpirantibus etiam Conrado, & Friderico Henrici ejuſdem ex ſorore nepotibus,& Leopoldo quodam Marchione. Hos tamen feliciter repreſſit , cumque ipſis pacem iniit , conciliante D. Bernardo . Princeps religioſus , juſtus , literis addictiſſimus; ferturque legum libros in Apulia inveniſſe A. 1135, eorumdemque lecturam promoviſſe , opera præcipuè Irneri , ſeu VVerneri I. C. celeberrimi. Item ad concitandos ſtudioſorum animos Doctoratus & Magiſterii gradus in Accademias invexiſſe; primamque fuiſſe tradunt Bononienſem, in qua Legum libri legi cæperint. Bis in Italiam venit; primò A.1133 contrà Rogerium Siciliæ Regem , qui, expulſo Innocentio II Pontifice, in ejus ſolio Petrum Leonis collocaverat : Et Pontificem quidem reſtituit, à quo imperialem coronam accepit. Secundò A.1135 contra eumdem Rogerium, quem adeo armis eſt inſecutus , ut ex Italia fugere compulerit ; ſimulque quidquid imperialis juris erat pacavit , & in obſequio firmavit . In reditu ab Italia obiit in Tridentina valle in vili caſa ; alii dicunt Veronæ ; *Dodech.* apud Caſtrum Boariorum, An. æt. 67 , imp. 13. *Ot. Friſ. l. 7, c. 17. Contin. Sigeb. Dodech. Sigon. Lib.* 11. *Petr. Oſt. Lib.* 4. *Vrſperg. Cuſpin. Bucelc.*

Ri-

Rixa, aliis Rachiſa, Richiza, & Rikenza, Henrici cognomento *Superbi*, ſeu *Pinguis* juxta alios, Comitis in Bavaria filia Lotharii uxor. Genuit Lotharium, qui puer obiit, Heduvigim, & Gertrudim. *Albert. Stad. Peuc. in Loth.*

X C I X.

CONRADUS III Sveviæ Dux, Henrici V. imp. ex ſorore nepos, Moguntiæ Imperator eſt renunciatus, A. 1138. Princeps inter bonos numerandus, nam & prudētię, & clementiæ exempla præbuit; pluresque inſuper Germaniæ civitates inſtauravit, & exornavit. Henricum Superbum Saxoniæ ac Bavariæ Ducem, ejuſque fratrem Guelphum rebelles, ac tumultuantes repreſſit. Prodiere tunc temporis celebres illæ Guelphorum, Gibellinorumque factiones, à Guelpho indito nomine hoſtibus Imperatoris, ejuſdem verò aſſeclis ab urbe Geblinga, in qua Conradi filius H enricus, qui pro patre contra Guelphum pugnabat fuerat ablactatus, ut notat *Naucl. Vol. 2. Gen. 38.* Valido exercitu A. 1147 in Palæſtinam tranſiit ex monitu D. Bernardi, quò etiam perrexerat Ludovicus VII Galliæ Rex; ſed parum felici expeditione. Nam primò à Manuele Imp. Græco inſidias, & damna fœderati paſſi ſunt; inde, cum Damaſcum obſiderent, orto inter eoſdem, & veteranos Aſiæ duces diſſidio, ipſe Conradus inde diſceſſit, & in Germaniam ſuam rediit. Dum in Italiam deſcendere meditatur præreptus eſt fato, dieſque clauſit Bambergæ, non ſine veneni ſuſpicione per Medicos Italos à Rogerio Siciliæ Rege corruptos.

A. imp.

A. imp. 14. *Ot. Friſ. lib.* 7, *cap.* 22, *&c. & de geſt. Frid. lib.* 1. *Anon. Fragm. Hiſt. Ot. de S. Blaſ. Contin. Sigeb. Dodech. Sigon. lib.* 11.

Gerturdis Comitis Sultzbachii filia Conradi uxor. Nati ex hac Henricus à patre factus conſors imperii, qui obiit dum idẽ in Aſia eſſet, & Fridericus. *Albert. Stad. VVolfg. Laz. lib.*7, *in gen. Com. de Sultzbac. Peucer.* Additur & filia Judittha à *Chriſt. Matth. in Conr. c.* 2.

MANUEL, ſive Emmanuel Joannis Comneni filius, juxta Nicetam quem ſequitur Egnatius, juxta Stradam autem, & Sabellicum humili loco natus, dictuſque *Griſon*, ſeu *Triphon*, ſecundùm illos à patre moriente ſucceſſor declaratus, ſecundùm iſtos ab uxore Alexii vidua ad tantum faſtigium evectus imperium obtinuit A. 1143. Dicitur facundus fuiſſe declamator, cæterà vitioſus, ſed in ipſis vitiis inconſtans, cum modò avaritiam, modò prodigalitatem exercuerit. Perfidiæ nota infamis fuit, nam Henricum Dandulum, alioſque Venetorum Legatos excæcavit; Conradi Imperatoris exercitum per Boſphorum in Aſiã traicientem pluribus damnis affecit, calcem præcipuè gypſumque farinæ immiſcens; Ludovicum Galliæ Regem ex Aſia redeuntem navibus intercepit, qui mox à Roberto Siciliæ Rege armorum vi liberatus eſt. Alexandro III Pontifici ingentem pecuniæ vim exhibuiſſe fertur, ut ſibi etiam Occidentis imperium traderet; quod fruſtra tentavit. Anno imp. quaſi 38 monaſticam vitam ſubiit, nec multò poſt è vivis exceſſit, A. æt. 60. *Nicet.* & ex Latinis *Egnat. Strada. Sabel. D.*7, *l.*7. *Naucl. Vol.*2, *Gen.*38. *Plat. in Alexandro III. Chron. Germ. l.*18.

Bertha Gertrudis Conradi III uxoris ſoror Manuelis uxor. *Nicet. l.*2, ait tantùm ipſam fuiſſe ex Alemannia de familia nobili. *Ot. Friſ. l.*7, *c.*28. *VVolfg. Laz. lo. ſupracit.*

Nominatur & altera uxor, filia Petebini Antiochiæ ſatrapę. *Nicet. l.*3. *Contin. Sigeb. ſub A.*1181 hanc dicit Raimundi Antiochiæ Principis filiam. Alexii filii duo recenſentur, Alexius, & Maria filio Montisferrati Marchioni deſponſata. *Nicet. l.*5; non ſatis autem conſtat ex qua prodierit.

C.

C

FRIDERICUS, *Oenobarbus* à ruſſa barba dictus, Italis *Barbaroſſa*, Conradi III nepos ex fratre Friderico Coclite Sveviæ Duce, matre Juditha Henrici Nigri Bavariæ Ducis filia, ab eodem Conrado moriente Principibus Imperii commendatus electus eſt in Imperatorem apud Francofurtum A. 1152. Princeps animo acer; adminiſtrando aptiſſimus imperio, & principalibus tum pacis, tum belli muneribus nulli ſanè ſecundus, ab Vrſperg. dictus *Omnium Triumphator*: Vtique laudabilior, & geſtarum rerum fama innocentior, ſi plus reverentiæ Romanæ Sedi adhibuiſſet. Plurimas in Italiam expeditiones ſuſcepit, quarum numerum à nullo Hiſtoricorum ſingillatim ſatis adductum, & à variis variè traditum ad rei veritatem recenſere conabimur, atque à ſingulorum auctoritate certa lege colligere. Prima igitur contigit A. 1154 ad imperii coronam accipiendam, quam Romæ obtinuit exercitu ſtipatus. Sed Romani ægrè ferentes coronationem veluti per vim factam, & ſine conſenſu ac præſentia Populi arma ſumpſerunt; hinc atrox prælium inter Cæſarianos & Romanos, uſque dum ancipitem pugnam nox diremit; ſtatimque in Germaniam Imperator reverſus eſt. Secunda A. 1158; Tertia A. 1161; ambæ adverſus Mediolanenſes, qui Germanorum jugum cum pati non poſſent tumultuabantur. Hos Fridericus poſt acerrimas pugnas, &

plures hinc inde clades tandem compulit ad deditionem, & urbem ipſorum diruit A. 1162; cumque operi cives, & milites non ſufficerent, advocavit in auxilium Cremonenſes, & Papienſes. Quarta A. 1166, in qua rebellantem Anconam obſedit, ſed incaſſum, ut legitur apud *Nicet. l.* 7; &, cum interim Colonienſis Archiepiſcopus Legatus ipſius à Romanis injuria fuiſſet affectus, Romā versùs Imperator movit, quam vi cæpit magna edita civium ſtrage, & Paſchalem Pſeudopontificem creatum adverſus Alexandrum III in ſede firmavit. Sæviſſima inde lues oborta, quæ innumeros ex Imperatoris exercitu conſumpſit. Quinta, juxta nonnullos, A. 1170 adversùs Mediolanenſes, qui animos rurſum erexerant, & civitatem cæperant reædificare; ſed conjuratis adverſus ipſum omnibus Lombardiæ civitatibus fugere ab Italia compulſus eſt *contra imperatoriam dignitatem*, ut ait *Godefr. ſub Anno* 1168, qui hanc expeditionem cum quarta commiſcet. Sexta Anno 1174 adversùs Alexandrum Pontificem, quem variis calamitatibus exagitatum Veneti honorificè ſuſceperunt, & egregiè conſilio, operaque juverunt, pace inter ipſum tandem, & Imperatorem conciliata, cujus firmandæ gratia Venetias uterque petiit; conveneruntque A. 1177, juxta Scriptores omnes, Urſpergenſem, & unum aut alterum tantùm ſi excipias, qui hoc ponunt ſub anno antecedenti. Non omittendum duplicem à Sigonio Pontificis adventum Venetias referri; & à Sigeberti Continuatore tradi, Pontificem, & Imperatorem concordatos fuiſſe *in Civitate Venetiæ*, *in domo Patriarchæ ipſius civitatis*. Scribit quoque *Perſona* Generale tunc Concilium Venetiis habitum, Venetoſque multis etiam annis antea Alexandrum cum Friderico conciliare ſtuduiſſe, miſſis Legatis ad Imperatorem apud Parmam. Ponitur & ſeptima Friderici in Italiam expeditio à *Godefr. A.* 1184, videturque ipſam attingere etiam *Dodechinus*. In hac dicitur Cremam reædificaſſe. Implicito in Italia Imperatore defecerat Henricus Leo Bavariæ ac Saxoniæ Dux, quem ipſe reverſus ſæpius fudit, è Saxonia expulit, & tandem à nullo adjutum ad miſericordiam exorandam adegit. Expeditionem ſuſcepit in Palæſtinam A. 1189 cum Philippo Francorum, & Henrico Anglorum Regibus, ibique multum profecit adverſus Turcas, & Saracenos;

nos; ſed in victoriarum curſu occubuit, demerſus apud Tarſum in amne *Serra* nomine, alii dicunt *Cydno*, *Alb. Stad.* vocat *Saleph*, *Fragm. Hiſt. in aqua*, ait, *quæ vocatur Ferrum in Armenia*; cum in flumen ſe projeciſſet æſtus refrigerandi gratia. Alii non demerſum ſcribunt, ſed inde malè affectum non multo poſt obiiſſe. Imperavit Annos 38. *Ot. Friſ. Radev. & ejus Contin. Godefr. Contin. Sigeber. Ot. de S. Blaſ. Cap. 5, &c. Fragm. Hiſt. Alb. Stad. Dodech. Sigon. Lib. 12, &c. uſque ad 15. Vaſperg. Sturc. c. 49.*

Adelheida, ſive Adila Diepoldi, ſeu Theobaldi Marchionis de Vohiburg filia Friderici prima uxor. Hanc ipſe dimiſit, vel quòd ſibi eſſet conſanguinea; vel, juxta alios, quòd adulterii fama laboraret. *Ot. de S. Blaſ. c. 10. Avent. l. 6.*

Beatrix, quam alii vocant Agnetam, Reginaldi Matiſconenſis Ducis in Burgundia filia, ampliſſima dote dives, Burgundiam enim ipſi ac Provinciam detulit, ſecunda uxor. Genuit Henricum, Fridericum, Ottonem, Conradum, Philippum, Beatricem, & Sophiam *Ot. lo. cit., & c. 27. Avent. l. 6. Chriſt. Matth. in Frid. c. 2. Plat. in Alex. III. Cuſpin.*

ALEXIUS II Manuelis filius ſucceſſit eidem A. 1180, cum annum ageret duodecimum ætatis. Ipſi idcirco in tutorem Andronicus datus eſt, qui prava percitus regnandi libidine Imperatoris primò matrem ſuffocavit, inde ipſum quoque nervo arcus per noctem à Sicariis ſtrangulari curavit, caputque ſacco involutum in mare projici. Obiit Alexius A. æt. 15, imp. 3. *Nicet. in Alex. Chron. Græca* habet, ipſum imperaſſe tantùm menſes *6.*

Anna Ludovici Francorum Regis filia Alexii uxor. *Nicet. in Andron. Contin. Sigeb. Godefr.* addit ipſam in uxorem poſtea ſumptam ab Andronico.

ANDRONICUS Comnenus Manuelis Imp. patruelis Alexio uſurpatum imperium adminiſtrare cæpit ſolus A. 1183. Nicæam, & Pruſiam in Aſia expugnavit, ubi immaniſſima ſævitia debacchatus eſt in cives. Crudelitatem quoque Conſtantinopoli ſupramodum exercitu adversùs ſeditioſos, eorumque cognatos, promulgato quo-

dam miræ feritatis edicto . Canem validiſſimum , qui & cum Leonibus pugnabat , & armatum hominem proſternebat in cubili ſuo ſemper habuit pro excubiis . Rapto autem imperio non diù contigit ipſi frui , acclamato enim Auguſto Iſaacio Angelo comprehenſus ipſe eſt à populo, & poſt varia tormentorum & ignominiarum genera inter duas columnas pendulus relictus eſt , donec animam efflarit : Alii tradunt membratim diſcerptum fuiſſe . Imperavit A. 2. *Nicet. in Andr. Peucer.*

ISAACIUS II Angelus poſt Andronicum imperio potitus eſt A. 1185. Princeps ſumptuoſiſſimus in victu & veſtitu ; in templa reſque ſacras nonnumquam impius & avarus , nonnumquam in eadem templa & monaſteria liberalis . Inde factum, ut alii Scriptorum pium , juſtumque Principem ipſum dicant; alii avarum , luxui deditum , & ignavum. Siculos vicit apud Theſſalonicam, captis etiam eorumdem Ducibus Richardo, & Balduino . Adverſus VValachos infeliciter movit, ſæpius victus . Exoſior ex rapacitate in urbe factus à fratre ſuo Alexio, quem olim de Turcarum manibus magna vi auri redemerat , imperio privatus eſt , & oculis, atque in carcerem conjectus, ex quo poſteà, ut ſuo loco dicemus, ereptus eſt ab Alexio filio . Depoſitus eſt A. æt. 40, imp. 10. (*Chron. Græca* habet 8.) *Nicet. in Iſa. Ang.*

Prima ejus uxor fuit è Græcia , nec conſtat de ipſius nomine . Pro ſecundis nuptiis ambivit Mariam Belæ Hungariæ Regis filiam . Ex priore ſuſcepit Alexium , & filias duas . *Nicet. ibid. l. 3. Georg. Acrop. c. 8.*

C I.

C L

HENRICUS VI , *Aſper* cognomento propter aſperrima tormenta quibus Siculos excruciavit , Friderici filius ex Beatrice Patri ſucceſſit A. 1190 ; & ſequenti anno coronatus eſt Romæ à Cæleſtino III Pontifice . Princeps facundus , ſed libidini valdè deditus , & crudelis . Accepta imperii corona in Siciliam movit uxorio nomine , mortuo ſine legitimis liberis Guilielmo Rege , cum tamen jam à regni proceribus electus fuiſſet Tancredus ejuſdem Guilielmi filius nothus quem regnare Pontifex quoque Cæleſtinus ægrè ferebat . Henricus binis in Italiam expeditionibus , quarum una A. 1191 , altera A. 1193 contigit , tota Campania , Apulia , & Sicilia potitus eſt . Sybillam , ſeu Sibiliam Tancredi jam vita functi viduam uxorem cum tota familia cepit , & in Alſatiæ monaſterio clauſit . Filium item ejus in Rhætiam perductum oculis privari juſſit ; Regni autem Proceres omnes exquiſitis tormentorum generibus excruciavit . Copias in Aſiam miſit A. 1194 , quæ poſt feliciter inceptum bellum rediere in Europam ſtatim ab audita Imperatoris morte . Ipſe igitur ſuſcepta A. circiter 1196 tertia in Italiam expeditione , rebuſque imperii in Sicilia compoſitis obiit Meſſanæ , vel ex veneno , ut nonnulli tradunt , vel male affecto corpore ex nimia laborum , & frigoris vi , quod per noctem inter venandum apud gelidos fontes cubans perpeſſus fuerat ; A. ætat. 34. imp. 7. *Ot. de S.Blaſ. c.37, &c. Fragm. Hiſt. Godefr. Alb. Stad. Blond. Dec.2,l.6. Volater.l.23. Chron. Aug.*

Conſtantia Rogerii Siciliæ Regis filia Guilielmi Regis pariter ſoror Henrici uxor . *Cuſpinianus* ſcribit ipſam decrepitam partum edidiſſe , & ad ſuſpicionem amovendam palam in tentoriis in pratis Panormi parturiiſſe . Natus eſt tunc igitur ex ea Fridericus , poſtea Imperator ; cui aliqui tradunt additum fuiſſe nomen etiam Rogerii . Defecit in ipſa nobilis Guiſcardorum familia , quæ è Normannia in Italiam venit , Annoque 1059 Apuliæ , Calabriæque Ducatum obtinuit ; inde A. 1141 juxta *Contin. Sigeb.* etiam Siciliæ Regnum ab Innocentio Pontifice . Obiit Conſtantia in Sicilia A. 1198. *Ot. de S. Blaſ. C.28. Fragm. Hiſt. Albert. Stad. Chron. Aug. ſub A.* 1191. *Sigon. L.* 15. Scribit *Platina in vita Cæleſtini III.* Conſtantiam Monialem fuiſſe , ſed à Pontifice Henrico junctam diſpenſatione Apoſtolica , ut nimirum ille contra Tancredum proficiſceretur . *Cuſpin.* aſſignat ipſi filiam quoque Mariam nomine .

ALEXIUS III Iſaacio fratri ſucceſſit in Oriente A. 1195. Cognomen Angeli reſpuit , & Comneni appellationem deſumpſit . Princeps voluptatibus deditiſſimus , in aſſeclas ſuos profuſus , inde factus ad avaritiam pronior ex nummorum indigentia ; quare ipſa Imperatorum ſepulchra ſpoliari juſſit . Fratris Filium in vincula conjecit , qui ex iiſdem elapſus confugit ad Venetos , qui valido exercitu , largiſque opibus ſuppetias juveni tulere , unàque cum aliis fœderatis Principibus Alexium expulere , cum imperaſſet annos 8 , aut 9 juxta *Chron. Græc.* Urbe pulſus , dum in Thracia vagatur , à Montisferrati Marchione captus eſt . Nudus inde dimiſſus poſt varios eventus apud Nicæam privatè dies clauſit . *Nicet. in Alex. & Bald. Niceph. Greg. L.* 1.

Euphroſina Alexii uxor . Fæmina ſuperba, luxurioſa , & impudica cum marito perpetuum ferè diſſidium egit . Genuit Irenem, Annam, & Eudociam . *Nicet. ibid.*

In Occidente interim ab Henrici obitu , hoc eſt ab Anno 1197 nullus certus erat Imperator , duobus illud prehenſantibus , Electorumque ſuffragiis in eoſdem diſtractis . Hi erant Philippus Sueviæ , & Otto Saxoniæ Dux . Philippi Henrici

rici VI Imp. germanus frater è Sicilia in Germaniam cum Friderico nepote ſuo puerulo reverſus electus eſt ab Electorum quibuſdam Imperator A. 1197. Princeps *animo lenis*, juxta *Vrſperg. mente mitis, eloquio affabilis, erga homines benignus, largus ſatis, & diſcretus*. Hanc electionem aliis improbantibus renunciatus eſt contra ipſum Bereldus Zaringiæ Dux, qui dignitatem repudiaſſe fertur, & fidem Philippo ceſſiſſe. Statim igitur ab æmulis Philippi translatum imperium eſt ad Ottonem Saxoniæ Ducem; inde inter eoſdem atrox bellum, quod uſque ad Philippi mortem protractum eſt. Variant hìc Scriptores, tradentibus aliis, poſt novennale bellum pacem initam hac conditione, ut Philippi filiam Otto acciperet in uxorem, interimque de imperio cedens tantùm poſt ſoceri obitum imperaret; aliis verò cum *Ot. de S. Blaſ.* qui iis temporibus floruit, cuique idcirco major habenda fides, affirmantibus conditiones pacis à Philippo quidem Ottoni exhibitas fuiſſe, ſed ab eodem repulſas, conjugiumque hujus cum illius filia poſt ejuſdem obitum contigiſſe. Quidquid ſit autem de hoc certũ eſt, Philippum A. 1208 Bambergæ, dum in cubiculo poſt venæ ſectionem cubat, ab Ottone Palatino de VVitelſpach ad colloquium ingreſſo confoſſum fuiſſe pugione quē ſub veſte abditum detulerat A. imp. circiter 10; cauſaque additur in *Chron. Aug.*, quod ipſius filiam, cui conjugium ſuum pollicitus fuerat, ducere recuſaverat. *Ot. de S. Blaſ. cap. 46. & Fragm. Hiſt. Godefr. Alb. Stad.*

Irena Alexii Imperatoris Græci filia Philippi uxor. Deſponſata prius fuerat Guilielmo Tancredi Siciliæ Regis filio. Genuit Kunegundam, Ethiſſam, Mariam, & Beatricem. Ipſa poſt occiſum maritum dolore contabuit. *Ot. cit. c. 41. Peucer. Avent. l. 7. Vrſperg.* vocat Erinam.

C I I.

OTTO IV Henrici Leonis Bavariæ ac Saxoniæ Ducis filius contra Philippum electus, ut dictum eſt, eodem mortuo A. 1208 tenuit Imperium, & ſequenti anno Romæ coronam accepit ab Innocentio III. Pontifice. Animum convertit ſtatim ad ſibi vindicandas plures ex Italicis regionibus, ex iis quoque quæ Pontificii juris eſſent; quocirca eumdem Pontifex per Legatos admonuit, ut ab incæpto deſiſteret. Sed obtemperare reſpuens anathemate percuſſus eſt; ideoque plures etiam è Germaniæ proceribus ab eodem ſunt alienati. Ipſe verò cum Joanne Angliæ Rege, cum Rainaldo Poloniæ, ac Ferdinando Flandriæ Ducibus inito fædere bellum contra æmulos expedivit, qui Fridericum II Henrici VI Imp. filium ex hortatu Pontificis Imperatorem jam ſalutaverant, quem ſociis armis fovebat etiam Philippus Auguſtus Rex Galliarum. Cum his Otto congreſſus ad Bovinas prope Tornacum A. 1214 ingenti ſuorum cæde victus eſt. A ſuis inde derelictus, quibus exhauſtus in Saxoniam fugit Imperio privatus; obiitque Brunſuigæ (alii dicunt in caſtro Harſtersburg) A. 1218; cum imperium à morte Philippi per annos circiter ſex tenuiſſet. *Ot. de S. Blaſ. c. 46, &c. uſque ad fin. Fragm. Hiſt. Chron. Colmar. Godefr. Albert. Stad. Peucer. Vrſperg.*

Maria Brabantiæ Ducis filia Ottonis prima uxor Ob conſanguinitatem repudiata eſt. *VVolfg. Laz. in Gen. Duc Brab. l. 3.*

Bea-

Beatrix Philippi, de quo jam ſupra filia, ſecunda uxor. Die quarto à nuptiis mortua eſt. *Ot. cit. c.* 51. *Alb. Stad. Hiſt. Auſtr. ſub A.* 1212.

ALEXIUS IV Iſaaci Angeli filius, à Fæderatis expulſo patruo ejuſdem Alexio, Orientis imperium obtinuit A. 1203. Patrem ab eodem Alexio excæcatum, & in carcerem truſum inde extraxit, ſibique collegam factum rurſum gubernaculis admovit. Orta verò ſeditione inter Græcos ac Latinos, multiſque ad Imperium aſpirantibus, quos inter Nicolaus Canabus, & Alexius Ducas, ab hoc ſibi familiariſſimo captus eſt, & inter vincula ſtrangulatus, cum bis priùs fruſtra venenum fraude ejuſdem proditoris hauſiſſet. Imperavit Menſes 6. (*Chron. Græca* : habet menſe 10 inchoato). *Nicet. in Alex. Acrop. C.* 3. *Blond. Dec.* 2. *Lib.* 6.

ALEXIUS V Ducas, *Murzufus*, ſeu *Mirtylus*, legitur etiam *Morculphus*, & *Murtillus*, ita cognominatus à conjunctis, & eminentibus ſuperciliis, Græcorum factione cum Latinis diffidentium promotus imperium occupavit eodem anno 1203, ſublato Alexio, cujus fuiſſe patruelis legitur apud *Joelem*. Homo ingenii ſubdoli, ac libidini deditiſſimus. Scêleris autem conſcientia tactus, ideoque ſibi à Latinis timens fugit in Peloponneſum. Ibi captus, & ad urbem ductus excæcatus eſt, inde ex alta columna præceps datus, & diſcerptus; imp. menſe 3. *Nicet. in Murtzuf. & Bald. Acrop. c.* 3.

BALDUINUS Flandriæ Comes ex fœderatorum omnium conſenſu Orientis Imperator creatus eſt occiſo Murtzuflo A. 1204; utque Venetis quoque aliquid de Imperii communione contingeret in Patriarcham Conſtantinopolitanum electus eſt Thomas Maurocenus, Duxque Venetiarum Deſpotæ dignitate juxta *Acrop.* donatus. Movit contra Joannem Myſorum Ducem, à quo per inſidias eſt captus, ipſiuſque juſſu poſt multum temporis amputatis manibus, & cruribus in vallem quamdam projectus, ubi volucrum cibus infelicite occu-

occubuit. *Nicet. in Bald. Acrop. c.8. Blond. Dec.2. lib.6.* Imperavit anno tantùm juxta pleroſque. *Naucl. Vol. 2, Gen. 41*, quinque imperii annos eidem aſſignat.

HENRICUS Balduini frater ſucceſſit eidem A. 1205, aut 1206 juxta alios. Princeps prudentiſſimus, & tum domi, tum foris gerendis rebus aptiſſimus; ſed perpetuis Barbarorum incurſionibus exagitatus. Imperium tamen fortiter non modò tutatus eſt, ſed & auxit. Obiit ſubito fato A. imp. 11. *Munſter. Blond. lo. cit. Peucer. l.5. Cuſpin.*

C I I I.

FRIDERICUS II Henrici VI Imp. filius contra Ottonem, ut diximus, Imperator electus anno circiter 1212, eodem profligato A. 1214 Imperio ſolus potiri cæpit; coronamque auream accepit ab Honorio III. Pontifice A. juxta pleroſque 1220. Princeps magnis æquè virtutibus, ac vitiis imbutus literatos fovit, liberalitatem exercuit, bellica virtute claruit; ſed immodicæ fuit libidinis, crudelitatis, impietatis, ac violentiæ in Pontifices. Ab iiſdem quinquies excommunicatum fuiſſe tradunt auctores. Primò ab eodem Honorio, quòd Epiſcopos quoſdam variè vexaſſet, & de ſedibus expuliſſet. Secundò à Gregorio IX quòd expeditionem in Palæſtinam, quam pollicitus fuerat, non ſuſcepiſſet. Hanc ipſe verò poſtea ſimulatè abſolvit, ſed pace cum

Sul-

Digitized by Google

Sultano parùm honeſtè facta brevi reverſus eſt. Tertiò ab eodem ob immaniſſimas ſtrages quibus Lombardiam, aliaſque Italiæ Regiones devaſtavit, incendit, ac pænè deformavit. Quartò ab Innocentio IV, quòd in impietate adhuc ſua perſeverans Eccleſiæ bona ſibi uſurparet. Quintò ab eodem, quòd ad Lugdunenſe Concilium pergere recuſavit: Neque ſolùm excommunicatus, ſed imperio indignus judicatus ab eodem dejectus A. 1245. Fridericus poſthæc Italiam variè turbavit, & Parmam obſedit, à qua ingenti clade repulſus eſt. Cum à ſuis autem paulatim relinqueretur in Siciliam ſe recepit, obiitque A. 1250 in Arce quadam Apuliæ, quæ Florentina dicebatur, vel à Manfredo notho ſuo ſuffocatus, ut plerique ſcribunt; vel, ut alii, gravi correptus morbo; vel ex veneno, ut legitur in *Chron. Aug.*, ubi quoque ſub A. 1232 traditur ipſum Venetias inviſiſſe. *Alb.Staden.* quem ſequitur *Egnatius*, mortuum ipſum ait Panormi. Obiit A. æt. 57, imp. 35. ſi numeremus uſque ad annum quo depoſitus eſt per Pontificem. Fundavit Accademias Viennenſem, & Neapolitanam; item Bononienſem juxta *Egnatium* Patavium tranſtulit, Bononienſibus iratus quòd ſtatim imperata non feciſſent. *Fragm. Hiſt. Chron.Colmar. Godefr.Alb.Stad. Chron.Aug. Sigon.l.16. &c. Blond. Dec.2. l.6, & 7. Vrſperg.*

Conſtantia Arragoniæ Regina (*Blondus D.2. l.7*, ait Caſtellæ) Friderici prima uxor. Natus ex hac Henricus, qui à Patre Cæſar factus, cum Imperium affectaret, juſſu ejuſdem miſſus eſt in Apuliam in carcerem, ubi obiit. *Fragm. Hiſt. Auſtr. Blond. lo.cit.*

Jole, ſive Jolanta Joannis de Bregna Hieroſolymitani Regis filia ſecunda uxor. Hæc marito dotis nomine titulum Hieroſolymitani Regis detulit, quod deinceps Siciliæ Reges tenuere. Genuit Conradum, qui, cum in Apulia eſſet, arte Manfredi, qui & patrem Fridericum interemerat, venenato clyſtere ſublatus eſt A. 1252, ſeu 1254 ſecundùm alios. *Fragm. Hiſt. Genebr.l.4. ſub A. 1215.*

Mechtildis Joannis Angliæ Regis filia tertia uxor. Genuit Henricum Juniorem, & Conſtantiam. *Chron. Eluvag. ſub An. 1235. Sigon. l.17. vocat ipſam Iſabellam.*

Tres haſce Friderico uxores auctores omnes unanimiter attribuunt, & quidem apud veteres hiſtoricos harum tantùm men-

mentionem fieri videre eſt . Recentiores autem tres alias eidem aſſignant ; nimirum Rutinam filiam Ottonis Comitis Bavarici in VVolffershauſſen ; Iſabellam Ludovici Bavariæ Ducis filiam, ex qua nata Agnes, ſeu Margareta ; & Agnetem Ottonis Meraniæ & Iſtriæ Marchionis filiam . Hanc ab eodem utpotè conſanguineo repudiatam Vlrico Carinthiæ Duci nupſiſſe ferunt . Sed *Chron. Aug. ſub A.* 1236. videtur ipſam aſſignare Friderico Auſtriæ Duci, qui iis temporibus floruit . *Peucer. l.* 5. *Cuſpin.*

Præter uxores jam relatas plures habuit concubinas , inter quas maximè celebratur Blanca Montisferrati Marchioniſſa , ex qua nati Manfredus, Encius, & Fridericus. *Peucer. loc. cit.*

PETRUS Curtiniacus Comes Antiſiodorenſis uxorio nomine Imperium Orientis adeptus eſt A. 1217 , eodemque anno ab Honorio III Pontifice imperii coronam accepit . In reditu fruſtra tentata Diracchio , quam Theodorus Laſcari tuebatur , dum , accepta ab eodem priùs ſecuritatis fide , ad Macedoniæ urbes pergit , ipſius Theodori inſidiis captus eſt , & ad eumdem ductus , obtruncatuſque biennio poſt in carcere . Imperavit Anno tantùm . *Blond. D.* 2. *L.* 7. *Munſter. Genebr. Plat. in Honor. III. Cuſpin.*

Tolanta , ſeu Jolanta Henrici Imperatoris Conſtantinopolitani filia Petri uxor. *Niceph. Greg. l.* 4. *Auct. citati.*

ROBERTUS Petri filius ex Tolanta matris opera ad imperium vocatus eſt è Galliis A. 1218. Veneti nominis adeò ſtudioſus fuiſſe fertur , ut Marinum Michaelem Conſtantinopolis Prætorem Imperii conſortem appellaret. Obiit in Achaja dum Roma revertitur A. imp. circiter 11. *Blond. lo. cit. Egnat. Strada. Cuſpin.*

BAL-

BALDUINUS II Roberti filius, ſeu frater (utrumque ab auctoribus tradi notat *Nauclerus Vol. 2. Gen.42.*) Roberto ſucceſſor debebatur A. 1229; ſed cum ipſe in uxorem ducere meditaretur filiam Imperatoris Exagonarum ad mare Ponticum, Latini matrimonium hoc ſuſpicientes eidem adverſati ſunt; immo Balduini ætatem cauſati Joannem de Bregna, qui Regis Hieroſolymorum nomen ferebat ex Italia accerſivere, ut res interim tutoris loco adminiſtraret; poſt cujus mortem Balduinus imperio liberè potiretur. Contigit autem ejuſdem Joannis mors An. 1237, aliis 1240. Tunc igitur Balduinus Imperium gerere cæpit, quod plurimis ac difficillimis bellis adversùs Principes Græcos ſibi illud vindicantes tutatus eſt, auxilio præcipuè Venetorum, qui Imperatori pecunia, militibus, valida claſſe præſtò ſemper fuere. Ingreſſis autem urbem Græcis ſubdolè per foramen quoddam murorum Duce Michaele Palæologo fugere Balduinus compulſus eſt Ann. Imp. à Roberti morte 32. Ita Orientis Imperium ad Græcos rediit, poſtquam ipſum Latini per Annos 56 circiter tenuiſſent. *Niceph. Greg. l. 4. Acrop. c. 87, &c. Blond. D. 2, l. 7. Strada. Munſter. Sabellic. D. 1. l. 10.*

Martha Joannis de Bregna filia Balduini uxor. *Auctores cit.* A *Blondo* nominatur Philippus ejuſdem filius, quem Pater tradidit mercatoribus Burgenſibus pignus æris alieni contracti; quem ipſi poſtea Venetias duxere. Meminit hujus & *Sabellicus lo. cit.*

Dum Orientalis Imperii ſedem Latini obtinerent, Græcorum principes, quos Conſtantinopoli iidem expulerant varia ſibi Regna per ejuſdem Imperii regiones conſtituerunt. Nam David, & Alexius Comneni Trapezuntinum Regnum poſuere in Ponto; Theodorus Angelus Theſſalonicæ Regnum itidem; Theodorus verò Laſcari Nicææ in Bithynia Imperii quamdam imaginem ſibi fundavit An. 1204: Obiitque An. imp. 18. Succeſſit ipſi ab eodem electus Joannes Ducas cognomento *Batatzes*, ſeu *Vatacius*, & *Diplobataſius* Anno 1222; qui auxit imperium.

Obiit.

Obiit A. imp. 33. Hunc excepit Theodorus Ducas filius An. 1255, qui viſa ſolis eclypſi in monaſterium dicitur ſe clauſiſſe, A. imp. 4. Succeſſit eidem Joannes filius A. 1259; ſed A. imp. 1. (*Chron.Græca* habet menſe 4.) depoſitus eſt,& relegatus, ad Conſtantinopolitanum Imperium aſſumpto Michaele Paleologo, de quo infra. *Acrop.Duc. c.2.*

Interea in Occidente fluctuabat imperium nulli ſecurè innixum. Quocirca contigit interregnum ab A.1245, quo depoſitus eſt Fridericus, ad A. 1273, quo electus Rudolphus. Deguſtaverunt interim illud Henricus, Guilielmus, Richardus, & Alphonſus.Ipſos nonnulli inter Imperatores recenſent;nos cum pleriſque ſentientes non item, ſed ſeorſim ab Imperatorum numero referemus. Adnotandum eſt, à Chriſtiano Matthiæ in Imperatorum albo reponi etiam Conradum Friderici ex Jola filium, nomine Conradi IV; quem ſibi Pater conſortem dominationis elegerat Vormatiæ ſub An. 1235; ſed Auctor citatus de more quovis modo electos inter Imperatores enumerat.

Henricus Thuringiæ, & Haſſiæ Landgravius, exautorato Friderico electus eſt eodem A. 1245 Imperator apud Herbipolim. Movit contra ipſum Conradus Friderici filius; dumque Vlmam Henricus obſidet ſagitta ictus eſt, indeque reverſus obiit ex vulnere; An. ab electione ſua circiter 2. *Fragm. Hiſt. Albert. Stad.*

Guilielmus Brabantiæ, ſive Hollandię Comes, Florentii ac Mechtildis filius, electus eſt Coloniæ, annuente Pontifice, poſt Henricum A. 1247, aut 1248. Contra hunc quoque miſſus eſt à patre Conradus; & variè pugnatum. Rebellantibus Friſiis occurrens, dum contra ipſos pugnat incidit cum equo in glaciem, è qua cum ſubſilire non poſſet jaculis eſt confectus A. imp. circiter 9. *Fragm. Hiſt. Alb. Stad. Alb.Argent.*

Elizabetha Ottonis Brunſuicenſis Ducis filia Guilielmi uxor. Genuit Florentium, & Beatricem. *Peucer. lib. 5. Chriſt. Matth.in Guil. c.2.*

Richardus Cornubiæ Comes, Henrici III Angliæ Regis frater poſt Guilielmum à Principibus pleriſque Imperator electus eſt A. 1257. Cum autem, electo ab aliis Alphonſo, parum firmè conſiſtere ſe poſſe cerneret in Angliam rediit

A. 1259.

A. 1259. Obiit ibidem A. 1271 ad Leviſum maritimum oppidum, dum fortiter Fratris cauſam tuetur adverſùs Proceres Regni; alii ſcribunt, ipſum in ea pugna captum fuiſſe unà cum nepote, & aliis. *Chron.Aug. ſub A.* 1257. *Fragm. Hiſt. Polyd. Verg. L.* 16. Non omittendum, Richardum hunc ab *Alb. Argentinenſi* poni ante ſupradictum Henricum, ipſiuſque Hiſtoriam aliter tradi.

Alphonſus Caſtellæ Rex Ferdinandi III Hiſpaniarum Regis filius ex Beatrice eodem A. 1257 à Richardi æmulis electus eſt Imperator. Princeps excelſi ingenii, & eximiæ literaturæ, Aſtronomiæ peritiſſimus, dictuſque eſt *Sapiens* cognomento. Cum verò undique imminentia bella conſpiceret, ſpontè ceſſit imperio, & in Hiſpaniam ſuam ſe recepit. Audito autem, Richardum quoque æmulum è Germania receſſiſſe, ſpe imperium acquirendi rurſum exarſit; ſed cum adhuc omnia inquieta eſſent, electuſque fuiſſet inde Rudolphus, in Hiſpaniam denuò reverſus eſt, nec multò poſt obiit Hiſpali ex mærore, cum Imperatoris nomen per annos circiter 16 tenuiſſet. *Chron.Aug. ſub A.*1257. *Munſter. l.*2. *in Reg.Hiſp.Cuſpin. Sturc. c.* 56.

Violanta Jacobi Arragoniæ Regis filia Alphonſi uxor. Genuit Ferdinandum, Sanctium, Joannem, Ferenguellam, *Cuſpiniano* Berenguellam, Leonoram, & Beatricem, *Munſter. loc. cit.*

MICHAEL VIII Paleologus (familiam hanc è Viterbio genus duxiſſe tradit *Volater. L.* 23.) Conſtantinopoli potitus, & Balduino cum Francis fugato, Orientis imperium veteremque ſedem Græcis reſtituit A. 1261. *Chron.Aug.* hoc ponit ſub A. 1259. Ad Concilium Lugdunenſe perrexit, confirmatuſque eſt à Pontifice Gregorio X. A. 1270. Cum Venetis ſæpè pugnavit infelici plerumque marte; profligatuſque omnino fuiſſet, niſi ipſum Genuenſes auxiliis ingentibus juviſſent. In Aſia non mediocrem imperii partem amiſit, Turcis undique ingruentibus. Obiit prope Lyſimachiam cordis morbo correptus A. imp. 22. (*Chron. Græca* habet quaſi 24); ferturque ſepulturæ honore caruiſſe irritatis Græcis quòd cum Roma

ro

no Pontifice convenerat ſine eorumdem aſſenſu, legeſque acceperat in Græcarum Eccleſiarum detrimentum. *Acrop. c.87, &c. Niceph. Greg. l.4, & 5. Volater. l.23.*

Theodora Michaelis uxor. Genuit Andronicum, Conſtantinum, & Eudociam. *Niceph. Greg. Lib. 6, Cap. 1, 7, & 11.*

C I V.

RODOLPHUS filius Alberti Comitis Habsburgenſis (*Benven.* habet de Avenſperg,) & Heduigis Comitiſſę Kiburgenſis Imperator tandem, poſt longum interregnum, creatus eſt A. 1273. Majores hujus ex Aventino Romæ oriundos tradit Alciatus. Princeps ſummis virtutibus ornatus, comitate præſertim, ac parſimonia; belliciſque virtutibus æquè clarus. Italiam numquam ingredi voluit præteritorum Cæſarum infortuniis admonitus. Plura verò in Germania ſua bella geſſit, in quibus, virtute ſumma & felicitate ſuffragantibus, tot ferè victorias retulit, quot prælia commiſit. Octacarum, ſive Utaccerum, Bohemiæ Regem ipſi parere recuſantem ſudit, ſupplicemque factum mox recepit in gratiam. Hic autem cum in fide non perſiſteret; immo A. 1277, ſeu 1278 magno cum exercitu Imperatorem laceſſiret, commiſſo prælio anno ſequenti in campo qui dicitur Hiderſprug prope Viennam captus eſt, & à gregario quodam milite occiſus. Alia inſuper bella geſſit cum Helveticis, & Burgundis, quæ feliciter ipſi ceſſere. Auſtriam Alberto filio

lio dedit, à quo Auſtriaca Domus. Obiit ſenio, curiſque confectus in oppido Gemershein, non longè à Spira, An. ætat. 73, imperavit circiter 18. *Chronic. Colmar. Ann. Sterc. Hiſtor. Auſtr. Alb. Argentin. Munſter. in Rod.*, & *in deſcript. Auſtriæ*.

Anna Bernardi, ſeu Burchardi Comitis Hohebergenſis in Svevia filia Rodolphi prima uxor. Genuit filios plures, & filias; variant autem Auctores in numero & nominibus aſſignandis. *Cuſpinian.* recenſet Rodolphos duos, Hermannos duos, Fridericum, Carolum, & Albertum; filias verò Euphemiam, Juttam, Agnetem, Mechtildim, Catherinam, Annam, & Clementiam. *Chriſt. Matth.* mares eoſdem ponit, eaſdemque fœminas, Annam tantùm non refert, ſed, ſive ejus loco, ſive altera ſit, Heduvigim nominat. Conſentit in fœminis cum Auct. cit. *Peucerus*; variat autem ab utriſque in maribus; nam unum tantùm Rodolphum, & unum Hermannum recenſet; aitque à quibuſdam poni pro Friderico Rodolphum alterum, pro altero Hermanno Carolum. *Munſter. in Gen. Habſpurg.* nominat Albertum, Rudolphum, & Hermannum tantùm; filias verò eaſdem quas Cuſpinianus. Dictos tres filios tantùm refert etiam *Albertus Argent.* Obiit A. 1281. *Ann. Ster. Hiſt. Auſtr.*

Agnes Burgundiæ Ducis filia, Franciæ Regis neptis ſecunda uxor. Hanc duxit Rodolphus cum eſſet Annorum circiter 69. *Peucer. Cuſpin.*

ANDRONICUS II Palæologus Michaeli patri ſucceſſit in Oriente A. 1283. Fratrem ſuum Conſtantinum, qui in ſuſpicionem affectati imperii venerat oppreſſit. A Turcis omni ferè ditione in Aſia privatus eſt; & Nepote ſuo Andronico, quem Genuenſes claſſe juvabant, imperio pænè depulſus. Venetorum autem auxiliis reſtitutus, ideo Tenedon ipſis donaſſe perhibetur. Nova autem in dies fovente diſſidia nepote omnem ferè amiſit auctoritatem; & ſola retinuit inſignia principatus; tandemque etiam coactus eſt Monaſticam ſubire

N vitam,

vitam , ſponſione quoque facta ſe ad imperium non am-pliùs aſpiraturum . Obiit quarto poſt anno mærore confe-ctus , & lachrymis , quibus etiam dicitur à nonnullis ocu-los amiſiſſe . Vixit Annos 74 , imperavit 45. *Nicephor. Greg. Lib. 6 , &c. Cantacuzen. Lib. 1 , & 2. Volater. Peucer. Genebr.*

Prima uxor Andronici ex Hungaria fuit ; ex eaque ſuſce-pit Michaelem quem fecit Imperii conſortem , & Conſtanti-num Deſpotam. *Niceph. Greg. l.6, c.2.*

Irena Marchionis ex Hiſpania filia ſecunda uxor . *ibidem*. Genuit Joannem , Theodorum , Demetrium , & filiam Si-monidem . *id. Lib. 7 , Cap.* 8. Multùm hìc variant recentio-res . *VVolfg. Laz. in Gen. Marcb. Montisfer.* ipſam facit filiam Bonifacii tertii , quo autem nomine fuerit non tradit . *Cuſ-pin.* vocat ipſam Violantidem , filiamque dicit Gulielmi pari-ter M. M.F. *Peucer.* vocat Irenam quidem , & ex M. F. , ſed cujus filia fuerit non recenſet .

C V.

C V.

ADOLPHUS Comes de Naſſau Rodolpho ſucceſſit in Imperio , Francofurti creatus A. 1292. Princeps avaritia , crudelitate , libidine infectus nihil tantæ dignitati conſonum geſſiſſe traditur. Procerum quinimmo in ſe ferè ſtatim odia convertit ; præſertim ex pactione cum Eduardo Angliæ Rege facta , ſuppetias eidem ferendi contra Gallos mercenaria militia ; quod ut præſtaret tradita ipſi fuiſſe ab eodem Eduardo triginta millia marcarum tradit *Chron. Colmar.* Electoribus igitur indignum imperio judicantibus electus eſt contra ipſum Albertus Auſtriacus . Contra hunc movit Adolphus cum exercitu ; commiſſaque acerrima pugna per ſex horas in campo dicto *Burgentrich* propè Vormatiam victus eſt ; ab eodemque Alberto vulneratus (*Chron. Eluvag.* ait à Joanne) obiit A. imp. *6. Alb. Argent. Munſter. Cuſpin.*

Imagina de Limpurgo Adolphi uxor . Genuit Adolphum, Henricum , alterumque anonymum , filiam quoque Mechtildim . *Chron. Eluvag. Ann. Rebd. Chriſt. Matth.*

Digitized by Google

C V I.

ALBERTUS *Auſtriacus* Rodolphi Imp. ex Anna filius Imperator eſt renunciatus, ut jam diximus, Moguntiæ contra Adolphum , confirmatuſque eſt , eodem ſublato , A. 1298. *Monoculus* dictus eſt cognomento , quòd ex vi veneni eidem ab Epiſcopo Salisburgenſi propinati , dum illud arte medica evomere conatur , oculum amiſerit . Plurimis, eximiiſque virtutibus ornatus erat quidem , ſed has omnes immodica avaritia fædavit . Nonnulla geſſit interna bella ; nimirum contra Electores , Trevirenſem, Moguntinum, Colonienſem, & Rudolphum Palatinum qui fædus contra Imperatorem iniverant , eoſdemque repreſſit ; contra Ottonem Bavariæ Ducem , qui Salisburgenſis Epiſcopi adjutus artibus Hungariæ Regnum affectabat , & cum ipſo ancipiti marte pugnavit , tuncque ipſi Alberto venenum eſt propinatum, ut ſupra retulimus ; contra Fridericum , & Dithmannum Miſniæ Marchiones , crediturque ex aviditate opulentam Provinciam aquirendi ; ſed iniquo marte , nam prælio magno victus eſt . Moverat inde in Henricum Carinthiæ Ducem , ut Bohemiæ regnum recuperaret , quod ille ſibi Imperatore inſcio uſurpaverat ; ſed facta ſuorum conſpiratione, principe fratris ſui filio cui Sveviæ Ducatum , tamquam nimis prodigo, abſtulerat , pugione ictus eſt ab eodem (neſcio quomodo *Chron. Eluvag.* dicat ipſum occiſum à Joanne patruo ſuo) juxta *Kuningsfeld* ; ab aliiſque inde conjuratis eſt trucidatus, A. imp. 10. *Chron. Colmar. Alb. Argent.*, *Munſter. Cuſpin.*

Eli-

Digitized by Google

Elizabetha Meinhardi Tyrolenſis Comitis filia Alberti uxor. Fæmina pia, & ſagax, quæ prima ſalis fontes inveait in Auſtria. Genuit liberos 21, quorum ad nos pervenere nomina tantùm 11, ſuntque; Rudolphus Mitis, Fridericus Pulcher, Leopoldus, Henricus, Albertus Sapiens, Otto, Agnes, Elizabetha, Anna, Catharina, Gutta. *Alb. Argent. Hiſt. Auſtr. Munſter. in Gen. Habſpurg. Peucer.*

C V I I.

HENRICUS VII Comitis Lutzelburgenſis, & Beatricis Hannoniæ Comitiſſæ filius poſt varia Electorum diſſidia, quorum diſtrahebantur ſuffragia à Philippo Pulchro Galliarum Rege, qui Henrico Valeſio fratri ſuo imperium aucupabatur, Imperator electus eſt Francofurti juxta pleroſque (alii dicunt Luceburgi) A. 1308; Romæque coronatus eſt ſub Clemente V à miniſtris quos ipſe in Gallia tunc reſidens ad hoc elegerat, A. 1312, juxtà nonnullos autem 1309. Fuit auctoritatis ſuæ tenaciſſimus, pro eademque ſervanda violentus; moribus alioquin honeſtis, Princepſque non improbandus. In Italiam veniens ferream quoque Coronam accepit Mediolani, ubi cuncta armis ac terrore compeſcuit, & in obedientiam adegit; territa non parùm ipſa urbe Roma. Movit inde in Florentinos, Apuliæque Regem Robertum iiſdem faventem; ſed in medio rerum curſu ſublatus eſt apud Bonconventum, non longè à Senis (*Ann. Rebd.* habent *in Caſtro Bonthonienth*); plurimique ſcribunt, porrectum ipſi venenum in Particula Sacratiſſimæ Euchariſtiæ manu cujuſdam

Bernardini, ſeu Jacobini: Non deſunt tamen qui ipſum naturali fato periiſſe tradant, inter quos *Muſſat.l.16. C.ult.* Vixit A. 51, imperavit circiter 5. *Vecer. Albert. Argent. Muſſat. Benven. Munſter.*

Margareta, ob liberalitatem in pauperes Eleemoſynaria dicta, Brabantiæ Ducis filia Henrici uxor. Ab *Alb. Argent.* vocatur Beatrix. Genuit Joannem, Beatricem, Mariam, & Agnetem. Obiit Januæ in Italia. *Vecer. Peucer.*

Deſponſata ipſi quoque ſoror Ducum Auſtriæ fuiſſe traditur, ſed ad thorum non perveniſſe. *Chron. Eluvag. ſub A.* 1314.

Ab Henrici obitu ſecutum eſt interregnum per menſes 14, Electoribus inter ſe non convenientibus. Diviſis inde ſuffragiis electi ſunt Fridericus Auſtriacus, & Ludovicus Bavarus.

Fridericus, *Pulcher* cognomento ab eleganti corporis forma, Auſtriæ Dux, Alberti (*Muſſatus* perperam habet Rodolphi) Imperatoris filius ab Electoribus, Colonienſi, Palatino ac Saxonico Imperator electus eſt Francofurti A. 1314; cæteris Ludovicum Bavarum renunciantibus. Ab eodem anno uſque ad 1322, ſeu 1323 ſecundùm alios multa tentavit in Germania, pluriesque cum æmulo ancipiti marte conflixit. Ingenti tandem collecta utrinque acie atrox commiſſa eſt pugna prope *Muldorff* in Bavaria, in qua Fridericus equo lapſus dum impigrè dimicat captus eſt. Triennio apud victorem ſtetit in vinculis; dimiſſus inde eſt hac conditione, ut Auſtria ſua contentus penitus de Imperio cederet. Obiit A. 1330 ex dyſenteria; ferturque propinatum ipſi fuiſſe venenum, quod ipſius aſſeclæ adhuc aliquatenus tumultuarentur. *Albert. Arg. Muſſat. in Lud. Bav. Ann. Rebd. Munſter. Peucer.*

Primæ uxoris loco deſponſata ipſi fuerat Iſabella Renoldi Geldriæ Comitis filia; ſed ob patris proditionem eam non traduxit. *Cuſpin.*

Elizabetha Jacobi Arragoniæ Regis filia Friderici altera uxor; fæmina miræ pietatis in maritum, quæ oculos pænè amiſit ex lachrymis propter ejuſdem captivitatem. Genuit Fridericum, Annam, & Elizabetham. *idem.*

CVIII.

C V I I I.

LUDOVICUS V Bavariæ Dux, Rodolphi Imperatoris ex filia Mechtilde nepos, ab Electoribus Moguntino, Trevirenſi, Bohemico, & Brandeburgenſi Imperator electus jam A. 1314, ſublato æmulo Friderico Imperium ſolus obtinuit A. 1322, ſeu 1323, ut & ſupra adnotavimus. Ingenio violentus, in armis ſtrenuus, & audax ad omne diſcrimen, ſed nimiùm præceps; in expeditionibus ſuis terram, & pauperes excoriari permiſit, Clericoſque ſæculares acerrimo odio habuit, ut notat quidam ex antiquioribus. Italiam ingreſſus longè, latèque graſſatus eſt, Guelphorumque, ac Gibellinorum factionibus excitatis omnia turbavit. Inde à Pontifice Joanne XXII excommunicatus eſt, tum ex hoc, tum quòd Galeatium Mediolani Ducem pariter excommunicatum foveret; & quòd ſe liberiùs pro Imperatore gereret, cum, & in electorum diſcordia electus fuiſſet, & coronam auream non accepiſſet. Quapropter Romam verſùs contendit A. 1328, ingreſſuſque Urbem ibidem coronari ſe juſſit, & Petrum de Corbaria, ſeu de Corvario (utrumque legitur) ex Franciſcanis ad Pontificatum evexit Nicolai nomine; qui A. circiter 1332 videns Ludovici potentiam declinare, eodem inſcio, profectus eſt Avenionem ad Joannem legitimum Pontificem, ſupplexque ipſi factus veniam obtinuit. In Germaniam interim reverſus erat Ludovicus; qui deinceps nihilò melior factus, ſed infeſtum ſe adhuc, & impium adversùs ſanctam ſedem exhibens rurſum anathemate

percuſſus eſt à Clemente VI ; cujus monitu Electores Carolum Bohemiæ Regem Imperatorem elegerunt A. 1346. Ipſe anno ſequenti obiit apoplexia correptus, dum equitaret exercitii gratia, non longè ab urbe Monaco Diœceſis Friſingenſis. Imperavit à Friderici captivitate Annos 24. *Albert. Argent. Muſſat. in Lud. Bav. Cortuſ. l.3, c.8, &c., & l. 9, c. 11. Ann. Rebd. Egnat. Munſter. Peucer.*

Primæ uxoris loco habuit Comitiſſam valdè divitem (ea fortaſſe eſt quam *VVolfg. Laz. in Gen. Duc. Bavar.* dicit Duciſſam Lignicenſem). *Cuſpin. Peucer.*

Beatrix Poloniæ Regis filia Ludovici ſecunda uxor. Genuit Ludovicum, & Stephanum cognomento *Fibulatum*. *Auct. cit.*

Margareta Guilielmi Hollandiæ Comitis filia tertia uxor. Ex hac nati Albertus, Otto, Guilielmus, Ludovicus, cognomento *Romanus*. *Peucer.* Nominatur etiam ipſius filia Elizabetha. *Munſter. Chriſt. Matth. c.2.*

ANDRONICUS III Andronici II ex filio Michaele nepos, deturbato prorſus avo, Orientis imperio potitus eſt A. 1328. Princeps alioquin humanus, & clemens, qui tamen nullius conſilio unquam adhæſit. Venationi adeò fuit addictus, ut 1500 Canes, Accipitreſque 100 feratur habuiſſe. Cum Turcis & Bulgaris infeliciter pugnavit. Obiit ex lethargo, ſplenis morbo priùs correptus, A. æt. 45, imp. 13. *Niceph. Greg. l.8, &c. Cantacuz. L. 1, & 2.*

Irena Fœmina Alemanna Andronici uxor. *Niceph. Greg. l. 8, c. 19.*

Anna è Longobardia altera uxor. *idem c. 21.* Genuit Joannem, Theodorum, & Manuelem. *idem l.10, c.3. Cantacuz. l. 2, c.40* ipſam vocat ſororem Sabaudiæ Comitis. *Brietius* quoque *Sæc.14.* ſub A. 1325 ipſam è Sabaudia dicit, ſed Beatricem vocat; adnotatque, à Græcis Annam vocari.

JOAN-

JOANNES III Andronico ſucceſſit patri ſub tutela Joannis Cantacuzeni Domeſticorum Præfecti A. 1341. Princeps ſocordia deſidiaque mollis, delitiis deditus & immerſus. Bellum quinquennale geſſit cum tutore ſuo, ut infra clariùs exponetur. Hoc Imperatore Turcæ in Europam transfretarunt, ab Amurathe III eorumdem duce inito fædere cum Imperatore, & Genuenſibus qui navium ſexaginta commeatu Barbaros juverunt. Romam perrexit A. 1369, Venetiaſque tum in adventu, tum in reditu inviſit; cum verò ibidem, magna vi pecuniæ à fæneratoribus accepta, eidem ſolvendæ par non eſſet, ab iiſdem detentus eſt. Sed Manuel filius ejus natu minor obſidem ſe dedit pro patre. Conjuravit contra ipſum A. 1377 filius ipſius Andronicus Genuenſium fultus auxiliis; ſed pater re detecta filium juſſit excæcari, & in carcerem detrudi. Hic non multò poſt in libertatem ſe ſe vindicans contra patrem rurſum movit, quem de Imperio dejectum vinculis etiam mancipavit; à quibus poſt duos annos Joannes ſe ſe proripuit, & regno reſtituit. Obiit corporis doloribus excruciatus Anno Imperii à Patris morte circiter 50. *Cantacuzen. Lib.* 3. *Ducas*. *Cap.* 5. *Genebr. Lib.* 4. *Egnat. Briet. Sæc.* 14. *paſſim*. Non deſunt qui dicant ipſum Imperium depoſuiſſe An. 1384, ſed res ejus temporis tam variè etiam à veteribus traduntur, ut mirum non ſit, ſi inter ſe mirum in modum diſſentiant recentiores. Videri poſſunt *Cuſpin.*& alii, *Peucerus* quoque qui Joannis fata, & exitum aliter tradit; brevitati enim ſtudere noſtri eſt inſtituti.

Helena Jo: Cantacuzeni filia Joannis uxor. Genuit Andronicum, Manuelem, & Theodorum. *Cantacuz. l.*4, *c.*1. *Ducas c.*10, *&* 12.

Joannes Cantacuzenus genere nobili, & ab Heroibus deducto, juxta *Ducam cap.*7, tutor Imperatori datus, fraude cujuſdam Apocauci in exilium miſſus eſt; ſeu quòd ſuperbè nimis pro Imperatore ſe gereret ſupra tutoris conditionem, ſeu ex ſola invidia. Impatiens injuriæ inſignia imperatoria ſumpſit in exercitu, bellumque contra Imperatorem

geſſit

geſſit circiter quinquennale ; donec tandem per foſſo urbis muro Conſtantinopolim ingreſſus eſt, Principem q; unà cum matre ipſius Anna captivum fecit . Cum ipſis tamen humaniſſimum ſe geſſit ; filiam quinimmo ſuam Joanni ſponſam dedit . Numquam verò extinctæ ſunt inter Generum , & Socerum ſimultates ; illeque urbe fugiens cum matre biennio ferè per Germaniam , & Italiam circumcurſavit ; inde reverſus in inſulam Tenedon ſe recepit . Cantacuzenus A. 1355 de ſe actum ſentiens ad monaſterium Beatiſſimæ Virginis ſe contulit ubi religioſum habitum ſumpſit, cum præfuiſſet rebus A. circiter 14. Alii ſcribunt ipſum per vim in monaſterium truſum fuiſſe. *Cantacuz. l.4. Duc. C. 5 , &c. Strada* , & alii , quos ſupra recenſuimus .

Irena Jo: Cantacuzeni uxor . Monaſticam ipſa quoque vitam ſubiit , & ſibi Eugeniæ nomen impoſuit . Liberi recenſentur Matthæus , Helena , & Theodora . *Briet. ſect. 14 , ſub A.* 1345, *&* 1355.

C I X.

C I X.

CAROLUS IV VVenceslaus primò dictus Henrici Lucelburgenſis Imperatoris ex filio Joanne Bohemiæ Rege nepos electus eſt à quattuor ex electoribus in villa *Rentze* diæceſis Trevirenſis contra Ludovicum Bavarum Imperator A. 1346. Eo verò mortuo non ſtatim confirmatus eſt ab omnibus ; nonnullis immo ipſum improbantibus , nominatus eſt in Imperatorem Eduardus Angliæ Rex. Huic dignitatem recuſanti ſuffectus fuerat Fridericus Thuringiæ Landgravius , Miſniæque Marchio , qui ſubire Imperium pariter detrectavit . Tertio igitur loco ſuffecere Guntherum Comitem in *Suvazemburg* , ſive *Schuvartzemburg*; qui A. 1348 , ſeu 1349. Francofurtum veniens publicè acclamatus eſt Imperator . Carolus autem , corrupto Fridanko ejuſdem medico , operam dedit , ut ipſi venenum propinaretur ; quare intra ſex menſes Guntherus ſublatus , & Carolus liberè potitus eſt imperio A. circiter 1350. Fuit princeps literis addictiſſimus , multarum linguarum peritus , qui Philoſophicas diſputationes cænam ſuam vocabat , Pragæque Accademiam conſtituit . Coronam Auream accepit Romæ A. 1355 ab Ægidio Cardinali Pænitentiario Innocentii VI Pontificis ; receſſitque illico , cum ſponſionem olim feciſſet ſe ſtatim ab acceptis inſignibus Imperii ab Italia diſceſſurum ; additque *Benvenutus* , ipſum abiiſſe *cum magna pecunia , ſed majore infamia* . Delphinatum Galliæ Regi Philippo Valeſio ab Humberto Delphino A. 1349 venundari permiſit , modò

pri-

primogenitus Regis eum teneret, & tamquam feudum ab Imperatore ſuſciperet. Sexdecim quoque Sveviæ civitates tradit *Chriſt. Matth.* ipſum vicinis Principibus vendidiſſe, ut pecuniam pro electione Filii ſui VVenceslai congereret, ſed alii, inter quos *Naucler. ſub A.* 1370 dicunt, ipſum obligaſſe iiſdem telonia, vectigalia, & alia Imperii jura titulo pignoris. Bohemiæ Regnum ampliavit adjunctis Luſatia, & Sileſia. Carolinam legem, ſive Auream Bullam edidit, in qua continentur leges omnes, ac ritus pro electione Imperatoris, itemque ſingulis Ordinibus ſui gradus aſſignantur, &c. Ob ipſam à Scriptoribus Germanis ſummè tollitur, alioquin malè audiret; ajunt enim ipſum Bohemiæ amantiorem fuiſſe, quàm Imperii. Nonnulla geſſit bella, ſed non magni momenti; & fuiſſe videtur pacis ſtudioſus potiùs quàm belli. Obiit Pragæ A. æt. 63, imp. à Ludovici depoſitione 32. *Ann. Rebd. Alb. Argent. Peucer. Egnat. Cuſpin. Munſter. Naucler. Gen. 45, & 46. Æn. Sylv. c. 33.*

Blanca Caroli Valeſiæ Comitis filia Caroli Imp. prima uxor. Natæ ſunt ex hac Margareta, & Elizabetha. *Chriſt. Matth. c. 2.*

Anna, ſeu Agnes Rodolphi Palatini ad Rhenum filia ſecunda uxor. Obiit ſine prole. *idem Peucer.*

Anna, ſeu Joanna, ut habet *Cuſpinianus in Sigiſm.*, Bulconis Svidnicenſis in Sileſia filia tertia uxor. Genuit VVenceslaum. *Peucer.*

Elizabetha Bugiſlai Stetinenſium Ducis filia quarta uxor. Genuit Sigiſmundnm. *Peucer. Naucler.* & alii. *Munſter.* in VVenceslao, & *Chriſt. Matth.* addunt Joannem, quem apud pleroſque non invenio. Ex duabus uxoribus poſtremis natæ ſunt Carolo filiæ quoque plures; Catharina, Anna, Helena, Elizabetha altera, & altera Margareta. Hoc ordine uxores Caroli recenſent *Peucer.* & *Dubrav.* quos ſequitur *Chriſt. Matth. Cuſpinian.* autem primæ uxoris loco ponit Elizabetham, ſecundæ Agnetem, tertiæ Annam, ſeu Joannam, quartæ Blancam.

C X.

C X.

VENCESLAUS Caroli IV ex Anna, ſeu Joanna filius, Patris artibus ac pecunia in Romanorum Regem electus, ſucceſſit eidem in Imperio A. 1378. Princeps corpore, animoque deformis, libidini, crapulæ, incantationibus, ſævitiæ deditiſſimus nihil geſſit memoria dignum. Luſtralem aquam lotio reſperſiſſe fertur, ſicut olim è Græcis Imperatoribus Conſtantinus Copronymus. Urbem, ditionemque Mediolanenſem Jo: Galeatio Virtutum Comiti vendidit, ipſumque primi Mediolanenſium Ducis titulo inſignivit, acceptis ab eodem 100000 Florenis, ſive 150000 ſecundum alios. In carcerem bis conjectus eſt; primò à Baronibus, poſt 17 hebdomadas inde ereptus à Joanne fratre ſuo Luſatiæ Duce, & Procopio Moraviæ Marchione: Secundò à fratre ſuo Sigiſmundo, traditusque Alberto Auſtriæ Duci in cuſtodiam. Sed, cum parùm diligenter cuſtodiretur fugam arripuit adjutus præcipuè à quodam piſcatore, regnoque ſe reſtituit; cum verò in meliorem non evaderet ab Electoribus imperio privatus eſt A. 1400, cum illud ſcilicet à patris morte per Annos 22 tenuiſſet. Reliquum vitæ in Bohemia egit, & 18 poſt annos, cum annum ageret ætatis 57, in paralyſim lapſus ex iracundia obiit, *tamquam porcus in volutabro*, ut inquit *Cuſpinianus*. *Peucerus*. *Munſter*. *Egnat.* *Naucler. Gen.* 47. *Æn. Sylv. Cap.* 34. *Dubrav. Lib.* 22. & 23.

Joanna

Joanna Alberti Bavariæ Ducis, & Comitis Hollandiæ filia VVenceslai prima uxor. Obiit ſexto poſt anno ex dolore de Conjuge flagitioſiſſimo. *Peucer. Dubrav. l.*22, *&* 23.

Sophia filia Joannis Bavariæ Ducis, quem *Jordanus* in notis ad *Dubravium* Joannem Stephanum Fibulatum Bavariæ Palatinum vocat, ſecunda uxor. *Peucer. Dubrav. L.* 23. Nominatur Euphemia VVenceslai filia, ſed incertum eſt ex qua uxore. *Cuſpinian.*

MANUEL II Joannis III filius Patrem excepit in Oriente A. 1391. Princeps, juxta *Ducam*, *ſapientiſſimus*, *virtutibus clarus*, *temperantia*, *&* *modeſtia inſignis*. Cum à Turcarum Principe Bajazethe undique premeretur totam ferè peragravit Europam ut auxiliares copias colligeret. Interim verò capto Bajazethe à Tamerlano illo celebri Tartarorum Rege, ob idque Turcarum rebus non parum decidentibus, cum iiſdem facilè pacem iniit, nec inhoneſtam. Obiit ex apoplexia A. æt.75,imp. 41. *Ducas c.* 12, *&c. uſque ad* 28. *Peucer.*

Ex uxore cujus nomen ignoratur, quam Peucerus dicit Turcicam viduam Regis Trapezuntini, ſuſcepit Joannem, Theodorum, Andronicum, Conſtantinum, Demetrium, Thomam, & Michaelem, ſive Emmanuelem. *Ducas c.* 14, *&* 23. *Peucer.*

Camerarius Conſtantinum ultimum Imperatoris hujus filium Helenæ filium facit. Sed de hujus uxoris nomine nullum eſt nobis certius argumentum.

CXI.

C X I.

RUPERTUS , ſeu Rueprechtus filius Ruperti Bavariæ Ducis ex Beatrice Friderici Siciliæ Regis filia , Ludovici Bavari Imperatoris conſanguineus VVenceslao ſubſtitutus eſt A. 1400. Bopardiæ electus . Ante ipſum verò creatus fuerat Imperator Francofurti Fridericus Dux Brunſuicenſis , qui , dum revertitur à comitiis , occiſus eſt prope Frislarium à Comite VValdeccenſi , juſſu, ut fertur , Præſulis Moguntini . Fuit Rupertus corporis parvi , ſed magni animi , juſtitiæ cultor , Chriſtianiſſimus , & Imperialis Majeſtatis ſtudioſus . A Florentinis , aliiſque vocatus in Italiam adversùs Galeatium Mediolanenſem cum exercitu properavit A. 1403 ; ſed cum hoſte congreſſus prope Lacum Benacum ingenti clade victus , ammiſſa ſpe omni Romam versùs iter conficiendi , ut imperii coronam acciperet , in Germaniam rediit . De Italia igitur non ultra ſollicitus imperium pacificè adminiſtravit ; licet eo tempore tota ferè Europa bellis exardeſceret . Obiit in oppido Oppenheim A.imp. 10. *Chron. Eluvag. Egnat.Blond. D.2 , L. 10. Cuſpin. Peucer. Naucler. Gen.* 47.

Primæ Uxoris nomen ignoratur . Ex ea quidem natus eſt Rupertus cognomento *Pipa* , quem *Nauclerus* contra cæterorum fidem attribuit ſecundæ Uxori .

Elizabetha filia Burgravii Noribergenſis ſecunda uxor . Genuit Fridericum , Ludovicum, Joannem , Stephanum, Otto-

Ottonem , Margaretam , Elizabetham , & Agnetem . *Munſter. Cuſpin.*

Jodocus Barbatus dictus, Brandeburgi, & Moraviæ Marchio, quem alii ſtatim poſt VVenceslaum , alii poſt Rupertum ponunt, à quibuſdam inter Imperatores numeratur. Fuit Caroli IV ex fratre Joanne Henrico nepos ; homo ad res gerendas ineptiſſimus . Coronatus non eſt , neque quidquam geſſit memoria dignum . Obiit ſexto poſt menſe Brunæ in Moravia . *Peucer. Cuſpin. Munſter.*

Uxorem habuit Hungariæ Regis filiam , ex qua nullam prolem ſuſtulit · *Cuſpinian.*

C X I I.

SIGISMUNDUS Caroli IV ex Elizabetha filius Brandeburgenſis Marchio, Hungariæ, ac Bohemiæ Rex Ruperto ſucceſſor datus eſt Francofurti Ann. 1410. Princeps omni virtute clarus, ſapientia, clementia, liberalitate, amore literarum : Strenuus quoque, & ad quælibet gerenda promptiſſimus ; *facilè æquaturus Carolos & Ottones, ſi ad pacis artes quibus excelluit, parem felicitatem addidiſſet* . Accademiam Pragenſem ab Huſſitis occupatam Lipſiam tranſtulit . Duobus Conciliis interfuit , quæ ejuſdem maximè opera celebrata ſunt ; ob idque maximam Europæ partem Chriſtianos Principes excitaturus peragravit. Primum fuit Conſtantienſe coactum A. 1414, in quo damnati ſunt & cremati Joannes Huſſius, & Hieronymus Pragenſis : Alterum Ba-

Baſileenſe circa annum 1431 adversùs Huſſitas pariter ; eorumque aſſeclas , qui Bohemiam præſertim latè infecerant . Horum Hæreſis cauſa bellorum fuit Sigiſmundo ab A. 1419 ad A. 1436 , quæ abſoluto Baſileenſi Concilio, pace inter utroſque ſancita, dirempta ſunt. Bellum quoque geſſit cum Venetis , ſed cum Forum-Julium invaderet repulſus eſt . Interim A.circiter 1432 Romam ingreſſus cum exercitu coronam accepit Imperii ab Eugenio IV Pontifice . Poſt Baſileenſe Concilium in Hungariam , inde in Bohemiam ſe contulit , ubi morbo correptus Znoymam Moraviæ urbem deferri voluit , ibique occubuit, A. æt. 70, imp. 27 , ab accepta verò corona 5. *Peucer.Egnat. Dubrav. l.25 , &c. Blond. Dec.3.l. 1. Piccolom. c. 1. Munſter. Sleidan. l.3.*

Maria Ludovici Hungariæ Regis filia Sigiſmundi prima uxor ; quæ marito detulit dotis nomine Hungariæ regnum . *Peucer. Piccolom. c.1. Dubrav. l.25.*

Barbara Hermanni Comitis Ciliæ filia ſecunda uxor . Impudiciſſima fœmina , quæ ideo à marito perpetuis carceribus deſtinata eſt , à quibus poſt ejuſdem obitum exſoluta vitam adhuc traxit per infandam libidinem , nulla alia de cauſa ſibi vitam expetendam dicens , niſi ut voluptati ſui corporis inſerviret . Genuit Elizabetham . *Munſter. Cuſpin. Naucler. Gen.48.* fusè.

JOANNES IV Palæologus Manueli Patri ſucceſſit A. 1424 , ſeu 1425. Concilio Florentino interfuit , & in reditu Venetias inviſit A. 1442. Princeps quietis potiùs quàm bellorum amans pacem cum Turcis initam olim ſervare ſtuduit . Obiit ex podagra A. æt. 57 , imp. 20. *Ducas c.28, &c. uſque ad 33. Strada. Egnat.*

C X I I I.

ALBERTUS II Alberti Auſtriæ Ducis ex Joanna de Bavaria filius omnium conſenſu Imperator electus eſt poſt Sigiſmundum A. 1438. Optimis artibus tum belli, tum pacis enituit *religioſus*, *liberalitate ac juſtitia præſtans*, *in bellis audax*, *& manu promptus enituit*. Sarmatas repreſſit, Huſſitas Auſtriam infeſtantes in fugam egit, Turcas quoque ex Hungaria repellere jam incęperat: Sed in medio rerum curſu morte præreptus eſt, quam ſibi nimio peponum uſu comparaverat. Obiit apud Strigonium (*Sylv.* ait in in villa quæ *Longa* dicitur) dum Buda Viennam reverteretur A. imp. 1 cum dimidio circiter. *Peucer. Egnat. Cuſpinian. Naucl. Gen.* 48. *Sylv. c.* 1.

Elizabetha Sigiſmundi Imperatoris filia Alberti uxor. Genuit Annam, Elizabetham, & Ladislaum *Poſthumum*. *Munſter. Peucer.*

C X I V.

C X I V.

FRIDERICUS III Erneſti Auſtriaci, & Cunegundæ de Naſſau filius, Alberti II patruelis electus eſt Imperator Francofurti A. 1440; auream autem coronam accepit A. 1452 à Nicolao V Pontifice Romæ, ad quam urbem reverti voluit etiam A. 1469 voti gratia. Non multò poſt Venetias venit præmiſſa priùs uxore. Pacis artibus addictiſſimus à bellis abhorruit, quæ tamen nonnumquam ſuſcipere coactus eſt. Primò contra Albertum fratrem ſuum, qui etiam Fridericum Viennæ obſedit; ſed ipſum liberatum inde fuiſſe à Bohemiæ Rege tradit auctor *Chronici Eluvag.* Secundò adversùs Matthiam Hunniadem Hungariæ Regnum ſibi depoſcentem; lis autem ſtatim ferè incruentè compoſita eſt per Germaniæ Principes pacta conditione, ut coronam à Friderico Matthias redimeret octoginta millibus aureorum. Tertiò cum Matthia Corvino cui collationem Bohemici Regni denegabat; & quidem Fridericus per multos annos exagitatus eſt, Viennaque etiam expulſus, quare per Germaniam circumcurſavit; majuſque fortaſſe diſcrimen ſubiiſſet, niſi Albertus Saxoniæ Dux impigra navata opera Imperatorem pænè reſtituiſſet. Cum eodem Matthia pax A. 1489 ſancita eſt. Cætera fuit Fridericus ingenio perſpicax, amator, & remunerator virtutum, verbis, factiſque temperans, ſui nec avarus, nec prodigus, ideoque vulgò potiùs tenax habitus; cibi, vinique parciſſimus. Obiit Lentiæ gravi contracto morbo ex peponum eſu, A. æt. 78, imp. 53 cum dimi-

dio ; nullusque Imperatorum, Octavianum Auguſtum ſi excipias, tamdiu imperavit. *Peucer. Egnat. Munſter. Cuſpin. Naucler. Gen.* 49, *&* 50.

Eleonora Eduardi (quidam dicunt Alphonſi, ſed à pleriſque diſſentiunt) Portugalliæ Regis filia Friderici uxor. Genuit Maximilianum, Chriſtophorum, Joannem, Helenam, & Cunegundam. *VVolfg. Laz. l.* 3. *in Gen. Reg. Portugal. Egn. Munſter. Naucler. ſub A.* 1452.

CONSTANTINUS XI Joanni fratri ſucceſſit in Orientis imperio A. 1445. Princeps magni animi, & pugnaciſſimus, qui ſæpiùs Turcas profligavit, nomenque *Draconis* ob id obtinuit. Defecit in eodem Orientis imperium, fatis ita ferentibus, ut, ſicuti olim Occidentale ab Auguſto inchoatum in Auguſtulo deſierat, ita & Orientale quod Conſtantinus inſtituerat ſub Conſtantino pariter everteretur. Contigit hoc A. 1453, quo Mahometes II Turcarum Rex validiſſima oppreſſam obſidione Conſtantinopolim poſt 54 dies tandem cepit, numero potius militum quam virtute expugnatam. Capta civitate ipſe quoque Imperator Conſtantinus dum pugnat vulneratus eſt, indeque à trepida multitudine in fugam tractus ad portas urbis, & fugientium impetu ibi conculcatus. Agnito per paludamentum cadavere abſciſſum eſt ipſi caput, paloque affixum ad Chriſtianorum terrorem circumlatum. Ita corruit Imperium in Oriente, quod ab A. 330 quo à Conſtantino M. inſtitutum eſt duraverat A. circiter 1123. *Duc. c.* 33, *&c.* Ex noſtris *Naucler. Gen.* 49. *Camerar. Æn. Sylv. & alii.*

Digitized by Google

C X V.

MAXIMILIANUS Friderici III ex Eleonora filius à Patre conſors factus Imperii ſucceſſit eidem A. 1493. Imperator virtutibus clarus, juſtitia, clementia, amore literarum, temperantia, magnanimitate, modeſtia, liberalitate, quam tamen prodigalitatem nonnulli vocant, eumdemque hinc redarguunt, In Italiam non ſemel venit, ſed Imperii coronam à Pontifice non accepit, bellis ſemper implicitus cum Gallis & Venetis quæ videre eſt præſertim apud *Guicciard. Lib. 3, &c. & Coccin.* Memorabile fœdus illud Cameracenſe iniit A. 1508 contra Venetos cum Ludovico XII Franciæ Rege, & Julio II Pontifice. Et quidem multum tunc damni perpeſſi ſunt noſtri, quia pleraſque continentis urbes Imperator arripuit; ſed brevi Venetorum opibus, ac virtute eò redacta res eſt, ut, & fœdus exſolveretur, & ipſi intra 4 circiter Annos amiſſa omnia recuperarent, & Maximilianus ex Italia pelleretur. Ipſe in Germaniam reverſus obiit apud VVelſam in Auſtria ex alvi profluvio, Ann. ætat. quaſi 60, imper. 25. *Peucer. Chron. Germ. lib. 30. Munſter. Criſpin. Chriſt. Matth. Bucholc.*

Maria Caroli Burgundiæ Ducis filia Maximiliani prima uxor. Inter venandum equo lapſa, fractoque inde fæmore, & præ pudore affecti loci curationi reluctata obiit poſt paucos dies. Genuit Philippum Caroli V patrem, Franciſcum, Georgium, & Margaretam. *Peucer. Cuſpin.*

Secundæ uxoris loco deſponſata ipſi fuerat Anna Franciſci citerioris Britanniæ Ducis filia , ſed ipſam non duxit ; Carolus VIII enim Rex Franciæ violenter illam legatis eamdem ducentibus arripuit, ſibique junxit . *Cuſpin.*

Blanca Maria Galeatii Vicecomitis Mediolanenſis filia altera uxor . Hæc nullam ſobolem edidit . *Peucer. Naucl. Gen.* 50, *ſub A.* 1494.

C X V I.

CAROLUS V Philippi Hiſpaniarum Regis filius ex Joanna Ferdinandi Regis pariter Hiſpaniarum filia , dum paternum Regnum miniſtraret ad Imperium aſſumptus eſt A. 1519. Renunciatus quidem priùs fuerat Fridericus Saxoniæ Dux *Sapiens* cognomento ; hic autem dignitatem recuſavit , Carolumque unum tanto oneri parem teſtatus eſt . Et quidem fuit Carolus Imperatorum nulli ſecundus , ſi , vel ad mores & acta togata , vel ad geſta militaria reſpicias. Bella geſſit toto ferè principatus ſui tempore . Celebratiſſimum eſt Gallicum cum Franciſco Galliarum Rege A. 1521 incæptum propter Ducatum Mediolanenſem , quem à Gallo uſurpatum Cæſar ægrè patiebatur. Bellum hoc tertiò reſumptum eſt acrioribus ſemper odiis, mutuiſque ac ſæviſſimis internecionibus ; duravitque per Annos 23 (cur Genebrardus dicat 38 non conſtat) uſque ad Annum 1544. quo pax firmata eſt ; bis tantùm facto armorum interſtitio , ad brevi , ac parùm firmo . Inter cæteros ipſius eventus memorabilis eſt pugna ad Papiam A. 1525 commiſſa , in qua Fran-

Franciſcus ipſe captivus factus eſt, & in Hiſpaniam perductus, ubi apud Mantuam Carpetanorum carceri traditus eſt , anno ſequenti inde ſolutus, liberis ſuis obſidibus priùs datis, aſperiſque conditionibus acceptis . Libertati autem reſtitutus negavit ſe promiſſionibus teneri , quocirca fœdus ſtatim cum Pontifice, Venetiſque contra Imperatorem percuſſit . Hic Italiam ingreſſus Caroli Borbonii ductu Urbem obſedit , cepit, & incendit , turpiùs quam Chriſtianum Principem deceret A. 1527. Anno autem 1530 Bononiæ coronatus eſt ab ipſo Clemente Rex Longobardorum, & Imperator. Eodem anno Melitam Inſulam Hieroſolymitanis Equitibus dono dedit , quos Turcæ Rhodo depulerant . In Africam A. 1535 tranſmiſit , oppreſſoque Pirata *Barbaroſſa* Tunetanum Regnum Muleaſſi reſtituit , quem ſibi fecit vectigalem ; hujus belli diarium videre eſt apud *Etropium*. Bella inde geſſit contra Proteſtantes & Magdeburgenſes ductu Mauritii Saxoniæ Ducis , qui egregiam primò contra Hoſtes pro Cæſare navavit operam , unde & Electoris dignitate donatus eſt A. 1548, ut ſcribit *Mameranus* in ſpeciali opuſc. inde verò paulatim Hæreticis adhærens lentè res adminiſtravit , auctorque fuit pacis ineundæ quæ A. 1551 ſancita eſt . Hocque non contentus contra eumdem Carolum arma movit , quem & multis damnis affecit ; quocirca obſtare non potuit Imperator, quin peſtifera Lutheri Hæreſis latè per Germaniam vagaretur . Hiſce rebus mœrore confectus Imperium fratri ceſſit A. 1555; inque Hiſpaniam ſe recepit , ubi in Monaſterio D. Juſti in finibus Caſtellæ vixit , obiitque A. 1558 , ætat. 59 , imp. uſque ad depoſitionem 36. *Chron. Germ. Munſter. Genebr. Lib.* 4. *Bucholc. Chriſt. Matth. Thuan. L.*1, *&c. Petav. L.*9.*Mameran.* Adde pro bellis adversùs Hæreticos *Montfortium*, *Beſſelmejetum* , præterea *Anon. de abdicat. Imp.* &c.

Iſabella , ſeu Elizabetha Emanuelis Portugalliæ Regis filia Caroli uxor, quam duxit Hiſpali A. 1526. Genuit Philippum II Hiſpaniarum Regem , Ferdinandum, Mariam , & Joannam . Vixit cum marito annos 13 , obiitque ex partu . Ante hanc uxorem ſuſceperat Carolus ex contubernio Margaretam primùm Alexandro Medici , inde Octavio Farneſio deſponſatam , qui ex eadem ſuſcepit Alexandrum illum famigeratum Belgii moderatorem. Poſt Iſabellam ex fœmina qua-

dam Ratiſponenſi Joannem illum ſuſtulit *Auſtriacum* cognomento. *Bucolc. Chriſt. Matth. Thuan. l.* 21.

CXVII.

FERDINANDUS Caroli V frater, Bohemiæ Rex jam creatus A. 1527, & Rex Romanorum A. 1531 renunciatus eſt Imperator A. 1558 Francofurti, cum ibidem Carolus Imperium in manus Electorum per Legatos reſignaſſet. Princeps mitis, affabilis, temperans, & pacis artibus illuſtrior. Bella valdè memorabilia non geſſit; unum tantùm aut alterum non magni momenti ſuſcepit ex neceſſitate tuendi Hungariam contra Turcas. Germaniæ ſuæ igitur quieti conſuluit; in quo tamen non caret crimine; quippe quòd Lutheranis nimium otii ac tranquillitatis indulſerit, impiæque Hæreſis pravitati, prout decuerat, non obſtiterit. Obiit Viennæ ex catarrhali morbo in tabem reſolutus A. æt. 61, imp. 6 cum dimidio circiter. *Anon. in reb. geſt. ſub Ferd. Bucolc. Chriſt. Matth. Thuan. l.* 21, *&c.*

Anna Ladislai Hungariæ Regis filia Ferdinandi uxor. Genuit Maximilianum II, Ferdinandum, Joannem, Carolum, Elizabetham, Annam, Mariam, Magdalenam, Catharinam, Eleonoram, Margaretam, Barbaram, Urſulam, Helenam, & Joannam. In hujus partu mater obiit cum annum ageret 44. *Dubrav. l.* 33. *Chriſt. Matth.*

CXVIII.

CXVIII.

MAXIMILIANUS II Ferdinandi filius, Bohemiæ olim, & Hungariæ Rex creatus, ſuffectus eſt Patri A. 1564. Moribus, & ingenio Patri ſimillimus fuit, pacis conſervandæ ſtudioſiſſimus; quare Proteſtantibus magna libertas contigit, & latus patuit campus Lutheranæ Hæreſis graſſationibus. Bellum geſſit pro Hungaria ſua contra Solymanum II Turcarum Regem, ejuſque filium Selimum II ab A. 1566 ad A. 1568 quo pax octennalis firmata eſt. Obiit Ratiſbonæ, vel ex dolore calculi, vel ſecundùm alios ex palpitatione cordis A. æt. 49, imp. 12. *Anon. in reb.geſt.ſub Maximil. II. Genebr. l.4. Bucholc. Chriſt. Matth.Thuan. l.32, &c.*

Maria Caroli V filia Maximiliani uxor. Edidit Rudolphum II, Erneſtum, Matthiam, Maximilianum, Albertum VVenceslaum, Annam Mariam, Elizabetham, & octo alios liberos, qui mortui ſunt in infantia. Obiit juxta *Bucolc. A.* 1603. *Chriſt.Matth.Thuan. l.*21.

CXIX.

C X I X.

RUDOLPHUS II Maximiliani II ex Maria filius paterna Regna Imperiumque accepit A. 1576, in Ratisbonenſibus Comitiis antecedenti anno ſucceſſor jam declaratus. Imperium quod à Patre tranquillum acceperat ſapienter, ac ferè ſemper pacificè adminiſtravit. Unum geſſit bellum cum Amurathe Turcarum Rege per Annos 14 ab A. 1592 ad A. 1606; in quo ancipiti marte, ac mutuis cladibus pugnatum eſt, pace tandem per Annos 30 ſancita prope Gomorram in Hungaria. Propter Hungariæ, ac Tranſylvaniæ ſeditiones Hungaricum Regnum, & Auſtriæ Ducatum Matthiæ fratri ceſſit. Obiit ex mærore Pragæ A. ætat. 59, imp. 35 cum dimidio circiter. *Bucolc. Gotofr. Chriſt. Matth.*

C X X.

Digitized by Google

C X X.

MATTHIAS Rudolphi frater Bohemiæ ac Hungariæ Rex Imperator eſt renunciatus Francofurti A. 1612. Princeps laudabilis , ſed parùm felix . Ipſo enim imperante Lutherana lues per Bohemiam præcipuè diffuſa incendium ingens excitavit , magno Catholicorum damno, qui Praga etiam expulſi ſunt. Concepto ideo ſummo animi mœrore obiit Imperator Anno ætat. 62 , imp. 7 , translata priùs Praga Viennam Auſtriæ imperii ſede . *Bucholc. Petav. L.9. Boxborn. Briet. Sæc. 57. Dec. 2. c. 2. Brachel. Lib. 1.*

Anna Ferdinandi Auſtriæ Archiducis filia Ferdinandi I ex eadem neptis Matthiæ uxor , quam ipſe duxit antequam fieret Imperator ; Obiit paulò ante maritum. *Bucolc. ſub A. 1611. Brachel. Lib. 1.*

CXXI.

Digitized by Google

C X X I.

FERDINANDUS II Caroli Auſtriæ Archiducis ex Maria Bavara filius, Matthiæ patrueli ſuo ſuffe-ctus eſt Francofurti A. *1619*. Princeps clarus virtutibus, Catholicæ Religionis piiſſimus propugnator. Bellum ſtatim ſuſcepit A. *1620* contra Fridericum Palatinum, qui, impellente Elizabetha conjuge, Hæreticorum ope in Bohemiæ Regem fuerat coronatus; eumdemque profligavit, rebelleſque, ac tumultuantes repreſſit. Vicit quoque feliciter Proteſtantes quos Daniæ Rex Chriſtianus IV inſtigaverat, ac fovebat, commiſſo prælio ad Luthram An. *1626*; Annoque *1628* compoſitæ ſunt res pace apud Lubecam ſancita. In Italiam deſcendit A. *1629* validiſſimo cum exercitu contra Ludovicum XIII Galliarum Regem; & Mantua, quam Gallus poſt Ducis Vincentii mortem aucupabatur potitus eſt. Sequenti anno atrox cum Guſtavo Svecorum Rege ſuſcepit bellum, quo hoſtibus valde fauſto plures in ſuperiore etiam Germania urbes Imperator amiſit. Cæſo autem Guſtavo A. *1632* in Lutzenſi pugna prope Lipſiam, hoſtium fortuna detrimentum aliquod paſſa eſt; cæpitque Cæſar meliori fato adversùs eoſdem proficere ductu Filii Ferdinandi. Obiit Viennæ, A. ætat. juxta pleroſque *61*, juxta *Cheur. 59*, imperavit 18. *Briet. loc. ſupracit.* & *Dec.* 4. *Cap.* 4. *Boxhorn. Petav. Lib. 9. Brachel. Lib.* 1, 2, 3, 4, & 5.

Ma-

Marianna Gulielmi Bavariæ Ducis filia Ferdinandi uxor . Peperit Ferdinandum III , Leopoldum Gulielmum , Joannem Carolum , Chriſtianam, Mariannam , & Cæciliam . *Cheur. Brachel. l.* 5.

Eleonora Mantuæ Ducis filia ſecunda uxor , quam ſumpſit idem ſexto viduitatis Anno : nimirum 1622. *Brachel Lib.* 2. *&c* 5.

CXXII.

FERDINANDUS III Ferdinandum Patrem excepit An. 1637. Bellum jam inchoatum cum Svecis proſecutus eſt variis caſibus , & mutuis hinc inde cædibus uſque ad Annum 1648 , quo , convenientibus Monaſterium omnium ferè Europæorum Principum Legatis , pax firmata eſt , mediatore in primis Veneto Plenipotentiario Aloyſio Contareno . Pacificè ferè inde ſemper , licet undique bellis , ac tumultibus proximorum premeretur , imperium adminiſtravit per ſummas virtutes , pietatem præcipuè , qua ſe ſe ſemper Catholicæ Religionis propugnatorem exhibuit . Obiit Viennæ pedum doloribus catarrhali morbo ſuperveniente . Ann. ætat. 49 , imper. 20. *Briet. loc. cit. &c. Boxhorn. Brachel. Lib.* 5 , *&c. Thulden. à Lib.* 1 *ad* 7.

Marian-

Marianna Philippi III Hiſpaniarum Regis filia Ferdinandi prima uxor . Genuit Ferdinandum, Philippum, Maximilianum, Leopoldum, Mariannam, & Mariam . *Cheur. Lib.5. Cap.1.*

Maria Leopoldina Leopoldi Ænipontis Ducis filia ſecunda Uxor . Genuit Carolum Ignatium , ſeu Joſephum juxta alios . *Cheur. ibid. Briet. ſub A.* 1648.

Eleonora Gonzaga Caroli Mantuæ Ducis filia tertia Uxor . Genuit Thereſam , Eleonoram , Mariam , Mariannam, & Ferdinandum. *ibidem. Boxhorn. ſub Anno* 1651. *Brachel. Lib.* 8 , *ſub eodem Anno* . Obiit Anno 1686. *Supplem. Briet.*

CXXIII.

C X X I I

LEOPOLDUS regnans Ferdinandi III ex Marianna filius, poſt interregnum Menſium 15, patri ſucceſſit in imperio Anno 1658; in Regem Romanorum jam electus Anno 1655 poſt mortem Ferdinandi fratris ſui juxta *Thulden. Lib.* 4. De hoc ſilere conſultius ducimus, quàm magnam nimis provinciam ſuſcipere; totque, tantarumque rerum ſeriem ſummatim de more recenſendo tenuare. Melioris igitur calami erit ejuſdem vitam poſteris elargiri: Nos in hoc finem faciemus, à quo feliciores auſpicabuntur.

Margareta Philippi IV Hiſpaniarum Regis filia prima Leopoldi uxor, A. *1666.* Genuit Ferdinandum, alterumque maſculum, item tres fæminas, quarum Maria Antonia nupſit A. *1686* Maximiliano Emanueli Bavariæ Electori, obiitque A. *1692* Viennæ. Mortua eſt Margareta A. *1673.*

Claudia Felicitas Ferdinandi Caroli Oenipontani Archiducis filia ſecunda uxor, A. *1673.* Natæ ex hac binæ fæminæ, quæ infantulæ è vivis exceſſere; ipſaque obiit A. *1676.*

Eleonora Magdalena *Thereſa* Palatini Neoburgenſis filia tertia uxor, A. *1676.* Coronata eſt in Hungariæ Reginam A. *1681*, & in Auguſtam A. *1690.* Genuit A. *1678* Joſephum, de quo infra; A. *1680* Mariam Elizabetham, modò viventem; A. *1682* Leopoldum Joſephum, qui biennis occubuit; A. *1683* Mariam Annam viventem; A. *1684* Mariam Thereſam, mortuam A. *1696*; A. *1685* Carolum; A. *1687* Mariam Joſepham;

A. *1689*

A. 1689 Mariam Magdalenam viventes ; & A. 1690 Mariam Margaretam, eodem anno vita defunctam.

JOSEPHUS Leopoldi ex Eleonora, ut dictum eſt, natù maximus coronatus eſt in Hungariæ Regem Poſonii A. 1687; A. autem 1690 in Regem Romanorum Auguſtæ. Uxorem duxit A. 1699 Vilhelminam Amaliam Joannis Friderici Ducis Hanoverii filiam; ſuſcepitque ex ipſa eodem anno Mariam Joſepham; A. 1700 Leopoldum Joſephum, qui anno poſt obiit; Annoque 1701 elapſo alteram filiam.

Digitized by Google

INDEX
NOMINUM IMPERATORUM, &c. quæ in hoc volumine continentur.

A

ABſimarus. Pag. 126
Achilleus. 85
Adoleda Ludovici I. 142
Adheleida Ottonis I. 154
Adelheida Friderici I. 179
Adolphus. 195
Æcaterina. 169
Ælius Cæſar. V. Ælius Verus.
Æmilianus Imp. 67
Æmilianus Tyr. 75
Agnes Rodolphi I. 193
Agnes Caroli IV. 204
Agnes Arnulphi. 145
Agnes Henrici III. 166
M. Agrippa. 34
Agrippina Germanici. 36

P *Agrip-*

Agrippina Tiberii. 36
Agrippina Claudii. 39
Albertus I. 196
Albertus II. 210
Albinus. 54
Alexander Cleopatræ F. 33
Alexander Severus. 59
Alexander Imper. Orient. 148
Alexander Tyr. 89
Alexius I Comnenus. 171
Alexius II. 179
Alexius III. 182
Alexius IV. 185
Alexius V. Ducas. 185
Allectus. 85
Alphonſus. 191
Anaſtaſia Baſſiani Cæſ. 91
Anaſtaſia Tiberii Conſtantini. 119
Anaſtaſia Conſtantini IV. 124
Anaſtaſius. 115
Andronicus I. 179
Andronicus II. 193
Andronicus III. 200
Anna Alexii II. 179
Anna Ferdinandi I. 216
Anna Matthiæ. 219
Anna Rodolphi I. 193
Anna Andronici III. 200
Anna Caroli IV. 204
Anna Theophania Ottonis II. 158
Anſgarda. 142
Anthemius. 111
Antinous. 48
Antonia Minor. 36
Antoninus Pius. 49
M. An. Gal. Antoninus. ibid.
M. Antonius. 32
Arcadius. 103
Arduinus. 162
Ariadna. 113
Arnulphus. 145
Artavaſtus. 130
Arthemius. 127
Attalus. 105
Auguſtulus. 113
Avitus. 109
M. Aurelius. 50
Aurelianus. 78
Aureolus. 73

Balbi-

B

Balbinus . 62
Balduinus I. 185
Balduinus II. 189
Baliſta . 73
Barbara . 209
Bardanius. 134
Bardas. 139
Bardas Phocas. 156
Baſiliſcus. 113
Baſilius I. 140
Baſilius II. 158
Baſſianus cæſar. 91
Beatrix Friderici I. 179
Beatrix Ottonis IV. 185
Beatrix Ludovici V. 200
Berdena. 171
Berina. 111
Berengarius I. 151
Berengarius II. 154
Bertha Henrici IV. 168
Bertha Manuelis I. 176
Blanca Caroli IV. 204
Blanca Maria Maximiliani I. 214
Bonoſus. 81
Britannicus. 39
Britannio. V. Vetranio.

C

Cæſario. 32
cæſonia. 37
Cajus cæſar. 34
Cajus Imp. 37
Calpurnia. 32
Caracalla. 56
Carauſius. 85
Carbonopſina Zoe. 144
Carinus. 83
Carolus I. Magnus. 132
Carolus II. Calvus. 141
Carolus III. Craſſus. 143
Carolus IV. 203
Carolus V. 214
Carus. 82
Avid. caſſius. 51
Nonia Celſa. 56
Celſus. 77
Cenſorinus. ibid.
Charita. 97
Didia Clara. 53
Claudia Auguſti. 34
Claudia Leopoldi. 223
Jun. claudia. 37
Tib. claudius. 38
Claudius Gothicus. 77
Cleopatra. 32

Commodus. 51
Conradus I. 150
Conradus II. 163
Conradus III. 175
Conſtans Tyr. 104
Conſtans Imp. I. 93
Conſtans II. 123
Conſtantia Licinii. 89
Conſtantia Galli Cæſ. 95
Conſtantia Poſthuma. 100
Conſtantia Mauritii. 119
Conſtantia Henrici VI. 182
Conſtantia Friderici II. 187
Conſtantinus Tyr. 104
Conſtantinus Imp. I. Magnus. 90
Conſtantinus II. Junior. 92
Conſtantinus III. 122
Conſtantinus IV. 124
Conſtantinus V. 129
Conſtantinus VI. 131
Conſtantinus VII. 149
Conſtantinus VIII. 164
Conſtantinus IX. 166
Conſtantinus X. Ducas. 169
Conſtantinus Conſtantini X. 171
Conſtantinus XI. 212
Conſtantius Chlorus. 87
Conſtantius II. 93
Conſtantius Cæſar. 104
Cornelia. 32
Coſſutia. ibid.
Criſpina. 51
Criſpus Claudii Imp. Frater. 78
Criſpus Cæſar. 91
Cunigunda Henrici II. 161
Cunigunda Henrici III. 165
Cyriades. 70

D

Decentius. 94
Decius. 65
Delmatius. 93
Deſiderius. 94
Deyta. 145
Diadumenianus. 56
Diocletianus. 84
Dominica. 99
Domitianus Imp. 45

Do-

Domit. Domitianus Tyr. 74
Domitilla. 43
Julia Donata. 71
Druſus Major. 36
Druſus Minor. *ibid.*

E

Egbertus. 169
Editha. 154
Eleonora Friderici III. 212
Eleonora Ferdinandi II. 221
Eleonora Ferdinandi III. 222
Eleonora Leopoldi. 222
Elizabetha Guilielmi. 196
Elizabetha Alberti I. 197
Elizabetha Friderici Pulchri. 198
Elizabetha Caroli IV. 204
Elizabetha Ruperti. 207
Elizabetha Alberti II. 210
Elizabetha Caroli V. 215
Etruſcilla. 65
Etruſcus. *ibid.*
Eudocia Conſtantini V. 130
Eudocia Michaelis III. 139
Eudocia Baſilii I. 140
Eudocia Conſtantini X. 170
Licinia Eudoxia. 103
Ælia Eudoxia. 106
Eudoxia Valentiniani III. 107
Eudoxia Leonis VI. 144
Eugenius. 102
Euphemius. 137
Euphroſina Michaelis Balbi. *ibid.*
Euphroſina Alexii III. 182
Euſebia. 93
Eutropia. 85

F

Fabia. 121
Fadilla. 60
Faſtrada. 133
Fauſta. 91
Fauſtina Anton. Pii. 49
Fauſtina M. Aurelii. 50

Annia Fauſtina. 58
Maxima Fauſtina. 93
Ferdinandus I. 216
Ferdinandus II. 220
Ferdinandus III. 221
Firmus tempp Aureliani. 79
Firmus tempp. Valentiniani. 98
Flacilla. 102
Florianus. 80
Fridericus I. Oenobarbus. 177
Fridericus II. 186
Fridericus III. 211
Fridericus Pulcher. 198
Fundana. 43
Furnilla. 44

G

GAlba. 40
Galla. 102
Gallus Imper. 66
Gallus Cæſar. 95
Galliena. 69
Gallienus. 68
Germanicus. 36
Gertrudis. 176
Geta. 56
Giſela. 163
Glycerius. 112
Gordianus Afric. P. 61
Gordianus Afric. F. ibid.
Gordianus III. 63
Gratianus Imp. 100
Gratianus Tyran. 104
Gregoria. 122
Guido, ſeu Wido. 146
Guilielmus Brabantiæ Comes. 190

H

HAdrianus. 47
Haniballianus. 94
Hatburga. 152
Helena Conſtantii Chlori. 87
Helena Juliani. 96
Helena Conſtantini VII. 149
Helena Conſtantini VIII. 164
Helena Joannis III. 202
Heliogabalus. 57
Henricus I. Auceps. 151
Henricus II. Sanctus, & Claudus. 160
Henricus III. 165
Henricus IV. 167
Henricus V. 172

Hen.

Henricus VI. 181
Henricus VII. 197
Henricus Balduini I. Frater. 186
Henricus Haſſiæ Landgravius. 190
Heraclius. 121
Heracleonas. 122
Herennianus. 76
Hermannus è Lotbaringia. 169
Hermentrudes Caroli M. 133
Hermentrudis Caroli Calvi. 141
Hermingardis Ludovici Pii. 136
Hermingardis Lotharii I. 139
Herodes. 74
Hildegardis. 133
Honorius. 103
Horeſtilla. 37
Sev. Hoſtilianus. 64
C. Val. Hoſtilianus. 66
Hunila. 81

I

Imagina. 195
Ingenuus. 71
Joanna Wenceslai. 206
Joanna Caroli IV. vide. Anna caroli IV.
Joannes I. 156
Joannes II. 173
Joannes III. 201
Joannes IV. 209
Joannes Cantacuzenus. 201
Johannes. 106
Jodocus. 208
Jola. 187
Jolanta. V. Tolanta. 188
Joſephus. 224
Jovianus. 97
Jovinus. 105
Irene conſtantini V. 129
Irene Leonis IV. 130
Irene Alexii Comneni. 172
Irene Philippi Sueviæ Ducis. 183
Irene Andronici II. 194
Irene Andronici III. 200

Irene Jo. cantacuzeni. 202
Iſaacius Comnenus. 169
Iſaacius II. 180
Juditha. 136
C. Julius Imp. 31
Julia Senior. 32
Julia Junior. ibid.
Julia Auguſti. 34
Julia Titi. 44
Julia Septimii. 55
Did. Julianus. 53
Fl. Julianus. 96
Sabin. Julianus. 83
Juſtina. 98
Iuſtinianus I. 116
Iuſtinianus II. 125
Iuſtinus I. 116
Iuſtinus II. 117
Iutta. V. Deyta.

L

Ambertbus. 146
Leo I. 110
Leo II. Iunior. 111
Leo III. 128
Leo IV. 130
Leo V. 135
Leo VI. 144
Leontius. 125
Leonto. 120
Leopoldus. 223
Lepida Claudii. 38
Lepida Galbæ. 41
Lepidus. 32
Licinius P. 89
Licinius F. ibid.
Livia Druſilla. 34
Liutgarda. ibid.
Rom. Locapenus. 149
Lollianus. 71
Domit. Longina. 45
Lotharius I. 138
Lotharius II. 174
Lucilla. 51
Lucius Cæſar. 34
Ludovicus I. Pius. 135
Ludovicus II. 140
Ludovicus III. 142
Ludovicus IV. 148
Ludovicus V. 198
Ludovicus Boſonis. 147
Luitgarda. 140
Luitgardis. 133
Lupicia. 116

M

Clod. Macer. 41
Macrianus P. 73
Macrianus F. ibid.

Ma-

Macrinus. 56
Jul. Maeſa. 58
Maeonius. 74
Magnentius. 94
Majorianus. 111
Iul. Mammaea. 59
Manuel I. 176
Manuel II. 206
Marcia. 55
Marciana. 47
Marcianus. 108
Marcus. 64
Margareta Henrici VII. 198
Margareta Ludovici V. 200
Margareta Leopoldi. 223
Maria Honorii. 104
Maria Ottonis III. 160
Maria Michaelis VII. 170
Maria Ottonis IV. 184
Maria Sigiſmundi. 209
Maria Maximiliani I. 213
Maria Maximiliani II. 217
Maria Ferdinandi III. 222
Marianna ejuſdem. ibid.
Marianna Ferdinandi II. 221
Marina Leonis III. 128
Marina Conſtantini VI. 131
Mariniana. 68
Marinus. 64
Marius. 72
Martha. 189
Martina. 121
Martinianus. 89
Matidia. 47
Matthias. 219
Mauritius. 119
Maxentius. 88
Maximianus Herculius. 85
Maximianus Armentarius. 87
Maximilianus I. 213
Maximilianus II. 217
Maximinus. 60
Maximinus Daza. 88
Maximus Maximini F. 60
Maximus Tyr. tempp. Honorii. 104
Maximus Imp. 108
Maximus Tyr. tempp. Gratiani. 101

Me-

Digitized by Google

Mechtildis Henrici V. 173
Mechtildis Friderici II. 187
Mechtildis Henrici Aucupis. 152
Livia Medullina. 38
Memmia. 59
Meſſalina Claudii. 39
Meſſalina Neronis. 40
Michael I. Rancabes. 134
Michael II. Balbus. 136
Michael III. Theophyli. 139
Michael IV. 165
Michael V. 166
Michael VI. 167
Michael VII. 170
Michael VIII. 191
Minervina. 91
Mizizius. 124

N

Nepos. 112
Nepotianus. 94
Nero Imp. 39
Nero, & Druſus. 36
Nerva. 46
Nicephorus I. 134
Nicephorus II. Phocas. 155
Nicephorus III. 171
Nicephorus Briennius. ibid.
Nicephorus Baſilacius. ibid.
Nigrinianus. 89
Numerianus. 83

O

Octavia Auguſti Soror. 34
Octavia Neronis. 40
Octavianus. 33
Octavius. 34
Odenatus. 74
Olybrius. 112
Oreſtilla. 61
Otacilia. 64
Otto Salvius. 41
Otto I. Magnus. 153
Otto II. 157
Otto III. 159
Otto IV. 184

P

Paulina Maximini. 60
Lol. Paulina. 37
Iul. Paula. 58
Pertinax. 52
Peſcennius. 53
Petina. 38
Petronia. 42

Pe-

Petrus Curtiniacus. 188
Philippus P. 64
Philippus F. ibid.
Philippicus Bardanius: 126
Phocas. 120
Piſo Frugi Licinianus. 41
Piſo Tyr. 75
Placentia. 150
Placidia Conſtantii C. 104
Placidia Olybrii. 112
Plautilla. 56
Plotina. 47
Pompeja. 32
Poppæa. 40
Poſthumus P. 71
Poſthumus F. ibid.
Praxedis. 168
Priſcus. 65
Probus. 80
Procopia. 134
Procopius. 99
Proculus. 81
Pulcheria. 108
Pupienus. 63

Q

Quietus. 73
Quintillus. 78

R

Regillianus. 72
Richardis. 144
Richardus. 190
Richildis. 141
Rixa. 175
Robertus. 188
Rodulphus Sueviæ Dux. 168
Rodolphus I. Habsburgenſis. 192
Rodolphus II. 218
Romanus I. 155
Romanus II. 164
Romanus III. 170
Romanus Locapenus. 149
Romulus. 89
Rupertus. 207

S

Sabina. 48
S. Iul. Sabinus. 43
Salluſtia. 59
Salluſtius. 97
Salonina. 69
Saloninus. ibid.
Saturninus. 75

Sa-

Saturninus tempp. Prob. 81
Mal. Scantilla. 53
Scribonia. 34
Sebaſtianus. 105
Aq. Severa. 58
Hoſtil. Severa. 66
Severa Valentiniani I. 98
Severina. 79
Sept. Severus. 54
Lyb. Severus. 111
Valens Severus. 88
Sigiſmundus. 208
Iul. Soemias. 58
Sophia Iuſtini II. 118
Sophia Wenceslai. 206
Stauratius Tyr. 131
Stauratius Imp. 134
Sylvanus. 95

T

Tacitus. 79
Tertulla. 44
Tetricus P. 75
Tetricus F. 76
Theodora Conſtantii Chlori. 87
Theodora Iuſtini I. 116
Theodora Iuſtiniani I. 117
Theodora Iuſtiniani II. 125
Theodora Theophyli. 137
Theodora Io: Zemiſcis. 156
Theodora Imperatrix ſola. 166
Theodora Michaelis VIII. 192
Theodoſius I. Magnus. 102
Theodoſius II. 105
Theodoſius III. 127
Theodoſius Mauritii Filius. 119
Theodotes. 131
Theophania Stauratii. 134
Theophano Leonis VI. 144
Theophano Romani. 155
Theophano Nicephori Phocæ. 156
Theophilus. 137
Thermantia. 104
Thomas. 137
Tiberius. 35
Tiberius Conſtantinus. 118
Timolaus. 76
Titiana. 52
Titus Imp. 44
Titus Tyr. 60
Tolanta. v. Iolanta. 188
Trajanus. 46
Tranquillina. 63
Trebellianus. 76

Vaba-

V

V. Abalathus. 76
Iul. Valens. 65
Valens è 30. Tyr. 75
Valens Tyr. tempp. Maxentii. 89
Valens Imp. 99
Valentinianus I. 98
Valentinianus II. 101
Valentinianus III. 106
Valentinus. 99
Gal. valeria. 88
Valerianus Imp. P. 67
Valerianus F. 69
Valerianus Imperatoris Frater. ibid.
Æl. verus. 48
Ann. Verus. 51
Luc. Verus. ibid.
Veſpaſianus. 43
Vetranio. 94
Victor. 101
Victoria. 72
Victorinus P. 71
Victorinus F. 72
Vindex. 40
Violanta. 191
Vitellius. 42
Viturgia. 81
Voluſianus. 66
M. Urbica. 88
Urgulanilla. 38
Wenceslaus. 205
Wido. 146

Z

Io: Zemiſces. V. Io: I.
Zeno. 112
Zenobia. 76
Zoes Leonis VI. 144
Zoes Romani II. 164

Errata			*Corrige*
Pag. 20.	Lin. 3	Annale.	Annales
21	5	Bret.	Briet.
		Bretius.	Brietius.
	6	A. 1160.	A. 1663.
51	22	parere	parcere
59	23	Salluſtio	Salluſtia
62	6	dubitem	dubitamus
77	4	idem	Treb. Pol.
91	16	prætermittani	prætermittemus
128	6	Anno	Annos
129	ult.	fort. nè decip.	fort. decip.
153	22	depoſcit	depoſuit
169	10	Irlebiæ	Islebiæ
179	35	exercitu	exercuit
182	ult.	Philippi	Philippus
183	6	Bereldus	Bertoldus
	7	fidem	eamdem
184	17	quibus	opibus
193	3	*Sterc.*	*Ster.*
202	26	*ſect.*	*ſæc.*
210	5	*promptus enituit.* Sarmatas	*promptus.* Sarmatas
213	19	*Criſpin.*	*Cuſpin.*

Digitized by Google

005653352

Digitized by Google

KONSERVIERT DURCH
ÖSTERREICHISCHE FLORENZHILFE
WIEN